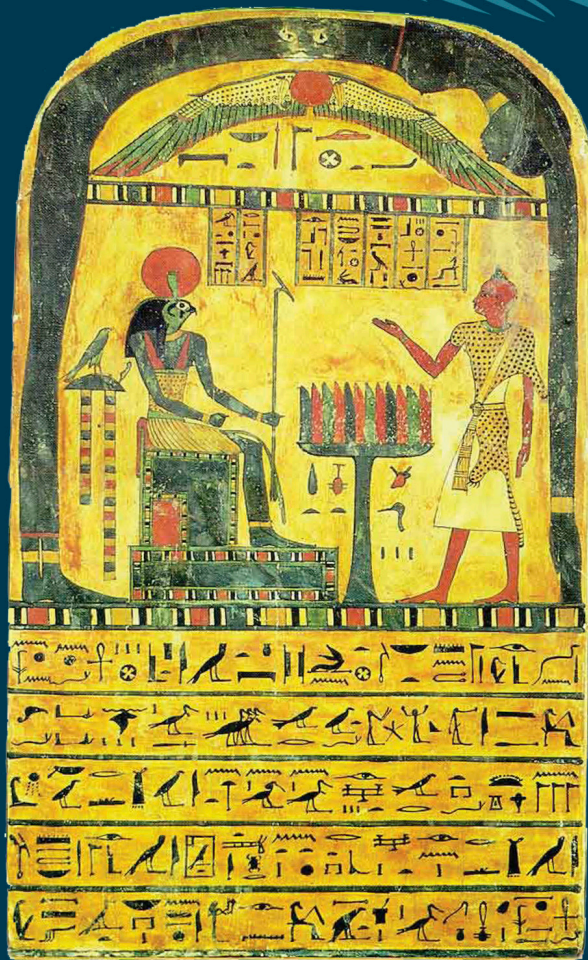

ZAKON JE ZA VSE

ALEISTER CROWLEY

UREDIL IN PREVEDEL JANEZ TROBENTAR

*

ZAKON JE ZA VSE

RAZŠIRJENA RAZLAGA IN NASTANEK

KNJIGE ZAKONA

(LIBER AL VEL LEGIS)

ALEISTER CROWLEY

UREDIL IN PREVEDEL JANEZ TROBENTAR

* *

© *Copyright originalnih tekstov:*
Ordo Templi Orientis
International Headquarters; JAF Box 7666
New York, NY 10116 USA

Prevedel in uredil:
JANEZ TROBENTAR

Popravki:
BERNARDA DAJČMAN

Forma platnic in diagram Drevesa Življenja:
MARJAN ŠETAR

Oblika in Prelom:
MATJAZH ŽABJEK

Platnice:
STELA RAZODETJA

Izdaja:
I.

Izdajatelj:

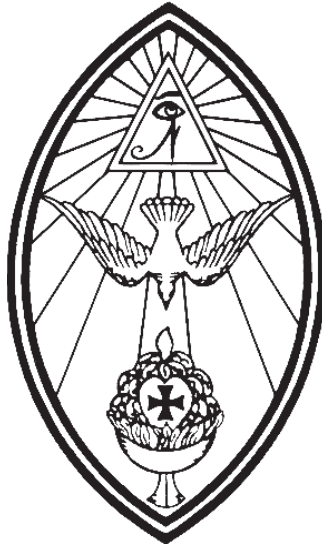

ZALOŽBA IBIS
www.telema.si

ELEKTRONSKA IZDAJA: ANNO IVXXI ÆRÆ NOVÆ
2013 E.V.

VSEBINA

<i>UVOD (Janez Trobentar)</i>	7
<i>LIBER AL vel LEGIS</i>	17
<i>PRVI DEL</i>	21
<i>DRUGI DEL</i>	100
<i>TRETJI DEL</i>	199
<i>AL (LIBER LEGIS) KNJIGA ZAKONA</i>	
<i>SUB FIGURA XXXI (ORIGINALNI ROKOPIS)</i>	269
<i>GENESIS LIBRI AL</i>	293
<i>POGLAVJE I: OTROŠTVO ALEISTERJA CROWLEYA</i>	293
<i>POGLAVJE II: ADOLESCENCA: MAGIKALNI ZAČETKI</i>	298
<i>POGLAVJE III: ZAČETKI MISTICIZMA</i>	300
<i>POGLAVJE IV: SVETA MAGIKA ABRAMELINA MAGA</i>	303
<i>POGLAVJE V: REZULTAT RECESIJE</i>	305
<i>POGLAVJE VI: VELIKO RAZODETJE</i>	308
<i>INVOKACIJA HORUSA</i>	321
<i>POGLAVJE VII: OPOMBE NA METODO SPREJETJA</i>	
<i>LIBRA LEGIS, NA PREVLAJUJOČE OKOLIŠČINE V</i>	
<i>ČASU PISANJA, TER NA NEKATERE TEHNIČNE</i>	
<i>TEŽAVE V ZVEZI Z LITERARNO OBLIKO KNJIGE</i>	330
<i>POGLAVJE VIII: POVZETEK PRIMERA</i>	361
<i>DREVO ŽIVLJENJA S KORESPONDENCAMI</i>	364

UVOD

V PRVO SLOVENSKO IZDAJO CROWLEYEVIH RAZŠIRJENIH KOMENTARJEV KNJIGE ZAKONA

*

NASLOV PRIČUJOČEGA ZVEZKA, *Zakon Je Za Vse*, smo povzeli po najbolj znani ameriški izdaji »Razširjenih komentarjev«, ki jo je uredil pokojni ameriški psihoanalitik reichovske šole ter nekaj časa Crowleyev osebni tajnik Israel Regardie in je kot taka v vseh svojih ponatisih naletela na zelo širok in odobravajoč sprejem. Editorjev uvod v le-to je sicer malo preveč ameriški ter zelo oseben, zato ga ob tej naši slovenski izdaji izpuščamo. Nekako se nam je zdelo, da on celoten fenomen Knjige Zakona zreducira na sicer zelo aktualen problem »seksa, drog in religije«, dočim hočemo mi poudariti predvsem njeno filozofsko plat. Domala v celoti gre namreč za filozofsko razlago verzov Knjige Zakona, ki se na razrešujoč način dotikajo vseh intelektualnih in moralnih problemov sodobnosti; in sicer filozofsko v širšem pomenu besede ter v pomenu, ki ustreza naši viziji filozofije prihodnosti, ki sta jo začrtala predvsem dva filozofa, Nietzsche in Hegel; slednji ne toliko zaradi svoje idealistične teorije, temveč predvsem zaradi dejstva, da je po Aristotelu, ki iz istega razloga predstavlja neko sintezo-bazo in nek nov začetek, Hegel prvi filozof prvega razreda, ki je filozofsko očrtal oziroma povzel celotno zgodovino evropske filozofije, da bi s tem namignil na

potrebo po nekem novem »eonu« v razvoju Fenomenologije Duha, kakor tudi opozoril na »eonsko« odgovornost, ki se je morajo zavedati bodoči filozofi. Edini, po našem mnenju, ki se je intuitivno odzval na ta izziv, je pravgotovo (gnostični svetnik) Friedrich Nietzsche, čigar vpliv na bodoča pokolenja mislečih ljudi je, v primerjavi z vplivi vseh ostalih velikih mislecev oziroma filozofov, očitno daleč največji.

Glavna skrb pričujoče Knjige Zakona, kakor je razvidno iz samega naslova, je etika, se pravi znanost o človekovi dolžnosti – do sebe, do človeka, do Boga, numinoznega ali nezavednega, ter do sveta, narave. S svojo novoeonsko magijsko formulo nam na način naravnega Simbolnega Reda predstavi v prvi vrsti tisto etično in moralno paradigmo bodočnosti, o kateri si drznejše odkrito diskutirati zgolj najambicioznejši filozofi in humanisti, to je tisti, ki so uvideli nezadostnost in zmotnost ali lahkovernost Kantovega kategoričnega imperativa, kakor tudi »dekaloške« etike na sploh, ki jo predpisujejo vse še vedno prevladujoče patriarhalne religije, katerih moralni predpisi se razlikujejo zgolj po njih »pravljичnem« številu.

No, Kant je vsekakor izvlekel srž vseh teh predpisov po pravilih zdravorazumske primernosti ter dostojnosti »zlate sredine«, in jo poimenoval Kategorični imperativ, kar naj bi bilo za moderni, razsvetljenski, brezbožni in sekularizirani svet pač sprejemljivejše. A v čem je vendar zmota oziroma prevara te, kakor mi to imenujemo, lažne morale?

Ta imperativ se, kakor veste, glasi: Delaj drugim tisto, kar bi ti želel, da oni tebi delajo. Le kdo si v tem drzne videti licenco in pooblastilo za vsako možno tiranijo do bližnjega in daljnega, do enakega in različnega, ter paternalistične oblasti do »pokvarjene« množice različnih? A previdnejši, namreč pametnejši in obotavljivejši, zastavijo ta imperativ raje negativno, kar je pogosteje zaslediti v etičnih diskusijah: Ne delaj drugim tega, kar sam nočeš, da bi oni tebi delali!

Plitkost ali lahkovernost kvaziinteligence, ki še vedno prisega na ta nenaravni (ker stremi k izenačevanju ljudi) in antiliberalistični kategorični imperativ je torej naravnost osupljiva. Ljudje namreč običajno sploh ne vedo, kaj si v resnici želijo oziroma kaj je njihova resnična volja; zato je tudi negativistično postavljen imperativ (sc. Ne

delaj...,! Thou shall not...!) prikladnejši, saj ljudi nezavedno navede na nedejavnost vobče, še posebej če predpostavimo dejstvo, da se ljudje, paradoksalno, mnogo bolj ukvarjajo s tem, kar naj bi drugi hoteli in delali, kot pa s tem, kar oni sami – sužnji v srcu in brez lastne identitete-etosa, V RESNICI hočejo.

Torej je prevara v tem, da vsi ti »nihilistični« predpisi predpostavljajo (ne)določeno enakost človeških tipov, značajev in celo posameznikov, in to obeh spolov. Kakor bi vsi morali vedeti, tako vsaj nujno predpostavlja Zapoved (točneje Volja Uradne Cerkve oziroma Svete Stolice – Oblasti?), kaj si želijo in posledično, kaj – toisto – želijo vsi drugi. Posledica vse te (ne)določenosti je preprosto »ljubosumje« do soljudi oziroma do vseh »nenormalnih«, saj v resnici, če smo filozofsko dosledni in intelektualno pošteni, nihče ne more vedeti, kaj hoče nekdo drug in drugačen, čeravno ga to nadvse zanima, saj bi potem lahko bojda bolje in zagotovo vedel tudi, kaj sam, suženj primernosti in normalnosti, v resnici hoče. To stanje množstva ali »nelagodnosti« kulture, seveda ustreza paternalističnim oblastnikom, da lahko nadzirajo in manipulirajo posameznike ter dušebrižnikom, da lahko še naprej pridigajo svoj resentment. To je tudi ključ vse lažne morale ter hipokrizije, ki jo vsi pošteni »religiozni« ljudje, odkrito ali ne, tako težko (za umret!) prenašamo, ker smo pač, hoteli ali ne, drugačni, posebni, samosvoji, torej prvi na listi za na grmado ali krematorij.

Nadaljnji ključ do razumevanja človeške etike je njena psihologična kompleksnost, oziroma njena mističnost (sc. neločljivost od kozmologije in religije), saj je, kakor vsaka »liberalna« znanost, takorekoč alergična na prepovedi, katerih glavni smoter je groba poenostavitev in uravnilovka. Najboljši primer tega je prohibicija v zvezi z vsemi »čudnimi« oziroma »nevarnimi« substancami ali drogami, katere učinek je po isti logiki ravno nasproten od naivno (v resnici zlohотно) zamišljenega, a gre v tem primeru tudi in predvsem za spopad več skupin za »politično-ekonomski« monopol nad temi »dragocenimi« substancami, ki je natančna vzporednica monopoliziranja duš s strani »pravovernih« cerkva.

Dokončno, upam, pa se nam sanje o vsesplošni ljubezni (strogo duhovni!) do bližnjega razblinijo, če premislimo, filozofsko dosledno in

pošteno, vse moderne posledice glavnega projekta stare patriarhalne morale, ki je tudi najbolj mističen ter meglen, kar izkazuje že sama ambivalentnost izraza – Zakon, in se nanaša na »seksualno« ekonomijo medčloveških odnosov, ki jo je Freud poimenoval »Ojdipov kompleks«. (Zanimivo: če kategorični imperativ interpretiramo seksualno, kar si polovičarski Freud ni drznil, nam postane jasno zakaj »Delaj mi to...« celo za libertine preveč očitno izkazuje njegovo vprašljivost in nesmiselnost.)

Propad koncepta družine kot osnovne celice družbe, ki je bil zamišljen v neciviliziranih časih totemske oziroma plemenske (judovske?) ogroženosti, je gotovo tisti simptom »razsvetljenskega« modernizma, ki najbolj očitno izraža lažnost in nesvetost dekaloške morale, kakor tudi jasno govori o glavni značilnosti liberalne oziroma civilizirane družbe, namreč da temelji na suverenem posamezniku, katerega primarna etična dolžnost je dolžnost do samega sebe kot zvezde oziroma imanentnega božanstva.

Največja grožnja vsled morebitnega svetoskrunstva in nemarnosti, ki je v Knjigi Zakona zelo jasno izrečena s strani boginje Nuit, se nanaša na Ritual čaščenja NU, v katerem človek, običajno nezavedno in nevede, potrjuje svoj božanski izvor in zavezo samoregenirajoče se človečnosti ter tvori tisti minimum pristne pobožnosti, ki mora biti od sedaj poglobljena skrb naše religije, če se smatramo za etična bitja in seveda, če se strinjamo, da je človek v prvi vrsti religiozno bitje. V skladu s tem mora naša religija znova postati magijska in magična, se pravi znanstvena ali gnostična ter umetniška ali nedogmatska, kakor se pač spontano razodeva našemu poetičnemu geniju.

Kakorkoli že, da ostanemo pri filozofiji, Knjiga Zakona nas v svojem diskurzu postavi na povsem drugačno pozicijo subjekta, v čemer tudi vidimo glavno težo njene filozofske zaveze. Čeravno je uradno, se pravi v skladu z običajnim intelektualnim standardom, njen avtor Aleister Crowley, je V RESNICI on zgolj njen medij, zapisovalec, pisar, ki je bil vsled nenavadnih okoliščin v bistvu prisiljen zapisovati diktat nekega GLASU, ki je bil izraz nekega dela njegove psihe, ki se je izkazala kot njegov nezavedni GENIJ oziroma NUMINOSUM, ki se je sam, kurtoazno, poimenoval AIVAS, ki pa je bil spet, kakor je razvidno iz

treh poglavij Knjige, posrednik zelo konkretnih treh Bogov, ki so, vsak posebej in po vrsti, izpovedali svojo RESNICO – ki je, najmanj in največ, trojna oziroma trolična.

Prvi del Knjige je govor boginje Nuit (Matere, Ženske), drugi boga Hadita (Očeta, Moškega) in tretji boga Ra-Hoor-Khuita (Otroka, Devičnika, spolno nevtralnega in imoralnega). RAZODETJE je tako podano na kar se da intelektualno logičen in inteligibilen način; in to, vsaj to moramo priznati, je v celotni zgodovini literarnih in mističnih razodetij edinstven primer, kar podkrepi tudi sama Geneza Knjige Zakona, ki v pričujoči slovenski izdaji sledi kot dodatek Razširjeni Razlagi.

Očitno je torej, da je poleg etike naš a priori tudi psihologika avtorstva oziroma subjekta tega pisanja in razodetja, kakor tudi ustvarjalnosti človeka na sploh. Ni namreč slučajno, da v moderni filozofiji velja Sigmund Freud, ki je kot tipični judovski genij in popoln anti-filozof in antimistik prvi odprl novo avenijo bodoče filozofije, ki se mora začeti iz anti-kantovskega subjekta ter posledično iz neke še nezavedne novo-eonske etične paradigme, ki je v celoti razdelana in podana ravno v pričujoči Knjigi Zakona.

DO WHAT THOU WILT (sc. »tajna štirikratna beseda, ki pomeni bogokletje proti vsem bogovom človeštva«) je namreč Imperativ, ki ne predpostavlja nikakršne kategoričnosti ali kakšne drugačne pogojenosti; zadene nas namreč direktno v srž naše zgodovinske (ojdipske!) travme, postavljajoč nas pred edini NUMEN (ali NUMINOZUM po domače), ki je naše lastno najresničnejše Sebstvo, to je, bogovstvo v edinem pristnem in razsvetljenem pomenu besede.

Beseda *bog* je staroslovanskega izvora in pomeni pač duha ali dušo, v splošnem antropološkem ali pa konkretnem poganskem smislu; če pa že uporabljamo to besedo, jo uporabljamo v poetičnem smislu, kot kratico, ki nam govori o *Bivanju Onstran Groba*, ali o *Growth Over Death*. Če pa govorimo o iracionalnih oziroma zagonetnih Silah kozmosa, kar je v bistvu običajen vidik tako znanosti kot (njene matere) Magike, gre v tem primeru za tiste (priložnostno personificirane zavoljo omejenosti človeškega jezika in spontanosti naše poezije) Posrednike med človekom in Absolutnim, Numinoznim, Nezavednim, s katerimi

smo prisiljeni komunicirati zavoljo spoznanja, ki je naša največja skrb in radost.

Crowley (v Genezi Libra AL v Dodatku) pravi, da je s Knjigo Zakona končno in neizpodbitno dokazan obstoj Duše (ali Boga, če hočete), ki je zmožna obstajati v finejši materiji od običajne mesene; prej je bilo to zgolj pravljica. Žal je to pristno mistično izkustvo domala nemogoče dopovedati nekemu, ki še nikoli ni izkusil blaženosti bivanja izven svojega fizičnega telesa, se pravi, da se še ni prebudil iz sna, ki ga običajni ljudje imenujejo budnost.

Živimo namreč v magičnem svetu, kjer vse obstaja, in če zanikamo obstoj nečesa, s tem zgolj izražamo našo nezmožnost ali nevoljnost, da bi s tem kaj počeli, kakor tudi svoje sila omejeno pojmovanje življenja ter inteligence. V zvezi z dejstvi misticizma in Magike morate vsekakor konzultirati Crowleyevo kapitalno magistrsko delo Liber 4 vel ABA (ali Magika v Teoriji in Praksi), ki bo, upamo, kmalu na razpolago tudi v slovenskem jeziku.

Skratka, KONEC je s tiranijo in praznoverjem tradicionalne teologije, njenega enoboštva ter lažne morale. S pričujočo Knjigo Zakona je storjen dokončen kopernikanski preobrat v emancipaciji človeka kot sonca, zvezde ter resničnega zakonodajalca v svojem življenju. Ignorantsko ali zlohотно in paranooidno zanikovanje te zaveze prave človečnosti v smislu, češ da ta brezbožni in antikrščanski zakon anarhije in imoralizma razglašča propad vsake morale in dostojnosti, se več ne obnese, gospoda akademiki, papirnati doktorji in psihoanalitiki ter vsa ostala papagajska družčina. Dandanes tudi preprosti ljudje razumejo paradoksalnost, kakor tudi relativnost, intelektualnega naziranja sveta, in celo samonasprotujočo naravo razuma, kakor bi se že obnašali kot suverena božanstva. Magika je danes, hvala Zveri, dostopna vsakomur, tako njen organon in jezik kot tudi abecedar. Nova Kurtoazija oziroma Masonerija pa je zadolžena za gradnjo novih cerkva, akademij, šol, vrtov ter ostalega, kar konstituira neko kulturno družbo.

Zakon Teleme je najtesnejša možna zaveza našega etosa in voljeljubezni; problem za dandanašnje gmajnarje ali pogane oziroma neznaobče je zgolj v tem, da ni več nobene instance, na katero bi se lahko zanašali in prizivali, razen, seveda, njihovega lastnega bogovskega

Sebstva, ki pa včasih, kar je vsled tisočletij lažne morale in suženjstva nekemu zunanjemu fetišu sicer razumljivo, zataji. Kako pa je s Teboj, ljuba bralka, in bistri bralec?

Bolj kot raz-umeti (nekaj ali vse, in to takoj ter nemudoma, o ljubi bog in vse majhne ribice!), je pomembno častiti, ceniti, oboževati, se pravi ljubiti, in sicer iz sebe samega, po naši lastni volji! Narava resnične volje je namreč ljubezen! Torej, brez strahu odslej, Zakon Teleme je tu!

Sapienti sat. Sequitur gaudium in teksto. AUMGN.

(J. T.)

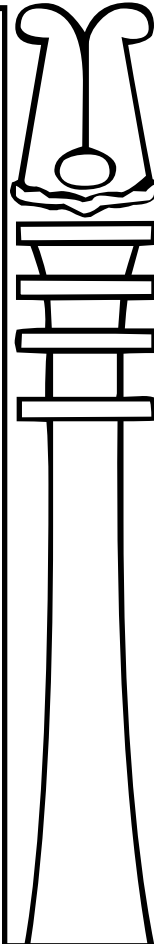
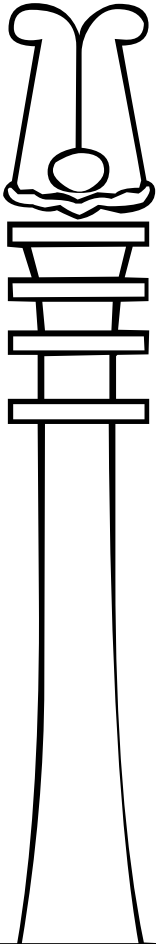
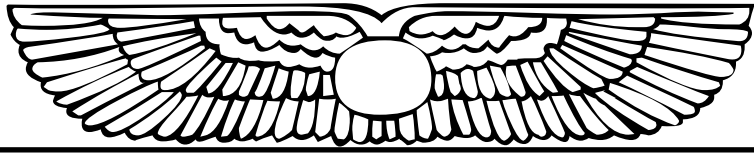
Nato je svečenik zapadel v globok trans ali omotico, ter nagovoril Kraljico Neba: Napiši nam preizkušnje; napiši nam rituale; napiši nam zakon!

Ona pa mu je rekla: preizkušenj ne predpisujem; obredi morajo biti na pol znani in na pol skriti: Zakon je za vse.

To, kar pišeš, je trojna knjiga Zakona.

Moj pisar Ankh-af-na-khonsu naj niti v eni črki ne spremeni te knjige; a da bi ne prihajalo do bedastoč, naj jo pokomentira z modrostjo Ra-Hoor-Khu-ita.

(AL: I, 33, 34, 35, 36)

LIBER

AL

VEL

LEGIS

SUB FIGVRÂ

CCXX

DEVELATUS DE

XCIII = 418

AD

DCLXVI

* * *
* *
*

LIBER AL VEL LEGIS
SUB FIGURA CCXX
KAKOR JE BIL RAZODET
OD XCIII = 418
ZA DCLXVI

NASLOV: *Liber AL vel LEGIS*

*

PREVOD: *Knjiga AL ali (knjiga) ZAKONA.¹*

¹ Pod šifro 220; to se nanaša na število verzov knjige, ki je bilo sprejeto naknadno, ko je pisar oštevilčil tudi verze Prvega Poglavlja, kar v izvornem rokopisu, Libru 31, ni bilo storjeno.

Kakor je bil razodet, originalno »as revealed by«, sc. liber, knjiga. »From XCIII,« Od Poslanca-Intelligence 93, AoIVaZa – Oin + Jod + Vav + Zain = 93; je enako kot 418 – gr. ΑΙΦΑΑΑ; F=digamma=6 (izg. W, UV; ergo: 1 + 10 + 6 + 1 + 200 + 200 = 418; »to DCLXVI,« pisarju – 666, Preroku Novega – Horusovega Eona.

Šifra 666 se nanaša predvsem na Razodetje Sv. Janeza, zadnje knjige krščanske Nove Zaveze, kjer je predviden padec krščanskega Eona in Emancipacija postpatriarhalnega Človeka kot Solarne Zveri, gr. TO META ΘHPION = 666. Sataniziranje te šifre v rumenem tisku in ameriških grozljivkah je tipična metoda krščanskega paranoičnega fetišizma, ki temelji na judovski zgodbi o Izgonu iz Raja in Izvirnem grehu, kjer se na isti način satanizira Edensko Kačo Modrosti in

KOMENTAR: Ob prvi izdaji je bila ta knjiga imenovana L. L je sveta črka s Svete Dvanajstere Table, kjer tvori trikotnik, ki stabilizira vesolje. *Glej Liber 418*. L je nadalje črka Tehtnice in »Pravičnosti« v Tarotu. Ta titula bi se nemara morala glasiti AL, ali EL, kakor sem jo uslišal preko Aivasovega glasu, ne uvidel. AL je pravo ime Knjige, kajti ti dve črki ter njun zbir, 31, tvorita Glavni Ključ njenih Misterijev.

Znanosti, na način običajnega nazadnjaštva ter paranoje pred napredkom in Resnico. Kača je simbol libida in osrednje magijske moči človeka, Svetega Duha V Človeku, ter Kraljevske, in je v gnosticizmu identična z Mesijo, Odršenikom. Zver iz Apokalipse pa je predvsem Zmaj ali Sfinga Enigme-Iniciacije, po Crowleyu Genij-Lev s Sedmimi glavami in desetimi rogovi, kar je sicer tudi Crowleyeva idealizirana samo-podoba, in kar je spet kabalistični simbolizem znanosti in Gnoze. Da se spomnimo, teh sedmero glav je: glava Angela, glava Svetnika, glava Pesnika, glava Prešustne Ženske, glava Vojščaka, glava Satira, ter glava Leva-Kače. Znova gre za humanizirane Elohim iz Geneze, kreativna božanstva Planetov – Bogov.

Ključ Knjige: AL - Alef-ATU O – Norec, Blodni Vitez; in Lamed-ATU VIII – Kompenzacija, Poravnava, Uravnovešenje, Zadovoljena Ženska; Freudovski misteriji? Očitno. Op.p.

P R V I D E L

1. *Had! The manifestation of Nuit.*

*

1. *Had! Izpoljitev Nuit.*

STARI KOMENTAR: 1. Primerjaj s prvim verzom Drugega dela, ki je dopolnilo tega verza.

V Nu se skriva Had; preko Hada se izpoljuje Nu.

Nu šteje 56 in Had 9, njuno sovpadanje je torej 65, Adonai, Sveti Angel Varuh.

Glej *Sefer Sefrot* in pa »Budni Svet« v knjigi *Konx Om Pax*, zavoljo nadaljnje podrobnejše razlage števila 65.

Pravtako je pomembno dejstvo, da ima rokopis *Libra Legis* 65 strani. Če pa računamo HAD kot 10, dobimo število 66, ki je vsota vseh števil od 1 do 11.

Had je pravtako središče ključne besede *Abrahamadabra*.²

² Če zapišemo HAD v arabščini, dobimo grafično takoj številko 418! Enako je božje ime HUA, zapisano arabsko, v bistvu »arabska« številka 98, ki je omenjena kasneje v *Libru Legis*. Dva primera arabske gematrije. Naj omenim še to, da je izraz *Islam* numerično istoveten s *QaBaLah*, 132; in *Nuit* se skriva tudi v samem *Imenu LAILAH*. Tudi *Islam* ima svojo *Skrito doktrino*, ki jo bomo sicer težko našli med *Arabci* ali *mohamedanci*, kakor tudi *pristno Qabalah* med *Judi*; in je zelo blizu *Kabali*, kakor tudi *Telemi*; *svetnik* ali *modrec* ali *zofos*, ar. *SOUFI* = 176 ali pa 156, saj za *S* lahko vzamemo *Sin* ali pa *Sadde*, kar daje tudi sicer dvojen pomen *sufizma* v arabščini; v obeh primerih dobimo *telemitski simbolizem*. Glej *Crowleyev esej Tri Šole Magike*. Pravtako je *AReD* (angl. *earth*), arabsko »zemlja«, 1001, *Zemlja* pa v slovenščini šteje 93! Tudi slovenska beseda *ZAKON*, ki šteje 148, je preko števila 418 identičen z *Abrahamadabra*, *Aivasom* ter *Velikim Delom*. Op.p.

NOVI KOMENTAR: Teogonija našega Zakona je v celoti znanstvena. Nuit je materija, Hadit pa gibanje, v njunem polnem fizikalnem smislu. (Proton in elektron, v metafizičnem smislu, predstavljata tesno vzporedje.) Onadva sta Tao in Teh v kitajski filozofiji; ali, če zelo poenostavimo, samostalniki in glagoli v slovnici. Naša osrednja resnica – onstran ostalih filozofij – je ta, da tidve neskončnosti ne moreta bivati ločeno ena od druge. Ta obširna tema naj se preuči v drugih spisih, posebej v ontološkem eseju *Berašit*, nato v mojih lastnih Magikalnih Dnevnikih, posebej iz let 1919, 1920 in 1921, ter v *Knjigi Modrosti ali Norosti*. Glej tudi esej *Vojak in Grbavec*. Nadaljnje informacije v zvezi z Nuit in Haditom so podane tekom te knjige; a moram tu omeniti, da ju je Brat, omenjen v zvezi s »Čarovnikom Amalantro,« (Samuel bar Aivaz) poistovetil z Anuo in Adadam, vrhovnima, materinskim in očetovskim, sumerskima božanstvoma. Ob slični identifikaciji Aivaza je to vsekakor osupljivo in pomembno dejstvo.

Pravtako moramo upoštevati, da je Nu povezana s severom, dočim je Had, bivši Sad, Satan, Set, Sat (kar pomeni BIT v sanskrtu), z jugom. Torej je on sonce, v eno točko skoncentrirano vesolje, kakor je to tudi vsaka druga zvezda. Beseda Abrahadabra izhaja iz imena Abrasax, Oče Sonce, ki v grščini šteje 365, kakor tudi Meitras. V zvezi z antitezo sever-jug glej Fabre d'Olivetovo *Hermenevitično Razlago Izvora Socialnega Razmerja v Človeku*. Pravtako ne smemo pozabiti, da je »sax« tudi skala, kamen, od koder izvira simbolika Kubične Skale, Gore Abiegnus, itn. Nu se odseva tudi v besedi Naus, ladja, ipd., ter v celotni³ simboliki votlega prostora, ki nam je dobro poznana. (V eseju »Berašit« se vse možne kvalitete logikalno smatrajo za dimenzije!) Obstaja tudi vprašanje istovetnosti Nu z idejami, kot so On, Noah, Oannes, Jona, John, Janez, Dianus, Diana, in tako naprej. Venda gre tu le za delne istovetnosti, za različne facete Diamanta Resnice. Vsa ta vprašanja lahko zanemarimo ter ostanemo v preprostosti te Njene lastne Knjige.

³ sc. freudovski; Op.p.

2. *The unveiling of the company of heaven.*

*

2. *Razodetje nebesne družine.*

STARI KOMENTAR: 2. Ta knjiga je novo razodetje, ali razkritje svetih.

NOVI KOMENTAR: To je razlaga glavne teme tega razodetja: podaja nam, tako rekoč, *dramatis personae*.

Kozmografsko gre za koncept dveh skrajnih idej ali predstav: prostora, in tega, kar ta prostor nastanjuje.

Kakorkoli že, kasneje se bo izkazalo, da ti dve ideji lahko razrešimo v eno samo, idejo materije; s prostorom, njeno »pogojenostjo« ali »obliko,« ki je v njej vsebovana. Ideja »gibanja« je tako prepuščena Haditu, čigar medigra z Nuit ustvarja vesolje.

Čas naj bi motrili kot eno posebno vrsto ali dimenzijo prostora.⁴

Ta verz moramo tudi jemati skupaj z naslednjim. »Nebesna družina« je človeštvo, njegovo »razkrivanje« je zatrjevanje neodvisnega bogovstva vsakega človeka!⁵

3. *Every man and every woman is a star.*

*

3. *Vsak moški in vsaka ženska je zvezda.*

⁴ Čas je ukričljenost prostora, po Einsteinu. *Op.p.*

⁵ *Antropološki smisel šifre 666 v njenem bistvu; psihološko vzeto gre za Človekovo zrelost, samoodgovornost, svobodo etc., »Bog-Oče je mrtev«, se pravi, ni nobene zunanje enospolne avtoritete, ali filozofsko, mono-teizem je mrtev, lažen, zmoten za modernega človeka; Njegov Sin-Hči je Človeštvo, saj ne more imeti nobenega drugega Potomca! Freudov mit o uboju Očeta se v Telemi nadgradi z maščevanjem očeta Ozirisa s strani njegovega sina Horusa. Vendar je simbolizem Seta in Horusa prekompleksen za tale komentar komentarja. Op.p.*

STARI KOMENTAR: 3. Tega ne smemo dojemati v spiritualističnem smislu. To pomeni, da je vsaka oseba vrhunsko zvezdne narave, in to zavedanje moramo doseči s predpisanimi metodami.

(Vendar lahko pomeni neko resnično povezavo neke dane osebe in neke dane zvezde. Zakaj pa ne? No, tega gotovo še ni v mojem vedenju. Glej *Liber 418*.)

NOVI KOMENTAR: Ta teza je v celoti obdelana v *Knjigi Modrosti ali Norosti*. Njena poglobitna postavka je ta, da je vsako človeško bitje en element kozmosa, samo-določen in vrhovni, enakovreden vsem drugim bogovom.

Iz tega logično izhaja Zakon »delaj po svoji volji«. Ena zvezda vpliva na drugo s privlačevanjem, seveda, a gre ob tem za slučaje samopredestiniranih orbit. Vendar obstaja tudi misterij planetov, ki krožijo okrog neke zvezde, katere deli so; a tega ne bom tu v celoti obravnaval.

Človek je srednje kraljestvo. Veliko kraljestvo je nebo, z zvezdo kot enoto; malo kraljestvo je molekula, z elektronom kot enoto. (Razmerje med temi tremi je pravilno geometrijsko, vsako bivši 10 na 22.potenco krat večje po obsegu od svojega soseda.)

Glej mojo *Knjigo Velikega Alka* zavoljo prikaza, da je vsaka »zvezda« sama zase središče vesolja, in da ena »zvezda«, preprosta, izvirna, absolutna, lahko povečuje svojo vsemogočnost, vsevednost in vseprisotnost, ne da bi s tem prenehala biti ona sama; ter da je en njen način za doseganje ta, da si pridobiva izkušnje, s čimer vstopa v kombinacije, v katerih se njena prava narava začasno prikrije, celo njej sami. Vzporedno temu, en atom ogljika gre lahko skozi nešteto Proteus-faz, pojavljajoč se v kredi, kloroformu, sladkorju, mezgi, možganih in krvi, »sebi« povsem nerazpoznaven kot »sam svoj«, kot ena črna brezoblična trdna snov, vendar kot tak zmožen ponovne regeneracije ter v bistvu nespremenjen skozi vse svoje avanture.

Ta teorija edina lahko razloži, zakaj se Absolutno omejuje in ne razpoznavna tekom svojega cikla inkarnacij. Ona ovrže »zlo« in izvor zla; brez da bi zanikala stvarnost »zla« ter žalila našo vsakodnevno zapažanje in našo zdravo pamet.

Naj tu navedem (z eno ali dvema vrinkoma zavoljo razjasnitve stvari) svoj izvorni zapis na to temo:

Vsi elementi so morali biti nekdam ločeni – to bi bilo možno v slučaju velike vročine. Ko atomi prispejo v sonce, dobimo to neizmerno in skrajno vročino, in so vsi elementi spet oni sami. Predstavljajmo si, da vsak atom vsakega elementa poseduje spomin na vse svoje avanture v kombinacijah z atomi drugih elementov. Mimogrede, ta atom, ojačan s tem spominom, bi ne bil taisti atom; vendar je, saj ni pridobil ničesar drugega, razen tega spomina. Zatorej lahko, vsled minevanja časa ter vrline spominjanja, neka stvar (čeravno izvirno neskončno popolna) postane nekaj več od same sebe; in tako je možen resničen razvoj. Tako lahko dojamemo vzrok, zakaj se nek element odloči, da bo šel skozi ta niz inkarnacij (Bog, to je bila ena sijajna zamisel!), kajti tako, in samo tako, lahko sploh gre; in on utrpi izgubo spomina svoje lastne resnice popolnosti, ki jo poseduje skozi te inkarnacije, ker ve, da jih bo preстал nespremenjen.

Zato imamo neskončno število bogov, individualnih in enakih, čeravno raznovrstnih, in je vsak vrhovni ter popolnoma neuničljiv. To je pravitko edina razlaga tega, zakaj bi lahko neko bitje ustvarilo svet, v katerem obstaja vojna, bolezen, zlo, etc. Zlo je samo videz, kajti ono, kakor tudi »dobro«, ne more učinkovati na samo substanco, temveč zgolj pomnožuje njene kombinacije. To sicer spominja na mistični monizem, toda ugovor tej teoriji je, da mora Bog ustvariti stvari, ki so vse del njega samega, tako da je njih medigra lažna. Če predpostavimo mnoge elemente, je njih medigra naravna in logična. Tej teoriji ne moremo ugovarjati s vprašanjem, kdo pa je ustvaril elemente – elementi so vsaj tu, Boga pa, kadar ga iščemo, ni nikjer. Teizem je *obscurum per obscurius*.

Moška zvezda se razvija iz središča navzven, ženska pa z oboda navznoter. To je tisto, kar imamo v mislih, ko rečemo, da ženska nima duše. To v celoti razloži razliko med spoloma.

- 14.maj, 1919 e.v.

4. *Every number is infinite; there is no difference.*

*

4. *Vsako število je neskončno; brez razlike.*

STARI KOMENTAR: Omejeno je zgolj krinka; neomejeno je edina resnica.

NOVI KOMENTAR: To je velik in svet misterij. Čeravno ima vsaka zvezda svoje lastno število, je vsako število enakovredno in vrhovno. Vsak človek ni le en del Boga, temveč Skrajni in Vrhovni Bog. »Središče je povsod, obod pa nikjer.« Stara definicija Boga tako za nas pridobi nov pomen. Vsakdo izmed nas je Edini Bog. To lahko razume samo posvečenec; doseči moramo določeno vzvišeno stanje zavesti, da bi lahko to dojeli in presojali.⁶

To sem poskušal podati preprosto v pripombi na prejšnji verz. Lahko dodam, da sem v transu, ki sem ga poimenoval »Zvezdna Spužva« – glej pripombo na verz 59 – to dojemanje veselja doživel kot astralno vizijo. Pričela se je kot »ničnost z migotljaji« leta 1916 E.V. ob jezeru Pasquaney v New Hampshireu, Z.D.A., in se razvila do svoje polnosti ob različnih nadaljnjih prilikah. Vsaka »zvezda« je povezana neposredno z vsako drugo zvezdo, in ker je prostor neomejen (Ain Zof, Telo Nuit), je vsaka zvezda enako središče kot vsaka druga. Vsak človek nagonsko čuti, da je središče veselja, in filozofi so se posmihali njegovi prevzetnosti. Vendar je imel on

⁶ *To resnico je imel v mislih nemara Nietzsche, ko je, v svojem vzvišenem stanju, navdušeno izjavil »Bog je mrtev.« Razumljivo se nad tem zgražajo monoteisti; ker tega ne morejo razumeti in ker to napačno dojemajo, vsled strahu pred izgubo svoje lastne fiksne ideje, ki je zgolj posledice njihove sebične ničevosti. »Veruj v enega boga«, v skrajnem bistvu pomeni, »veruj v mojega boga«. Podobno »ljubi svojega bližnjega« pomeni: ljubi mene, samo mene in nikogar drugega! Ali kakor bi rekel Nietzsche: ljubi svojega daljnega! Prizanašaj drugim in daljnim, nikakor ne sebi oziroma svojemu bližnjemu! Paradoks imoralizma in nihilizma!!! Op.p.*

prav. Kmetavz ni nič bolj »neznaten« od kralja, kakor tudi zemlja ni od sonca. Vsak preprosti elementarni jaz je vrhoven, Sam Bog Samega Boga. Zares, v tej Knjigi je Resnica domala neznosno sijajna, človek se je namreč predolgo zakrival pred svojo lastno slavo: boji se brezna, brezčasnega Absoluta. Toda Resnica ga bo osvobodila!⁷

5. *Help me, o warrior lord of Thebes, in my unveiling before the Children of men!*

*

5. *Pomagaj mi, o vojaški poglavar Teb, v mojem razkrivanju pred Otroci ljudi!*

STARI KOMENTAR: Nu, da bi se razodela, potrebuje nekega smrtnega posrednika, v prvi instanci.

Izgleda da je Ankh-f-n-khonsu, vojaški poveljnik v Tebah in svečenik Men Tuja, na nek skrivnosten način istoveten tako z Aivasom kot tudi Zverjo.

NOVI KOMENTAR: Tukaj Nuit apelira, enostavno in neposredno, pripuščajoč ločeno funkcijo vsake zvezde svojega telesa. Čeravno je vse Eno, ima vsak del tega Enega svojo lastno posebno nalogo, vsaka zvezda samosvojo orbito.

Naslavlajoč me kot tebanskega vojaškega poveljnika, se zdi, da je Ona zaznala neko kontinuiteto ali identiteto mene z Ankh-f-n-khonsujem, čigar Stela je vezni člen s starodavnostjo tega razodetja.

Razkritje je razglasitev prej razložene resnice, da Telo Nuite zavzema neskončen prostor, tako da je vsaka zvezda v njem celota v sebi, ena neodvisna in absolutna enota. Med seboj se razlikujejo kakor se razlikujeta ogljik in kalcij, vendar je vsaka ena preprosta »nesmrtna« substanca, ali vsaj neka oblika neke preprostejše substance. Vsaka duša je torej absolutna, »dobro« in »zlo« pa so zgolj

⁷ *Gotovost, ne vera! Op.p.*

izrazi za opis odnosov med neobstojnimi kombinacijami. Kinin je »dober« za malaričnega bolnika, in »zal« za bacile malarije. Vročina je »slaba« za sladoleđ in »dobra« za kavo. Nevidno bistvo stvari, njih »duše«, so brezbrizne do vseh in kakršnihkoli okoliščin, saj jih nobena ne more na kakršenkoli način prizadeti.

6. *Be thou Hadit, my secret center, my hearth & my tongue!*

7. *Behold! It is revealed by Aiwass the minister of Hoor-paar-Kraat.*

*

6. *Bodi sam Hadit, moje središče, moje srce in moj jezik!*

7. *Pazi! To ti razodeva Aivas, poslanec Hoor-Paar-Kraata.*

STARI KOMENTAR: 6. Prejemnik tega znanja se mora identificirati s Haditom, da bi lahko v celoti izrazil misli njenega srca v samem njenem jeziku.

7. AJVaS – 78, kar je MeZLA, »vpliv« z Najvišje Krone, ter število kart Tarota, Rote, vseobsegajočega Kolesa. Za Hoor-Paar-Kraata glej II, 8.

Aivas je imenovan za ministra Hoor-Paar-Kraata, Boga Tišine; kajti njegov Govor je Tišina.

NOVI KOMENTAR: Aiwass je ime, s katerim je Vidkinja Uarda poimenovala komunicirajočo inteligenco.⁸

Hoor-paar-Kraat, ali Harpokrates, »Dete v Jajcu Modrine,« ni le Bog Tišine v konvencionalnem smislu. On predstavlja Pristnejše Sebstvo, Svetega Angela Varuha. To je tudi v zvezi s simboliko škrata v mitologiji. On vsebuje vse v samem sebi, a sam ni manifestiran. Glej II, 8.

On je prva črka alfabeta, Alef. Čigar število je ena, in njegova karta v Tarotu je Norec, čigar številka je nula. Alef se nanaša na element (po stari klasifikaciji stvari) Zrak.

⁸ Uarda, arab. Vrtnica, je Crowley imenoval svojo ženo Rose. Op.p.

Kot »eden«, ali Alef, predstavlja moški princip, prvi vzrok, prapočelo, ter svobodni dah življenja, zvok vokala »A« bivši ustvarjen z odprtjem grla in ust.

Kot nula pa predstavlja ženski princip, plodno mater (staro ime za to karto je Mat, iz italijanskega izraza »matto«, norec, toda še prej iz Maut, egipčanske Jastrebke-Matere-Boginje); plodna je, kajti »Jajce Modrine« je uterus, v makrokozmu pa Telo Nuit, in ta vsebuje še nerojeno dete, nemočno, a hranjeno ter varovano pred krokodili in tigri, kakor prikazuje karta, kakor se tudi maternica zapčati med nosečnostjo. On sedi na lotusu, ki je joni, in ki plava po »Nilu,« ki je maternična tekočina.

V svoji popolni nedolžnosti in nevednosti je on »Norec«; on je »Odrešenik,« bivši Sin, ki bo pregazil krokodile in tigre ter maščeval svojega očeta Ozirisa. Tako ga zalotimo kot »Velikega Norca« v keltski legendi, kot »Čistega Norca« v Prvem Dejanju *Parsifala*, ter, vobče povedano, blazno osebo, katere besede so se vedno smatrale za preroške.

A da bi bil »Odrešitelj«, se mora roditi in porasti do moštosti; tako Parsifal zadobi Sveto Kopje, ki je emblem moštosti. On običajno nosi »mnogobarven plašč«, kakor Jožef »sanjač«; tako ga poznamo tudi kot Zelenega Moža⁹ iz pomladnih festivalov. Vendar njegova »norost« zdaj ni nedolžnost, temveč navdahnjenost od vina; on pije iz Graala, ki mu ga ponudi Svečenica.

Povsem oboroženega ga potem zalotimo kot Bakhusa Difuesa, moškega in žensko v eni osebi, kako nosi Tirsus in grozde sadja ali vinski meh, medtem ko ga tiger naskakuje s strani. Na Tarot karti je Norec prikazan kako drži dolgo palico in nosi vrečo; in ima pisano suknjo. Sledijo mu tigri in krokodili, kar ga povezuje s Harpokratom.

Domala istovetna je simbolika tajnega Boga templjarjev, dvospolnega Bafometa, ter Zeusa Arhenothelusa, ki je pravtako dvospolen, Oče-Mati Vsega v Eni Osebi. (V svoji intenzivni obliki je prikazan na Tarot Aduetu XV, »Vrag.«) Zeus je Gospodar Zraka, ob čemer se lahko spomnimo, da je Alef črka Zraka.

⁹ *Zelenega Jurija; op.p.*

Kot Zrak zasledimo »Potujočega Norca«, čisti razuzdani dah, a ustvarjalen. Včasih so domnevali, da veter oplodi jastreba, zaradi česar so to ptico izbrali za simbol Matere-Boginje.

On je potujoči vitez ali kraljevič iz pravljič, ki poroči kraljevo hčer. Ta legenda izvira iz določenih običajev med eksogamnimi plemeni, o čemer se lahko poučimo v *Zlati Veji*.

Tako so Evropa, Semela in druge zatrjevale, da si jih je Zevs-Zrak privoščil v obliki neke zveri, ptiča, ali koga drugega; dočim je kasneje Marija pripisala svojo nosečnost posredovanju nekega duha – spiritus, dah, ali zrak – v obliki goloba.

(Op. a.: *Zevsu je pripadel Zrak za njegovo kraljestvo po ločitvi od Hadesa, ki si je vzel Ogenj, dočim si je Pozejdon vzel Vodo. Šu je Egipčanski Bog Neba. Tu obstaja velika težava, etimološka. Zevs je povezan z Iao, Abrasaksom, ter dentalno sičniškimi bogovi Višjih Misterijev, z jugom in Haditom, Adadom, Setom, Saturnom, Adonajem, Adonisom; on je celo »Jezus«, ki je bil ubit s kopjem in čigar kri je bila zbrana v kelih. Poistovetimo ga lahko tudi s severom in Nuit, z »Janezom«, ki je bil ubit z mečem in čigar meso je bilo predstavljeno na disku, v Nižjih Misterijih, in je pokrščeval z Vodo, kakor je »Jezus« z ognjem; ter z Onom, Oannesom, Noetom in sličnimi. Zdi se, da je ta velika razdelitev, ki je povzročila tako velikansko opustošenje na zemlji, bila izvirno nič več kot razlikovanje, ki je bilo dogovorjeno zavoljo prikladnosti. Gotovo je naloga te knjige zvesti teologijo na medigro diade Nuit in Hadita, ki sta po sebi predstavljena kot komplementarna, kot dvoje, ki je enako ničli, »razdeljena zavoljo ljubezni, zavoljo možnosti združitve.«)*

Vendar je »pritlikavec« v hindujski mistiki, škrat, blazen, a premeten, iz mnogih legend mnogih dežel, pravitako taisti »Sveti Duh,« ali človekov Tihi Jaz, ali njegov Sveti Angel Varuh.

On je domala Freudovo »nezavedno«, neznano, nepreračunljivo, molčiči duh, ki zaveje »kar naenkrat od nekod, a ne moremo reči od kod pride, niti kam je namenjen.« On zapoveduje z absolutno avtoriteto, kadar se sploh pojavi, navkljub zavestnemu razumu in presoji.

Aivass je torej, kakor pravi ta 7. verz, »minister« tega Hoor-paar-Kraata, se pravi, Odrešitelja Sveta v širšem smislu, ter moj lastni »Tihi

Jaz« v ožjem. »Poslanec« je nekdo, ki izvaja neko službo, v tem primeru očitno službo razkrivanja; On je bil razumljivi posrednik med Bogom Dojencem – Novim Eonom na porodu – in menoj. Ta trojna *Knjiga Zakona* je Glas Njegove Matere, Njegovega Očeta, in Njega samega. Toda ko se pojavi, On navzame aktivno obliko, napram svojega dvojčka Harpokrata, Ra-Hoor-Khuita. Skriti Otrok postane Zmagoviti Otrok, oboroženi Horus, ki maščuje svojega očeta Ozirisa. Tako bo tudi naš lasten Tihi Jaz, nemočen in neumen, skrit v nas, izskočil, in če imamo sposobnost spustiti ga na svetlo, skoči energično naprej s svojim bojnim krikom, izrazom naše Resnične Volje.

To je Naloga Adepta, da mora doseči poznavanje in občevanje svojega Svetega Angela Varuha, da se zave svoje narave in svojega smotra, ter ju izpolni.

Zakaj se Aivass tako izgovarja, ko pa je Aivaz naravni prepis od Alef-Jod-Vav-Alef-Samekh = 78? Nemara ker ni bil zadovoljen s svojim poistovetenjem s Telemo, Agape, etc., preko števila 93 (OIVaZ), temveč je želel svoj značaj izraziti s šestimi črkami (šest bivši število Sonca, Boga-človeka, etc.), katerih vrednost v grščini naj bi bila: A=1, I=10, F=6, A=1, S=200, S=200: vsota 418, kar je število besede Abrahadabra, ki je magijska formula Novega Eona! Ne pozabimo, da sta »I« in »V« črki Očeta in Sina, kakor tudi Device in Bika (glej *Liber 418*), ki ju na obeh straneh ščiti črka Zraka, čemur sledi podvojena črka Ognja.

8. The Khabs is in the Khu, not the Khu in the Khabs.

*

8. Khabs je v Khuju, ne Khu v Khabs.

STARI KOMENTAR: 8. Tu se pravzaprav šele prične tekst.

Khabs je skrita Svetloba ali L.V.X.; Khu pa je magijska bitnost človeka.

Kasneje (Sonce v Devici, 1911) sem odkril, da Khabs pomeni zvezda. V zvezi s tem primerjaj verz 3.

Tu izpovedana doktrina je ta, da se Svetloba nahaja v najnotranjšem, bistvenem človeku. *Intra* (ne *Extra*) *Nobis Regnum del.*

NOVI KOMENTAR: Sebe ne smemo smatrati za nizkotna, manjvredna bitja, izven katerih se nahaja Svetloba ali »Bog.« Naši umi in telesa so koprene Svetlobe znotraj nas. Neposvečeni je neka »temna zvezda,« in zanj je Veliko Delo to, da naredi svoje koprene prozorne, tako da jih »prečisti.« Ta »purifikacija« je v resnici »simplifikacija«; ne gre za to, da bi koprena bila umazana, temveč jo zamotanost njenih ovojev dela motno in nejasno. Veliko Delo je zatorej v principu razrešitev kompleksov. Vse je po sebi popolno, toda kadar so stvari zmedene, postanejo »zle.« (To bo razumljiveje v luči »Puščavnika z otoka Esopus,« q.v.) Ta doktrina je očitno skrajno pomembna, sodeč po njenem mestu prvega Aivassovega »razkritja.«

Ta »zvezda« ali »najnotranjša svetloba« je izvorna, individualna, večna esenca. Khu je magijsko oblačilo, ki si jo ona splete zase, neka »oblika«, ker je ona iznad oblike, in z uporabo katere ona lahko izkusi samo-zavedanje, kakor je razloženo v komentarju na verza 2 in 3. Ta Khu je prva koprena, dosti finejša od uma ali telesa, in pristnejša; kajti njena simbolična oblika zavisi od narave njene zvezde.¹⁰

Čemu nam je rečeno, da je Khabs v Khuju, in ne Khu v Khabs? Smo mar smatrali obratno za resnično? Mislím, da smo opozorjeni pred idejo Plerome, plamena, čigar iskre smo, in kamor se vrnemo ob »dosežku.« To bi vsekakor naredilo celotno prekletstvo ločenega bivanja za nesmiselno, neko brezčutno in neopravičljivo bedastočo. To bi nas vrglo nazaj v dilemo Manihejstva¹¹. Predstava o inkarnacijah, ki »izpopolnjujejo« izvorno popolno stvar, je po definiciji imbecilna. Edina razumna in zdrava rešitev je bila podana poprej: v predpostavki, da se Popolno raduje v izkustvu (navidezne) nepopolnosti. (Obstajajo še globlje razrešitve in sklepi tega problema, primerni za najvišje stopnje iniciacije; a naj zgornje zadovolji povprečno inteligenco.)

¹⁰ KHU = 31, kakor AL, LA; op.p.

¹¹ sc. dualizma, dvaitizma; op.p.

9. *Worship then the Khabs, and behold my light shed over you!*

*

9. Obožuj zatorej Khabs, in uzri mojo svetlobo, ki se zliva čezte!

STARI KOMENTAR: Ta Khabs je razglašena za svetlobo Nu. Bivši oboževana v središču, svetloba pravitako zapolnjuje obod, tako da je vse svetloba.

NOVI KOMENTAR: Svojo pozornost moramo posvetiti tej najnotranjeshi svetlobi; nato pride odgovarjajoca svetloba neskoncnega prostora. Ne smemo pozabiti, da svetlobo vsemirja ljudje imenujejo tema; njena narava je skrajno nedoumljiva nasim neposvecenim umom. To so prej omenjene »koprene«, ki zastirajo odnos med Nuit in Haditom.

Ne smemo obozevat i Khu, da bi se tako zaljubili v svojo magijsko podobo. S tem pocetjem – vsi smo to poceli – bi pozabili svojo resnico. Ce obozujemo obliko, ta postane nejasna ter se kmalu izkaze za lazno sama sebi. Khu v vsakem od nas vkljucuje kozmos, kakrsnega vsak od nas pozna. Zame je celo Khabs nekoga drugega zgolj del mojega Khuja. Nasla lastna Khabs je nasla edina edinstvena resnica.

10. *Let my servants be few & secret; they shall rule the many & the known.*

*

10. Moji sluzabniki naj bodo maloštevilni in tajni; naj vladajo mnoštvu in znanemu.

STARI KOMENTAR: To je pravilo Teleme, da morajo njeni Adepti biti nevidni vladarji.

To, kakor lahko pripomnimo, je bilo vselej tako.

NOVI KOMENTAR: Narava magijske moči je vulgarnemu svetu povsem nedojemljiva. Prerok Ezekiel, oblegajoč zidake, da bi uničil Jeruzalem, in Ozejevo pridogajanje z Gomerom, se zdijo »praktičnemu« človeku pravtako nesmiselni, kakor tudi raziskovanja kateregakoli znanstvenika, dokler jih nedeljsko časopisje ne opremi z neko verodostojno razlago, ki ne razloži ničesar. (S tem v zvezi se mora prebrati *Knjiga 4, III. del.*)

»Moji služabniki«; Njeni, ne tisti od Gospodarja Eona. »Zakon je za vse«; v tem ne more biti nobene skrivnostnosti. Verz se nanaša na posebej izbrane »služabnike«; nemara tiste, ki so, obožujoč Khabs, uzrli njeno svetlobo, kako se preliva preko njih. Take osebe vsekakor konzumirajo poroko Nuit in Hadita v sebi samih; v tem primeru se zavedajo določenih poti do moči.

Obstaja tudi mistični pomen v tem verzu. Svoje ume moramo temeljito zorganizirati, določivši nekaj tajnih vodij, da služijo Nuit, disciplinirajoč različne oddelke zavestnega mišljenja.

11. *These are fools that men adore; both their Gods & their men are fools.*

12. *Come forth, o children, under the stars, & take your fill of love!*

*

11. *Ti so norci, ki jih ljudje častijo; oboji, njihovi Bogovi in njih ljudje so norci.*

12. *Pridite ven, o otroci, pod zvezde, in se naužijte ljubezni!*

STARI KOMENTAR: 11. Tako med Bogovi, kakor tudi med ljudmi se časti »mnoštvo in poznano«; to je neumnost.

12. Ključ oboževanja Nu. Združitev zavesti z neskončnim prostorom z izvajanjem ljubezni, pastoralne ali poganske ljubezni. Vendar *vide infra*.

NOVI KOMENTAR: Celotna doktrina »ljubezni« je razložena v *Libru Alef (Knjigi Modrosti ali Norosti)* in naj se tam preuči. A moramo upoštevati tudi, kako se tadva verza skladata z zgornjim komentarjem,

kako se mora vsaka zvezda izviti iz svojih kopren, da bi se lahko veselila z vsem svetom zvezd. To je ponoven poziv k združevanju, ali »ljubezni,« tako izražajoč enačbo $1 + (-1) = 0$ (kakor bi nemara izvolil zapisati častiti Bertrand Russell; za Posvečence IX° O.T.O. se lahko izrazi tako: $\Phi K = T$, pri čemer sta tako Φ kot K obe pozitivni celi števili), kar je generalna formula v našem kozmosu.¹²

»Pridite ven« - pred čim se skrivate? »Pod zvezde,« to je, odkrito. Pravtako naj ljubezen bo »izpod« ali »do« Telesa Nuit. A predvsem, naj bo odkrita! Čemu ta sram? Je mar ljubezen gnusna, da bi jo morali prekrivati z lažmi?¹³ Je ljubezen tako sveta, da se nihče ne bi smel vmešavati? Nikakor, »pod zvezde,« ponoči, katere oči razen njenih pa lahko vidijo? Ali pa, če nekdo že vidi, mar bi vaše oboževanje ne predramilo samostanskega stebrišča njegove duše, da bi odmevalo svetost tega vašega tako očarljivega in ljubeznivega dejanja, ki ste ga storili?

13. *I am above you and in you. My ecstasy is in yours. My joy is to see your joy.*

14. *Above the gemmed azure is
The naked splendour of Nuit.
She bends in ecstasy to kiss
The secret ardours of Hadit.
The winged globe, the starry blue
Are mine, O Ankh-f-na-khonsu!*

15. *Now ye shall know that the chosen priest & apostle of infinite space is the prince-priest the Beast; and in his woman called the Scarlet Woman is all power given. They shall gather my children into their fold; they shall bring the glory of the stars into the hearts of men.*

¹² Falos x Kteis = Telos; spet gnostični simbolizem, ki ga preštevilni skušajo ponižati v čaščenje spolnih organov, s čimer pa uspejo izraziti zgolj svojo umsko prizadetost; op.p.

¹³ Kakor mislijo in počnejo preštevilni. Op.p.

16. *For he is ever a sun, and she a moon. But to him is the winged secret flame, and to her the stooping starlight.*
17. *But ye are not so chosen.*
18. *Burn upon their brows, o splendrous serpent!*
19. *O azure-lidded woman, bend upon them!*
20. *The key of the rituals is in the secret word which I have given unto him.*
21. *With the God & the Adorer I am nothing; they do not see me. They are as upon the earth; I am Heaven, and there is no other God than me and my lord Hadit.*
22. *Now, therefore, I am known to ye by my name Nuit, and to him by a secret name which I will give him when at last he knoweth me. Since I am Infinite Space, and the Infinite Stars thereof, do ye also thus. Bind nothing! Let there be no difference made among you between any one thing and any other thing! For thereby there cometh hurt.*
23. *But whoso availeth in this, let him be the chief of all.*
24. *I am Nuit, and my word is six and fifty.*
25. *Divide, add, multiply, and understand.*
26. *Then saith the prophet and slave of the beauteous one: Who am I, and what shall be the sign? So she answered him bending down, a lambent flame of blue, all-touching, all-penetrant, her lovely hands upon the black earth, & her lithe body arched for love, and her soft feet not hurting the little flowers: Thou knowest! And the sign shall be my ecstasy, the consciousness of the continuity of existence, the omnipresence of my body.*
27. *Then the priest answered & said unto the Queen of Space, kissing her lovely brows, and the dew of her light bathing his whole body in a sweet smelling perfume of sweat; O Nuit, continuous one of Heaven, let it be ever thus: that men speak not of Thee as One but as None; and let them speak not of thee at all, since thou art continuous!*
28. *None breathed the light, faint and faery, of the stars, and two.*
29. *For I am divided for love's sake, for the chance of union.*
30. *This is the creation of the world, that the pain of division is as nothing, and the joy of dissolution all.*
31. *For these fools of men and their woes care not thou at all! They feel little; what is, is balanced by weak joys; but ye are my chosen ones.*

*

13. *Jaz sem nad vami in v vas. Moj zanos je v vašem zanosu. Moja radost je gledati vašo radost.*
14. *Draguljna modrina iznad je
Nuite Gola krasota.
Ona sklanja v navdušenju se,
Da poljubila bi skriti žar Hadita.
Obla krilata, zvezdna modrina
Sta moja, O Ankh-f-na-khonsu!*
15. *Vedite zdaj, da je izbrani svečenik & apostol neskončnega prostora princ-svečenik Zver; in njegovi ženski, imenovani Škrlatna Ženska, je izročena vsa oblast. Onadva bosta zbrala moje otroke v svoje okrilje; prinesla bosta sijaj zvezd v ljudska srca.*
16. *Kajti on je vselej sonce, ona pa luna. Toda zanj je krilati skriti plamen, zanj pa upogibajoča se zvezdna svetloba.*
17. *A vi niste tako izbrani.*
18. *Zažari na njihovih čelih, o sijajna kača!*
19. *O modro-veka ženska, upogni se nadnje!*
20. *Ključ ritualov je v tajni besedi, ki sem mu jo izdala.*
21. *V družbi z Bogom in Častilcem sem jaz nič; ne vidita me. Sta kakor pač na zemlji; jaz sem Nebo, in ni drugega Boga, razen mene in mojega gospoda Hadita.*
22. *Zatorej, poznana sem vam po mojem imenu Nuit, njemu pa po nekem mojem tajnem imenu, ki mu ga bom izdala, ko me bo končno spoznal. Ker sem jaz Neskončni Prostor, in neskončno Zvezd v njem, tudi vi storite tako. Ne zavezuje se ničemur! Med vami naj se ne dela nobene razlike med neko stvarjo in katerokoli drugo stvarjo! Vsled tega namreč pride bolečina.*
23. *A kdor se s tem uveljavi, naj bo vodja vseh.*
24. *Jaz sem Nuit, in moja beseda velja šest in petdeset.*
25. *Deli, seštej, zmnoži, in doumi.*
26. *Nato reče prerok in sluga lepotice: Kdo sem jaz, in kaj bo znamenje? Tako mu je odgovorila, sklanjajoča se, lizoč plamen modrine, usedotikajoč, vse-predirajoč, s svojimi ljubkimi rokami na črni zemlji, ter svojim gibkim telesom upognjenim za ljubezen, in svojimi mehкими*

stopali ne poškodujoč majhnih rožic: Ti že veš! In znamenje bodi moj vzhit, zavest o neprekinjenosti bivanja, vseprisotnost mojega telesa.

27. *Svečenik je nato odvrnil ter rekel Kraljici Vsemirja, poljubivši njeno ljubko čelo, in je rosa njene svetlobe okopala vse njegovo telo v sladko dišečem parfumu znoja: O Nuit, neprekinjena od Neba, naj bo vedno tako: da ljudje ne govorijo o Tebi kot Eni, temveč kot Nobeni; in naj sploh ne govorijo o tebi, ker si neprekinjena!*
28. *Nobeden je dahnil svetlobo, motno in čudežno, od zvezd, in dva.*
29. *Kajti jaz sem razdeljena zavoljo ljubezni, zavoljo možnosti združitve.*
30. *To je stvarjenje sveta, da je bolečina ločitve kot nič, in radost stopitve vse.*
31. *Za te bedake med ljudmi ter njihova gorja se sploh ne zmeni! Oni malo čutijo; kar je, se uravnoveša s šibkimi veselji; toda vi ste moji izbranci.*

STARI KOMENTAR: 13. Ta doktrina vključuje neko mistično vez, za katero si predstavljam, da jo je moč dojeti zgolj preko izkustva; ta človeški zanos in oni božanski zanos delujeta vzajemno.

Slično doktrino najdemo v *Bhagavad Gitti*.

14. Ta verz je neposreden prevod prvega oddelka s stele. Skriva nek tajni ritual najvišjega ranga, in je povezan z dvema prejšnjima verzoma.

15. Avtoriteta Zveri počiva na tem verzu; a ga je treba vzeti v sovpadanju z nekimi kasnejšimi verzi, kar puščam raziskavi študentov, naj si sami razložijo. Nagibam se, kakorkoli že, k zaupanju, da »Zver« in »Škrlatna Ženska« ne naznačujeta nekih oseb, temveč sta tituli službe, in sicer Hierofanta ter Visoke Svečenice (Vav in Gimel), sicer bi si stežka razložili naslednji verz.

16. V II. poglavju, v. 16, zasledimo, da Had znese 11 (glej II, 16, komentar). Nadalje Hadit = 421, Nuit = 466.

$421 - 3$ (luna) = 418. $466 + 200$ (sonce) = 666.

To je dvoje pomembnih števil kabalističnega sistema, ki sta mi omogočili razlago znamenj, ki me je pripeljala do tega razodetja.

Krilati skriti plamen je Hadit; upogibajoča zvezdna svetloba pa Nuit; to sta njuni resnični naravi, kakor tudi njuni funkciji v zgoraj omenjenem vrhovnem ritualu.

17. «Vi» se nanaša na ostale častilce Nuit, ki si morajo izboriti svojo lastno izvolitev.

18. Kača je simbol bogovstva in kraljevstva. To je tudi simbol Hadita, katerega oni priključijo nase.

19. Nuit sama jih bo zasenčila.

20. Nemara gre za Abrahadabra, sveto besedo iz 11 črk.

21. To se nanaša na dejansko podobo na steli. Nuit je neka predstava, ki je neskončno iznad vsega, kar so si ljudje kdajkoli zamišljali pod Božanskim. Tako ona ni le zvezdna boginja, temveč nekaj dosti vzvišenejšega, megleno zastrtega v ta neizrekljiv sijaj.

To znanje lahko dosežejo le Adepti; zunanji ne morejo doseči tega.

22. Obljuba – še neizpolnjena. (Vendarle izpolnjena kasneje, ko je bilo Sonce v Strelcu, An. V, tj. 1909 E.V.) Naročilo za uničenje zmožnosti razlikovanja med iluzijami.

23. Vodja je torej tisti, ki je uničil ta občutek razdvojenosti.

24. Nu (Vav, Nun) = 56.

25. Deljenje $6/50 = 0.12$.

O je obod, Nuit.

. je središče, Hadit.

1 je iz tega izhajajoča Enost, Ra-Hoor-Khuit.

2 = koptski H, čigar oblika je domala enaka arabski številki 2, Dah Življenja, navdahnjen in izdahnjen. Človeška zavest. Tot, Tahuti.

Seštevek $50 + 6 = 56$, Nu, skoncentrirano $5 + 6 = 11$, Abrahadabra, Atu XI, etc.

Zmnožek $50 \times 6 = 300$, Šin in Ruah Elohim, sveti duh.

Rad verjamem, da obstaja še nek nadaljnji misterij, skrit v tem verzu; morda ponovno v zvezi s številoma 418 in 666.

26. Prerok zahteva neko znamenje svojega poslanstva, kar mu je obljubljeno: namreč, Samadhi na Neskončno.

Ta obljuba je bila kasneje izpolnjena – glej »Tempelj Kralja Solomona.«

27 – 31. Tu imamo neko globoko filozofsko dogmo, v smislu možne razlage in razsvetlitve predpostavk iz eseja *Berašit*.

Diada (ali veselje) je ustvarjena ob spremljavi neznatne bolečine, da bi se s tem omogočila blaženost stapljanja. Tako je lahko bolečina rojstva in življenja odkupljena in pomirjena z blaženostjo smrti.

Ta slast je, kakorkoli že, zgolj za izbrane služabnike Nu. Na outsiderje je možno gledati podobno kot kartezijanci gledajo na živali.

NOVI KOMENTAR: Vse to govorjenje o »trpečem človečanstvu« v principu temelji na zmoti prenašanja svoje lastne psihologije na svojega bližnjega. Zlato Pravilo je neumno. Če bi Lord Alfred Douglas¹⁴, na primer, drugim počel to, kar bi on želel, da se mu počne, bi bili premnogi ogorčeni nad tem.¹⁵

Adeptov razvoj je v razširjanju – ven iz Nuit – v vse smeri enako. Mali človek ima malo izkušenj, majhno zmožnost tako za bolečino, kot za užitek. Buržuj je ena klada. Poznam že kaj boljšega (vsaj), kot da bi smatral, da bi mučiti ga bilo meni bodisi koristno, ali pa zabavno.

Ta teza v zvezi s sočutjem je v etiki Teleme ena med najpomembnejšimi. Nujno je ustaviti, enkrat za vselej, to nevedno vmešavanje v posle drugih. Vsakemu posamezniku mora biti svobodno prepuščeno slediti njegovo lastno pot! Amerika je še posebej blazna glede tega. Američani se obupno trudijo, da bi Singalezijci nosili krzno in Tibetanci glasovali, in da bi ves svet žvečil žvečilni gumi, in so povsem nedovzetni za dejstvo, da druge nacije,

¹⁴ *Wildeov ljubimec; op.p.*

¹⁵ *Sploh nam seksualna interpretacija Zlatega Pravila, Kategoričnega Imperativa ipd., zelo preprosto razloži ozkost in ne-univerzalno neveljavnost, umestnost in neumestnost, smiselnost in nesmiselnost Ljubezni Do Bližnjega, ki je slična transferju v psihoanalizi! Op.p.*

posebej Francozi in Britanci, smatrajo »ameriške institucije« za najnižje barbarstvo, kakor so tudi pozabili ali pa sploh ne vedo, da je izvorna bakla ameriške svobode – ki je v resnici bila svoboda – vsebovala predpis, da je treba pustiti druga ljudstva strogo sama, ter tako zagotoviti možnost razširitve njenih lastnih načel na vse ljudi.¹⁶

32. *Obey my prophet! Follow out the ordeals of my knowledge! Seek me only! Then the joys of my love will redeem ye from all pain. This is so; I swear it by the vault of my body; by my sacred heart and tongue; by all I can give, by all I desire of ye all.*

*

32. *Ubogajte mojega preroka! Dovršite skušnje mojega znanja! Samo mene iščite! Nato vas bodo radosti moje ljubezni odrešile vsake bolečine. Tako je to; prisegam pri svodu svojega telesa; pri svojem svetem srcu in jeziku; pri vsem kar lahko dam, pri vsem kar si želim od vas vseh.*

STARI KOMENTAR: 32. Pravilo in smoter Reda: obljuba Nuit njenim izbrancem.

¹⁶ Politična interpretacija Ljubezni do soljudi razloži nujnost individualizma. Človek ni nikomur ničesar dolžan, najmanj pa nekaj tako nedoločnega in misterioznega, kot je Ljubezen. Tudi zato, ker je človek sam po sebi generično, družabno bitje, ki ima ljubezen – ali željo po spoznanju – do bližnjega-daljnega-vsega vgrajeno v svoje gene. Skriti »politični« oziroma zarotniški smoter zapovedi »Ljubi svojega bližnjega« je v legalizaciji vmešavanja v posle drugih in nasilja do bližnjih ter tiraniji samoljubja – »Ergo, mene moraš ljubiti! Zakaj? Ker ti Jaz, tvoj Bog-Gospodar-Bližnji tako veli!«. Isto je z zapovedjo: Veruj v enega Boga! To namreč, poleg tega da se predpostavlja nekega znanega in konkretnega boga izven nas, pomeni: Veruj v mojega boga! Primer korupcije morale, ki temelji na ločenosti Jaza in Ne-Jaza v metafizičnem smislu in paradoksalnosti in celo absurdnosti monoteizma, v sociološkem pa na zahtevi uniformnosti in predsodku o enakosti med ljudskimi naravami oziroma tipi. Monoteizem judaizma, ki ga je krščanstvo naivno in avtomatično nasledilo, je striktno nacionalnega, torej zgolj političnega izvora in smotra. Op.p.

NOVI KOMENTAR: Korektno je ubogati Zver, kajti Njen Zakon je čista svoboda, in On ne bo zaukazal ničesar, kar bi bilo kaj drugega kot pa prava interpretacija te svobode. Toda za razvitje prave svobode je nujno imeti neko organizacijo; in vsaka organizacija mora imeti visoko centraliziran nadzor. To je še posebej nujno v času vojne, kakor so se celo tako-imenovane demokratične nacije tega naučile vsled izkušnje, ko se tega niso bile zmožne naučiti od Nemčije. In naša doba je v prvi vrsti »čas vojne,« predvsem zdaj, ko je naša naloga strmoglaviti suženjske bogove.¹⁷

Sodni nalog »samo mene iščite« je še podkrepjen z zaobljubo, v zvezi s katero je dana še posebna obljuba. Ko stremimo k manjšim idealom, s tem ustvarjamo razlike in posledično potrjujemo prav tisto dvojnost, od katere želimo pobegniti. Upoštevaj tudi to, da izraz »me« lahko vključuje tudi grško MH, »ne.« Besedo »only« pravitako lahko prepisemo grško, nakar dobimo vrednost 156, kar je število tajnega imena Babalon ali Nuit¹⁸. Domnevno obstaja še nadaljnji skrivni pomen v ključni besedici »all.«

33. Then the priest fell into a deep trance or swoon, and said unto the Queen of Heaven: Write unto us the ordeals; write unto us the rituals; write unto us the law!

*

33. Nato je svečenik zapadel v globok trans ali omotico, ter nagovoril Kraljico Neba: Napiši nam preizkušnje; napiši nam rituale; napiši nam zakon!

STARI KOMENTAR: 33. Prerok je nato zahteval poduk: preizkušnje, obrede, zakon.

¹⁷ Čudno se mi zdi, da Crowley tu omenja Nemčijo kot primer »Ordnung und Disziplin« organiziranosti neke nacije, ko pa se je očitno ravno ta izkazalo za nepravšno. Šlo je le za videz, v resnici pa je neinteligentno vodenje navrglo najprej anarhijo v sami oblastni strukturi, in nato izgubo vojne ter propad nacije. A je imel verjetno v mislih njeno obdobje Cesarstva oziroma Drugega Reicha, a vseeno...Op.p.

¹⁸ sc. Olyn oz. Olun op.p.

NOVI KOMENTAR: Zakon, v običajnem pomenu besede, naj bi bil formulacija navad ljudi, kakor so Evklidove predpostavke formulacija geometrijskih dejstev. Toda moderna lopovščina predpostavlja idejo umetnega zakona, kakor bi hoteli kvadrirati krog z nasiljem. Zakonodajalci hočejo prisiliti ljudi v spremembo njihovih običajev, tako da bi »poslovneži,« katerih pohlepu so podkupljeni služiti, lahko povečali svoje profite.

»Zakon,« grško NOMOS, iz ΝΕΜΩ¹⁹, kar pomeni »nekaj striktno določenega, kar lahko nekdo uporablja ali poseduje«; od tu »običaj, raba,« in tudi »melodija, tonika.« Literarna²⁰ ekvivalenca med gr. ΝΕΜΩ in latinskim NEMO (nihče; titula Magistra Templja, dosežek-stigma Nevidnega, tj. »neosebnega« Vladarja, ki se je prenehal preštevati, je dosegel Ničnost in se poistovetil z Neskončnim; op.p.) je sugestivna. Hebrejsko se »zakon« imenuje TORA, kar v prenesenem smislu pomeni »Vrata Kraljestva« in pa »Knjiga Modrosti.«

34. *But she said: the ordeals I write not; the rituals shall be half known and half concealed: the Law is for all.*

*

34. *Ona pa mu je rekla: preizkušenj ne predpisujem; obredi morajo biti na pol znani in na pol skriti: Zakon je za vse.*

STARI KOMENTAR: 34. Prva zahteva je zavrnjena, ali pa se, nemara, sporoča na kak drug način, ne s pisanjem.

(Kasneje je bila sporočena.)

Druga je delno uslišana; ali pa, če je že v celoti uslišana, je ni primerno v celoti javno izdati.

Tretja je uslišana brezpogojno.

¹⁹ delim, jemljem, štejem, imam, vladam, uživam; od tu lat. numerus, in ger. nehmen; nemara zato Slovenci Germane imenujemo Nemci, ker so bili naši vladarji oz. jemalci davkov! Op.p.

²⁰ oz. fonetična; op.p.

NOVI KOMENTAR: Preizkušnje se za zdaj izvajajo brez vedenja kandidata, vsled skrivne magijske moči Zveri. Tisti, ki jih je On sprejel za iniciacijo, pričajo, da so te preizkušnje pogosto neodvisne od Njegove zavestne skrbi. Te niso, kakor tradicionalne preizkušnje, formalne, ali iste za vse; kandidat se znajde v okoliščinah, ki mu nudijo pravi test ravnanja, in ga prisilijo, da odkrije svojo lastno naravo, ter se osvesti samega sebe vsled privedbe svojih skritih motivov na površino.

Nekateri rituali so postali dostopni; se pravi, da so se magijske formule javno publicirale. Glej »Ritualni Eleusine«, »Ojačani Zanos,« *Magika v Teoriji in Praksi*, etc.

Upoštevati je treba tudi namig na »not« in »all.« Pravtako beseda »known« vsebuje koren GN, »zaploditi«, »to know«; dočim »concealed« naznačuje drugo polovico človečanskega misterija.

35. *This that thou writest is the threefold book of Law.*
 36. *My scribe Ankh-af-na-khonsu, the priest of the princes, shall not in one letter change this book; but lest there be folly, he shall comment thereupon by the wisdom of Ra-Hoor-Khu-it.*
 37. *Also the mantras and spells; the obeah and the wanga; the work of the wand and the work of the sword; these he shall learn and teach.*

*

35. *To, kar pišeš, je trojna knjiga Zakona.*
 36. *Moj pisar Ankh-af-na-khonsu naj niti v eni črki ne spremeni te knjige; a da bi ne prihajalo do bedastoč, naj jo pokomentira z modrostjo Ra-Hoor-Khu-ita.*
 37. *Pravtako mantre in uroke; obeah in vanga; delo palice in delo meča; tega naj se nauči in to poučuje.*

STARI KOMENTAR: 35. Definicija te knjige.

36. Prva striktna zadolžitev, da se ne sme ponarediti niti ene same črke te knjige.

Komentar mora biti napisan »z modrostjo Ra-Hoor-Khu-ita,« i.e. z neprikrito, ne s posvečeno modrostjo.

37. Nekega povsem novega sistema magike se moramo naučiti in ga poučevati, kakor se zdaj to že počne.²¹

NOVI KOMENTAR: Vsaka zvezda je edinstvena in vsaka orbita ločena; vsekakor je to temeljni kamen mojega učenja, da nimamo nobenih standardnih ciljev ali standardnih načinov, nobene ortodoksije in nobenih pravilnikov. Zvezd se ne da spraviti v krdelo in jih zagraditi ter oskubiti in predelati v zrezke, kakor premnoge volivce! Nagibam se h kolovodji, ker sem rojen lev! Nočem biti ovčarski pes, ker prej ugriznem kot zalajam. Zavračam službo pastirja, ki bi nosil prej pastirsko palico kot pa gorjačo.

Modre v svojem pokolenju, ste vi, ovčad, ko v strahu pobegnete, kadar vaša ušesa ujamejo moje rjovenje v vetru! Mar niste negovane in pitane in varovane – dokler ne pride ukaz izza ograde?

Zame je levje življenje! Pustite mi, da živim svobodno in umrem v boju!

Še nekaj o obeh in vangi, dejanju in besedi magike. Magika je večina povzročanja spremembe v obstoječih pojavih. Ta definicija vključuje obujanje mrtvih, začaranje živine, ustvarjanje dežja, pridobivanje dobrin, fasciniranje sodnikov, in ves ostali program. Dobro: toda, mar vključuje tudi vsako dejanje kakršnekoli vrste? Da; jaz jo nameravam tako narediti. Nemogoče je izgovoriti besedo ali storiti dejanje, ne da bi s tem ustvarili primeren in nujen učinek tega. Tako je magika umetnost življenja samega.

Magika je menagement vsega, kar rečemo in storimo, tako da je učinek tega sprememba tistega dela naše okolice, ki nas moti, dokler nas ne neha motiti. »Preoblikujemo ga bliže želji našega srca.«

²¹ *Zavoljo Palice in Meča glej Tarot; to sta aktivni magijski orožji in označujeta t.i. »moški« vrlini Sfinge, smelost in znanje, in aktivna elementa, ogenj in zrak. Sta bili nemara »pasivni« vrlini in sferi čustvovanja in diskov-novcev Crowleyu tuja, kakor to tolmačijo nekateri komentatorji? Ali pa to še čaka na Škrlatno Žensko, da to obvlada in nas potem pouči, kar bi bil esencialni smisel t.i. ženske emancipacije? Op.p.*

Prikladni magijski obredi so zgolj organizirani in skoncentrirani poskusi imponiranja naše volje določenim predelom kozmosa. Oni so le posebni primeri splošnega principa.

Toda vse, kar rečemo in storimo, kakorkoli že malomarno, znese več, dosti več od naših najprizadevnejših operacij. »Poskrbi za centim in bo euro poskrbel sam zase.« Tvoje vsakodnevno kapljanje napolni večje vedro, kot pa tvoji gejzirji magijskega naprežanja. »Devetindevetdeseterica, ki varno leži v senci tamarja,« sploh nima neke organizirane volje; in njih karakter, zgrajen iz besed in dejanj, je zgolj en kup smeti.

Pravtako si zapomnite, namreč, ako ne poznate svoje Resnične Volje, potem je možno, da svoje najizvrstnejše energije posvečate uničenju samega sebe. Zapomnite si, da je vsaka beseda in vsako dejanje potrditev misli, zato mora biti vaš um popolnoma organiziran, saj je njegova edina dolžnost to, da interpretira okoliščine v terminih volje, tako da bi govor in delovanje bila pravilno usmerjena, da bi izrazila to voljo, kakor velewa prilika. Zapomnite si, da vsaka beseda in vsako dejanje, ki ni dokončen izraz vaše volje, šteje proti njej, brezbriznost je namreč slabša od sovražnosti. Vaš sovražnik se vsaj zanima za vas: lahko se z njim spoprijateljite, česar pa nikoli ne morete storiti z nekom, ki je brezbrizen do vas. Zapomnite si, da je magika umetnost življenja, torej povzročanja spremembe v skladu z voljo; zato je njen zakon »ljubezen pod voljo,« in vsak njen premik je neko dejanje ljubezni.

Zapomnite si, da je vsako dejanje »ljubezni pod voljo« zakonito kot tako; toda, kadar neko dejanje ni usmerjeno k Nuit, ki je tu neizogiben rezultat celotnega dela, potem je to izguba, in zaneti konflikt v vas, tako da »kraljestvo Boga, ki se nahaja znotraj vas,« razkosa državljanska vojna.

Začetniku bi predlagal tale program:

- Svoj um opremi, popolno kot je le mogoče, z znanjem, kako ga preučevati in nadzirati.
- Izuri svoje telo, da bo ubogalo tvoj um, in ne da moti njegovo pozornost.
- Nadziraj svoj um, da se bo v celoti posvetil razkritju tvoje Resnične Volje.

- Razišči tok te volje, dokler ne dosežeš njenega izvora, svoje Tiho Sebstvo.

- Združi zavestno voljo z Resnično Voljo, ter zavestni jaz s Tihim Sebstvom.

- Naj ta deluje prosto od znotraj, a se ne oziraj na svojo okolico, da bi to ne ustvarilo razlike med eno stvarjo in neko drugo. Karkoli že to je, mora biti združeno s teboj preko ljubezni.²²

38. *He must teach; but he may make severe the ordeals.*

39. *The word of the Law is Θελημα.*

40. *Who calls us Thelemites will do no wrong, if he look but close into the word. For there are therein Three Grades, the Hermit, and the Lover, and the Man of Earth. Do what thou wilt shall be the whole of the Law.*

41. *The word of Sin is Restriction. O man, refuse not thy wife, if she will! O lover, if thou wilt, depart! There is no bond that can unite the divided but love: all else is a curse. Accursed! Accursed be it to the aeons! Hell!*

*

38. *On mora poučevati; vendar lahko naredi preizkušnje stroge.*

39. *Beseda Zakona je Telema.*

40. *Kdor nas imenuje Telemiti, ni v zmoti, če pobliže pogleda v besedo. Ona namreč vsebuje Tri Stopnje, Puščavnik, Ljubimec, in Človek Zemlje. Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.*

41. *Greh pomeni Omejevanje. O človek, ne zavrnj svoje soproge, ako ona hoče! O ljubimec, če hočeš, odidi! Ne obstaja vez, ki bi lahko združila ločene, razen ljubezni: vse drugo je prekletstvo. Preklete! Preklete naj bo na veke! Pekel!*

²² Konkretna razlaga dela meča, zavestne volje, uma, in palice, nezavedne-resnične volje, Falosa; glej spet Tarot, predusem As Mečev – Meč Teleme, kjer je na zelo preprosto način razložen ta »freudovski« misterij, okrog katerega je toliko nesporazumov! Op.p.

STARI KOMENTAR: 38. Običajna naloga v poslu take vrste.

Vsak človek ima pravico do dosežka; a je za Adepta pravtako dolžnost prepričati se, če si on po pravici zasluži nagrado, ter da preizkusi in izuri zmožnost in moč.

39. Primerjaj z Rabelaisem. Lahko bi prevedli tudi tako, »Naj bosta volja in delovanje usklajena.«

Toda Telema pomeni tudi voljo v višjem smislu magijske osredotočenosti, ter v smislu, kakor sta jo pojmovala Schopenhauer in Fichte.

Zelo verjetno obstaja tudi zelo vzvišena skrivna razlaga. Namig:

The.....esencialna Ath²³, Azoth etc. = Θε.

Word.....Hokmah, Toth, Logos, Druga Emanacija²⁴

of.....Ločujoča, Binah Velika Mater.

the.....Hesed, očetovska moč, odsev zgornjega »The«.

Law.....Gevurah, stroga omejitev.

is.....Tifaret, vidno obstajanje, uravnovešena skladnost svetov.

Θελημα...Ideja, ki zaobjema celotno misel v eni besedi.

Ali pa:

Θ The.....Teth, Lev, »Vse te simbole združi v obliko Leva.«²⁵

ε Word.....He, črka Daha, Logos.

λ of.....Lamed, Vaga, Ravnovesje.

η the.....Heth, 418. Abrahadabra.

μ Law.....Mem, Obešenec, ali Odrešenik.

α is.....Alef, Nula (Nič, Nox, Nuit, ki je Obstajanje).

Θελημα.....Vsota vsega.

40. Θε, Puščavnik, Samotar, nevidni Jod, a razsvetljuječ. Red A.:A.:.

λη, Ljubimec, vidni Zain, kakor gromska strela. Kolegij Adeptov.

²³ hebr. resnica; op.p.

²⁴ na kabalističnem Drevesu Življenja; op.p..

²⁵ Zoroastrov izrek; op.p.

$\mu\alpha$, Človek Zemlje, Peh. Razstreljeni Stolp.²⁶ Štejejo skupaj 31 = La, Ne in AL, Bog. Tako je beseda Telema v celoti enakovredna Nuit, vse-obsegajoči.

Za nadaljnji študij teh stopenj glej Tarot Adute.²⁷

$\Theta\varepsilon = 14$, Pentagram, vladavina duha nad materijo. Moč in avtoriteta (Tet in He) in tajno $1+4=5$, Hierofant, Vav, Adut V. Pravtako: Lev in Oven. Primerjaj z Izaijo. Gre za »tisočletno« državo.

$\lambda\eta = 38$, ključna beseda Abrahadabra, 418, deljena s številom njenih črk, 11. Pravičnost ali Uravnoveženost ter Kočija ali Mojstrstvo. Država napredka; militantna cerkev.²⁸

$\mu\alpha = 41$, Obrnjeni Pentagram, materija vlada nad duhom. Obešenec²⁹ in Norec³⁰. Pogojenost tistih, ki niso Adepti.

»Do what thou wilt« ne smemo razumeti kot licenco ali celo svoboščino. Lahko, na primer, to razumemo kot Do what thou (Ateh) wilt; in Ateh (Gospod) je 406 = Tav = T, znak križa in razpelo; tako lahko odlomek razumemo kot zadolžitev samo-žrtvovanja ali uravnovešanja.

To sugestijo predlagam zgolj zavoljo globine misli, ki je potrebna celo za tako jasen in razumljiv odstavek.³¹

Vsi pomeni so resnični, če je le razlagalec razsvetljen; če pa ni, potem so vsi lažni, kakor je tudi on lažen.³²

²⁶ Verniki, Cerkev? Aduti IX, VI in XVI v Tarotu; op.p.

²⁷ Tri prečne Poti na Drevesu Življenja natančneje »enigmatično«, v smislu delovanja in skušnje, predstavljajo te Tri Range; Dalet, Tet, Peh, skupaj 93, Telema, Agape, LASTAL, etc.; op.p.

²⁸ Ideja Viteštva kot Čuvarstva Luči Gnoze, ne pa nekakšne globalne Zarote, kakor to vidijo prestrašeni nazadnjaki in pa senzacionalistični rumeni tisk, ki so se očitno sami zarotili proti človeštvu, razsvetljenstvu in svobodi! Op.p.

²⁹ kot suspendiranec; op.p.

³⁰ nevrotik; op.p.

³¹ Kakor je tudi strpnost potrebna, v tem primeru do katolicizma, in celo do krščanstva; čeravno Nietzsche nikakor ni enačil strpnosti in razumevanja; op.p.

³² Ne strpnost, temveč brezbriznost! Op.p.

NOVI KOMENTAR: Prvi odstavek (prva misel verza 41) je splošna trditev ali definicija greha ali zmote. Vse kar veže voljo, jo ovira ali odvrača, je greh. Se pravi, greh je pojav dvojnosti. Greh je nečistost.

(Op. a: *Ne moremo reči, da je bil »greh« za Ničnost, da se je utesnila znotraj oblike Dvojnosti; prav nasprotno. Temveč je greh upiranje delovanju pretvorbe v Ničnost. »Plačilo za greh je smrt«; kajti življenje je neprestano skladno in naravno spreminjanje. Glej Liber 418 in Liber Alef.*

Izraz »sin« /glej Skeatov Angl. Etim. Slovar/ izhaja iz korena »es,« biti. To vrže novo luč na dojetanje odlomka. Greh je utesnjevanje, kot »bivanje« nasproti »postajanju.« Osnovna ideja napačnosti je statična nasproti dinamični predstavi veselja. Ta razlaga ni le v skladu s splošno doktrino Knjige Zakona, temveč dokazuje avtorjevo globoko razumevanje samega Sebe.)

Preostanek odstavka vzame en poseben slučaj kot primer. Ne sme obstajati lastnina v človeškem mesu. Spolni instikt je eden najgloblje ležečih izrazov volje; in se ga ne sme utesnjevati, bodisi negativno z preprečevanjem njegovega prostega delovanja, ali pa pozitivno z vztrajanjem na njegovem napačnem delovanju.

Kaj je brutalnejše od pohabljanja naravne rasti ali njenega deformiranja? Kaj je bolj nesmiselno od poskušanja razlagati ta sveti instikt kot surovo živalsko dejanje, in ga ločevati od spiritualnega zanosa, brez katerega je tako bedast, da niti dotičnih oseb ne zadovoljuje?

Spolni akt je zakrament volje. Njegovo profaniranje je velika žalitev. Vsak njegov pristni izraz je zakonit; vsako zatiranje ali pohabljanje je nasprotno zakonu svobode. Uporaba zakonskega ali finančnega pritiska za izsiljenje bodisi vdžanja ali pa podredbe je v celoti grozovita, nenaravna in nesmiselna. Fizična prisila, do določene mere, ni tako resno napačna; ta ima namreč korenine v izvornem spolnem konfliktu, ki ga lahko opazamo pri živalih, in ima pogostokrat učinek v vzbujanju ljubezni v njeni najvišji in najplemenitejši obliki. Neke najstrastnejše in najtrajnejše zveze so se pričele s posilstvom. Rim dejansko temelji na njem. Enako je uboj nezvestega partnerja v določenem smislu etično opravičljiv; obstajajo namreč lahko neke zvezde, katerih narava je skrajno nasilna. Trčenje galaksij je konec koncev en sijajen spektakel.

Toda v obisku nekogaršnjega advokata ni prav nič navdihujočega. Seveda, to je moje osebno mnenje; neka zvezda, ki je slučajno advokat, verjetno gleda drugače na stvar! Vendar nam neizrekljiva raznolikost narave, čeravno dopušča krutost in sebičnost, ne ponuja nobenega primera puritanstva in snobizma!

Kakorkoli že, za čud zakona obstaja nek redosled potekanja; in en stroj je lepši, razen za majhnega dečka, kadar deluje, kot pa kadar se raztrešči. Torej je materialen in gibljiv stroj ena eksplozivna mašina, s pirotehničnim učinkovanjem; vendar so to le nesrečni slučajji.

Zakon proti prešuštvu temelji na ideji, da je ženska neka premičnina, tako da prešuštna ljubezen oropa soproga za njene usluge. To je najbolj iskrena in najbolj robata potrditev stanja suženjstva. Za nas je vsaka ženska zvezda. Zatorej ima absolutno pravico, da potuje po svoji orbiti. Nobenega razloga ni, čemu bi ne mogla biti idealna gospodinja, če je to slučajno njena volja. Toda družba nima nobene pravice vztrajati na tem standardu. Nekdaj je bilo, iz povsem praktičnih razlogov, domala nujno ustanoviti take tabuje v majhnih družbah, med divjimi plemeni, kjer žena ni bila nič drugega kot obča služabnica, in kjer je varnost ljudstva bila odvisna od visoke natalitete. Toda danes je ženska ekonomsko neodvisna in postaja to vse bolj vsako leto. Posledično takoj zahteva svojo pravico, da ima toliko moških ali otrok, kolikor jih hoče in jih je zmožna imeti; in ona izziva svet, da se vmešava vanjo. Še več uspeha ji je za želeti!

V štirih letih vojne³³ se je ta emancipacija še razcvetela. Primitivni ljudje, avstralske čete na primer, se govorili, da nočejo omožiti angleških deklet, ker bi one hotele imeti ducat moških na teden. Dobro, kdo bi pa njih hotel poročiti? Rusija je že formalno ukinila poroko. Nemčija in Francija so poskusile »rešiti svojo sramoto« na povsem kitajski način, da so »poročale« noseče stare device z mrtvimi vojaki!

Anglija je bila pregloboko hipokritska, seveda, da bi storila kaj več kot to, da je »potlačila govorice«; in se je prenavljala v »poslih kot običajno,« čeprav se vsaka prižnica trese vsled hrumenja otopelih škofov,

³³ *sc. prve svetovne; op.p.*

ki vpijejo o grozni nemoralnosti vseh, razen njih samih in njihovih koristov. Angležinje nad tridesetimi imajo volilno dolžnost; ko bo ta pripadla mladini, adijo stari poročni sistem.

Amerika je naredila iz poroke farso z množenjem in zmešnjavo ločitvenih zakonov. Neko mojo prijateljico, ki se je ločila od svojega moža, je le-ta dejansko čez tri leta tožil zaradi ločitve!

Toda Amerika nikdar ne čaka na zakone; Američani prednjačijo. Emancipirana, samovzdrževana ameriška ženska se že obnaša natanko tako, kakor »neporočen fant.« Včasih izgubi glavo in nepričakovano spodrsne v zakon, ter si opeče prste. Kmalu se bo naveličala bedastoče. Spoznala bo, kako neumno je izvinjati si gleženj, da bi ugajala svojim staršem, ali da bi legalizirala svoje otroke, ali utišala svoje sosede.

Vzela si bo moškega preprosto, kakor bi kupila časopis; če ne mara uvodnika, ali humorne strani, saj je izgubila samo dva centa, in si lahko kupi novega.

Slepi bedaki! Ki si domišljajo, da je ženska po naravi nedolžna! Vzhodnjaki to vedo bolje; vse restrikcije harema, javnega mnenja in druge, temeljijo na spoznanju dejstva, da je ženska nedolžna zgolj tedaj, ko ni nikogar blizu nje. Ona bo iztrgala dete iz njegove zibke, ali izvlekla psa iz njegovega pesjaka, da bi dokazala tisto staro reklo: *Natura abhorret a vacuo*.³⁴ Kajti ona je podoba duše narave, Velika Mater, Velika Hotnica.

Predvsem ne smemo pozabljati, da so velike ženske v zgodovini izvajale neomejeno svobodo v ljubezni. Sapfo, Semiramis, Messalina, Kleopatra, Ta Či, Pasifaja, Klitajmnestra, Helena Trojanska, in bliže našim časom Ivana Arška (po Shakespearjevem poročilu), Katarina II Ruska, Kraljica Elizabeta I Angleška, George Sand. Nasproti njim lahko postavimo zgolj Emily Bronte, katere seksualna zavrtnost je bila posledica njene okolice, in se je razbuhtela v neverjetno nasilje njene umetnosti, potem običajne religiozne mistikinje, Sv.Katarina, Sv.Tereza in druge, katerih dejstva njihovega spolnega življenja so bila skrbno zakamuflirana v interesih suženjskih bogov. Toda, celo ob takem prikazu, njihovo

³⁴ *Narava ne trpi praznine. Op.p.*

spolno življenje je bilo intenzivno, saj je njihova literatura prepolna seksualnega izražanja, strastnega in sprevrženega, celo do morbidnosti ter dejanskih halucinacij.

Spolnost je poglavitni izraz narave neke osebe; velike nature so seksualno silovite; in zdravje vsakogar bo odvisno od svobodnosti te funkcije.

(Glej *Liber CL*, »de Lege Libellum,« Cap. IV.)

42. *Let it be that state of manyhood bound and loathing. So with thy all; thou hast no right but to do thy will.*

*

42. *Naj bo to stanje množstva omejeno in odvratno. Tako z vsem tvojim; ti nimaš nobene pravice, razen te, da vršiš svojo voljo.*

STARI KOMENTAR: 41 – 42. Vmešavanje v voljo drugega je velik greh, kajti to izjavlja obstoj drugega. V tej dvojnosti obstaja trpnost. Mislim da se višji pomen verjetno še vedno nanaša na *voljo*.

NOVI KOMENTAR: »Manyhood bound and loathing.« Ena organizirana država je neka svobodna povezava zavoljo občega dobra. Moja osebna voljo, da prečkam Atlantik, na primer, postane učinkovita vsled sodelovanja z drugimi ob dogovorjenih terminih. Toda vsiljena povezava sužnjevi je nekaj povsem drugega.

Človek, ki ne vrši svoje volje, je kakor nekdo, ki ima raka, nek neodvisen izrastek v sebi, a tak, ki se ga ne more znebiti. Ideja samožrtvovanja je moralni rak v natanko istem smislu.

Na enak način lahko sklepamo, da je neizvrševanje svoje volje očiten dokaz mentalne ali moralne blaznosti. Kadar ti »dolžnost veli nekaj, želja pa nekaj drugega,« je to dokaz, da nisi eden, temveč sta dva. Nisi centraliziral svojega nadzora. Ta dihotomija je pričetek konflikta, ki lahko privede v Jekyll-Hyde efekt. Stevenson (sc. verjetno v povesti Jekyll & Hyde; op.p) namigne, da lahko človek odkrije o sebi, da je »pravzaprav vladavina« mnogih posameznikov. Modreci so to vedeli že od nekdaj. Toda ime te vladavine je Horonzon, vladavina drhali, razen

če vsak posameznik ni absolutno izdiscipliniran, da služi svojemu lastnemu, in občemu, smotru brez trenj.

Seveda je bolje izgnati ali uničiti nespravljivce. »Če te tvoje oko užali, si ga izruj.« Zmota v razlaganju te doktrine je bila v tem, da se ni jemala tako, kakor se glasi. Brali so jo tako: Če tvoje oko užali nek umeten standard okostenele morale, etike črednega človeka. Človek bi si mislil, da bo zgolj bežen pogled na naravo zadostoval, da bi odkrili njen obrazec individualnosti, ki se ga lahko omogoči na ukaz.

43. *Do that, and no other shall say nay.*

*

43. Delaj to, in ti nihče ne bo oporekal.

STARI KOMENTAR: 43. *No other shall say nay* lahko pomeni: No-other (=Nuit) bo izrekel besedo ne, tako združivši aspiranta z Njo, vsled zanikanja in s tem uničenja tega, kar on je.³⁵

NOVI KOMENTAR: Obči pomen tega verza je ta, da je moč zahtevanja naših pravic tako velika, da se o tem nič več ne bo prerekalo. Kajti kadar to počnemo, se prizivamo na Zakon. V praksi se je izkazalo, da so ljudje, ki so se pripravljene boriti za svoje pravice, spoštovani in se jih pušča pri miru. Suženjski duh privabi zatiranje.

44. *For pure will, unassuaged of purpose, delivered from the lust of result, is every way perfect.*

*

44. Za čisto voljo, nepomirjeno s ciljem, osvobojeno sle po rezultatu, je vsaka pot popolna.

³⁵ *Ta vzvišena in subtilna razlaga, nemara vrhovnega mističnega dosežka – Samadhija, se mi zdi ob tem preprostem verzu, čeravno povsem legitimna, vseeno malo za lase privlečena; zato opozarjam zahtevne in kritične bralce, da upoštevajo Crowleyev še posebej intimen odnos z Librom AL. Hvala za razumevanje! Op.p.*

STARI KOMENTAR: 44. Priporočanje »ne-navezanosti.« Študent bo dojel, kako je v meditaciji um, ki se naveže na upanje na uspeh, pravitako vezan, kakor če bi se navezal na kakšno materialno idejo. To je vezanost; cilj pa je prostost.

Priporočam resen študij besede *unassuaged*, ki se zdi precej nedoumljiva.³⁶

NOVI KOMENTAR: Najbolje razložimo ta verz tako, da definiramo »čisto voljo« kot resničen izraz narave, prikladno ali svojstveno gibanje dotične zadeve. Nenaravno je stremeti k nekemu cilju. Študent naj se obrne na *Tao Teh King*. Pravitako na *Liber LXV*, cap. II, v. 24. To postane še posebej pomembno na višjih stopnjah. Mi ne počenjamo Joge, etc., da bi dosegli Samadhi, kakor dijak ali trgovec; temveč zavoljo nje same, kakor umetniki.

»Unassuaged« pomeni »tako da volji robove ukinemo« ali »tako da jo otopimo.« Iskren študent ne misli na rezultat izpita.

45. *The Perfect and the Perfect are one Perfect and not two; nay, are none!*
46. *Nothing is a secret key of this law. Sixty-one the Jews call it; I call it eight, eighty, four hundred & eighteen.*
47. *But they have the half: unite by thine art so that all disappear.*
48. *My prophet is a fool with his one, one, one; are not they the Ox and none by the Book?*
49. *Abrogate are all rituals, all ordeals, all words and signs. Ra-Hoor-Khuit hath taken his seat in the East at the Equinox of the Gods; and let Asar be with Isa, who also are one. But they are not of me. Let Asar be the adorant, Isa, the sufferer; Hoor in his secret name and splendour is the Lord initiating.*

³⁶ Neobičajna že, ne pa nedoumljiva. Vsi vemo, da nas lahko krasna-sanjska slikavizija cilja-smotra lahko spodnese; kakor je tudi cilj sam po sebi iluzija v metafizičnem smislu, namreč, neobstoje v smislu statičnosti-omejenosti. Cilj je namreč Pot sama, kakor tudi Crowley razloži kasneje. Op.p.

*

45. *Popolno in Popolno sta eno Popolno; ne, sta nobeno!*
46. *Nič je skrivni ključ tega zakona. Enainšestdeset ga imenujejo Židje; jaz ga imenujem osem, osemdeset, štiristoosemnajst.*
47. *A oni imajo polovico: združi s svojo večino tako da vse izgine.*
48. *Moj Prerok je norec s svojim ena, ena, ena; mar nista Vol in nobeden po Knjigi?*
49. *Preklicani so vsi rituali, vse preizkušnje, vse besede in znamenja. Ra-Hoor-Khuit je zasedel svoj sedež na Vzhodu ob Enakonočju Bogov, in naj bo Asar z Iso, ki sta tudi eno. A onadva nista od mene. Asar naj bo čaščenc, Isa pa trpin; Hoor v svojem tajnem imenu in sijaju je Gospod, ki posvečuje.*

STARI KOMENTAR: 45. Nemara to pomeni, da popolnost dodana popolnosti rezultira v enosti in končno v ničnosti.

A mislim, da se v tem skriva še mnogo več.

46. 61 = AIN. Toda Prava Ničnost Nuite je 8, 80, 418. 8 je Het, ki znese, če jo izgovorimo v celoti, Het + Jod + Tav = 418. In 418 je Abrahadabra, beseda Ra-Hoor-Khuita; 80 pa je Peh, Njegova črka.

47. Vseeno dodajmo židovsko polovico 61.

$8 + 80 + 418 = 506$. Primerjaj verza 24 in 25.

$506 + 61 = 567 = 27 \times 21 = ?$

Toda če 506 beremo kabalistično vnzaj kot 605, dobimo $605 + 61 = 666$. Število Zveri in Število Človeka. $666 = 6 \times 111$, in $111 = \text{Alef} = 0$, Nula v Tarotu.

Ali pa če vzamemo Tarot ključe za 8, 80, 418 – VII, XVI, VII, skupaj 30, in to dodamo k 61, dobimo 91, AMeN.³⁷

48. Glej zgoraj v zvezi z Aleph.

»My prophet is a fool,« i.e. moj prerok ima najvišjo med vsemi stopnjami, Fool kot Alef.

Kasneje (1909, Sonce v Vodnarju) pripominjam, da verz 48 pomeni, da vse izgine, ko $61 + 8,80,418$ zvedemo na 1, kar naj bi

³⁷ *They have ha-Alf! Mogoče je Crowley narobe slišal? Glej spodaj! Op.p.*

označevalo neko praktično mistično metodo izničenja.³⁸ Prepričan sem (1911, Sonce v Vagi), da to na noben način ni popolna razrešitev teh sijajnih verzov.

49. Izjavlja nek nov sistem magike in iniciacije.

Asar – Isa – ni Kandidat, ni Hierofant.

Hoor – glej III. Poglavje – je Iniciator.

NOVI KOMENTAR: Ta verz razglša, da stara formula magike – Oziris; Adonis; Jesus; Marsyas; Dionysus; Attis; etc. Formula umirajočega boga – ni več učinkovita. Počiva namreč na nevednem prepričanju, češ da Sonce umira vsak dan, in vsako leto, ter da je njegovo ponovno vstajenje nek mirakel.

Formula Novega Eona prepoznava Horusa, okronanega in zmagovitega otroka, kot Boga. Vsi smo udje Telesa Boga, Sonca; in okrog našega sistema je ocean vesolja. Ta formula mora torej temeljiti na teh dejstvih. Naše »zlo«, »tema«, »iluzija«, kakorkoli že to izvolimo imenovati, je preprosto nek pojav slučajne in začasne ločenosti. Če »hodiš v temi«, nikar ne poskušaj narediti, da bi sonce vzšlo s samožrtvovanjem, temveč počakaj v zaupanju v zoro, ter se medtem raduj užitkov noči.

Obči namig je na Enakonočni Ritual Zlate Zore, v katerem oficir, ki zastopa Horusa v prejšnjem polletju, zavzame mesto umikajočega Hierofanta, ki je predstavljal Ozirisa.³⁹

Isa je legendarni »Jezus«, čigaršnji pasjelakotnega zvarka recept lahko najdete v moji knjigi *Liber DCCCLXXXVIII*.⁴⁰

³⁸ *Sc. Nibbane. Op.p.*

³⁹ *Prej je ta Ritual Enakonočja namig na Enakonočje Bogov, konec patriarhata etc., ki je namig na neko občo in logično, naravno transeonsko dejstvo; to gre sicer v plus temu Ritualu neke etablirane masonske Lože, ki se izvaja ob vsakem enakonočju, dvakrat letno, kar pa ne pomeni da je ta ritual tako zelo pomemben, da bi Aivas namigoval prav nanj. Op.p.*

⁴⁰ *Gre za »Evangelij po Sv. Bernardu Shawju« ali Liber 888 – šifra Jezusa – ki je bil napisan kot posledica nekega »pasjelakotnega« rituala Križanja Žabe; sicer gre za povsem resno študijo o izvorih in ustroju Krščanstva in Evangelijev! Op.p.*

50. *There is a word to say about the Hierophantic task. Behold! There are three ordeals in one, and it may be given in three ways. The gross must pass through fire; let the fine be tried in intellect, and the lofty chosen ones in the highest. Thus ye have star & star, system & system; let not one know well the other!*
51. *There are four gates to one palace; the floor of that palace is of silver and gold; lapis lazuli & jasper are there; and all rare scents; jasmine and rose, and the emblems of death. Let him enter in turn or at ones the four gates; let him stand on the floor of the palace. Will he not sink? Amn. Ho! warrior, if thy servant sink? But there are means and means. Be goodly therefore: dress ye all in fine apparel: eat rich food and drink sweet wines and wines that foam! Also take your fill and will of love as ye will, when, where and with whom ye will. But always unto me.*

*

50. *Nekaj je potrebno še povedati o nalogi Prvosvečenika. Pazite! Obstajajo tri skušnje v eni, in ta je lahko podana na tri načine. Grobi morajo skozi ogenj; fini naj se preizkusijo v intelektu, in vzvišeni izbranci v najvišjem. Tako imate zvezdo in zvezdo, sistem in sistem; naj eden ne prepozna drugega!*
51. *Obstajajo štiri vrata v eno palačo; tla te palače so iz srebra in zlata; lazurec in jaspis sta tu; in vse redke dišave; jasmín in vrtnica, in pa emblemi smrti. Naj vstopi po vrsti ali naenkrat skozi štiri vhode; naj obstane na tlu palače. Se ne bo zgrudil? Amn. Ho! bojevnik, če se tvoj služabnik zgrudi? A obstajajo načini in načini. Bodite dobrotni zatorej: oblačite se vsi v fina oblačila: jejte bogato hrano in pijte sladka vina ter vina, ki se penijo! Pravtako si privoščite polnost in pobudo ljubezni, kakor vas je volja, kadar, kjer in s komer vas je volja. Toda vedno do mene.*

STARI KOMENTAR: 50. Naš sistem iniciacije mora biti trojen. Za zunanje, testi garanja, bolečine, etc.

Za notranje, intelektualni testi.

Za izbrance A.:A.:, spiritualni testi.

Nadalje, Red naj ne vzdržuje lož, temveč naj ima verižni sistem.

51. Kandidat bo priveden skozi svojo skušnjo na različne načine.

Red naj tvorijo svobodnjaki in plemiči.

NOVI KOMENTAR: Prvi del tega slednjega verza je povezan z drugim zgolj preko besede »therefore.« Zdi se, da opisuje neko iniciacijo, ali nemara Iniciacijo, v splošnih terminih. Predlagal bi, da je palača »sveta hiša« ali univerzum posvečenca Novega Zakona. Štiri vrata so nemara Light, Life, Love, Liberty – glej *Liber Sandal vel De Lege Libellum*. Lapis Lazuli je simbol Nuite, Jaspis pa Hadita. Redke dišave so verjetno različne ekstaze ali Samadhiji. Jasmin in Vrtnica sta hieroglifa dveh poglavitnih zakramentov, dočim se emblemi smrti⁴¹ lahko nanašajo na določene skrivnosti dobro znane eksoterične šole iniciacije, katere člani, z redkimi izjemami, sploh ne vedo za kaj gre ob vsem tem.⁴²

Vprašanje se nato pojavi, ali je iniciat sposoben trdno stati na tem prostoru eksaltacije. Zdi se mi, kakor bi se to nanašalo na asketsko življenje, ki se običajno smatra za glavni pogoj za udeležbo v teh misterijih. Odgovor je, da »obstajajo načini in načini,« kar pomeni, da nobeno pravilo ni bistveno. To je v skladu z našo občo razlago Zakona; le-ta ima toliko pravil, kolikor je posameznikov.

Ta beseda »therefore« je lahko razumljiva. Življenja se moramo radovati korenito in v celoti na povsem normalen način, tako kot so to vselej počeli vsi svobodnjaki in imenitniki. Edino, česar ne smemo nikdar pozabiti, je to, da »smo udje Telesa Boga,« zvezde v Telesu

⁴¹ *caput mortuum; op.p.*

⁴² *Namig na običajno oziroma staro Prostožidarstvo in buržujsko Rozenkreuzerstvo, ki, še posebej v Angliji in Ameriki, funkcionira kot quasi-aristokracija in quasi-elita vrste humanitarnih klubov, kjer se, poleg ostale snoberije dogaja predvsem pranje denarja; sicer pa sem spada vsa stara oziroma staroeonska aristokracija, vključno s klerom. Primer zunanjega blišča in notranje trohnobe vsled izgube stika z Gnozo. Op.p.*

Nuit. Ko nam je to zagotovljeno, smo spodbodeni, da v vsej polnosti razširimo neke svoje čudi, s posebno pozornostjo na tiste užitke, ki ne le izražajo dušo, temveč jo vodijo v višja razvitja tega izraza.

Akt ljubezni je za buržuja (kakor se »kristjan« imenuje dandanes) neka surova živalska gesta, ki sramoti njegovo razvpito humanost. Appetit ga vleče za parklje; utruja ga, se mu studi, ga dela bolnega, ga smeši celo v njegovih lastnih očeh. Ta je izvor domala vseh njegovih nevroz.

Proti tej pošasti je iznašel dve zaščiti. Prvo, domišlja si, da je to en preoblečen pravljичni princ, ter ga zaodeva s cunjami in bleščicami romance, sentimenta in religije. To imenuje ljubezen, zanika njeno moč in resnico ter obožuje to svojo voščeno figuro z vsemi sortami ljubke lirike in namigovanj.

Drugo, on je tako zaverovan, navkljub vsej tej teatralni kostumografiji, da je to ena požirajoča pošast, tako da se z blazno popadljivostjo zgraža nad obstojem ljudi, ki se smeji njegovim strahovom, ter mu govorijo, da je ta pošast, ki se jo tako boji, v resnici, ne ogenj-bruhajoča glista, temveč en ognjevit konj, dobro izurjen za zauzdanje. Oni mu govorijo, naj ne bo en čenčav strahopetec, temveč naj se nauči jahati. Dobro se zavedajoč, kako je zavržen, se mu ta prijazno možat nasvet zdi najgorša žalitev, ki si jo lahko predstavlja, nakar skliče drhal, da kamenja bogokletnika. Zato se še posebej trudi ohraniti nedotaknjeno to strašilo, pred katerim trepetaja; demonstracija, da je ljubezen neka splošna pasija, čista v sebi, in odrešiteljica vseh tistih, ki zaupajo vanjo, razdre boleč čir njegove duše.

Mi iz Teleme nismo sužnji ljubezni. »Ljubezen pod voljo« je Zakon. Mi zavračamo pojmovanje ljubezni kot sramotno in ponižujočo ter kot pogubo tako za telo, kot dušo. Zavračamo njeno dožemanje kot predajanje božanskega animalnemu. Za nas je ona sredstvo, s katerim se lahko žival spremeni v krilato sfingo, ki nas ponese v višave do hiše Bogov.

Zatorej smo še posebej skrbni v zanikavanju tega, da bi objekt ljubezni bil grobi fiziološki objekt, ki je slučajno naravni izgovor zanjo. Generacija je zakrament telesnega rituala, s katerim ustvarjamo sebe na novo v naši lastni podobi, tkemo novo meseno tapiserijo romance naše

lastne dušne zgodovine. Vendar je ona pravtako zakrament transsubstanciacije, s katero posvečamo naše lastne duše; ona je vino omame, kakor tudi kruh hranitve. »Ni tisti namenjen za svečenika / Ki se udeležuje samo na en način.«⁴³

Zatorej srčno negujemo tiste oblike ljubezni, v katerih se ne pojavlja nobeno vprašanje ploditve; mi uporabljamo stimulacijske učinke telesne vznesenosti, da nas navdihne moralno in duhovno. Izkušnja nas uči, da tako uporabljene strasti služijo prefinjanju in eksaltaciji celotne biti moškega in ženske. Nuit naznači edini predpogoj: »Toda vedno do mene.«

Epikurejec ni nobena požrešna pošast, niti Beethovnov amater nek »degeneriranec« napram »normalnega« človeka, čigar edina glasba je udarjanje tam-tama. Tako tudi strupi, ki šokirajo buržuja, niso nobeno nebrzdano predajanje, temveč prečiščevanja; surovež, čigar potuhnjena sla zahteva, da je pijan in v temi skrit, da bi se lahko predajal svoji sramoti, in da laže o tem naokrog, idiotsko mlaskajoč vselej poslej, bi le stežka bil najboljši sodnik celo Frine.⁴⁴ Koliko manj bi si potem smel kritizirati take može in žene, katerih imaginacija je tako osvobodjena surovosti, da je element privlačnosti, ki služi naelektritvi njihovih magnetiziranih objemov, neodvisen od fizične oblike? Bistvo ljubezni je za nas dejstvo, da je ona zakrament za Nuit, vrata miline ter pot pravičnosti do Njene vzvišene palače, svoda brezprimerne čistosti, čigar svetilke so zvezde.

»Kakor hočete.« To nam mora biti karseda jasno, na podlagi zgornjih opazk, da ima vsak posameznik absolutno in neodtujljivo pravico do rabe svojega seksualnega nosilca v skladu s svojim prikladnim značajem, ter da je odgovoren zgolj samemu sebi. Vendar ne sme oskrunjati sebe in svoje dotične pravice; dejanja, ki ogrožajo enake pravice nekoga drugega, so posledično samo-oskrunjanja ter nasilja

⁴³ Verjetno gre, kakor je pri Crowleyu pogost primer – nelocirane navedbe, za citat iz Biblije, ki ga kasnejši, negnostični, kristjani pavlovske šole niso nikoli razumeli! Op.p.

⁴⁴ sc. slavne grške hetere, kurtizane; op.p.

proti samemu sebi. En tat se ne more pritoževati, na teoretični bazi, če je tudi sam okraden. Taka dejanja, kot je posilstvo, ter nasilje ali zavajanje otrok, se zatorej po pravici smatra za oskrunjanje zakona svobode, ter se jih zatira v interesu tega zakona.

Pravtako je izključeno iz »kakor hočete« kompromitiranje svobode druge osebe neposredno, kakor okoriščanje vsled nevednosti ali naivnosti druge osebe do povzročanja bolezni, revščine, socialnega onemogočanja, ali zanositve, razen ob dobro osveščeni in neprisiljeni svobodni volji te osebe.

Pravtako se moramo izogibati žaljenju in oskrunjanju vsled deformiranja njegove narave; na primer, tepež ali šibanje otrok, blizu ali tekom pubertete, kar lahko pohabi njih občutljiv razvijajoč spolni značaj in ga zaznamuje s pečatom mazohizma. Kakor lahko tudi homoseksualne praktike med dečki v določenih primerih njih oropajo njihove močatosti, psihično ali celo fizično.

Poskus ustrahovanja doraščajoče mladine okrog spolnosti s strašili pekla, bolezni, in norosti, lahko trajno skazi moralno naravo, ter proizvede hipohondrijo ali kakšne druge mentalne bolezni, vsled pervertiranja znerviranega in spodnesenega instinkta.

Zatiranje naravnega zadovoljevanja lahko dodatno privede do tajnovitih in nevarnih razvad, ki uničijo svojo žrtev, zato ker so to neke umetne in nenaravne čudi. Taki moralni pohabljeni so podobni onim, ki jih spočenjajo berači na sebi ali na svojih podrejenih, tako da stisnejo en del telesa, ki se kompenzira s pošastno razširitvijo na nekem drugem delu.⁴⁵

⁴⁵ *Ta podoba je grozovito obličje ljudskega človekoljubja in komercializacije, ki izvira iz kompleksa grešnosti in krivde ter posledičnega samožrtvovanja. Brez karme in priprošenj, da se razumemo, in kavzalnosti! DELAJ NEKOMU TO, KAR SI SPOZNAL KOT NJEGOVI NARAVI IN SVOBODNI VOLJI PRIMERNO! To pa ni karkoli, niti nujno nekaj nam milega, samoljubnega! Delaj kar ti hočeš, in to naj bo ves celovit Zakon! Kdor naredi drugemu zlo, ga naredi sebi, in obratno – to je edina moralna razlaga zlatega moralnega principa komuniciranja miline in ljubezni do bližnjega – ne, do vsega živega – do Nuit! Do kogarkoli, ki se zdi tako svojski, da ga domala ne prepoznamo kot del sebe, ter del*

Na drugi strani pa mi nimamo nobene pravice vmešavati se v katerokoli drugo manifestacijo seksualnega poriva na apriorni bazi. Razumeti moramo, da so lezbična nagnjenja praznih in pohotnih žensk, katerih premetenost smatra surovost običajnega moškega za odvratno, tako neizbrisljivo vpletena v pravičnost, kakor so tudi vzporedni užitki angleške aristokracije in klera, katerih estetika vidi žensko kot odvratno, in katerih samočislanje zahteva, da mora ljubezen presegati animalni gon, vzbujati intelektualno domačnost, ter navdihovati spiritualnost, tako da jo usmerjamo k objektu, čigar dovršenosti ne moreta prizadeti degradacija domačega življenja in živalskost nosečnosti.

Vsakdo mora odkriti, vsled vsakovrstne izkušnje, obseg in namero svojega lastnega spolnega univerzuma. Poučen mora biti, da so vse poti enako kraljevske, in da je edino vprašanje zanj »Katera je moja?« Vse podrobnosti so enako primerne biti del esence njegovega osebnega načrta, vse enako »pravšne« v sebi, njegova lastna izbira ene, tako pravilna in od slednje neodvisna, kakor je sosedova izvolitev neke druge.

Ne sme se sramovati ali bati biti homoseksualen, če čuti, da je on to po srcu; ne sme poskušati oskrunjati svojo lastno naravo, ker bi javno mnenje, ali pa srednjeveška morala, ali verski predsodki, želeli, da bi bil drugačen. Ostriga ostaja zaprta v svoji školjki, pa naj Darwin še tako govori o njenem »nizkem stadiju evolucije,« ali Puritanci o priapičnem značaju, ali idealisti o njeni nezmožnosti za civilno vladanje.

Zagovorniki homoseksualnosti – *Primus inter pares*, John Addington Symonds! – jezni rovarijo naokrog kakor Herkules napram spiritualnih, socialnih, moralnih in intelektualnih prednosti negovanja objemov tovariša, ki združuje Apollona z Ahilom in Antionusom, na rovaš pobega od Himere s Kirkinio glavo, Kleopatrinim telesom in Kresidinim značajem.

Telesa Nui! DO WHAT THOU WILT – torej THOU je potemtakem hieroglif Vsevišnjega Gospoda Boga Vsemogočnega! T kot SLA, H kot Svetloba NU-Khabs v Telesu-Khu, O kot Falično Nezavedno, U kot Rabota in Fizična Čvrstina ter Trajnost Velikega Dela! Tet-He-Oin-Vav. Številčna vrednost črk 90, in Adurov 49; Tzaddi, Hamus Hermeticus in pa Rosa Mistica! Op.p.

Zakaj ne morejo pustiti človeka na miru? Jaz se strinjam s strinjanjem; jaz se pogajam zgolj za to, da se mi dopušča biti nedosleden. Spovedal se bom njihovega prepričanja, v kolikor lahko igram vlogo Petra dokler petelin trikrat ne zakikirika.

Še bolj goreče navajajo zagotovila homoseksualnosti, češ da ozdravlja bolesi in strahote človeštva, domala »celo kohorto« le-teh. V tej točki se strinjam, da dokazujejo nekaj nespornega, s treznim čutom podpore in naporom muke v njih spodbujanju. Oni dokazujejo z Eulerjevo natančnostjo in Hintonovo strastjo, da heteroseksualnost s seboj prinaša nešteto bolesi: ljubosumje, abortuse, spolne bolezni, detomorilstvo, izsiljevanja, spletkarjenja, kreganja, revščino, prostitucijo, preganjanje, dolgočasje, samoljubje, socialni pritisk, prenaseljenost, nasprotovalnost spolov. Z natančnostjo Poincarrea prikazujejo, kako sta Jezus in Pavel udarila v srce pekla, ko sta proglasila poroko za bič božji, ter predlagajo pričevanje Janeza in Timoteja v podporo Platonovemu prizivu na rovaš pederastične strasti. Oni skrivoma iz sodne dvorane odtihotapijo Marka Antonija, z njegovo togo preko njegovega obraza, kot enega iz legije izgubljenih duš, ki jih je ženska uničila; za njim pa tipajoči slepi Samson, ki je razdedinil Adama, stopa vzdolž omizja, kamor so nakopičili neštete papiruse, na katerih so zapisana gorja kraljev in modrih mož, ki jih je ženska ugonobila, in mnoge mape mest in templjev, ki jih je zrušilo in pomendralo stopalo ljubezni, njihov pepel se še vedno smodi, in kadi z napevi, ki pričajo, kako jih je dah Astarte zanetil in pogoltnil. Izginuli imperiji so priče tega, da je njihova poguba bila izum Venere ter njenega maščevanja proti moštosti.

Ob Pavlu sedi smejoči se Buda, z roko Anande okrog svojega vratu, dočim Mohammed nestrpno pometa tla med dvema bojnika tovarišema, za pasom nosi železni ključ, bič in meč, s katerim namerava omejiti svobodo ženske, njeno ljubezen, njeno življenje, da bi ga ne mogla zavesti in speljati v pogubo.

Tudi Zver je tam, vzvišena, pozorna. On ne postavlja na tehtnico nobenih dokazov zavoljo kakršnihkoli koristnosti. On ne bo pristal na noben njihov standard, ki naj bi bil enakovreden zapopadanju Absoluta. Zanj najmanjša osebna kaprica prevaga vso modrost, vso filozofijo, vsako osebno korist ter javno obzirnost. Seksualni obol najpodlejšega je

ožigosan z znakom njegove lastne suverene duše, zakoniti in veljavni kovanec nič manj kot zlati talent njegovega soseda. Zapuščeni mesec ima taisto pravico, da popotuje okrog zemlje, kot Regulus, da žari v srcu Leva.

Karambol je edini zločin v kozmosu.

Zver zavrača, zatorej, da bi privolil v kakršenkoli argument, ki hoče kot privilegij nekega običaja formulirati dušo v simbolih spolnosti. Nek kanon ni nič manj smrtonosen v ljubezni, kakor je v umetnosti ali literaturi; njegovo sprejemanje zaduši stil in maniro, njegovo vsiljevanje ubije vsako iskrenost in spontanost.

Za človeka heteroseksualne narave je v tem oziru bolje trpeti vsako možno nesrečo kot neposreden od okolja izzvan učinek vsled njegovega izviševanja njegove Resnične Volje, kot pa uživati zdravje, bogastvo in srečo vsled zatrtja spolnosti v celoti, ali njenega razuzdanja v službi Sodome ali Gomore.

Na enak način je bolje za androgina, uranista, ali njegovega ženskega nasprotka, da trpi izsiljevanje, privatno in javno, strahote policijskega pregona, zgražanje, nestrpnost in mržnjo vulgarnega sveta, ter samotrpinčenje v slutnji svoje čudi kot simptoma pokvarjene nature, kakor pa da vara svojo dušo z usojanjem v pekel vzdržnosti, ali z njenim onečaščanjem v gnusnih objemih antipatičnih rok.

Vsaka zvezda mora izračunati svojo lastno orbito. Vse je volja, vendar je vse nujnost. Odstopanje je v skrajnosti nemogoče; poskušati odstopiti pomeni trpeti.

Zver 666 predpisuje s Svojo avtoriteto, da mora vsak moški, vsaka ženska, in vsak vmesno spolen posameznik, biti absolutno svoboden v razlaganju in posredovanju sebe po načinih kakršnekoli spolne praktilike kakršnekoli vrste, bodisi neposredno ali posredno, racionalno ali simbolično, psihološko, zakonsko, etično ali versko odobreno ali pa ne, a le pod pogojem, da se obe stranki v dejanju v celoti zavedata vseh njegovih posledic in odgovornosti, in da se v tem srčno strinjata.

Nadalje, Zver 666 priporočam da naj se vsi otroci že od zgodnjega otroštva privajajo biti priče vsaki vrsti seksualnih dejanj, kakor tudi procesu rojevanja, da ne bi zmotne predstave o stvari zamegljevale, in

misterij ne osupljal, njihovih umov, katerih zmota lahko sicer pohabi in zavede rast njihovega podzavestnega ustroja dušnega simbolizma.

»Kadar, kjer, in s komerkoli hočete.«

Fraza »s komerkoli« je bila dejansko pokrita s komentarjem na »kakor hočete.« Ni nam potrebno drugega kot razlikovati, kako zgodnejša fraza pripušča vsake vrste dejanj, slednja pa vse možne partnerje. Ne bi obstajale nobene furije za Ojdipa, nobena katastrofa za Othella, Romea, Perikleja iz Tire, Laona in Citnusa, če bi se le strinjali, da naj se pusti speče pse pri miru in bi se vsi brigali le za svoje posle. V resničnem življenju, nedavno smo v naših lastnih časih videli Oscarja Wildea, Sira Charlesa Dilkeja, Parnessa, Canona Aitkena in neštete druge, med katerimi so bili mnogi zaposleni s prvovrstnim delom za človeštvo, vse brez haska, samo zato ker je treba sodrigo prepričati, kako so »moralni.«⁴⁶ Ta fraza⁴⁷ ukinja enajsto zapoved, »Ne pustite se razkriti,« tako da avtorizira incest, prešuštvo in pederastijo, kar zdaj vsi prakticirajo na način ponižujočih previdnosti, ki vzdržujejo šolarske radosti v objestnosti ter naredijo sram, prihuljenost, strahopetnost in licemerstvo za pogoje uspeha v življenju.

Pravtako je dejstvo, da se nagibi kateregakoli posameznika k spolni nesposodbnosti in zanemarjanju, še bolj naglašujejo vsled preokupacije s stvarjo, ki sledi njeni ponarejeni važnosti v moderni družbi.

Očitno je razvidno, da je vljudnost prepovedala vsako neposredno nanašanje na stvar spolnosti, da bi zagotovila nič srečnejši učinek, kot je ta, da je pripustila Sigmunda Freuda in ostale, da so dokazali, kako je vsaka naša misel, beseda in gesta, zavedna ali nezavedna, en posreden namig!

Razen če ne nameravamo zrušiti sosesčine, je najbolje eksplodirati naš dinamit na neomejenem odprtem prostoru.

Obstaja zelo malo primerov »sprevrženega hranitvenega nagona« v zmerno zdravih družbah. Omejitve zalog hrane med vojno so ustvarile

⁴⁶ Tudi v demokraciji je lažna morala, s katero demagogi in dušni pastirji obvladujejo mase, največje prekletstvo in sramota za vsako pristno inteligenco.

Op.p.

⁴⁷ sc. s komer hočete; op.p.

nepoštene iznajdbe za oskrbo s slaščicami, ter izumetničene poskuse poteševanja apetita s kemičnimi ponaredki in nadomestki.

Prebivalci južnomorskih otokov, pogani, nemoralni in goli, so zmerni ljubimci, prosti histeričnih »zločinov iz strasti,« spolne obsedenosti ter puritanske preganjave; perverznost jim je praktično nepoznana in monogamija njihov splošen običaj.

Celo urbani civilizirani psihopati, ki so prisiljeni v vse vrste izgredov vsled vseprisotnosti spolnih namigov, in v stike z obnorelo množico, ki je prepojena z zavrto seksualnostjo, niso v celoti brezupni fizični pripomočniki.

Kakor hitro uspejo pobegniti spod obstoječega pritiskanja nekam, kjer prebivalci tretirajo reproduktivne in respiratorne organe enako nedolžno, začenjajo neopazno pozabljati »fiksno idejo«, ki jo jim je vsiljeval v megli nevidni alarm moralnosti, tako da njihove sprevrženosti izginejo, tako kakor se navita vzmet sama izravna, ko se umakne zunanji pritisk nanjo. Oni povrnejo svoj naravni spolni značaj, ki sicer zgolj v redkih primerih ni preprost, čist in rafiniran. Še več, seks sam po sebi preneha igrati glavnega fanta v pantomimi življenja. Druga zanimanja tako navzamejo svoje primerne proporce.

Zdaj lahko preučimo, zakaj se Knjiga tako trudi pripustiti ljubezen »kadar« in »kjer« hočemo. Redki ljudje, gotovo, so se resno vznemirjali okrog omejevanja v času in prostoru. Lahko pomislimo na ljubimce, ki živijo v groznih družinah ali negostoljubnih najetih stanovanjih, v deževni noči, kako se prebijajo iz enega policijsko nadzorovanega hotela do drugega.

Nemara je smisel tega dovoljenja naznačiti primernost izvajanja seksualnega akta brez sramu ali strahu, ne čakajoč na temo ali iščoč privatnost, temveč pri dnevni svetlobi na javnih mestih, tako vedro in odkrito, kakor bi šlo za nek naravni incident med jutranjim sprehodom.

Običajnost bi tako kmalu prenasitila radovednost, in bi kopulacija vzbujala manj pozornosti od neke nove modne muhe oblačenja. Kajti obstoječe zanimanje za seksualne zadeve temelji v glavnem, ob siceršnji običajnosti akta, na dejstvu, da je ta tako skrbno skrivan. Nihče se ne vznemirja, ko vidi nekoga drugega jesti. Ena »obscena« knjiga je tako

dolgočasna, kakor knjiga pridig; samo genij lahko oživi obe in jim da duha.

Onstran vsega tega, ko se bo ljubezen jemala za zagotovljeno, bo fascinacija njene misterioznosti izginila. Zvodnik, prostitutka in parazit bodo ostali brez posla. Oboleli bo šel naravnost k zdravniku, namesto k šušmarju, kakor zdaj; oltarji gospe Grundy so rdeči od krvi njenih vernic! Nevednost ali nemarnost neizkušenega mladeniča ne bosta več pehali tja do pekla. Uničena kariera ali razrvan organizem ne bosta več kazeni za trenutek živahnosti. In predvsem, svet bo začel ceniti pravo naravo seksualnega procesa, in njegovo fizično nepoglavitnost kot enega izmed mnogih delov telesa, in njeno transcendentalno pomembnost kot nosilca Resnične Volje ter prvega od zaščitnih ovojev sebstva.

Toda naši seksualni tabuji so postali že mnogo naprednejši od Gilberta in Sullivana. Ljubezen smo naredili za lakaja imovine, kakor da bi bilo možno plačati rento s kihanjem. Zamotali smo jo v oliko, kakor da bi Boga opozarjali, naj pazi na travo. Pomešali smo jo z moralo, kakor bi se nekdo po eni strani zmrdoval nad Himalajo in po drugi strani svoje obnašanje uravnaval po mravljišču.

Zakon Teleme je tu!

(Primerno je dodati, da so zgoraj navedeni etični ogledi izdržali praktični test. Eksperiment je pokazal, da popoln umik – na najbolj radikalen način – vseh običajnih omejitev v obnašanju, prinese, po kratkem razdobju raznovrstnih nelagodnosti, popoln umik stvari v ozadje; dotične osebe so postale naravne ter naprej zaživele, kakor bi se lahko reklo, »strogo« moralno življenje, ne da bi se tega sploh zavedale.)

Kot post scriptum naj za kontrast zgornjim teorijam navedem dva dejanska primera zakonskega življenja, kakršen je v Angliji.

Št. 1: Gospod W., odvetnik in gentlemanski farmar, znatno premožen: član plymouthske Bratovščine. Poklican je bil na južnomorsko otočje Hampshire, kjer je prakticiral: »poštenega odvetnika.« Vsakič, ko mu je njegova soproga rodila otroka, ali splavila, je obležala za cele tedne – pogostokrat cele mesece – in nihala med življenjem in smrtjo, zaradi peritiflitis ali peritonitis vsled težav pri rojevanju. Vendar je ta mož, dobro se zavedajoč tega, neusmiljeno nadaljeval in nadaljeval s svojo spolno prakso. Ko sem ga spoznal, je

imel osemnajst živih otrok, nakar sta se mu tedaj rodila še dva ali več. Očitno je smatral, da ima absolutno pravico zaploditi svojo ženo, in da je to pač njen problem, če bo umrla ali preživela. Tekom vseh teh let ji ni bilo dovoljeno več kot le kakšen mesec dobrega zdravja. Ta g. W. je bil kar se da prijazen in vesel možakar, predan njej in svoji družini, silno pobožen in mehkosrčen. Toda nikdar mu ni padlo na misel, da bi prenehal z izvajanjem svoje zakonske pravice, ki jo je posedoval, da bi vsako leto ogrožal njeno življenje. (Hudo je trpel vsled skrbi za ženino zdravje.)

Št. 2: Gospod H., zelo spreten graver in pečater, človek rafiniranega okusa in delikatnega čuta, nevsakdanje občutljiv, celo v primerjavi z zelo visoko situiranimi ter dosti bolj izobrazjenimi ljudmi. Že od otroštva je neprestano trpel zaradi neozdravljive oblike psoriaze. Zaradi tega je bil domala neprestano v stanju razburjenosti, ni mogel spati, ter objokoval samega sebe, češ da je »en gobavec.« Dejansko so bile luske izpuščajev tako obilne, da so morali njegovo posteljnino vsako jutro očistiti s pomočjo krtače in smetišnice! Sprostil (preden je šel spat) se je lahko le, če so mu v kožo vtrli olje zelenke, ki je napolnjevalo vso hišo z nagnusnim smradom. Človek bi si mislil, da bo prva želja takega človeka ta, da spi sam, ter da mu bo skrajno neprijetno spati z drugo osebo, zavoljo njega samega, če sploh ne upoštevamo soproge. Toda njegova žena, sama invalidna – ena obilna, debela, priliznjena ženska (ko sem spoznal to družino je bila srednjih let), trpeča vsled revmatičnega artritisa, jetičnih težav v rokah, etc. – je bila pač njegova soproga: morala je biti v trenutku na razpolago, če je Mr. H. hotel izvajati svojo zakonsko dolžnost. (V tem primeru je tudi gospa H. bila v smrtni nevarnosti, če bi zanosila.) Nenavadno je to, da je tako skrajno rahločuten in prefinjen moški lahko tako ostudno neobčutljiv v odnosu do tega. Celovulgarni ljudje se bojijo pojavljati pred ljubljeno osebo, če so telesno odbojni. Zdi se, kakor da dejstvo poročenosti uniči vsako naravno značilnost, in da si postavi svoj niz pravil, diametralno nasprotnih v duhu in besedi tistim, ki prevladujejo v ljubezni. Poln zaupanja pozivam nepristranske opazovalce, da povedo, če morda ideali Knjige Zakona niso bolj čisti, bolj zdravi, bolj humani in bolj resnično moralni od idealov zakona, kakršen obstaja med ljudmi.

52. *If this be not aright; if ye confound the space-marks, saying: They are one: or saying, they are many; if the ritual be not ever unto me; then expect the direful judgments of Ra Hoor Khuit!*

*

52. *Če to ne bo v redu; če boste pomešali vesoljne označbe, govoreč: saj so eno: ali govoreč, mnoštvo jih je; če ritual ne bo vedno meni posvečen; potem pričakujte strašne obsodbe Ra Hoor Khuita!*

STARI KOMENTAR: 52. Toda pred Nuit ne smemo delati razlik, tako intelektualno, moralno, kot personalno.

Metafizika je pravtako intelektualna navlaka, izognite se ji!⁴⁸

Drugače zapademo nazaj pod Zakon Hoor, iz popolne Nuitine emancipacije. To je velik misterij, ki ga razumejo samo tisti, ki so v celoti dosegli Nuit in Njeno skrivno Iniciacijo.

NOVI KOMENTAR: Ni res, če rečemo, da smo ločene zvezde, ali ena zvezda. Vsaka zvezda je individualna, vendar vsaka vezana na druge vsled zakona. Svoboda v skladu z zakonom je ena najtežavnejših, a najvažnejših, doktrin te Knjige.⁴⁹ Tako mora biti ritual – naše življenje – posvečen Nuit; Ona je namreč Skrajnost, h kateri stremi vse, asimptota naše krivulje. Napaka v tej osredotočenosti vzpostavi privid dvojnosti, ki vodi v razsulo in uničenje.

»Strašne obsodbe«, kajti Ra Hoor Khuit je »bog vojne in maščevanja«; glej III. del.

Doktrina prejšnjih verzov, ki se zdi, da ne dopušča zgolj seksualne svobode v običajnem pomenu, temveč jo zagovarja v smislu, ki namerava šokirati najrazuzdanejšega svobodnjaka, lahko magika zgolj vznemiri in alarmira, in to toliko bolj, kolikor je seznanjen s teorijo in prakso svoje umetnosti. »Kaj naj to pomeni, v imenu Adonaja?« ga

⁴⁸ *Seveda, razen če ste filozof, in to zelo izurjen v introspekciji ter premagovanju najzahrbtnejših preprek in utvar duha. Op.p.*

⁴⁹ *Torej ne gre le za običajen intelektualni paradoks? Op.p.*

slišim vzklikati: »Mar ni to pravadna in neuničljiva tradicija, da se mora egzorcist, ki se loteva najelementarnejših operacij naše umetnosti, nujno pripraviti z razdobjem čistosti?⁵⁰ Mar ni vsem jasno, da je nedolžnost po svoji lastni vrlini najbistvenejši predpogoj vsakega magijskega dela? Tu ne gre za tehnični obrazec, ki se lahko, kakor je pač primerno, prilagodi vsled dogodka Enakonočja Bogov. Gre za eno tistih večnih resnic narave, ki obstoji ne glede na trenutne okoliščine prostora in časa.«

Tem opazkam se lahko le nasmehnem, najživahneje prikimavajoč. Moj edini ugovor glede tega je, da se lahko konotacijo besede »čistost« z znanstvenega stališča napačno dojema, tako kakor je moderna znanost spremenila naše predstave o odnosih zemlje in sonca, brez da bi si drznila spremeniti eno malenkost ali pičico opaženih dejstev naše narave. Zato lahko trdimo, da so moderna odkritja v fiziologiji ponovno uveljavila staro oziridlično koncepcijo spolnega procesa, ki pojmuje čistost kot telesno vzdržnost, zanemarjajoč vse mentalne in moralne spremljajoče okoliščine zavračanja delovanja, in še bolj telesne indikacije. Koren zmote leži v dogmi o izvirnem grehu, vsled katere je bila polucija⁵¹ dejansko opravičljiva kot nehoteni prestop, tako kakor bi trdili, da je mesečnik, ki je zgrnil v prepad, kaj manj mrtev od Empedokla ali Sapfo.

Učenje Teleme razreši celoten problem v skladu z dejstvi, ki jih zapaža znanost, ter dostojnostmi, ki jih predpisuje magika. Najembrionalnejšemu začetniku v alkemiji mora biti jasno, da je, če sploh kje obstaja kakšna materialna substanca kakšnih magikalnih kvalitet, potem moramo sem uvrstiti, *primus inter pares*, vsekakor tisti nosilec esencialne človečnosti, ki predstavlja prvo materijo tistega Velikega Dela, v katerem si naš rod deli bogovski privilegij ustvarjanja človeka po svoji podobi, moškega in ženske. Očitno je manj važno to, če je volja po kreaciji zavestno formulirana. Lot si je v svoji pijanosti izmenoma privoščil svoji dve hčeri, nič manj Jupiter, ki je podaljšal noč na osemindirideset ur, da bi imel dovolj časa zaploditi Herakleja.

⁵⁰ *sc. chastity; op.p.*

⁵¹ *sc. nehoteni izliv moškega semena; op.p.*

Človek ima dejansko v posesti ta vrhunski talisman. To je njegov »biser velike vrednosti,« v primerjavi s katerim so vsi ostali dragulji zgolj domišljavo okrasje. Njegova prva dolžnost je ohraniti neoporečnost te substance. Ne sme dopustiti, da se njena kvaliteta skvari, bodisi vsled podhranjenosti, ali pa bolezni. Ne sme je uničevati, tako kot Origen in Klingsor. Ne sme je trošiti, kakor Onan.

Vendar nas fiziologija ozavešča, da smo jo prisiljeni trošiti, ne glede na to, kolikšna je naša vzdržnost, tako dolgo, kolikor smo podvrženi spanju; in narava nas, bodisi zaradi previdnosti, ali pa razsipnosti, oskrbuje s tako velikim preobiljem substance, da razmnoževanje človeškega rodu ne more upasti, četudi bi razmerje med moškimi in ženskami bilo večje od 3 napram 1000. Problem učinkovitosti se posledično izkaže za praktično nerazložljivega.

Tako smo zaprepadeni vsled dejstva, da nam Nuit ukazuje izvajanje skrajne svobode v izbiri metode okoriščanja z uslužnostmi tega našega poglavitnega, našega najfinejšega in našega najvnetljivejšega talismana; licenca se zdi na prvi pogled brezpogojna v najbolj izrazitih in najbolj nedvoumih terminih, ki jih je moč uporabiti. Svarilo, »toda vedno k meni,« zveni kot neka poznejša domislica. Domala šokirani smo, ko v naslednjem verz u odkrijemo grožnjo, nič manj strahovito vsled prikritosti izražanja.

Naša prva pomisel zgolj še poveča naš občutek osuple odbojnosti. Očitno postane, da je ena vrsta dejanja prepovedana, in da je kazen zanj popoln izpad od zakona svobode v zločinski kod; in naša osuplost ter groza se samo še povečata, ko dojamemo, da je ta edincata gesta, ki se smatra za prekleto, naravno izvajanje najbolj preroške funkcije narave, najbolj nedolžno predajanje neustavljivemu porivu. Pogledamo nazaj prejšnji verz – pregledamo svojo koncesijo. Dovoljeno nam je, da si privoščimo izpolnitev in pobudo ljubezni, kakor hočemo, kadar, kjer in s komer hočemo, toda nič ni povedanega, zakaj sploh hočemo. Nasprotno, navkljub neskončni raznovrstnosti zakonitih načinov, obstaja eden, in samo eden smoter, ki se smatra za zakonitega, in nič več kot eden. Dejanje ima zgolj en zakonit cilj; izveden mora biti do Nuit. Nadaljnji pomisleki nam do neke mere ponovno zagotovijo, ne direktno, na način jurista, temveč indirektno, z obračanjem naše

pozornosti na naravna dejstva, ki so podlaga etike problema. Nuit je ta, iz katere izhajamo, in ta, kamor se moramo povrniti. Izogib izidu ni nič manj nemogoč kot je menjava predhodnega dogajanja. *Od* Nuit smo sprejeli ta talisman, ki prenaša našo fizično identiteto skozi veke časa. *Do* Nuit, potemtakem, smo ga končno dolžni tudi nazaj dovesti⁵² in onečaščenje kateregakoli delčka te najčistejše in najbolj božanske kvinteseence nas samih je očitno vrhovna blasfemija. Ničesar v naravi se ne more zlorabiti. Naša prvobitna dolžnost do nas samih je zatorej ohranitev zaklada, ki nam je bil zaupan: »Kaj pridobi nekdo, ko je zadobil ves svet in izgubil svojo lastno dušo?«

Narava človeka je individualna. Niti dva obraza nista identična, še manj dva posameznika. Neizrekljiva je raznolikost oblike in neizmerljiva pestrost lepote, a v vsem se nahaja pečat enosti, kajti vse izhaja iz maternice Nuit – in se vanjo tudi vrača. Dojetje te sublimnosti je značka bogovstva. Zavedajoč se tega, je vse svoboda; ne vedoč za to, je vse vezanost. Kakor niti dva posameznika nista istovetna, tako tudi ne more obstajati istovetnost dveh kvintescencialnih izrazov volje katerihkoli dveh oseb; in izraz vsake osebe je, v prvi instanci, kot njena čisto telesna predpravaica, njena seksualna gesta.

Ne moremo reči, da je vsak izraz te geste prepovedan, kajti »ni nobenega zakona iznad Delaj po svoji volji.« A tole je lahko in bodi rečeno, namreč, da je izraz, ki označuje nevednost ali pozabo osrednje resnice veselja, pristajanje na tisto medlost, ki je posledica zmedenosti kopren, ki zakrivajo dušo pred zavestjo in tako ustvarjajo privid, ki ga aspirant imenuje žalost, neposvečeni pa zlo.

Seksualni akt je, celo za največjega grobijana med človeštvom, dejavnik, ki razprši meglo sebstva za en trenutek vznesenosti. To je nagonski občutek, da je telesni krč simbol tistega čudeža Maše, s katerim se materialna hostija, ki jo sestavljata pasivna elementa, zemlja in voda, pretvarja v substanco Telesa Boga, ki splaši modrega človeka, zaradi možnosti, da bi se tako vrhunski zakrament lahko izkvaril in

⁵² *sc. to Nuit, therefore, we owe it; se oproščam zaradi nerodnega prevajanja, zavoljo besedne igre OD – DO in njene kabalistične konotacije; op.p.;*

utrpel profanacijo. To je tisto, kar ga je navedlo, v na pol instinktivnem, na pol intelektualnem, na-pol-razumevanju narave resnice, da je zagradil dejanje s tabuji. Toda malo znanja je nevarna stvar, njegova bojazen je ustvarila prikazni, in njegovo zmotno zapažanje mu je sugeriralo opreznosti, ki jih komajda lahko imenujemo izkustvene. Vidimo ga v boju z enakimi težavami na natančno enak način. Zgodovina nam prikazuje zdravnike, kako se trudijo zavarovati človeštvo pred kugo, z izganjanjem zlih sil po eni, ter z nekoristnimi zelmi po drugi strani. Zoglenel količ so zabijali v srce vampirja, in njegove žrtve je varoval česen. Moč okusa in vonja je znano dejstvo. Tako se merili moč napram moči brez razmisleka o tem, če je ena primerna drugi, nič bolj kot če bi se hoteli ubraniti pred silo jeklenih mečev z močjo barve našega oklepa. Moderna znanost je s korigiranjem klasifikacije raztolmačila doktrino magijske vezi. Mi nič več ne mešamo nivojev. Fizikalne pojave tretiramo s fizikalnimi sredstvi, mentalne z mentalnimi. Mi izsledimo stvari do njihovih pravih vzrokov in nič več ne poskušamo sekati Gordijskega vozla naše nevednosti z mečem nekega postuliranega panteona.

Fiziologija nas ne pušča v dvomu glede moči našega podedovanega talismana. In moderna odkritja v psihologiji so dovolj razjasnila dejstvo, da so seksualne posebnosti ljudi hieroglifi, obskurni, a ne nedojemljivi, razkrivajoč nam svojo zgodovino na prvem mestu, in na drugem, njihove odnose s sedanjim okoljem, in na tretjem, njihove zmožnosti glede na oblikovanje prihodnosti.

V teh skrajno pomembnih verzih *Knjige Zakona* postane jasno, da se Nuit zaveda vseh teh dejstev, ter da jih smatra za nič manj kot kombinacijo ključavnice neomajne sobane prihodnosti. »To /učenje/ bo prerodilo svet, mali svet, mojo sestro.« Nerazumevanje spolnosti, nevedna bojazen kakor megla, nevedna sla kakor miazma, te reči so storile več v zaustavljanju človeštva pred uresničitvijo samega sebe in pred inteligentnim sodelovanjem z njegovo usodo, kot pa katerikoli ducat reči skupaj. Zloba in lažnost religije same sta bili pošasti, abortirane iz temačne maternice njenega peklenškega misterija.

Nič ni nečistega in kvarnega v kakršnemkoli izpoljevanju seksualnega instinkta, ker je, brez izjeme, vsak akt neka impulzivno

projicirana podoba volje posameznika, ki je, naj bo moški ali ženska, zvezda; Pensilvanec s svojo svinjo nič manj kot Duh z Marijo; Sapfo z Atisom in Apolon s Hiacinto, tako popolno kot Dafnis s Kloe ali Galahad zaobljubljen Graalu. Nekaj nujno potrebnega, vse-izpopolnjujoče sredstvo prečiščenja, posvečenja in povzdignjenja, je neodvisno od telesnih in moralnih vzgibov in slučajnosti, ki spremljajo konkreten incident, in je uresničitev ljubezni kot zakramenta. Uporaba telesnih sredstev kot magijske operacije, katere obrazec je združevanje dveh nasprotnosti, potom razkroja obeh, izničenja obeh, da bi ustvarili tretjo stvar, ki presega te nasprotnosti, ta stadij dvojnosti, ki vzpostavlja zavest o nepopolnosti, je zaznan kot absolutni negativ, čigar dojemanje je istovetno z dvojnostjo, to je Dovrševanje Velikega Dela.

Zaključek teh razmislekov je ta: 1.) Slučajnosti kateregakoli akta ljubezni, kot so njegovi protagonisti in njihove posebnosti izražanja na kateremkoli planu, so povsem nepomembne za magijski smoter dejanja. Vsakdo je odgovoren samemu sebi, bivši zvezda, da potuje po svoji orbiti, ustvarjena iz svojih lastnih elementov, da žari s svojo lastno svetlobo, v barvi, ki je primerna njeni lastni naravi, da se obrača in drvi vsled svojega lastnega naravnega gibanja, ter da vzdržuje svoj lasten odnos s svojo lastno galaksijo v svojem lastnem položaju v vesolju. Njegov obstoj je njegovo edino in zadostno opravičilo za njegovo lastno stvar in maniro. 2.) Njegova edina možna napaka je ta, da se umakne iz te samoosveščenosti svoje edinstvenosti ter neobходимosti za normo narave.

Uresničitev te doktrine kot praktičnega vodila za vsakega moškega in žensko, da bi se do popolnosti radovala svojega seksualnega življenja ter ga naredila takega, kar je v svoji pristnosti in pravčnosti, to je najsvetejši del religioznega življenja (pravim »Najsvetejši,« kajti odrešuje celo telesno surovost, da je soudeležena v duhovni svetosti) – namen Knjige Zakona je povsem preprost.

Kakršnekoli so že vaša seksualna nagnjenja, svobodni ste, vsled Zakona Teleme, da ste zvezda, kakršna ste, da greste radostno svojo lastno pot. Tu v tekstu ni naznačeno, čeprav je vključeno drugje, da vas samo en simptom opozarja, da ste zamenjali svojo Resnično Voljo, in to je, če ste si tekom sledenja svoji poti predstavljali, da se vpletate v pot

neke druge zvezde. Zatorej se lahko smatra za neprimerno, kot obče pravilo, vaši seksualni daritvi, če s tem uničite, skazite ali razžalite neko drugo zvezdo. Vzajemna privolitev na dejanje je predpogoj. Seveda, lahko smatramo, da taka privolitev ni vselej izrecna. Obstajajo primeri, ko zavedba ali posilstvo za drugega predstavljata emancipacijo ali iniciacijo. Taka dejanja je treba presojeti po njihovih posledicah.

Najvažnejši pogoj dejanja, rečeno človeško, pa je ta, da mora biti atrakcija spontana in neustavljiva; vzplamtenje volje, da bi ustvarjala v lirični divjosti. Prvi pogoj, ko ga enkrat prepoznamo, moramo nato obdati z vsemi okoliščinami češčenja. Študij in izkustvo morata opremiti tehniko ljubezni. Vsa znanost, vsa umetnost, vsaka spolnitev mora poudariti in ozaljšati izraz zanosa. Vsa moč in vsa spretnost naj s potratno gesto pripomoreta, da se pomete po pulstu trgovca norosti. Na jeklu vaše čelade naj bo vdelan moto »Eksces.«

Zgornje naznake so vzete iz kasnejšega odlomka iz tretjega poglavja te Knjige.

Vrhovni in absolutni nalog, srž tvoje viteške zaobljube, pa je, da pustiš svoje kopje mirovati zavoljo slave tvoje Gospe, Zvezdne Kraljice, Nuit. Tvoje viteštvo sloni na tvojem zavračanju boja za kakršnokoli manjšo stvar. To je tisto, kar te razlikuje od razbojnika ali plačanca. Svoje življenje polagaš na Njen oltar. Sebe delaš vrednega Nje s svojo pripravljenostjo na boj kadarkoli, kjerkoli, s katerimkoli orožjem in za vsako ceno. Za Njo, iz Katere si prišel, Kateri ti pripadaš, h Kateri greš, saj tvoje življenje ni nič več in nič manj kot en neprekinjen zakrament. Ti nimaš besede razen njenega poveličevanja, ne misli razen Njene ljubezni. Zmožen si le enega krika, krika neartikuliranega zanosa, silovitega krča, posedovanja Nje, in Smrti, za Njo. Zmožen si samo enega dejanja svečenikove geste predanja svojega telesa Njej. Hostija je disk Sonca, ki je Zvezda Njenega Telesa. Tvoja kri se izliva iz tvojega srca z vsakim udarcem tvojega pulziranja v njeno kupo. To je vino Njenega življenja, iztisnjeno iz sadeža tvojega, od sonca dozorelega vina. S tem vinom se opijaš. To vino opere tvoje truplo, ki je fragment hostije, ki si jo prelomil ti, svečenik, v Njen zlat kelih. Ti, Vitez in Svečenik, Reda Templja, deklamirajoč Njeno mašo, postaneš Bog v Njej, preko ljubezni in smrti. Ta akt ljubezni, čeprav ga na zunaj izvršiš

s konjem, kakor Kaligula, s tolpo, kakor Messalina, z velikanom, kakor Heliogabalus, s klado kakor Nero, s pošastjo kakor Baudelaire, čeprav uživajoč v krvi, kakor de Sade, moledujoč za bičem in krznom kakor Sacher-Masoch, roteč za rokavicami kakor Yvette Guilbert, ali zaljubljen v otroke kakor E.T.Reed v »Pavlihi«; čeprav ljubeč samega sebe in zaničujoč vse druge kakor Narcis, predajajoč se brez ljubezni vsaki ljubezni kakor Katarina, ali tako zaničujoč telo, da zakleneš svojo dušo ter narediš svoje hrepenenje nepomirjeno v domišljiji kakor Aubrey Beardsley, sredstva so malenkostna. Bach izbere en način, Keats drugega, Goya spet nekega tretjega. Cilj je vse: to, da z dejanjem, kakršnokoli že je, častimo, ljubimo, posedujemo, ter postanemo Nuit.

Dejanja ljubezni nič bolj ne »zavirajo morebitne posledice« kot katerokoli drugo dejanje. Kakor dolgo si v posesti talismana, ga moraš uporabiti od časa do časa, bodisi da hočeš ali pa nočeš. Če skvariš kvaliteto, ali zmanjšaš kvantiteto, te kvintesence, oskruniš samega sebe in se izneveriš zaupanju, ki ti je bilo poverjeno, ko si sprejel obvezo tega strogega viteškega reda, imenovanega močatost. Moči talismana so neustavljive, kakor vsaka druga naravna sila. Vsakokrat, ko so uporabljene, se mora roditi en otrok. Ta otrok je nujno po tvoji podobi, simbol tvoje narave, preoblikovane. Proti naravi je, če človek, z zmožnostmi preoblikovanja obličja zemlje, postane nič drugega kot negibno truplo, ko umre. Vse kar je bilo, mora obvezno trajati; in če se to ne manifestira eni vrsti čutov, zakaj bi se ne potem neki drugi! Ideja kreacije iz nič nečesa in uničenja iz nečesa v nič se raztrešči s teorijo flogistona.⁵³

Celo skeptičnemu razumu je jasno – vsekakor predvsem skeptiku – da našega talismana, eno mikroskopično kačico, ki si lahko izgradi neko tako hišo, ki bo vladala ljudskim telesom cele generacije, kot je Aleksander, ali njihove ume celo epoho, kot je Platon, ne more uničiti ali zmanjšati nobena predstavljava sila.

⁵³ *Nekdaj domnevna snov, ki naj bi povzročala gorenje, katere teorijo je bojda ovrigel šele Lavoisier, q.v.; op.p.*

Ko ta talisman pride ven iz svoje utrdbe, se prične njegovo delovanje. Starodavni židovski rabini so to vedeli, in poučevali, da je, preden je bila Eva dana Adamu, demon Lilit zanosila z izlivom v njegovih sanjah, tako da so hibridni rodovi satirov, gnomov in sličnih začeli naseljevati tiste skrite kraje zemlje, ki niso zaznavni z organi navadnega človeka.

To jemljem za neizpodbitno, da vsaka daritev tega talismana nezgrešljivo zaplodi otroke na enem planu ali nekem drugem v tem našem kozmosu, čigar snovnost je tako raznolika in raznovrstna. Tak otrok je nujno deležen narave svojega očeta; in njegov značaj določa delno okolje, v katerem zraste, živi in se končno pretvori v nekaj, kar imenujemo smrt, in delno najnotranjša volja očeta, ki jo do neke mere spremeni njegova zavestna volja v času, ko se izmuzne s konopca.

Bivši torej tako, postane strahovito pomembno za človeka, da se osvesti svoje resnične, najnotranjše volje, svoje esencialne narave. To je Veliko Delo, čigar izvršitev tvori Adeptovstvo, pod pogojem, da zavestno razpozna svojo lastno odvisnost od okolja kot eno zmedeno podobo, v kalni vodi, sonca, ki je to Tiho Sebstvo. Če tak človek želi razviti svoje moči, mora uporabiti ta strahoviti talisman, da si ustvari svojo lastno podobo.

Akoravno ima ta talisman tako čudotvorno moč, lahko proizvede spačene ali zločeste sprevrženosti očetove besede. Vsem je znano, da bistre otroke rojevajo zdrave matere, ki so pristne in vredne soproge svojih mož. Otroci mržnje, razvrata, bolesi, so domala vedno telesno im umsko priče zlorabe talismana. Ne le grehi očeta, temveč tudi matere, resnično, še več, grehi njihovih socialnih okolij, so vidni pri otrocih tja do tretje in četrte generacije. In še več, škoda ne more biti nikdar popravljena. Človek lahko v eni minuti uniči svoje kraljestvo, ki ga je podedoval skozi neštete dinastije biološke previdnosti.

Upoštevati je treba tudi, brez zanašanja na magiko, da zloraba talismana vodi v moralno, mentalno in spiritualno nesrečo. Zločin in blaznost, kakor tudi bolezen in debilnost, nenehno opažamo kot neposreden rezultat slabo upravljanega seksualnega življenja, bodisi taktično, strateško, ali oboje.

Knjiga Zakona poudarja pomembnost teh razmislekov. Dejanje ljubezni mora biti spontano, v absolutni svobodi. Človek mora biti resničen do samega sebe. Romeo ne sme biti vsiljevan Rosalini zavoljo

družinskih, socialnih ali finančnih razlogov. Desdemona ne sme biti odtrgana Othellu zaradi razlogov rase ali religije. Homoseksualec ne sme oskrnjati svoje narave in počenjati spiritualnega samomora z zatiranjem ljubezni ali poskusom njenega pervertiranja, v kar ga tako često privedejo nevednost in strah, sram in slabotnost.

Kakršnokoli že bodi dejanje, ki izrazi dušo, to dejanje, in nobeno drugo, je pravšno.

Toda, po drugi strani, karkoli to dejanje je, vedno je zakrament; in, kakorkoli profaniran, vedno je učinkovit. Njegova profanacija je zgolj sprememba hrane v strup. Dejanje mora biti čisto in strastno. Smatrati ga moramo kot združitev z Bogom v srcu Svetega od Svetih. Nikoli ne smemo pozabiti, da se bo iz njega rodil otrok. Izbrati moramo okolje, ki je primerno za posebnega otroka, ki ga hočemo ustvariti. Prepričati se moramo, da je zavestna volja zapisana, na čisti gladini nevznemirjenega uma, z ognjenimi črkami, s soncem duše. Ne smemo ustvarjati zmede v talismanu, ki pripada Tihemu Sebstvu, z dopuščanjem govorečemu jazu, da zanika namero, ki ga je omogočila. Če je naša Resnična Volja, smoter naše inkarnacije, ustvariti mir na zemlji, potem ne smemo izvajati dejanja ljubezni z motivi ljubosumja ali tekmovanja.

Svoje telo moramo ojačati, kot se le da, da ga zavarujemo pred vsakim razdejanjem, tako da bo substanca talismana popolna, kot je le mogoče. Umiriti moramo um, razširiti njegovo znanje, organizirati njegove moči, razrešiti njegove zaplete, tako da bo lahko v resnici dojel Tiho Sebstvo, presojal njegove delne ugovore in neuravnovešena mnenja, in obenem podpiral osredotočenost volje s svojimi utrjenimi mejami, ter, z enodušnim zanosom, odobravoč gospostvo misli, ki izraža akt. Volja mora zapečatiti sebe na substanco talismana. Biti mora, v alkemijem žargonu, žveplo, ki fiksira živo (srebro), ki določi naravo soli. Celoten človek, od svojega najnotranjega Božanstva do vršička njegove najtanjše trepalnice, mora biti en stroj, ki ga ne ovira nič brezkoristnega, nič neubranega; kakor gromska strela iz roke Joba. Sebe mora popolnoma predati v aktu ljubezni. Prenehati se mora zavedati sebe kot nečesa drugega poleg te volje.

In na koncu vsega, akt mora biti neomajen in vrhunski. Mora storiti in mora umreti. Iz te smrti mora ponovno vstati, prečiščen te volje,

izvršivši jo tako popolno, da nič ne preostane iz njegovih elementov. Izprazniti se mora v nosilec. Tako bo otrok v celoti spiritualen.

Vendar to ni dovolj. Tla, v katera je seme vrženo, morajo biti primerna za njegov sprejem. Ozračje mora biti ugodno, prst mora biti pripravljena, in sovražniki mladega otroka, ki mu strežejo po življenju, morajo biti pregnani onstran dometa zlonamernosti. Ti ogledi so dovolj jasni in prepričljivi, če jih upoštevamo ob običajni skrbi rojevanja človeških otrok. Potrebujemo pravo žensko in pravšnje okološčine zanjo. A se nanašajo še bolj na druga dejanja, kajti ženska je zavarovana vsled generacij biološkega prilagajanja, dočim spiritualni otroci prej obolijo in se deformirajo, bivši iz finejše in občutljivejše materije. Tako neskončno raznolike so možnosti kreacije, da mora vsak Adept razrešiti problem zase, kakor najbolje ve in zna. Obstajajo magijske metode ustvarjanja magijske vezi med ustvarjeno silo in materijo, na katero se želi delovati; vendar se te, v večjem delu, najbolje sporočajo s privatnim podukom ter razvijejo z osebno prakso. Grob oris je golo ogrodje, in (celo tako) praktikanta prej zavede, kot ne.

Toda splošno pravilo je, da je treba prej urediti vse potrebne okoliščine z namenom olajšati manifestacijo zelene stvari, ter se izogniti nevarnosti aborcije vsled odstranitve motečih elementov.

Na primer: nekdo, ki si skuša znova pridobiti zdravje, mora pripomoči svoji magijski volji, da podvzame vse možne higienske in medicinske mere, ki so primerne za okrevanje od določene bolezni. Nekdo, ki želi razviti svoj genij kot kiparja, se bo posvetil lepim oblikam, ter, če je možno, odšel živeti na tak kraj, kjer je narava sama priča dotiku prsta Velikega Arhitekta.

Objekt svoje strasti bo izbral po vzgibu svojega Tihega Sebstva. Ne bo pustil, da mu predsodki, bodisi čutne, čustvene ali racionalne uvidevnosti zamegljijo sonce njegove duše. Na prvem mestu pa, obojestranska privlačnost, navkljub miselnim krinkam, mora biti jasna in nezgrešljiva. Če tega ni, te silne čistosti strasti, potem ni magijske baze za zakrament. Vendar, taka privlačnost je le prvi pogoj. Ko dva človeka postaneta intimna, ju vsaka kriza zadovoljitve pusti v primerni bližini, ki zahteva medsebojno opazovanje; in intenzivna jasnost uma, ki je posledica sprostitve električne sile, naredi tako opazovanje

nenormalno kritično. Višji je tip uma, bolj gotovo je to in večja je nevarnost najdenja neke zoprne malenkosti, ki bo, kakor nam govori izkušnja, nekega dne, preostala edini objekt opazovanja; tako kakor nam nekogaršnja bradavica na nosu ostane v spominu, potem ko smo preostali njegov obraz že pozabili.

Objekt ljubezni mora zatorej biti eno z ljubimcem v nečem, kar je več od same volje po magnetični združitvi; namreč, v strastnem partnerstvu s tisto voljo, kateri je volja po ljubezni zgolj magijski simbol. Nemara nobeni dve volji nista istovetni, vendar sta lahko vsaj tako simpatetični, da se njuni manifestaciji ne moreta raztreščiti ena ob drugo. Ni dovolj imeti nek odnos s partnerjem pasivnega tipa, ki bleja, »Zgodi se tvoja volja« – odnos, ki se konča v odvratnosti, dolgočasju in zameri. Mi si želimo strasti, ki se stopi z našo. Kadar je tako, potem ni tako važno, če je miselni izraz sindromičen; vsekakor je bolje, če dva povsem različna miselna in izkustvena svetova prideta do sestrskih zaključkov. A bistveno je, da so umska nagnjenja simpatetična, da sta mašineriji skonstruirani po enakih principih. Psihologija enega mora biti razumljiva drugemu.

Socialni položaj in fizična pojava ter navade so dosti manj pomembne, posebej v družbi, ki je sprejela Zakon Teleme. Strpnost sama po sebi proizvede ljubeznivost, in ljubeznivost kmalu sprosti napon strpnosti. V vsakem primeru, večina ljudi, posebej ženske, se dovolj spretno prilagaja svoji okolici. Pravim »posebej ženske,« kajti ženske se skoraj vedno zavedajo enega pomembnega dela svoje Resnične Volje, rojevanja otrok. Za njih ni v primerjavi s tem nič resnejšega, in one zanemarjajo probleme, ki se ne tičejo tega, kot malenkosti, privzemajoč navade, ki se od njih zahtevajo, v interesu družinske harmonije, ki jo prepoznava kot ugodno okoliščino za reprodukcijo.

Orisal sem idealne pogoje. Vsekakor je redek primer, da uresničimo celo tretjo od naših možnosti. Naš magijski stroj je pravgotovo silovit, ko njegova učinkovitost doseže petdeset procentov svoje teoretične zmogljivosti. Toda ogromna večina človeštva nima nobene predstave o tem, da bi jemali ljubezen za sveto in resno stvar, da bi uporabili oko mikroskopista, ali srce in možgane umetnika. Njihova nevednost in njihov sram sta naredila ljubezen za kužno truplo; in ljubezen se je

maščevala za to žalitev z uničenjem njihovih življenj, ko so sami nase zrušili tempelj.⁵⁴

Možnost najdenja primerne objekta ljubezni se je zmanjšala skoraj na ničlo, vsled nadomeščanja dejanskih pogojev, kakor smo jih nakazali zgoraj, s povsem umetnim in nebistvenim nizom; omejitve samega akta, poroka, prepričanje, konspiracija molčečnosti, kriminalni zakoni, finančno okovje, izbor omejen s problematiko rase, nacionalnosti, kaste, religije, socialnih in političnih klišejev, celo družinska odličnost. Med milijoni človeštva je običajen posameznik lahko srečen, če si lahko izvoli par ali tri ducate partnerjev.

Dodal bom še en steber mojemu templju. Prepogosto se dogodi, da sta dva človeka, sicer povsem na vsak način ustrezna za vzajemno ljubezen, totalno nezmožna izražati sama sebe vsled golega nepoznavanja tehnike akta. Kar narava razglašča kot klimaks Maše, manifestacijo Boga v mesu, ko je meso zadobljeno, je tako surovo, nerodno in brutalno, da razočara in postane odvratno. Strahovito se zavedata, da je nekaj narobe. Ne vesta, kako to popraviti. Sramujeta se pogovora o tem. Nimata ne izkušnje za vodiča, ne domišljije za eksperimentiranje. Nešteti tisoči delikatno razmišljajočih ljubimcev se obrne proti ljubezni in jo blati. Nešteti milijoni, ne povsem utrjeni v prefinjenosti, sprejemajo to za dejstvo, privolijo v prostaštvo in umazanost, dokler ni ljubezen degradirana do grešnega in slabovestnega tarnanja in klečeplazenja. Povlečeni so v umazanost mračne cize, ki bi morala biti njihova »ognjena kočija in njeni konji.«

⁵⁴ Nerazumevanje in zanemarjanje zgoraj nakazane **evgenike**, kot ene od najesencialnejših ved Magike in gnostike, ki se jo vobče in zmotno smatra za rasizem, je tipičen simptom prevladujoče polovičarske freudovske psihoanalize in moderne antropologije; podobno kot spolna večšina vobče, se tudi evgenika, če se sploh, prakticira licemersko, zgolj intuitivno in na skrivaj. Demagogi propagirajo čimvečje razmnoževanje rodu in moralisti opevajo »rajski vrt« družine in zakona, in to brez najmanjšega truda, da bi nakazali evgenične pogoje za tovrstno blagostanje; tako da je izid – te lažne demagogije in lažne morale! – v glavnem ravno nasproten od zamišljenega: naraščanje samomorilnosti in narkomanije ter nasilja v družini. Op.p.

Vsa ta težava izhaja iz človeškega strahu pred, in zgražanja nad, ljubeznijo. V zadnjih stotih letih je vsak prvorazreden pisec o morali poslal svoje strele in grome, točo in žareče oglje, da bi zažgal Gomoro in Sodomo, kjer je ljubezen ali sramotna in tajna, ali premazana s sentimentom, da bi svinjski meščani lahko v njej prepoznali svoj ideal. Mi ne pravimo umetniku, da je njegova umetnost tako sveta, tako odvrtna, tako sijajna in tako ponižujoča, da se na noben način ne sme učiti rabe orodij svoje obrti in se v šoli učiti gledati s svojimi očmi, ter beležiti s svojo roko to, kar vidi. Mi ne govorimo človeku, ki bi hotel zdraviti bolezn, da ne sme poznati svojega predmeta, od anatomije do patologije; niti ga ne rotimo, da mora odstraniti slepič častitemu nadškofu že prvič, ko poprime za skalpel.

Toda ljubezen ni nič manj umetnost kot je Rembrandtovo slikarstvo, nič manj znanost kot je Listerjeva. Um mora narediti srce artikulirano, telo pa za tempelj duše. Živalski nagon v človeku je dvojček opičje mu, ali bikovemu. Vendar je to edina zakonita stvar v zakoniku buržuja. On ima prav, da smatra seksualni akt, kakor ga pozna, za ponižujočega. Vsekakor je tak zanj, smešen, opolzek, surov, živalski; valjanje v blatu, tako človeškega dostojanstva, kot veličastja Boga v njem. Takšno je tudi hlastanje divjaka, ko si tlači jetra svojega sovražnika v usta, ali se naliva s steklenico industrijskega brinjevca, in ga golta. Ker je njegov obrok gnusen, moramo potem vztrajati na tem, da so vsi drugi načini, razen njegovega, kriminalni? Kako pa smo prispeli do kuhinje Laperousea in Nichola, vse od kanibalovega kotla, če ne s kritično skrbnostjo in pogumnim raziskovanjem?

Akt ljubezni je za buržuja neka telesna sprostitev, kakor defekacija, ter moralna sprostitev od napona vsled guljenja spodobnosti; neka vesela spozaba in povratek brutalneža, za katerega se mora pretvarjati, da ga prezira. To je pijanost, ki omami njegov sram pred samim seboj, vendar ga pusti še globlje v gnusu. To je umazana gesta, ostudna in groteskna. To ni njegovo dejanje, temveč mu je vsiljen s strani velikana, ki ga drži nemočnega; on je na pol blaznež, na pol avtomat, ko ga izvaja. To je štorasto spotikanje preko zadušljive črne močvare, iz katere priteka tisoč nevarnosti. Preti mu s smrtjo, boleznijo, uničenjem v vseh možnih oblikah. On plačuje strahopetčevo ceno strahu in gnusa, ko mu

krošnjar seks ponudi svoj podganji strup zavit v svinčeno folijo, ki jo smatra za srebrno; nato ponovno plača z bruhanjem in črevesnimi krči, potem ko ga je pogoltnil v svoji lakomnosti.

Vsega tega se on še predobro zaveda; in prav ima, v svoji lastni svetlobi, da se zgraža in boji dejanja in si pred njim zatiska oči, prisegajoč, da mu je neznano. Z bleščavimi cunjami sentimenta, polnimi zamaščenih cap, povija truplo ljubezni, godrnjaje, da ljubezen nikoli ni imela golega uda; potem pa, ko se surovež v njem v spanju razvname, obmeče ljubezen z blatom ter pohotno pogledovaje kruli, da ljubezen nikdar ni bila bog v človeškem templju, temveč en slasten kos mrhovine v kotu njegovega svinjaka.

Toda mi iz Teleme, kakor umetnik, resnični ljubitelj ljubezni, brezsravno in brez strahu, zroč Boga z licem v lice, tako v naših lastnih dušah, kot v vsej zunanji naravi, čeravno uporabljamo, kakor tudi buržuji, besedo ljubezen, mi nimamo te besede za »prepogosto profanirano za nas, da bi jo lahko še bolj profanirali;« ona gori neoskrunjena v svojem svetišču, bivši prerojena brezmadežno z vsakim dahom življenja. Toda z »ljubeznijo« mislimo nekaj, kar oko buržuja nikoli ni uzrlo, niti njegovo uho uslišalo, niti njegovo srce občutilo. Mi smo sprejeli ljubezen kot obliko gibanja, kot voljo do spremembe. Za nas je vsako dejanje, kakor vključuje spremembo, dejanje ljubezni; življenje je ples radosti, njegov ritem pa ena neskončna vznesenost, ki se nikdar ne more utruditi ali postarati. Naš osebni užitek v njem ne izhaja le iz naše udeležbe v njem, temveč iz našega zavestnega dožemanja njegovih vsezassegajočih popolnosti. Mi preučujemo njegov ustroj, mi se razvijamo, ko se izgubljam v njegovem razumevanju, tako postajajoč z njim eno. Z egipčanskim iniciatom vzklikamo, »Niti delčka nas ni, ki bi ne bil od Bogov,« in dodajamo antistrofo, »Niti delčka od Bogov ni, ki bi ne bil tudi naš.«

Zatorej, ljubezen, ki je Zakon, ni nič manj ljubezen v malenkostnem osebnem smislu; kajti ljubezen, ki naredi iz dvoje eno, je mašinerija, s pomočjo katere celo skrajno dvoje, jaz in ne-jaz, lahko postaneta eno, v mistični poroki neveste, duše, z Njim, ki je od večnosti določen, da jo omoži; resnično, celo Vsevišnji, Bog Vse-v-Vsem, Resnica.

Zatorej imamo Ljubezen za sveto, religijo našega srca, znanost našega uma. Mar Ji ne pripada Njen zapovedan obred, z Njenimi svečeniki in

pesniki, Njenimi ustvarjalci lepote v barvi in obliki, da Jo častijo, Njenimi ustvarjalci glasbe, da Jo poveličujejo? Mar naj Jo Njeni teologi, predvidevajoč Njeno naravo, ne proglašajo? Tudi tisti, ki le pometajo dvorišče Njenega templja, mar bi ne mogli biti deležni Njene osebnosti? In naj mar naša znanost ne polaga rok Nanjo, merivši Jo, razkrivajoč globine, izračunavajoč višine ter razrešujoč zakone Njene narave?

Pravtako, za nas iz Teleme, ki smo izvežbali naša srca in ume, da bi postali izurjeni inženirji nebo-predirajoče ljubezni, ladje za plovbo proti soncu, za nas je akt ljubezni posvečenje telesa ljubezni. Mi razvnamo telo na oltarju ljubezni, da bi tudi surovež lahko služil volji duše. Torej moramo preučevati večšino telesne ljubezni. Ne smemo zastajati in slepomišiti. Biti moramo hladni in večči, kakor kirurgi; naši možgani, oko in roka, morajo biti do popolnosti izurjeni instrumenti volje.

Predmet je treba preučevati odkrito in nepristransko, brati je treba učbenike, poslušati predavanja, prisostvovati demonstracijam, si pridobiti diplome, preden se prične s prakso.

Mi nimamo v mislih istega kot buržuj, kadar rečemo »akt ljubezni.« Za nas ne gre za neko surovo gesto človeka, ki ga zalotijo pri dejanju, godrnjaje in puhteč, v brezčutnem krču in nenadejanem preokretu v sram, kakor v njegovem primeru.

Mi posedujemo večšino izražanja; mi smo izurjeni v razlaganju duše in duha v izrazih telesa. Mi ne zanikamo obstoja telesa, niti ga ne zaničujemo; vendar zavračamo, da bi ga ogledovali v katerikoli drugi luči: to je organ sebstva. A se mora ravnati po svojih lastnih zakonitostih; mentalne in moralne se ne nanašajo nanj. Mi ljubimo; se pravi, hočemo se združevati; torej moramo preučevati eden drugega, predvideti vsako metuljevo misel drugega, kakor zaprhuta, in ji nuditi cvet, ki mu najbolj prija. Slovar ljubezni je droban, in njegovi izrazi so obrabljeni ter fijakarski; iskati nove besede in fraze pomeni biti prizadet, pompozen. To nas zmrazi.

Toda jezik telesa se nikdar ne izčrpa; lahko govorimo ure in ure z načini trepalnic. Obstajajo intimne, delikatne stvari, sence listov drevesa duše, ki poplesujejo v pišu ljubezni, tako fini, da jih niti Keats ali Heine z besedami, niti Brahms ali Debussy z glasbo ne morejo utelesiti. To je agonija vsakega umetnika – večji je, hujši je njegov obup – ki ji ne more

obseči izraza. In česar oni niso zmožni, niti enkrat v življenju navdušenja, tega je zmožno telo, ki se je, ljubeč, naučilo lekcijo kako ljubiti.

Addendum: Bolj splošno, vsako dejanje, kakršnekoli vrste, lahko uporabi, da bi dosegel vsak cilj, kakršnekoli vrste, magik, ki ve, kako se ustvarijo potrebni vezni členi.

53. This shall regenerate the world, the little world my sister, my heart & my tongue, unto whom I send this kiss. Also, o scribe and prophet, though thou be of the princes, it shall not assuage thee nor absolve thee. But ecstasy be thine and joy of earth; ever To me! To me!

*

53. To bo prerodilo svet, majhen svet moja sestro, moje srce & moj jezik, kateremu pošiljam tale poljub. Pravtako, o pisar in prerok, čeprav si izmed princev, te to ne bo potešilo, niti odrešilo. Toda zanos bodi tvoj ter radost zemlje; vedno K meni! K meni!

STARI KOMENTAR: 53. Prerok služi kot vez z nižjim.

Ponovno je uporabljena beseda »assuage«, v smislu, ki mi je nejasen.⁵⁵

NOVI KOMENTAR: Jasno je, da bo ta »poljub« (i.e. ta Knjiga) prerodil zemljo z ustanovitvijo zakona svobode. »Moje srce in moj jezik« se zdi zgolj ljubezniva fraza; a ima verjetno nek globlji pomen, ki mi zaenkrat uhaja.

Drugi odstavek (sentenca) je nemara odgovor na neko mojo lastno neizrečeno misel, da je moje delo že izvršeno. Ne: čeprav sem eden »od

⁵⁵ *Prevajalcu pa ni povsem jasno, zakaj Crowleyu to ni jasno. Očitno je bil tedaj nepoboljšljiv nirvanist, kakor premnogi »novodobniki«, ki si predstavljajo »nirvano« statično in nezemeljsko, kakor tudi od prerokov in svetnikov pričakujejo, da morajo levitirati, in biti veskozi obdani z aureolo angelov, kakor so bili informirani s strani zabavljacev in rumenega tiska ter iz hollywoodskih filmov. Op.p.*

princev,« s pravico zapisati se svojemu poplačilu, je moja usoda nadaljevati moje Delo. (»Assuage thee« pomeni 'potešilo tvojo aspiracijo po dosežku'. »Absolve thee« pa 'te odrešilo nadaljnje dolžnosti'.)

54. Change not as much as the style of a letter; for behold! Thou, o prophet, shall not behold all these mysteries hidden therein.

*

54. Ne spreminjaj niti stila pisave; namreč pazi! ti, o prerok, ne boš uvidel vseh teh misterijev, skritih v njem.

NOVI KOMENTAR: Tema se spremeni, kar se da nenadejano, nemara v odgovor na neko neizrečeno pisarjevo pripombo glede na kapitalna 'T' v frazi »To me.«

Ta nalog je bil zelo nujen, kajti, če bi bil prepuščen samemu sebi, bi verjetno hotel Knjigo neusmiljeno prirejati. V njej sem nahajal, kar sem smatral za, napake v stilu, in celo slovnične napake; mnogo tega mi je bilo ob času pisanja kar se da antipatično. Toda Knjiga se je izkazala za večjo od pisarja; vedno znova in znova so se »napake« izkazovale kot izumi za prenos modrosti onstran obzorja običajnega jezika.

55. The child of thy bowels, he shall behold them.

56. Expect him not from the East, nor from the West; for from no expected house cometh that child. Aum! All words are sacred and all prophets true; save only that they understand a little; solve the first half of the equation, leave the second unattacked. But thou hast all in the clear light, and some, though not all, in the dark.

*

55. Otrok tvoje notranjščine, on jih bo uvidel.

56. Nikar ga ne pričakuj z Vzhoda, niti z Zahoda; kajti iz nobene pričakovane hiše ne pride ta otrok. Aum! Vse besede so svete, in vsi preroki resnični, le da oni malo razumejo; reši prvo polovico enačbe, drugo pusti nedotaknjeno. Toda ti imaš vse v jasni luči, in nekaj, čeravno ne v celoti, v temi.

STARI KOMENTAR: 54 – 56 glede besede »child«: Prerokba, še ne (Maj, 1909, o.s.) izpolnjena, kakor je meni znano. To razumem v običajnem smislu.

56. Iz besede »Aum« sledeč: Vse religije posedujejo neko resnico. Mi posedujemo vso intelektualno resnico, in del, ne vse, mistične resnice.

NOVI KOMENTAR: Vsi prejšnji sistemi so bili sektarianski, bazirajoč na neki tradicionalni kozmografiji, tako surovi, kot tudi netočni. Naš sistem temelji na absolutni znanosti in filozofiji. Mi imamo »vse v jasni luči,« luči razuma, kajti naš misticizem bazira na nekem absolutnem skepticizmu. Toda v času tega pisanja sem imel gotovo zelo malo mističnega izkustva, kakor pričajo moji zapiski. Dejansko sem bil daleč, daleč od stopnje celo Mojstra Templja.

Tako nisem mogel prav razumeti te Knjige; kako bi jo potem bil lahko zmožen učinkovito oznanjati? Le medlo sem dojemal, da vsebuje mojo besedo; kajti stopnja Magusa se mi je tedaj zdela nezamisljivo daleč iznad mene. Pravtako, naj povem, da so resnične skrivnosti tega ranga nepojmljive in grozne iznad vsakega izražanja; proces iniciacije vanjo je neprekinjeno trajal leta, in je vseboval najsublimnejše mistične izkušnje – iznad vseh do sedaj zabeleženih s strani človeka – ki so bile zgolj slučajni incidenti v njeni svečani sprovedbi.

»Enačba« je predstavitev Resnice z Besedo.

*57. Invoke me under my stars! Love is the law, love under will.
Nor let the fools mistake love; for there are love and love.
There is the dove, and there is the serpent. Choose ye well!
He, my prophet, hath chosen, knowing the law of the
fortress, and the great mystery of the house of God.*

*All these old letters of my Book are aright, but ✘ is not the
Star. This also is secret: my prophet shall reveal it to the
wise.*

*

57. *Prizovi me pod mojimi zvezdami! Ljubezen je zakon, ljubezen pod oblastjo volje. Pravtako naj norci napačno ne razumejo ljubezni; kajti obstaja ljubezen in ljubezen. Obstaja golobica, in obstaja kača. Izberite dobro! On, moj prerok, je izbral, poznavajoč zakon trdnjave, in veliki misterij Hiše Boga.*

Vse te stare črke moje Knjige so v redu, le ♁ ni Zvezda. To je pravtako skrivnost: moj prerok jo bo razodel modrim.

STARI KOMENTAR: 57. Prizovi me, etc., to jemljem dobesedno, glej *Liber NU* za ta ritual.

Ljubezen pod oblastjo volje – ne priložnostna poganska ljubezen; niti ljubezen v oblasti strahu, kakor to počenjajo kristjani. Temveč magijsko usmerjena ljubezen, in uporabljena kot spiritualna formula.⁵⁶

Norci (kar tu ne vključuje Alef norce, kajti III, 57, pravi, Preziraj vse norce) jo lahko napačno razumejo.

Ta ljubezen mora potem biti kačja ljubezen, obuditev Kundalini. Nadaljnji misterij je misterij ATU Peh in je neprimeren rangu, za katerega je napisan ta komentar.⁵⁷

Zadnji odstavek potrjuje Tarot atribucije, kakor so podane v *Libru 777*. Z eno samo izjemo.

NOVI KOMENTAR: »Ljubezen je zakon, ljubezen pod oblastjo volje,« je interpretacija generalnega zakona volje. Izčrpno je razložena v *Knjigi Alef*. Tu vstavljam nekaj prikladnih odstavkov iz te knjige:

To je očitna in dokončna razrešitev filozofskega vozla, ki zadeva usodo in svobodno voljo, namreč, da je tvoje lastno sebstvo, vsevedno in vsemogočno, veličastno v večnosti, tisto, ki je prvo

⁵⁶ *To je preprosto bistvo gnosticizma, in pravega katolicizma, in religije vobče, dragi doktor Freud! Op.p.*

⁵⁷ *To kar se v antropologiji, mistiki, magiji, tantri in gnozi, etc., smatra za ezoterično učenje, je torej zgolj stvar človeške fiziologije in psihologije, ali bolje, gimnozofije; op.p.*

zapovedalo smer tvoje lastne orbite, tako da je to, kar te je doletelo vsled usode, vsekakor nujen učinek tvoje lastne volje. Ti dve torej, ki sta se v filozofiji dvobojevali vsa ta mnoga stoletja, sta se poenotili vsled ljubezni pod oblastjo volje, kar je Zakon Teleme.

O Sin moj, ne obstaja noben dvom, ki bi se ne razrešil v gotovost in zanos ob dotiku palice našega Zakona, in ti ga uporabljaš pametno. Razvijaj se neprestano v vsrkavanju Zakona, tako da se boš naredil popolnega.

Glej, obstaja slavnostni zmagoslavni redosled za vsako zvezdo, ki se, osvobodena zmede, požene po svoji pravišnji orbiti; vsa nebesa ti ploskajo, ko greš, transcendentalen v radosti in sijaju; in tvoja svetloba je kakor signal onim, ki popotujejo daleč, izgubljeni v noči. Amoun.

»Stari komentar« pokriva preostanek tega verza v zadostni meri za trenutni namen.

Ne vidim nobene škode v tem, če razkrijem misterij Tsadde »modrim«; ostali bodo težko razumeli mojo razlago. Tsadde je črka Vladarja, Adut IV, He pa je Zvezda, Adut XVII. Vodnar in Oven sta torej zamenjala mesti, obrnivši se okrog osi Rib, natanko tako kakor sta se Aduta VIII in XI okrog Device. To zadnje odkritje naredi naše Tarot atribucije popolne, dokončne in neizgledljivo simetrične.⁵⁸

Dejstvo tega učinka je najprepričljivejši dokaz za nadčloveško modrost avtorja te Knjige tistim, ki so se mučili dolga leta, zaman, da bi razjasnili probleme Tarota.⁵⁹

58. I give unimaginable joys on earth: certainty, not faith, while in life, upon death: peace unutterable, rest, ecstasy; nor do I demand aught in sacrifice.

⁵⁸ Gre za t.i. »dvojno pentljo« zodiakalnih Adutov Tarota, ne Zodiaka; op.p.

⁵⁹ Sc. kabalistom; op.p.

*

58. *Jaz dajem nepredstavljive radosti na zemlji: gotovost, ne vero, za časa življenja, ob smrti: neizrekljiv spokoj, počitek, ekstazo; in ne zahtevam ničesar za žrtev.*

STARI KOMENTAR: 58. Milina naše Zvezdne Gospe.

NOVI KOMENTAR: Te radosti so v principu (1) Vizija Blaženosti, v kateri prejemnik Njene milosti stalno doživlja lepoto, skupaj s spokojem in neizrekljivo radostjo; (2) Vizija Čudovitosti, v kateri celoten misterij vesolja nenehno dojemamo in občudujemo zavoljo njegove ingenioznosti in modrosti. Prva pripada sferi Tifaret, rangi Adepta; druga pa Binah, rangi Mojstra Templja.

Gotovosti glede smrti smo deležni vsled magikalnega spomina ter različnih izkušenj, brez katerih je življenje nedoumljivo. »Neizrekljiv spokoj« doživimo s transom, v katerem je materija izničena; »počitek« pa s transom, ki končno uravnesi gibanje. »Ekstaza« se nanaša na trans, ki je kombinacija teh.

»Niti ne zahtevam česarkoli v žrtev«; ritual čiščenja je Samadhi. A glej kasneje, verz 61.

59. *My incense is of resinous woods & gums; and there is no blood therein: because of my hair the trees of Eternity.*

*

59. *Moje kadilo je iz smolnatih lesov in smol; in v njem ni krvi. Zaradi mojih las, dreves Večnosti.*

STARI KOMENTAR: 59. »Zato ker,« etc. Ta mistična fraza se nedvomno nanaša na neko dokončno spiritualno izkušnjo v zvezi s spoznanjem Nuit.

NOVI KOMENTAR: Zdi se, da Naša Gospa opisuje Svoje lase kot »drevje Večnosti,« zaradi drevesaste strukture kozmosa. O tem priča vizija 'Zvezdne Spužve'. To moram razložiti, da podam sorazmerno izčrpno poročilo te vizije.

Vizija 'Zvezdne Spužve'

Obstaja vizija posebnega značaja, ki je v mojem notranjem življenju igrala pomembno vlogo, in na katero sem se nenehno nanašal v svojih magijskih dnevnikih. Kolikor mi je znano, ne obstaja noben opis te vizije nikjer, in presenečen sem bil, ko sem pregledoval svoje zapiske, da sam nisem nikjer podal neko jasno poročilo o njej. Razlog temu je bil očitno ta, da je ona tako neobhoden del mene samega, da sem jo nezavedno smatral za stvar običajne vednosti, tako kakor vsi jemljemo za nekaj samo po sebi umevnega, da posedujemo en par pljuč, in tega dejansko ne omenjamo neposredno, čeravno se na to nanašamo dovolj pogosto.

Zelo bistveno se zdi opisati to vizijo natančno, kot je le mogoče, upoštevajoč ob tem težave jezika, kakor tudi dejstvo, da gre za pojav, ki vključuje logična nasprotja, saj so pogoji zavesti bili drugačni od takih, ki jih zadobimo po normalni poti kontemplacije.

Vizija se je razvijala postopoma. Ponovila se je ob tako mnogih prilikah, da nisem zmožen reči, kdaj bi jo lahko imenoval za dovršeno. Kakorkoli že, njenega pričetka se dovolj jasno spominjam.

Bilo je ob mojem umiku v koč, ki gleda na Jezero Pasquaney v New Hampshireu. Izgubil sem zavest o vsem, razen o vsemirju, v katerem so neštete svetle točke, nakar sem dojel to kot fizikalno predstavitev vesolja, v nečem, kar lahko smatram za njegovo esencialno strukturo. Vzkliknil sem: »Ničnost, z migotljaji!« Osredotočil sem na to vizijo, nakar je prazen prostor, ki je bil njen poglavitni element, izgubil svojo pomembnost; prostor se mi je prikazal kot blesteč, toda sevajoče točke niso bile zmešane, in na tem sem zaključil svojo misel z vzklikom, »Toda kakšnimi Migotljaji!«

Naslednji stadij te vizije je bilo poistovetenje teh blestečih točk z zvezdami nebesnega svoda, z idejami, dušami, etc. Zaznal sem tudi, da je vsaka zvezda povezana z žarkom svetlobe z vsako drugo zvezdo. V svetu idej, vsaka misel poseduje nujen odnos z vsako drugo mislijo; vsak tak odnos je seveda neka misel sama v sebi; vsak tak žarek je po sebi neka zvezda. Tu je ta logična težava prvič prišla do izraza. Videc neposredno zaznava neskončen niz. Logično, zatorej, se potem zazdi, da mora biti celoten prostor vsemirja izpolnjen z nekim žarom svetlobe. Vendar to, kakorkoli že, ni

tako. Prostor je povsem izpolnjen; vendar so monade, ki ga zapolnjujejo, popolnoma razvidne in samostojne. Običajen bralec bo lahko ugovarjal, da take trditve izpostavljajo simptome miselne zmede. Predmet zahteva več kot zgolj površno razmotritev. Jaz ne morem storiti več, kot da kritike priporočim Častitemu Bertrandu Russellu, oz. njegovemu Uvodu v Matematično Filozofijo, kjer je zgornji prikaz povsem potrjen, kakor tudi nekatera stališča, ki sledijo. V tistem času nisem poznal te knjige; in sem to smatral za neizpodbiten dokaz vrednosti mističnega dosežka, in da njegovi rezultati privedejo um, kakršen je moj, čigar matematična izurjenost je najosnovnejšega značaja, do takojšnjega zavedanja nekih skrajno pomembnih in globokih matematičnih resnic; do zadobivanja moči mišljenja na način, ki je povsem tuj normalnemu umu, in redkega privilegija največjih mislecev na svetu.

Nadaljnji razvoj vizije je prinesel zavedanje, da je struktura vesolja vrhunsko organizirana, ter da so neke zvezde večje in svetlejšje od ostalih. Začel sem iskati vzporednosti, da bi se lahko izrazil. Nekaj takih poskusov je omenjenih kasneje v tej opombi. Tu so spet neke analogije z lastnostmi neskončnega niza. Bralec ne sme biti zaprepaden ob ideji števila, ki se ne veča s prištevanjem ali množenjem, nekega niza neskončnih nizov, od katerih je vsak od teh lahko dvakrat daljši od predhodnega, in tako naprej. V zvezi s tem ne obstaja nobeno »mistično zaslepljevanje.« Kakor je pokazal g. Russell, resnice take vrste so sigurnejše od najbolj splošno sprejetih aksiomov; pravzaprav mnogi aksiomi, ki jih sprejema intelekt običajnega človeka, sploh niso resnični. A da bi lahko dojeli te resnice, je nujno izuriti um ter ga privaditi na tako mišljenje, ki se na prvi pogled ne sklada z razumnostjo.

Tu moram za trenutek skreniti, da bi pokazal, kako ta vizija vodi neposredno do razumevanja mehanizma določenih pojavov, ki se jih je do zdaj zavračalo s skomigom ramen kot nedoumljiva.

Primer št. 1: Začenjal sem se zavedati svojih lastnih miselnih procesov; zamišljal sem si, da je moja zavest en vrhovni poveljnik neke armade. Obstajala je uprava, sestavljena iz specialistov, ki so upravljali z različnimi oddelki. Obstajal je inteligenčni oddelek, ki me je obveščal o mojem okolju. Potem je bil tu en koncilij, ki je določal relativno pomembnost njim predstavljenih podatkov – potreben je bil le rahel napor domišljije, da sem

si ga lahko predstavljal sredi debate; lahko sem si zamislil nek taktično sijajen predlog, na katerega je bil postavljen veto s strani generalnega intendanta. Samo en korak je bil do popolne dramatizacije scene, nakar se mi je v enem trenutku preblisknilo, da v tem tiči pojasnilo pojava »dvojne osebnosti«; ta aluzija ni bila nič drugega kot ena naravna poosebitev notranjega konflikta, tako kakor bi divjak svojo zavest prenašal na drevesa in kamnine.

Primer št. 2: Med bivanjem v Montauku sem dal svojo spalno vrečo na sonce, da se posuši. Ko sem jo kasneje prijel, sem pripomnil, smejoč se, »Čas za spanje, Mojster Vreča,« kakor bi bila en majhen deček in jaz njegova dovilja. To je bila navadna objestnost, vendar me je preblisknila misel, da je vreča v nekem smislu del mene samega. Dve ideji sta tlesknili ena ob drugo, in dojel sem mašinerijo utvare nekoga, ki misli da je čajnik.

Ta dva primera lahko ponudita bralcu neko predstavo o luči, ki jo mistični dosežek vrže na podrobnosti delovanja človeškega uma.

Nadaljnja razvitja te vizije so poudarila istovetnost med vesoljem in umom. Iskanje vzporedij se poglobi. Imel sem čuden vtis, da je stvar, ki sem jo iskal, bila nekako očitna in poznana. Končno se mi je zasvitalo v bliskovitem prepričanju, da je prispodoba, ki sem jo iskal, bila živčni sistem. Vzkliknil sem: »Um je živčni sistem,« z vsem navdušenjem Arhimeda, in šele kasneje se mi je zasvitalo, ob čudnem izbruhu smeha vsled moje naivnosti, da moje veliko odkritje zaleže zgolj za eno plitkost.

Od tu sem prispel do naslednjega odkritja: uvidel sem, zakaj so plitkosti bile neumne. Vzrok je bil ta, da so predstavljale povzetek tokov misli, izmed katerih je bil vsak v nekem trenutku sijajen v vsaki podrobnosti. Plitkost je bila kakor soproga po nekaj letih; izgubila ni nobene od svojih dražesti, vendar bi vseeno raje imeli neko povsem brezvredno žensko.

Tako sem se znašel sposobnega znova trasirati steze misli, ki so se končno stekle skupaj v neko plitkost. Začel bi z nekaj preprostimi idejami in jih razvijal. Vsak stadij v procesu je bil kakor radost mladega orla, ki plove z višav na višave v vedno naraščajoči sončni svetlobi, dokler ne napoči zora, kadeča se prek roba purpurne obleke oceana; in, ko so se raznobarvni žarki, rozasti in zlati in zeleni, zbrali skupaj in stopili v blestečo sončevo kroglo, v zanosu, ki pretrese dušo z nepredstavljivo ekstazo, se ta sfera valeče se svetlobe razpozna kot neka čisto navadna ideja, sprejeta brez uprašanj in

retirana z zdolgočaseno brezbriznostjo, ker je tako dolgo bila vsrkavana kot en naraven in neobhoden del naravnega reda. Sprva sem bil šokiran in nejevoljen, odkrivši, da je en niz sijajnih raziskav lahko kulminiral v neko publo vsakdanjost. Toda hitro sem dojel, da je to, kar se mi je pripetilo, ponovno preživetje zmagoslavne kariere zavojujoče človečnosti; in da sem v lastni osebi izkusil zaporedje krilatih zmag, ki so bile zapečatenene z mirovnim sporazumom, čigar klavzule bi lahko povzeli v neko tako oguljeno mlačno frazo, kot je »Lepota je odvisna od oblike.«

Povsem nepraktično bi bilo v celoti obdelati predmet te vizije Zvezdne Spužve, vsaj zaradi tega, ker so njeni razrastki tako mnogolični. Dovolj bo, če ponovim, da je predstavljala bazo večine mojega dela v zadnjih petih letih, ter bralca spomnim, da je njena bistvena oblika »Ničnost z migotljaji.«⁶⁰

60. *My number is 11, as all their numbers who are of us. The Five Pointed Star, with a Circle in the Middle, & the circle is Red. My color is black to the blind, but the blue & gold are seen of the seeing. Also I have a secret glory for them that love me.*

61. *But to love me is better than all things: if under the night-stars in the desert thou presently burnest mine incense before me, invoking me with a pure heart, and the Serpent flame therein, thou shall come a little to lie in my bosom. For one kiss wilt thou then be willing to give all; but whoso gives one particle of dust shall lose all in that hour. Ye shall gather goods and store of women and spices; ye shall wear rich jewels; ye shall exceed the nations of the earth in splendour and pride; but always in the love of me, and so shall ye come to my joy. I charge you earnestly to come before me in a single robe, and covered with a rich headdress. I love you! I yearn to you! Pale or purple, veiled or voluptuous, I who am all pleasure and purple, and drunkenness of the innermost sense, desire you. Put on the wings and arouse the coiled splendour within you: come unto me!*

⁶⁰ Izv. »Nothingness with twinkles.« Op.p.

62. At all my meetings with you shall the priestess say – and her eyes shall burn with desire as she stands bare and rejoicing in my secret temple – To me! To me! calling forth the flame of the hearts of all in her love-chant.

*

60. *Moje število je 11, kakor vsa števila njih, ki so naši. Peterokraka Zvezda s Krogom v Sredini, in ta krog je Rdeč. Moja barva je črna za slepe, toda modra in zlata sta vidni tistim, ki vidijo. Pravtako imam skrivno slavo za tiste, ki me ljubijo.*
61. *A ljubiti me, je bolje kot vse na svetu: če pod nočnimi zvezdami v puščavi brez obotavljanja prižgeš moje kadilo predme, kličeš me s čistim srcem, ter Kačjim plamenom v njem, boš prišel malo leči v moje naročje. Za en poljub boš potem pripravljen predati vse; a kdo tako preda en delček prahu, bo izgubil vse v tej uri. Naberite si dobrin ter obilo žensk in dišav; nosite razkošne dragulje; prekosite narode na zemlji v blišču in ponosu; toda vedno v moji ljubezni, in tako boste dosegli mojo radost. Nalagam ti resno, da stopiš predme v enodelni obleki, in pokrit z bogatim naglavnim pokrivalom. Ljubim te! Hrepenim po tebi! Bleda ali škrlatna, zakrita ali pohotna, jaz, ki sem ves užitek in škrlat, in pijanost najnotranjčjšega čuta, si te želim. Razpri krila in predrami zviti speči sijaj v sebi: pridi k meni!*
62. *Ob vseh mojih srečanjih s teboj naj svečenica govori – in njene oči naj gorijo v poželenju, ko stoji gola in radostna v mojem skrivnem templju – K meni! K meni! izzivajoč plamen v srcih vseh v svojem ljubavnem spevu.*

STARI KOMENTAR: 60. Nu = 56 in 5 + 6 = 11.

Krog znotraj Pentagrama? Glej *Liber NU*.

Neposvečeni zaznajo zgolj temo v noči: modri zaznajo zlate zvezde in azurni svod.

Zadevajoč to skrivno slavo⁶¹ ni primerno na tem mestu razpravljati.

⁶¹ ali sijaj; op.p.

61. To moramo razumeti v praktičnem in dobesednem smislu, vendar lahko sumimo, če »izgubiti vse v tej uri« ne pomeni skrajnega dosežka, in če to torej, da predamo en delček prahu (nemara ego, ali osrednji atom, Hadit, njeno dopolnilo), ni akt, ki ga moramo doseči.

62 – 63. Spet praktično in dobesedno. Vendar se »Skrivni Tempelj« prvtako nanaša na neko vedenje, ki je nesporočljivo – razen preko izkustva.

NOVI KOMENTAR: Očitno je, da Naša Gospa, v svoji osebnosti, misli na neko bolj ali manj odkrito obliko čaščenja, prikladno za laike. Z ustanovitvijo Zakona lahko nekaj takega postane možno. Potrebno je zgolj iztrebiti občutek »greha,« skupaj z njegovim lažnim sramom in strahom pred naravo.

P. S. *Gnostična Maša* je namenjena za to potrebo, *Liber XV* (ki se v Telemi že izvaja nekaj časa.)

63. Sing the rapturous love-song unto me! Burn to me perfumes! Wear to me jewels! Drink to me, for I love you! I love you!

*

63. Poj mi vzneseno pesem ljubezni! Prižigaj mi kadila! Okiti se z dragulji zame! Pij zame, kajti jaz te ljubim! Ljubim te!

NOVI KOMENTAR: Vsa tista dejanja, ki vzburijo božansko v človeku, so primerna za ritual invokacije.

Religija, kakor jo razume nizkotni Puritanec, je ravno nasprotna vsemu temu. On – ono – se zdi, da želi ubiti svojo dušo s prepovedanjem vsakega njenega izraza, in vsake praktilke, ki bi jo lahko prebudila v izražanje. K vragu s tem ferbotenizmom!

Še posebej naj spodbudim vse moške in vse ženske, kajti oni so zvezde! Bodite pozorni na ta sveti verz!

Prava religija je intoksikacija, v nekem smislu. Na nekem drugem mestu nam je rečeno, da naj omamljamo najnotranješe, ne najzunanješe; a menim, da moramo besedo »vino« jemati v njenem najširšem pomenu, kot nekaj, kar privede dušo na dan. Klima, domovina in rasa so spremenljive okoliščine; vsak moški ali ženska mora

najti in si izbrati primerno omamo. Tako je hašiš, v eni ali drugi od svojih oblik, primeren za Muslimane, ker se ujema s suho vročino; opij ustreza Mongolom; whiskey pa trmastemu značaju in hladni klimi Škotov.

Seksualno izražanje, tudi, zavisi od klime in vsega drugega, tako da moramo razložiti Zakon tako, da bo primeren tako za nekega Sokrata, kot nekega Jezusa in nekega Burtona, ali za neko Marijo Antoinetto in neko de Lambelle, kakor tudi za vse Don Juane in Faustine.

S takim razširjanjem, v čast in slavo Njih, Njihovih Nravi, mi odobravamo naše pomočnike, Dioniza, Afrodito in Apolona; Vino, Žensko in Pesem.

Intoksikacija, se pravi, *ekstaza, je ključ do stvarnosti*. Kakor je razloženo v spisu *Ojačani Zanos*, obstajajo trije Bogovi, katerih funkcija je, da privedejo dušo do realizacije njene lastne slave: Dioniz, Afrodita, Apolon; Vino, Ženska in Pesem.

Naši antični predniki, v visokih civilizacijah ter v Grčiji in Egiptu, in ljudstva v najprimitivnejših družbah, kot so Buriati in Papuanci, so se tega zavedali in so svoje religiozne obrede smatrali za »orgia,« *delanja*. Puritanska hinavščina, ki ne zmore dojeti, za kaj je šlo, je ponižala besedo »orgije« v pomen razvratnosti. To je stara pripovedka o lisici, ki je izgubila svoj rep. Če nisi zmožen nekaj storiti, imenuj to za nemogoče; ali pa, če se ti to zdi očiten nesmisel, imenuj to za zlo!

Kritiki so ti, ki zanikajo poezijo, ljudje brez sposobnosti za ekstazo in voljnost imajo mistiko za lunatičnost, in magiko za utvaro. Skopljeni stari mački in psihopati, ki se pretvarjajo, da mrzijo ljubezen, so tisti, ki preganjajo svobodne ženske in svobodne može.

Ferbotenizem je šel tako daleč v nekih suženjskih skupnostih, da je raba vina dejansko prepovedana z zakonom!

Tu želim poudariti, da nam Zakon Teleme dejansko naroča, kot nujno religiozno dejanje, da »pijemo sladka vina, in vina, ki se penijo.« Vsak svoboden moški ali ženska, ki živi v neki taki družbi, kjer je to prepovedano, lahko izbira med dvema dolžnostima: uporom ali emigracijo.

Tajno nespoštovanje omejitev ni nobena svoboda. To dela ljudi za sužnje in hipokrite, ter uničuje spoštovanje zakonitosti.

Brez strahu: dve leti po tem, ko so prepovedali vodko, je Rusija, ki je strpno pretrpela tisoč manjših tiranij, vstala v revolucijo.

Religiozni zanos je neobhoden za človekovo dušo. Kjer je ta dosežen z mističnimi praktikami, neposredno, kakor bi tudi moralo biti, ljudje ne potrebujejo nobenih nadomestkov. Tako hindujci ostajajo zadovoljno trezni in se sploh ne zmenijo za celo vrsto zavojevalcev, ki so zaposedali njihovo deželo od časa do časa in jim vladali. Toda, kjer so edina sredstva za doseganje te ekstaze, ali njenega približka, poznana ljudem, alkoholne pijače, potem jih pač morajo imeti. Odvzemite jim vino, ali pivo, ali kar je že lahko njihova naravna pijača, in ga bodo nadomestili z morfijem, kokainom, ali nečim, kar je lažje skriti in konzumirati neopazno.

Ustavite še to, in boste imeli revolucijo. Kakor dolgo se lahko človek iznebi svoje odvečne energije na radosten način, toliko časa jemlje življenje enostavno, in se podreja. Če pa mu odvzamete užitek zanosa, potem se njegov um prične ukvarjati s skrbmi o tem, kako je izkoriščan in zatiran. Kmalu začne potuhnjeno metati bombe, in ko pridobi moč, pošlje svoje tirane na vislice.

64. I am the blue-lidded daughter of Sunset, I am the naked brilliance of the voluptuous night-sky.

65. To me! To me!

66. The Manifestation of Nuit is at an end.

*

64. Jaz sem modro-veka hči Sončnega zatona, jaz sem goli sijaj sladostrastnega nočnega neba.

65. K meni! K meni!

66. Izpoljevanje Nuit je pri koncu.

STARI KOMENTAR:

64. Skrajna potrditev.

65. Skrajna zarotitev.

66. Konec.

DRUGI DEL

1. Nu! the hiding of Hadit.

*

1. Nu! skrivanje Hadita.

STARI KOMENTAR: 1. Primerjaj z I, 1. Kakor je Had, koren Hadita, izpoljitev Nuit, tako je Nu, koren Nuite, skrivanje Hadita.

NOVI KOMENTAR: Zopet lahko vidimo izražen komplementarni značaj Nuit in Hadita. Nu skriva Hadita, ker je on povesod v Neskončnem, in Ona ga izpoljuje iz istega vzroka; glej verz 3. Vsak posameznik izpoljuje celoto; in celota skriva vsakega posameznika. Duša izraža in tolmači veselje; veselje je koprena duše. Narava dojema samo sebe tako, da postane samo-zavestna v svojih enotah; in zavest izgubi svoj občutek ločenosti s stapljanjem v Njej.

Bilo je veliko težav v ortografiji (svetih jezikov) teh imen. Nu je jasno določena kot 56, Nun, Vav; toda Had je izražen zakrito. O tem je izčrpnje prediskutirano kasneje; verza 15 in 16.

2. Come! all ye, and learn the secret that hath not yet been revealed. I, Hadit, am the complement of Nu, my bride. I am not extended, and Khabs is the name of my House.

*

2. Pridite! vsi vi, in spoznajte skrivnost, ki do sedaj še ni bila razodeta. Jaz, Hadit, sem dopolnilo Nu, moje neveste. Jaz se ne razširjam, in Khabs je ime moje Hiše.

STARI KOMENTAR: 2. Nuit je neskončna razširitev; Hadit pa neskončno skrčenje. Khabs je hiša Hadita, kakor je Nuit hiša Khu, in

Khabs je v Khu (I, 8). Te teologije odsevajo mistična izkustva neskončnega skrčenja in razširjanja, dočim so filozofsko to dve nasprotni neskončnosti, katerih medigra poraja končnost.

NOVI KOMENTAR: Khabs – »zvezda« – je enota Nuite, in zatorej sama Nuit. Ta doktrina je silno težavna za razumevanje, celo po vseh teh mnogih letih študija.

Hadit je »srž vsake zvezde,« verz 6. Tako je on neosebna identiteta znotraj individualnosti »vsakega moškega in vsake ženske.« On »ni razširjen« v prostoru; se pravi, on je brez pogojenosti kakršnekoli vrste v metafizičnem smislu. Samo v najvišjih transih se narava teh resnic lahko realizira. Gotovo gre pri tem za supraracionalno izkušnjo, slično viziji »Zvezdne Spužve«, ki smo jo poprej opisali in nam tu lahko pomaga. Težava je pač v tem, ker resnica sama po sebi ne ustreza dualističnemu razumu »normalnega« človeštva. Zdi se, da je Hadit vsepovsod prisoten princip gibanja, a se ne razširja v nobeno dimenzijo, razen v slučajni kombinaciji z »materijo«, ki je Nuit. Torej se očitno ne more izpoljevati drugače, kot le v tem sovpadanju. »Khabs« ali zvezda je očitno katerikoli nukleus, v katerem so dogodi to sovpadanje. Resnični filozofski problem te kozmogonije se ne tiče nobene posebne enačbe, niti izvirne enačbe. Lahko dojemamo $x = ab$, $x_1 = a_1b_1$ etc; in tudi $0 - pa = qb$, pod pogojem $pa + qb = 0$ ali $pa = ne$. A se vprašamo, kako lahko homogenost obeh, Nuit in Hadita, sploh privede do privida »razlike.« Odgovor se zdi to, da se ta razlika naravno pojavlja vsled samo-uresničenja Nuit kot totalitete možnosti; vsaka od teh, sama zase ali v kombinaciji, je zadovoljena ali dana v gibanje s strani Hadita, da bi se ustvarila neka posebna manifestacija. Ničelna stopnja nemara sploh nima nobenega pomena, razen če bi imeli druge dimenzije, v katerih se ona ne razširja. »Nič« pomeni nič, razen z gledišča »dveh«, tako kakor je tudi »dvoje« nekaj pošastnega, razen če tega ne vidimo kot neko obliko »ničnosti.«

Zgornja razlaga se zdi nekako varljiva, ker nimamo sredstev za razlikovanje kateregakoli združenja $H + N = R$ od nekega drugega. Postulirati moramo nadaljnji stadij.

R (Ra-Hoor-Khuit), Keter, Enost, je vedno sama svoja; a lahko predpostavljamo, da neko število tako homogenih pozitivnih

manifestacij lahko oblikuje skupine, ki se med seboj razlikujejo po dolžini in strukturi, da bi ustvarile privid različnosti.

3. *In the sphere I am everywhere the center, as she, the circumference, is nowhere found.*

*

3. *V sferi sem povsod središče, kakor nje, ki je obod, ne najdemo nikjer.*

STARI KOMENTAR: 3. Nadaljnji razvoj višjega pomena. V fraziranju tega verza je namig na eno staro mistično definicijo Boga: »On, čigar središče je povsod, obod pa nikjer.«

NOVI KOMENTAR: To je spet zanimivo, ker vrže luč na tezo: vsak moški in vsaka ženska je zvezda. Ne obstaja noben prostor, ki bi ne bil središče svetlobe.

To resnico moramo realizirati z neposredno zaznavo, ne le z intelekcijsko. Ona je aksiomatična; ne da se je dokazati. Vsrkati jo moramo z izkustvom vizije »Zvezdne Spužve.«

4. *Yet she shall be known & I never.*

*

4. *Toda ona bo spoznana, jaz pa nikoli.*

STARI KOMENTAR: 4. Obod Nuite se dotika Ra-Hoor-Khuita, Keterja; toda njeno središče, Hadit, je za večno skrit iznad Keterja. Mar ni Nu *skrivališče* Hadita, in Had *izpoljevanje* Nuit? (Kasneje – septembra 1911 – mi ta opomba ni več všeč, in priporočam študentu, da preuči *Liber XI*, in *Liber DLV*.)¹

¹ Omenjena opomba je nesmiselna zavoljo tega, ker se nanaša na likovno in prostorsko predstavo Drevesa Življenja, ki je sama po sebi »prostorsko« skrajno omejena. Pravtako je Enost – ideja Boga, Človeka, Sebstva – človeškemu

NOVI KOMENTAR: Glej kasneje, verz 13, »Ti (i.e. Zver, ki je tu maska, ali »persona« Hadita) si bil znalec.« Hadit poseduje moč spoznavanja, Nuit pa da je spoznana. Nuit ni nepovezana z idejo Nibbane, »morja brez obal,« v kateri znanje² ne obstaja.

Hadit je skrit v Nuit, in Njo pozna, Ona bivši objekt znanja; toda On je nespoznani, kajti On je zgolj tisti del Nje, ki ga Ona formulira, da bi Ona bila lahko spoznana.³

5. *Behold! the rituals of the old time are black. Let the evil ones be cast away; let the good ones be purged by the prophet! Then shall this Knowledge go aright.*

*

5. *Pazite! rituali starine so črni. Zle naj se zavrže; dobre pa naj prerok prečisti! Potem se bo to Znanje uredilo.*

STARI KOMENTAR: 5. Namig na določene magijske formule pisarju te knjige. Prečiščenje omenjenih ritualov je trenutno v teku, AN V⁴

dualističnemu razumu skrita, v prostoru nedoločljiva, kar sicer omogoča teologom njihov monistični, teistični fundamentalni terorizem nad intelektualci, ki ne razumejo nihilizma, ali pač zgolj imoralistično, dočim je NIHILIZEM povsem legalna ontološka teorija. Za začetek priporočam Crowleyevo logično, ne matematično, enačbo $0 = 2$, ki jo je on predstavil kot temeljno »matematično« predstavo Vesolja. Op.p.

² sc. racionalizacija; op.p.

³ Patriarhalna gnostično-katoliška kozmogonija Očeta-Sina-Svete Sperme ne pozna Ovuma Ženske, od tu vso nasilje nad Žensko, Večno Devico! Moderna antropologija bi morala to upoštevati, predvsem Škrlatno Žensko, Menstruirajočo Boginjo, Veliko Hotnico, ki jezdi na Zveri...! Op.p.

⁴ sc. 1909 e.v.; op.p.

Ta posel je zdaj opravljen, vsaj kar se tiče pisarja. Poleg javne Gnostične Maše, ki je posebnega pomena za Gnostični Katolicizem, je treba tu upoštevati ves korpus telemitskih ritualov, kakor tudi masonskih ritualov Iniciacije za Novo Kurtoazijo, ki sicer niso za javno objavo, so pa dostopni vsem - aspirantom Masonske

NOVI KOMENTAR: »Starina« je Eon Umirajočega Boga.⁵ Neki od njegovih ritualov so bili spoznani za povsem napačne, utemeljene na skrajno zmotni metafiziki in kozmogoniji; drugi pa bazirajo na Resnici. Te smo popravili, one pa uničili. To »Znanje« je posvečena modrost zdajšnjega, Horusovega Eona. Glej *Knjigo 4, III. del*, zavoljo poročila o novih principih magike.

Treba je vedeti, da je Znanje Daot, Bastard Hokmah in Binah, ter krona Mikroprozopusa; in on ni nobena Sefira na Drevesu Življenja, temveč je njegovo mesto v Breznu. Ta simbolika nas opominja na dejstvo, da je znanje po svoji naravi nemogoče; kajti ono vključuje dvojnost⁶, in je potemtakem relativno. Katerokoli propozicijo znanja lahko zapišemo kot »ARB«; »A je v odnosu R do B.« In če sta A in B istovetna, potem propozicija ne vsebuje nobenega znanja. Če pa A ni istoveten z B, potem ARB vključuje »A je istoveten z BC«; to podrazumeva, da obstajajo nič manj kot tri različne ideje. V vsakem primeru, nadaljevati moramo, bodisi do istovetnosti, ki končno pomeni »nič«, ali do razhodnih raznolikosti, ki zgolj navidezno nekaj pomenijo, kakor dolgo odstopamo od tega, da bi prignali analizo kateregakoli izraza do njegovih logičnih elementov. Na primer, »Sladkor je sladkor« očitno ni nobeno znanje. Toda nič bolj ni tole: »Sladkor je sladek bel kristalen karbohidrat.« Kajti vsak od teh štirih izrazov opisuje nek čuten vtis po sebi; in mi definiramo svoje vtise le z izrazi za sladkor. Tako »sladek« pomeni »kvaliteto, ki jo naše čutilo za okus pripisuje medu, sladcu, itd.«; »Bel« je tisto, »kar čampak, cink, oksid, sladkor, itd., sporočajo našemu čutilu za vid;« in tako naprej. Propozicija je končno neka istovetnost, navkljub vsem našim poskusom izogniti se rezultatu z ustvarjanjem komplikacij. »Znanje« potemtakem ni »stvar-po-

Akademije. Ob tem je treba Preroku priznati, da je nujen posel opravil pošteno in dosledno, hvala mu! Op.p.

⁵ *Ki se je končal svojega leta 1904 ob Enakonočju Bogov! Memento! Op.p.*

⁶ *sc. objekt in subjekt znanja; op.p.*

sebi«; zato je prav, da se mu zanika mesto na Drevesu Življenja; pripada Breznu.⁷

Poleg zgornjih razmislekov, lahko zapažamo, da znanje, v kolikor sploh obstaja, vsaj kot neko zatrjevanje odnosa, ni nič več kot trenutni pojav zavesti. Izničen je v trenutku svojega nastanka. Kajti nič prej ne moremo odobriti ARB, ko ARB vsrkamo v našo predstavo A. Po devetih dnevih čudenja nad »zemljo, ki se obrača okoli sonca,« mi spremenimo našo prejšnjo predstavo o zemlji. »Zemljo« intuitivno uvrstimo med ostale solarne satelite. Propozicija samodejno izgine, ko jo usvojimo. Znanje, dokler obstaja kot tako, je posledično *sub judice*, v najboljšem primeru.

Kaj potem lahko razumemo pod tem verzom, z veliko začetnica K za Knowledge? Kaj to je, in kako »se bo uredilo?« Ključ je v besedici »go.« Ono ne more »biti,« kakor smo se prepričali zgoraj. To je temeljna zmota »Črnih Bratov« v njihovi politiki upiranja vsaki spremembi, da ga poskušajo ohraniti za trdnega in absolutnega. Toda (kakor naznačuje Drevo Življenja) znanje je sredstvo, s katerim zavestni um, Mikroprozopus⁸, način dosega Razumevanje in Modrost, svojo mater in svojega očeta, ki odsevata Nuit in Hadita od Ain in Keter. Gre za proces, v katerem se vsaka nova rubrika znanja uporabi za popravek in razširitev našega dojemanja subjekta predpostavke. Tako nam ARB pove: A je (ne A, kakor smo domnevali, temveč) A. To nam olajša odkritje A, R, C, kar privede do A, je A₂; in tako naprej. V praksi, vse kar spoznamo o, e.g., »konju«, nam pomaga razumevati – veseliti se nad – idejo. Razlika med učiteljem in učencem je ta, da prvi zažari in se povzdigne, ko se mu omeni neko besedo, kot je »Thallassa.«⁹ In mi sami: kakšna veličastna strast razvname naše ume, kadarkoli pomislimo

⁷ Znanje je zavedanje, torej zavest, in tudi ZAVIST – 333, kar je moralna interpretacija Brezna in »Zla« v Qabali. Vprašanje se nam potem postavi: čemu nam potem služijo pol-resnice naše Zavesti, naše Znanosti? Odgovor: samozavesti, samopomembnosti, končno grandioznemu samouničenju in samopreseganju! Op.p.

⁸ na svoj eksploziven in prepadno nestanoviten...; op.p.

⁹ gr. morje; op.p.

na število 93! Predvsem, vsaka nova stvar, ki jo zremo o samih sebi, nam pomaga uresničiti to, kar podrazumevamo pod svojo »zvezdo.«

Potem »rituali starine« niso več vredni prenosniki. In to Znanje ne more »iti prav«, dokler se jih ne prilagodi Formuli Novega Eona. Njihovi defekti so v principu posledica dveh radikalnih zmot. (1) Vesolje se je zaznavalo kot bi imel nek fiksen center, ali vrh; nek absoluten standard, na katerega se mora vse nanašati; neko Enost, ali Boga. (Mistiki so bili dovolj jezni in ogorčeni, ko so vsled doseganja »združitve z Bogom« le-tega uzirali enako v vsem.) To vodi v razlikovanje med eno stvarjo in neko drugo, in s tem do ideje superiornosti, greha, etc., ter se konča v nesmislih vseh vrst, tako v teologiji, etiki, in znanosti. (2) Absolutna antiteza med pari nasprotij. Ta je v resnici dodatek prvi. Obstajalo je namišljeno »absolutno zlo,« ki je naredilo manihejstvo za nujno – navkljub ponjavam kazuistov – in pomeni »To kar vodi človeka stran od Boga.« Toda vsak človek, ko postulira nekega absolutnega »Boga,« Njega definira nezavedno v izrazih freudovske fantazme, ki jo ustvarja njegova lastna mašinerija Izpolnitve Želje. Tako sta »Bog« in »zlo« v resnici izraza osebnih predsodkov. Nekdo, ki se »ponižno klanja avtoriteti« Papeža, ali Biblije, ali Sanhedrima, ali Apolonovega Oraklja, ali plemenskega Šamana, v resnici izraža zgolj svojo lastno željo po zvrčanju odgovornosti na nekoga drugega.

V luči te Knjige mi zdaj vemo, da je središče povsod, in obod nikjer; in da »je vsak moški in vsaka ženska zvezda,« ena »Khabs,« ime hiše Hadita; ; in da »je beseda greha omejevanje.« Za nas je torej »zlo« nek relativen pojem; to je »tisto, kar nas ovira pri izpolnjevanju naše Resnične Volje.« (E. g., dež je »dober« ali »slab« za poljedelca, v skladu s potrebami njegovih pridelkov. Ali pa, vročina je »dobra« za kavo in »zla« za sladoleđ.)

Oziridni rituali, zabičujoč samo-žrtvovanje nekemu abstraktnemu idealu, pohabljanje za potešitev neke *ex cathedra* moralnosti, zvestobo nekim a priori obrazcem, etc., so poučevali napačne in jalove metode za doseganje napačnega znanja; treba jih je »zavreči« ali »prečistiti.« Šole iniciacije se morajo reformirati.

6. *I am the flame that burns in every heart of man, and in the core of every star. I am Life, and the giver of Life, yet therefore is the knowledge of me the knowledge of death.*

*

6. *Jaz se plamen, ki gori v vsakem človeškem srcu, in v srži vsake zvezde. Jaz sem Življenje, in dajalec Življenja, vendar je pravzato znanje o meni znanje o smrti.*

STARI KOMENTAR: 6. Hadit je ego ali Atman v vsaki stvari, a seveda nekaj bolj vzvišenega in skrivnejšega od vsega, kar so pod tem razumeli Hindujci. In seveda je tudi razlika med egom in egom privid. Saj Hadit, ki je življenje vsega obstoječega, če ga spoznamo, postane smrt te individualnosti.

NOVI KOMENTAR: Iz tega sledi, da, kakor on nikdar ne more biti spoznan, smrt ne obstaja. Smrt posameznika je njegova prebuditev v neosebno nesmrtnost Hadita. To se bolj kot na telesno smrt nanaša na Prečkanje Brezna; glej *Liber 418*, Štirinajsto Nebo. Lahko dosežemo zavedanje, da smo le en poseben »otrok« igre Hadita in Nuit; naša osebnost je tako zaznana kot neka preobleka. Ne le da ni neka živa stvar, kakor smo mislili; temveč zgolj en simbol brez substance, nezmožen življenje. To je konvencionalna oblika določenega skupka misli, ki so po sebi delni in hieroglifični simboli »jaza.« Zavestni in čuteči »človek« je samemu sebi zgolj to, kar so tiskane črke na tem papirju zame, ki sem jim jaz dal odtenek in obliko. To so poljubni izumi za prenos moje misli; lahko bi uporabil tudi francoske ali grške. In ta misel, tu vsebovana, ni nič drugega kot en žarek mojega orbusa; in tudi celoten orbus je le moje oblačilo. Analogija je točna; zato je ko postanemo »znalec,« to vključuje »smrt« vseh občutkov jaza. Svojo osebnost zaznavamo natančno tako, kakor jaz zdaj zaznavam te tiskane črke; in te so pozabljene, tako kakor tudi, zatopljen v svojo misel, izurjeni avtomatizem mojega uma in telesa izraža to misel v pisavi, brez

pozornosti z moje strani, še manj istovetenja skrajnosti, ki so vključene v proces.

7. *I am the Magician and the Exorcist. I am the axle of the wheel, and the cube in the circle. »Come unto me« is a foolish word: for it is I that go.*

*

7. *Jaz sem Čarovnik in Eksorcist. Jaz sem osišče kolesa, in kocka v krogu. »Pridi k meni« je bedasto rečeno: kajti jaz sem tisti, ki gre.*

STARI KOMENTAR: 7. Hadit je tako tvorec iluzije, kot tudi njen uničevalec. Kajti čeprav Njegova medigra z Nuit rezultira v proizvodni končnega, vendar njegov umik v Sebe pomeni njegovo uničenje.

»Osišče kolesa«: drug način povedi, da je On srž stvari. »Kub znotraj kroga«: primerjaj *Liber 418, Vizija in Glas*, 30. Nebo. »Pridi k meni« je bedasto rečeno; kajti Jaz sem tisti, ki gre.« Se pravi, Hadit je povesod; vendar, ko ga iščemo, odleti. Ega ne moremo najti, kakor bo pokazala meditacija.

NOVI KOMENTAR: »Jaz sem tisti, ki gre.« *Liber Alef* moramo konzultirati zavoljo izčrpnega prikaza te resnice. Na kratko lahko tu povemo, da je Hadit gibanje, se pravi, sprememba ali »ljubezen.« Simbol Božanstva v Egiptu je bil Ankh, ki je jermen sandala, vključujoč moč gibanja; in sugerira tudi Rožni Križ, izpolnitev ljubezni, s svojo obliko.¹⁰

Kolo in krog sta očitno simbola Nuit; ta sentenca vztraja na predstavi lingam-joni. Toda, onstran očitnega nanašanja, obstajata dve geometrijski definiciji. Os je en cilinder, vstavljen pravokotno na ravnino kolesa; tako Hadit priskrbi tretjo dimenzijo Nuiti. To pomeni, da moramo materijo zaznavati dvodimenzionalno; se pravi,

¹⁰ *Od tu tudi Znamenje Zveri ali Kajново znamenje – križ znotraj kroga, kar je tudi znamenje N.O.X.! Op.p.*

verjetno, kot posedujočo dve kvaliteti, razširjanje in potenco.¹¹ Temu Hadit prinese gibanje in položaj. Kolo se giblje; zdaj je možna manifestacija. Njegovo zaznavanje vključuje tri-dimenzionalen prostor, in čas. Toda, ne pozabimo, da se Gibalec sam ne giblje.

»Kocka v krogu« poudarja to vprašanje dimenzij. Kocka je premočrtna (zatorej falična nič manj kot osišče); njena enost sugerira popolnost, projicirano kot »solidno« zavoljo človeškega zaznavanja; njene kvadratne ploskve potrjujejo ravnovesje, enakomernost, in omejenost; njena šest-straničnost jo uvršča med solarne simbole. Tako je ona kakor Sonce v Zodiaku, ki ni nič drugega kot polje za Njegovo izpolnitev in Njegovo gibanje. On se, vsled vrline njegovih soslednih odnosov z vsako stopinjo kroga, obleče v videz »materije in gibanja,« čeprav je absolutno gibanje skozi prostor prazen izraz (Eddington, *op. cit.*). Kakorkoli že, vsaka točka v kocki ima nek edinstven odnos z vsako točko v krogu, natančno uravnoteženo nasproti enakemu in nasprotnemu odnosu. Tako imamo materijo, ki obstaja in tudi ne obstaja, in gibanje, ki se giblje in tudi ne giblje, sodelujoča na različne načine, ki so neskončni za izpoljene posameznike, od katerih je vsak različen od vsakega drugega, vendar je simetrično podprt s svojim nasprotkom. Upoštevajte tudi, da v središču gravitacije kocke nista niti dva žarka identična, razen po dolžini. Razlikujejo se v točki stika s krogom, po svoji pravi smeri dviganja in svojem odnosu z drugimi točkami kocke.

Čemu je Nuit omejena na dve dimenziji? O prostoru običajno razmišljamo kot o sferi. »Nobeden – in dva«: razširjanje in potencialnost sta Njeni edini projekciji nule. Čudno je, mimogrede, ko opazimo, da moderna matematika pravi, da si »sferični prostor ni lahko predstavljati« (Eddington, *op. cit.* p. 158) in si rada izbere tako geometrijsko obliko, ki najočitneje spominja na Kteis¹². Kajti Nuit je, rečeno filozofsko, arhetip Kteis, dajajoč primerno obliko vsem bitjem, in ponujajoč vsako možnost izpolnitve vsaki skupinici točk, ki jih zaobjema. Toda Nuit si

¹¹ *Misterij kvadrature kroga! Op.p.*

¹² *gr. maternica; op.p.*

ne moremo predstavljati tri-dimenzionalno, v našem sistemu; položaj vsake enote določa ena časovna in tri prostorske koordinate. Ne more obstajati, v naši zavesti, z manj njih, kot realiteta. Vsak »posameznik« mora biti nek »točka-interval«; on mora biti proizvod nekega dela materije Nuit (s posebnimi možnostmi) in gibanja Hadita (s posebnimi energijami), določen v prostoru s svojimi lastnimi odnosi s svojimi sosedi, ter v času s svojimi odnosi s samim seboj.

To je očitno »bedasto rečeno« za Hadita, če reče, »Pridi k meni,« kakor to reče Nuit dovolj naravno, misleč, »Izpolni svoje zmožnosti; kajti, kdo bi lahko »prišel k« samemu gibanju, in kdo se lahko primakne k nečemu, kar je v resnici njegova najnotranjša identiteta?

8. *Who worshipped Heru-pa-kraath have worshipped me; ill, for I am the worshipper.*

*

8. *Kdor je častil Heru-pa-kratha, je častil mene; narobe, jaz sem namreč častilec.*

STARI KOMENTAR: 8. Njega simbolizira Harpokrates, okronani otrok na lotusu, čigar senca se imenuje tišina. Vendar je njegova tišina dejanje čaščenja; ne nema brezčutnost nebes napram človeka, temveč vrhunski ritual, tišina skrajnega orgazma, utišanje vseh glasov v popolni vznesenosti.

NOVI KOMENTAR: Harpokrat je pravtako škrat-duša, Skriti Jaz vsakega človeka, kača z levjo glavo. Torej Hadit pozna Nuit vsled vrlin njegovega »itja« ali »ljubezni.« Zatorej je narobe častiti Hadita; moramo biti On, in častiti Njo. To je jasno celo iz Njegovega poduka »častiti me« v verzu 22 tega poglavja. Primerjaj z I, 9. Opozorjeni smo, da moramo predati sebe Nuiti, kot romarji v vsa njena svetišča.

Slaba magika je to, če dopuščamo, da smo nekaj drugega, kot naše najnotranjše sebstvo. Strastno se moramo pognati v vsako možno izkušnjo; s tem se očistimo tistih osebnih predsodkov, ki jih tako neumno smatramo za nas same, čeprav nas zgolj ovirajo v realizaciji

naših Resničnih Volja in od spoznanja naših imen ter nravi. Aspirant mora dobro razumeti, da to ni nek paradoks, če rečemo, da je izničenje jaza v Breznu pogoj za emancipacijo resničnega sebstva in njegovo povišanje v nepredstavljljive višave. Kakor dolgo ostajamo »sami svoji,« tako dolgo nas veselje zakopava; če uničimo občutek jazstva, potem je vsak dogodek enako nek izraz naše volje, saj je njegov pojav rezultat stekanja sil, ki jih prepoznamo kot naše lastne.

9. *Remember all ye that existence is pure joy; that all the sorrows are but as shadows; they pass & are done; but there is that which remains.*

*

9. *Zapomnite si vsi vi, da je bivanje čista radost; da so vse žalosti zgolj sence; te minejo in so storjene; toda tu je tisto, kar preostaja.*

STARI KOMENTAR: 9. Iz tega preidemo naravno in enostavno v vrhovni optimizem verza 9. Pesimizem je postavljen na laž, ne s sofistiko, temveč vsled direktnega spoznanja.

NOVI KOMENTAR: Ta verz je izčrpno razložen v *Libru Alef*. »Vsi iz tega rodu so samo sence,« pravi Shakespeare, misleč na igralce. Svet je ena igra lutk za zabavo Nuit in Hadita v njunem svatovanju; en pristni *Sen Kresne Noči*. Tako se smejemo hlinjenim tegobam Pirama in Tisbe, nerodnemu poskakovanju Bottoma; kajti mi razumemo resnico stvari, kako je vse en ekstatični ples. »Če bi razumeli svet, Bi vedeli, da je dober, en Ples po lirični meri!« Narava dogajanja mora biti »čista radost«; kajti, očitno, karkoli se dogodi, je izpolnitev volje gospodarja. Žalost se tako izkaže kot posledica nekega neuspešnega – zatorej, slabo premišljenega – boja. Privolitev v naravni red je skrajna modrost.

Dojeti moramo svet popolnoma, in biti popolnoma brezbrizni do njegovih pritiskov. To so vrline, ki tvorijo nekega Mojstra Templja. Vendar mora vsak človek delovati po svoji volji; kajti odloča se po svoji lastni naravi. Kakor dolgo on deluje »brez pohlepa po rezultatu« in izvršuje svojo dolžnost zavoljo nje same, bo vedel, da »so žalosti zgolj

sence.« In on sam je »ta, ki ostane«; kajti on ne more biti nič bolj uničen, niti njegova Resnična Volja zatrta, kakor tudi materija ne zmanjšana ali energija izginula. On je ena nujna enota vesolja, enaka in nasprotna celotni vsoti vseh drugih; in njegova volja je enako končni faktor, ki dopolni ravnotežje dinamične enačbe. Ne more zgrešiti, tudi če bi hotel; tako so njegova tarnanja zgolj sence – ne more jih videti, če je osredotočen na svoj cilj, Sonce.

10. O prophet! thou hast ill will to learn this writing.

*

10. O prerok! slabe volje si ob dožemanju tega pisanja.

STARI KOMENTAR: 10. Prerok, ki je to zapisoval, je bil na tej točki ogorčen in nevoljan nadaljevati.

NOVI KOMENTAR: Kakor je navedeno v *Equinoxu*, Vol. 1, št. 7, sem bil v času tega razodetja en racionalistični budist, zelo prepričan v prvo plemenito resnico: »Vse je žalost.« To stališče sem smatral za absolutno in dokončno resnico – kakor da bi Apemantus bil edini Shakespeareov junak!

Na istem mestu je tudi razloženo, kako sem bil pripravljen na to delo v tistem obdobju suše. Če bi s tem simpatiziral, bi se moja osebnost vmešala. Moral bi poskusiti izboljšati svoje instrukcije, ki so mi bile predložene.

Glej, v *Libru 418*, serijo vizij, vsled katerih sem dejansko presegel žalost. Toda razmisleki, navedeni v komentarju na verz 9, vodijo v preprostejšo, čistejšo in popolnejšo dovršitev za tiste, ki so zmožni usvojiti jih v svojem podzavestnem umu v procesu, ki je opisan v komentarju na verz 6.

To lahko opogumi določene tipe aspirantov, če poudarim svoj osebni položaj. Aivas ni bil v zmoti, ko je izgovoril ta verz – in zmagoslavni prezir v tonu njegovega glasu mi še vedno odzvanja v glavi! Po sedemnajstih letih neprimerljivega spiritualnega napredka, nepredstavljivo silovitih ekstaz, krasot, ki so trajale cele mesece,

neopisljivo vzvišenih iniciacij, dokazov nakopičenih eden vrh drugega, Njegove moči, Njegove budnosti, Njegove ljubezni, potem ko sem bil zavarovan in ojačan z neverjetno veččino, sem se še vedno znajdeval nared za tarnanje, celo za dvom. Zdi se, kakor da sem se zgražal nad celotnim poslom. So trenutki, ko čutim, da ameba, buržuj in krava predstavljajo ABC vseh zavidanja vrednih kreatur. Nemara obstaja melanholična črta v mojem značaju, kakor bi tudi lahko pričakovali od ledvično slabotnega človeka, kot sem jaz. V vsakem primeru je to najprepričljivejši dokaz, da Aivas ni jaz sam, temveč je moj gospodar, namreč, da me je prisilil zapisati verz 9, tedaj ko sem bil tako intelektualno, kot tudi spiritualno zgrožen in obupan nad svetom, kakor tudi telesno zaskrbljen zaradi svojega zdravja.

11. I see thee hate the hand & the pen; but I am stronger.

*

11. Vidim, kako sovražiš roko in pero; a jaz sem močnejši.

STARI KOMENTAR: 11. Prisiljen sem bil v to početje.

NOVI KOMENTAR: Ta prisila je bila prisila pristne inspiracije. To je bila karma nešteti inkarnacij prebijanja proti svetlobi. Obstaja ostro zavračanje, telesno in mentalno, napram vsake pristne iniciacije, enako kakor napram smrti.

Zgornji odstavek podaja zgolj del resnice. Nisem prepričan, če ni nemara to bil poskus iznebiti se verza, ki me je ponižal. Jasno se spominjam impulza, da bi prenehal s pisanjem, ter hudo zamero mojih mišic, da bi me ubogale. Pomislite, da sem bil prisiljen tako nizkotno odpovedati se praktično vsakemu členu svojega prepričanja, in za to nisem imel niti Cranmerjevega opravičila. Ponašal sem se s svojo osebno sposobnostjo kot pesnika, lovca in alpinista priznано brezhibne močatosti; vendar sem bil tretiran kot en hipnotiziran imbecil, in še huje, kajti zavedal sem se, kaj počnem.

12. *Because of Me in Thee which thou knewest not.*

*

12. Zaradi Mene v Tebi, katerega nisi poznal.

STARI KOMENTAR. 12. Kajti Bog je bil v njem, dasi se tega ni zavedal.

NOVI KOMENTAR: Raba velikih začetnic v »Me« in »Thee« poudarja, da je bil Hadit v celoti manifestiran v Zveri. Ne smemo pozabiti, da se je Zver strinjala slediti instrukcijam, ki so mu bile sporočene zgolj zato, da bi dokazal, kako »se nič ne zgodi, če prekršiš vsa pravila.«¹³ Ubogi norec! Pot mojstrstva je kršitev vseh pravil – a prej jih je treba popolnoma spoznati, preden se to lahko sploh stori; sicer jih ne moremo preseči.

Aivas tu razloži, da njegova premoč nad mano temelji na dejstvu, da je Hadit v resnici »srž vsake zvezde.« Kakor je dobro znano, je moč hipnotizerja omejena; on ne more premagati odpora nezavednega v svojem pacientu. Moje lastno nezavedno je bilo tako v zavezništvu z Aivasom; povlečeno med dva ognja, je bilo moje nezavedno sebstvo paralizirano tako dolgo, kakor je pritisk trajal. Kasneje bomo videli – verzi od 61 do 69 – da je moja zavest končno zaposedel Skriti Jaz, in se brezpogojno predala, tako da je razglasila, glasno in radostno, iz svoje utrdbe, zmago svojega zakonitega Gospoda. Misterij je gotovo v tem, da se tudi v še tako bogatem in radostnem mestu, vedno najdejo skupine nezadovoljnežev, katerih pritoževanje se občasno sliši.

13. *for why? Because thou wast the knower, and me.*

*

13. namreč zakaj? Zato ker si bil znalec, in jaz.

¹³ *Kakor si jaz ne morem kaj, da bi, ravnokar in mestoma, ne kršil neke quasi-regulae prevajanja in se že veselim godrnjanja plitkih in vestnih lektorjev... Op.p.*

STARI KOMENTAR: 13. Kakor dolgo preostaja še kakšen odgovor, ni še nič spoznanega. Spoznanje je izguba znalca v znanem.

»And me« (ne »and I«): Hadit je bil pasiven in ni mogel priti do izraza, zaradi obstoja znalca; »and« vključuje nadaljnjo dvojnost, ki je nevednost.

NOVI KOMENTAR: Hadit je moral premagati neumnega »znalca,« ki je mislil, da je vse žalost. Primerjaj z »Kdo sem jaz?« – »Ti že veš« v Prvem Poglavlju.

Še vedno sem nezadovoljen z obema zgornjima razlagama tega verza. Malo kasneje bomo videli, verzi od 27 naprej, splošni ugovor na »Zato ker« in »zakaj.« Čemu potem Hadit uporablja te izraze? Nemara zavoljo mojega uma. Potem, »namreč zakaj« je tudi odvratno vulgaren; kakor tudi nobena slovnična strogost ne more upravičiti ali razložiti tisti »and me.«

Imamo dve izbiri. Verz je lahko žaljenje mene. Spomin mi pravi, kljub vsemu, da je bil ton Aivasovega glasu na tem mestu nizek, monoton in muzikalen. Zvenel je kakor neka zaupna, domala ustrežljiva pojasnitev prejšnjega verza, ki je izzvenel v radosten crescendo.

Druga možnost je ta, da verz vsebuje nek kabalističen dokaz Aivasove avtoriziranosti, da sporoči zakon na tako avtokratski način. Na enak način bi lahko dodali težo naši navedbi Sapfo, v našem jeziku, da bi nato dodali se grški izvirnik. Odsotnost vseh velikih začetnic govori v prid tej teoriji. Taka razlaga, če bo odkrita in dokazana, bo podana v Dodatku.

Vseeno, dovolj preprosto, rešitev se prične z idejo, da bi malo začetnico v »because« lahko razložili z dvopičjem, ki sledi in nadomešča vprašaj, kar lahko pripišemo mojemu hitenju, nevednosti in nemarnosti. Potem, »for why« lahko razumemo v smislu »zavoljo koristi tega gospoda Zakaja – da se zadovolji tvoje otročje vpitje po razumu – ne bom ponavljal svoje opazke v drugačni obliki, tako da bi tudi tvoja neumnost ne mogla zgrešiti dejstva, da sem svojo psihološko razlago zapečatil s šifro.«

V skladu s tem naletimo na pojavo »of Me in Thee«, ki vzpostavi položaj, v katerem »thou knewest not.« Z »knewest« lahko razumemo

funkcijo Hadita, intelektualno in ženitveno združenega z Nuit. (Koren GN, pomeni tako zaploditev kot tudi spoznanje!) In »not« je Nuit, kakor v Prvem Delu Knjige. Tako nam ta ideja lahko razloži pojavo »of Me (Hadit) in Thee (Zver)« kot izpolnitev magijske formule Hadita in Nuit. In spoznanje Nuit je sama definicija »radosti.« Naslednji verz potrjuje ta »thou (Zver) wast the knower (Hadit) and (združen z) me (Nuit, kakor v Prvem Delu, verz 51 in ostali).« In končno, Nuit je naznačena z dvema različnima simboloma: »not« (gr. OY) in »me« (gr. MH). OY MH je bil moj moto na stopnji Izrednega Adepta; Ajvaz me je tako prefinjeno opomnil, da sem se zaobljubil, da bom zanimal izjavljanja svoje intelektualne in moralne zavesti.

V teh nekaj besedah je on združil (a) natančno psihološko razlago položaja, (b) natančno magikalno razlago te razlage, (c) oseben očitek, ki mu nisem mogel ugovarjati, ker je vključeval poznavanje mojega lastnega miselnega sveta ter njegovo dilemo.

Ta dva verza sama po sebi zadostujeta za demonstracijo preterhumanih vrlin avtorja te knjige.¹⁴

14. Now let there be a veiling of this shrine; now let the light devour men and eat them up with blindness!

*

14. Naj bo zatorej zastor preko tega svetišča; tako naj svetloba požira ljudi in jih iztroši z zaslepljenostjo!

STARI KOMENTAR: 14. Dovolj je bilo povedanega o naravi Hadita; naj se zdaj predloži uganka L.V.X.-a.

NOVI KOMENTAR: Spremeni se tema. Hadit bo v naslednjih dveh verzih podal uvodno besedo o samem Sebi. Nakar bo predložil

¹⁴ Ampak tudi Aivasov um lahko deluje nezavedno, čeravno brez parapraktičnih podrseljajev; je to tudi praeterhumana vrlina? Težava z dvojčkoma, bogom in človekom. Op.p.

eno etično doktrino, tako strahovito in neobičajno, da bodo ljudje »pogoltnjeni in iztrošeni z zaslepljenostjo« zaradi nje.

15. For I am perfect, being Not; and my number is nine by the fools; but with the just I am eight, and one in eight: Which is vital, for I am none indeed. The Empress and the King are not of me; for there is a further secret.

*

15. Kajti jaz sem popoln, Ne bivajoč; in moje število je devet za norce; toda za pravične sem osem, in eden v osmih: Kar je bistveno, ker sem vsekakor nobeden. Carica in Kralj nista od mene; tu je namreč nadaljnja skrivnost.

STARI KOMENTAR: 15. Jaz sem popoln, ne bivajoč (31 AL ali 61 AIN). Moje število je devet za norce (IX Eremit, Devica in Merkur). Za pravične sem osem, ATU VIII, Pravičnost, Vaga, Lamed, Maat, in Eden v Osmih, Alef.¹⁵ Kar je bistveno, kajti jaz sem nobeden prav zares, LA. Carica, Dalet, ATU III, Kralj, Heh, ATU IV, nista od mene. III+IV=VII.

NOVI KOMENTAR: Glej Dodatek.¹⁶

¹⁵ ali Bet, Atu I in Merkur, Sefira 8; op.p..

¹⁶ Po pravici povedano, ni v Dodatku, kjer so podani vsi mogoči gematrični izračuni ključnih besed, nič kaj razsvetljujočega, še posebej za običajnega bralca, in kakor je meni znano, ni Crowley te enigme iz tega verza uspel zadovoljivo razrešiti. Iz zgornjega starega komentarja je razvidno, da je Kralja smatral za ATU IV, Car ali Vladar in mu pripisal črko Heh, po starem, napačnem dojemanju Tarota. Če vzamemo Carja, Imperatorja ali Vladarja, ki je Oven v Zodiaku, kot Tsadde, 90, s tem tudi nismo nekam prišli. Po moje se ta »nadaljnja skrivnost« nanaša na moderno znanost Kibernetike, o kateri Crowley ni izrecno razmišljal, zato je tudi njegovo ambivalentno dojemanje Religije, ki je bila vedno edina obstoječa Kibernetika, precej nedorečeno. Bodoča Kibernetika, sc. resnična Veščina Vladanja, mora bazirati na znanstvenem iluminizmu in Magiki, kraljevske veščini par

16. I am The Empress & the Hierophant. Thus eleven, as my bride is eleven.

*

16. Jaz sem Carica in Hierofant. Tako enajst, kakor je tudi moja nevesta enajst.

STARI KOMENTAR: 16. Jaz sem Carica in Hierofant (Vav, ATU V). III+V=VIII in VIII je XI, zaradi enajstih črk besede Abrahadabra (418=Het=VIII), ki je ključ celotnega tega rituala; in zaradi tega, ker VIII ni Lev, temveč Vaga, Pravičnost v Tarotu. (Glej *Tarot Lekcijo* in *Liber 777*.)

NOVI KOMENTAR: Glej Dodatek.¹⁷

**17. Hear me, ye people of sighing!
The sorrows of pain and regret
Are left to the dead and the dying,
The folk that not know me as yet.**

excellence, in ne le na materialistični tehnokratski avto-tele-matiki, kakor se sicer dozdeva postmodernistom. Jaz predlagam ALKIBERNETIKO! Op.p.

¹⁷ *Spet razočaranje. Crowley sam priznava, da mu ta enigma iz verzov 15 in 16 nikakor ni jasna. Kar pa se Tarota tiče, imamo na razpolago Crowleyevo kasnejše remek delo Tahutijsvo Knjigo, ki daleč presega zgoraj omenjeno Tarot Lekcijo iz Equinox. No, tudi jaz sem se ubadal s temi preračunavanji, pa nisem prišel kaj daleč. Na Drevesu je Car, Oven, Patriarhalni Vladar vržen daleč na to stran Brezna na Pot, ki vodi iz Jesod (Baza), Ekonomija, Svadisthana Čakra etc.) v Netsah (Seks in Politika), dočim Hierofant, Prerok, Prvosvečenik ostaja daleč vzvišenejši, povezujoč sfero Jupitra-Hesed s sfero Zvezd Stalnic-Hokmah, do Carice, ki že od nekdanj domuje iznad Brezna. Vse to nekako potrjuje Religijo kot Kibernetiko, kakor tudi vlogo Svečenice-Škrlatne Ženske v moderni, bodoči, politiki in Gnostični Katoliški Cerkvi.*

Kako priti do »čiste« enajstice v Tarotu, po napotkih teh dveh verzov? 7(Venera, Carica, Evropa) + 4(Jupiter, Hesed, Bik) = 11. Nič kaj boljša od Crowleyeve variante. Kaj pa Eleven = 5 + 30 + 5 + 6 + 5 + 50 = 101 = 2 = 0. Tako? No, pa nič! Op.p.

18. *These are dead, these fellows; they feel not. We are not for the poor and sad: the lords of the earth are our kinsfolk.*
19. *Is a God to live in a dog? No! But the highest are of us. They shall rejoice, our chosen: who sorroweth is not of us.*
20. *Beauty and strength, leaping laughter and delicious languor, force and fire, are of us.*
21. *We have nothing with the outcast and the unfit: let them die in their misery. For they feel not. Compassion is the vice of kings: stamp down the wretched & the weak: this is the law of the strong: this is our law and the joy of the world. Think not, o king, upon that lie: That Thou Must Die: verily thou shalt not die, but live. Now let it be understood: If the body of the King dissolve, he shall remain in pure ecstasy for ever. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! The Sun, Strength & Sight, Light; these are for the servants of the Star & the Snake.*

*

17. *Poslušajte me, vi stokajoči ljudje! / Žalosti bolečine in obžalovanje / So za mrtve in umirajoče, / za ljudstvo, ki ne pozna me še.*
18. *Ti so mrtvi, ti tovariši; oni ne čutijo. Mi nismo za bedne in potrte: gospodarji zemlje so naš rod.*
19. *Mar je Bog, da bi živel v psu? Ne! temveč najzvzišenejši so naši. Oni se bodo veselili, naši izbranci: kdor obžaluje, ni naš.*
20. *Lepota in moč, poskočni smeh in slastno koprnenje, sila in žar, so za nas.*
21. *Mi nimamo nič skupnega z izobčenci in nesposobneži: naj umrejo v svoji bedi. Kajti oni ne občutijo. Sočutje je pregrešnost kraljev: poteptajte pomilovanja vredne in slabiče: to je zakon močnega: to je naš zakon in radost sveta. Ne misli, o kralj, na to laž: Da Ti Moraš Umreti: v resnici ti ne boš umrl, temveč boš preživel. Da se razume: Če telo Kralja razpade, bo on ostal v čisti ekstazi za vedno. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! Sonce, Sila & Videnje, Svetloba; to je za služabnike Zvezde & Kače.*

STARI KOMENTAR: 17 – 21. Ta odlomek je bil spet zelo boleč za preroka, ki ga je razumel v njegovem dobesednem pomenu. Toda

»revne in izobčene« so malenkostne misli in žalostne misli. Te moramo izkoreniniti, sicer v nas ne bo ekstaze Hadita. To se pleve v vrtu, ki povzroča hiranje cvetja.

NOVI KOMENTAR: 17. Mrtvi in umirajoči, ki ne poznajo Hadita, bivajo v prividu žalosti. Ne bivši Hadit, so sence, lutke, in kar se jim dogodi, sploh ni važno. Če vztrajate na tem, da se enačite s Hekubo, so vaše solze povsem naravne.

Tu ni nobene kontradiktornosti, mimogrede, z verzoma 4 in 5. Besede »poznajo me« so uporabljene ohlapno, kakor je naravno v neki kritici? Ali pa, bolj verjetno, so uporabljene (kakor v angleški Bibliji), da nam sugerirajo koren *gn*, identiteto v transcendentalni ekstazi. Verjetno sta besedici »not« in »me« ponovno namenjeni, da označijo Nuit. S samo »know« lahko pomenijo »Ničnost v svojih treh oblikah« negativnosti, akcije in individualnosti.

18. Ta ideja se tu potrdi. Tisti, ki obžalujejo, sploh niso pravi ljudje, niso »zvezde« – ko obžalujejo. Dejstvo, da so »bedni in potrti«, jih izkazuje, da so »sence,« ki »minevajo in so storjene.« »Gospodarji zemlje« so tisti, ki izvršujejo svojo voljo. Ni nujno, da gre ravno za ljudi z diademi in limuzinami; med njimi so mnogi, ki so najbolj obžalovanja vredni sužnji na svetu. Edini test nekogaršnjega gospodstva je poznavanje svoje Resnične Volje in njeno izvrševanje.

19. Bog živeč v psu bi bil nekdo, ki mu je bilo preprečeno izpolniti njegovo funkcijo na primeren način. Najvišji so tisti, ki so prevladali in preseгли slučajno okolje. Oni se veselijo, ker počnejo svojo voljo; in če nekdo žaluje, je to jasen dokaz, da je nekaj narobe z njim. Ko se mašinerija zalomi in godrnja, inženir ve, da ne vrši svoje funkcije, ne izpolnjuje svoje volje lahkotno in radostno.¹⁸

20. Kakor hitro uresničimo sebe kot Hadita, zadobimo vse Njegove kvalitete. Pri vsem tem gre vedno za vprašanje početja naše volje.

¹⁸ *(Sijajna besedna in filozofska igra God – dog je seveda neprevedljiva v slovenščino; sem pa za kompenzacijo skoval novo slovensko palindromno besedo velike metafizične teže – Dogod; pisana z veliko začetnico se nanaša na nek epohalni dogodek, kot je na primer Diktat pričujoče Knjige Zakona; op.p.*

Ognjevita hotnica, z rdečim klobukom in iskrivimi očmi, s stopalom na vratu mrtvega kralja, je pravtoliko zvezda, kot je bila njena predhodnica, ki se je smejala v njegovem naročju. Toda mi moramo biti ognjevita hotnica – moramo se prepustiti, pa naj si bo naša zvezda dvojčica Shelleyeve, ali Blakeove, ali Tizianove, ali Beethovenove. Lepota in moč prideta vsled početja naše volje; samo pogledajte nekoga, ki mu to uspeva, in boste prepoznali sijajnost le-tega.

21. V tem verzu je dovršen del nietzschejanskega stališča. To je evolucijsko in naravno gledišče. Kakšna korist je od tega, da podaljšujemo mizerijo neozdravljive bolezni, kakor se to danes počne? Naravni način je opletje slabotnega rastja. To je tudi najbolj milosten način. Danes so vsi močni oškodovani in njihov napredek oviran vsled smrtonosne teže slabotnih udov, manjkajočih udov, bolnih udov in krnjavih udov. Kristjane levom!

Naše človekoljubje, ki je sifilis duha, temelji na laži, da mora kralj umreti. Kralj je iznad smrti; smrt je zgolj jezero, kamor se on potopi zavoljo osvežitve. Zatorej se moramo vrniti nazaj na špartanske ideje o edukaciji; in najhujši sovražniki človeštva so tisti, ki želijo, pod pretvezo sočutja, podaljševati njegove bolesi skozi generacije. Kristjane levom!

Slabotni in popačeni proizvodi naj se vrnejo v toplini lonca, kakor se to počne z razpokanimi jeklenimi izvržki. Smrt jih bo prečistila, reinkarnacija bo te napake in aborcije zacelila. Lahko zaupamo naravi, da bo sama to storila, le pustiti jo moramo na miru. Kaj pa oni, ki so, sicer telesno sposobni za življenje, omadeževani z gnilobo duha, rakavi vsled kompleksa greha? Še tretjič odgovarjam: Kristjane levom!

Hadit sebe imenuje zvezda, zvezda bivši enota makrokozmosa; in kača, kača bivši simbol itja in ljubezni, ter kočija življenja. On je Harpokrates, škrat-duša, spermatozoon vsega življenja, kakor bi se lahko izrazili. Sonce, etc., so zunanje manifestacije ali preobleke nekega dejanskega spermatozoona, iz tega semena izraste drevo, z močjo razmnoževanja ter nadaljevanje te posebne narave, čeprav brez nujnega zavedanja dejanskega procesa.

V globljem smislu je beseda »smrt« brez pomena, če je ločena od predstavljanja vesolja pogojenega s »časom.« Toda kaj pomeni čas? Obstaja velika zmešnjava misli ob rabi besede »večen,« in fraze »za

večno.« Ljudje, ki si želijo »večne sreče,« s tem mislijo na nek ciklus raznega dogajanja, ki povzroča stimulacijo ugodnih občutkov; i.e., želijo, da se čas nadaljuje tako, kakor se dogaja z njimi, ko so osvobojeni nizanja nesreč, kot so revščina, bolezen in smrt.

Eno večno stanje je, kakorkoli že, možno izkustvo, če si razumno razlagamo pojem. Lahko razvnamemo »*flamman aeternae caritatis*,« na primer; lahko izkusimo ljubezen, ki je v resnici večna. Taka ljubezen ne sme imeti zveze s pojavi, ki jih pogojuje čas. Enako je naša »nesmrtna duša« popolnoma drugačne vrste kot je naša umrljiva preobleka. Ta duša je ena posebna zvezda, s svojimi lastnimi posebnimi kvalitetami, seveda; toda te kvalitete so vse »večne,« ter del narave duše. Ta duša ima monistično zavest in ni sposobna dojemati sebe in svojih kvalit, kakor smo razložili v prejšnjem zapisu; zato se uresničuje preko izuma dvojnosti, z omejenostjo v času, prostoru in vzročnosti. »Sreča« poročene ljubezni ali jedenja pečenih kostanjev je nek konkreten zunanji, ne-večen izraz odgovarjajoče abstraktne, notranje, večne ideje, tako kakor je trikotnik ena delna in nepopolna slika ideje trikotnika. (Ni pomembno, če smatramo idejo trikotnika za eno nerealno stvar, izmišljeno zavoljo izključevanja vseh dejanskih trikotnikov, ali obratno. Ko se enkrat ideja, trikotnik, pojavi, potem se vsi dejanski trikotniki nanašajo nanjo, kakor smo povedali zgoraj.)

Mi si ne želimo niti sorazmerno kratkega podaljšanja teh »dejanskih« stanj. Poročena ljubezen, čeprav odobrena za vse življenje, je običajno neznosna po enem mesecu; in pečeni kostanji nas kmalu zasitijo in postanejo po zaužitih prvih petih ali šestih kilogramih dolgočasni. Toda »sreča,« večna in brezoblična, ni nič manj razveseljiva, vsled lahkotnosti užitja teh njenih konkretnih oblik. Dogodi se to, da ideja preneha najdehati svojo podobo v teh posebnih podobah; začena zaznavati omejitve, ki niso ona sama in vsekakor njo zanikavajo, kakor hitro začetno veselje v uspehu samozavedanja izbledi. Začne se zavedati zunanjih nepopolnosti pečenih kostanjev; oni nič več ne predstavljajo njene neskončno raznolike narave. Zato jih zavrne ter si ustvari novo obliko zase, kakor je spalna srajca z svetlo rumenimi obrobki ali jantarne cigarete.

Na isti način je pesnik ali slikar, v želji da bi izrazil idejo lepote, prisiljen izbrati neko posebno obliko; z malo sreče ta sprva povrne v njem njegov občutek; toda slej ko prej spozna, da ni uspel vključiti določene elemente samega sebe, in mora to utelesiti v novi pesmi ali sliki. Lahko se zaveda tega, da ne bo mogel nikdar storiti več kot to, da predstavi le del možne popolnosti, in to v nepopolnem prisposodbljanju; toda lahko vsaj izrazi, kakor najbolje zna, znotraj meja miselnih in čutnih instrumentov svojega enako neprimernega simbola za Absolut, svojega nosilca človeške inkarnacije.

Ti trpijo vsled enakih napak, kakor druge oblike; končno se »sreča« iztroši v svojem trudu, da bi iznašla nove podobe, in postane obupana in nesigurna vase. Le redki ljudje so dovolj bistri in spretni, da nadaljujejo do generalizacije od zmotnosti nekaj znanih likov sebe, in spoznajo, da so vse »dejanske« oblike nepopolne; vendar so taki ljudje podvrženi temu, da se jim celotna procedura zagnusi, nakar začenjajo hrepeneti po »večnem« stanju. To stanje, kakorkoli že, je nemogoče doseči, kakor vemo; in duša, dojevši to, se ne more zadovoljiti z ničemer, razen z »prenehanjem« vsega, tako svoje kreacije, kot tudi svoje želje po kreaciji. Zatorej vzdihuje po Nibbani.

A obstaja ena druga rešitev, kakor sem se trudil prikazati. Lahko sprejmemo (kar je konec koncev nesmiselno opravičevati, kakor tudi oporekati) esencialni značaj bivanja. Mi ne moremo zatreti ali spremeniti niti v najmanjši meri, tako materije kot manire bilokaterega elementa veselja, saj je vsak enako vsebovan in pomemben, vsak sotovoren in povezan, vsak enakovreden, neodvisen, in soodvisen.

Tako se lahko sprijaznimo z dejstvom, da je to neizpodbitno vključeno v Absolutu, da se dojema preko samoizražanja kot pozitiven in negativen na prvem mestu, in v kombinaciji teh prvotnih nasprotnosti na neskončno načinov končnih oblik.

Tako lahko ali (1) iščemo Absolut v katerikoli od teh oblik, zavedajoč se, da moramo abstrahirati vsako njih kvaliteto od vsake druge, če ga hočemo razkriti; ali pa (2) zavrzemo vse podobe Absoluta, zavedajoč se, da bi njih dosežek bil signal za manifestacijo tistega dela njegove narave, ki se nujno formulira v nekem novem svetu podob.

Spoznavši, da sta ti dve smeri (materialistova in mistikova) enako slaboumni, se lahko poslužujemo enega ali obeh drugih planov delovanja, kakor nam narekuje trenutno dejansko stanje.

Lahko (1) preverimo svoje lastne posebne lastnosti kot projekcije Absoluta; lahko pripustimo vsako podobo, ki nam je predstavljena, kot enako neobhodno in bistveno entiteto nas samih, in njih predstavitev nam kot nek v naravi nujen pojav; in lahko prilagajamo naše dožemanje aktualni stvarnosti, da je vsak dogod pač neka rubrika v računu, ki ga plačamo za svoje imetje. Ne drznemo si zanemariti niti enega vpisa, da bi ne porušili ravnovesja. Lahko se odzovemo elastično in brezbrizno na vsako pojavnost, pazivši zgolj na to, da totalna vsota, razumno dojeta, le tvori neko popolno vednost, ne o Absolutu, temveč o tistem delu njega, ki smo mi sami. Tako eno nepopolnost točno prilagodimo drugi, in ostajamo zadovoljni v dožemanju pravilnosti odnosa.

Ta pot, »Pot Taa,« je povsem primerna za vse ljudi. Ona ne poskuša niti presegati, niti vmešavati se v, Resnico; lojalna je do svojih lastnih zakonov, in zatorej nič manj popolna od katerekoli druge resnice. Enačba pet plus šest je enajst je ena iste vrste popolnost kot »deset milijonov krat deset tisoč milijonov je en bilijon.« V vesolju, ki ga določa Absolut, je vsaka točka enako središče; vsaka točka je enako fokus sil celote.

(V vsakem sistemu treh točk, lahko vsako dvojico gledamo zgolj v odnosu do tretje, tako da je celo v končnem vesolju vsota lastnosti vseh točk ista, čeprav nobena dvojica lastnosti ne pripada nobeni drugi dvojici točk. Tako lahko en krog, BCD, opišemo z obračanjem črte AB na ravnini okrog točke A; a pravitako od točke C, ali katerekoli druge točke pravgotovo, z uporabo primerne analize in konstrukcije. Mi izračunavamo gibanje solarnega sistema v heliocentričnih terminih zgolj zavoljo preprostosti in konvencionalnosti; lahko bi spremenili naše tabele na geocentrični bazi zgolj vsled mehanske manipulacije, ne da bi prizadeli njihovo resničnost, ki je zgolj resnica odnosov med določenim številom teles. Vsi so enako v gibanju, vendar smo slučajno izbrali enega od njih za mirujočega, tako da bi lahko lažje opisali gibanje drugih napram

njega, ne da bi zakomplicirali svoje izračune vsled uvedbe gibanj celotnega sistema kot takega. In zavoljo tega je sonce prikladnejši standard od zemlje.)

Obstaja še druga Pot, ki jo lahko podvzamemo, če hočemo; pravim »druga,« čepprav se lahko nekomu zdi zgolj izdelava neke druge, ki je slučajno nekaterim prikladnejša. Celo na prvi Poti je predvsem nujno začeti z raziskanjem naše lastne narave, tako da odkrijemo naše posebnosti in nenavadnosti. To delno izvršimo z introspekcijo, a v principu s pravnim razbiranjem celotne fantazmogorije, ki se nam predstavi vsled izkušnje; namreč, ker je vsak dogodek v življenju nek simbol dela strukture duše, potem mora biti totaliteta izkustva »ime« celote tega dela duše, ki se je uspela do sedaj izjasniti. Torej, sklepajmo, da naj bi neka duša, potem ko je prodrla tako daleč, odkrila v svojem »imenu«, da je potomec, ki ga je v resnici zaplodil duh biti s telesom oblike, in da je sposoben razumeti samega sebe in svojega očeta, z vsem vred, kar to potomstvo vključuje. Zamislimo si nadalje, da on pride v puberteto; mar ne bo prisiljen v to, da se potrdi kot sin svojega očeta? Se mar ne bo otresel oblike, ki ga je nosila in hranila in urila, ter se obrnil stran od svojih bratov in sester in družabnikov v otročji igri? Mar ne bo zažarel in zastokal v porivu, da bi bil skrajno samosvoj, ter si poiskal neko obliko, ki bo zmožna sprejeti vtis njegove podobe, kakor je to storil prej njegov oče?

Če je taka duša v resnici sin svojega očeta, se ne bo bal pokazati pomanjkanja sinovskega spoštovanja, ali prevzetnosti, če bo pozabil svojo družino v vnemi, da bi si poiskal svojo lastno, zaplodivši fante, ki niso sicer nič boljši in pogumnejši od njegovih bratov, in deklince nič nežnejše in slajše od njegovih sester, vendar povsem njegove, z njemu lastnimi napakami in željami, ki jih je izzval v zanosu transa, ko je umrl zase v maternici čarovnice, ki hlepi po njegovem življenju, in ga odkupi s kovancem, ki nosi njegovo podobo in podpis.

Taka je skrivnost duše umetnika. On se zaveda, da je en Bog; nima strahu, niti sramu, pokazati se kot seme svojega očeta. Ponosen je na ta očetov najdragocenejši privilegij, in ga časti nič manj kot samega sebe, ko ga uporablja. On sprejme svojo družino kot svojo lastno kraljevsko pokolenje; vsak njen član je kraljevski, kakor je on sam. A bi ne bil sin

svojega očeta, če bi si ne našel svoje lastne oblike za svoj izraz vsled množitve reprodukcij svoje podobe. Mora se občudovati v mnogih kostumih, od katerih vsak poudarjeno izraža neko izbrano eleganco ali izvrstnost v njem samem, ki bi se drugače izmaknila njegovi počastitvi, skrivši in potuhnivši se v sklad njegovega srca. Ta oblika, ki mu bo služila, mora biti mehko, enotna za njegov vtis, voljna prilagoditi se najmočnejšim in najsubtilnejšim izboklinam, vendar kakor jeklo, da se lahko upira vsem drugim stresom, ki niso njeni, in ohraniti se, ter z gotovostjo in ostrino reproducirati podobo, ki jo njegova kislina vtre v njeno površino. Ne sme biti nobene packe, nobene nepravilnosti, nobene granulacije, nobene neželene izkrivljenosti v njeni snovi; mora biti gladka in sijoča, čista kovina resnične trdnosti in značaja.

In ljubiti mora svojo izbrano obliko, ljubiti jo s skrbno vnemo; to je obraz njegove usode, ki hrepeni po njegovem dotiku in poljubu, in v njenih očeh se iskri in tli enigma; ona je njegova smrt, njeno telo je njegova truga, v kateri bo lahko zgnil in se usmradil, ali se prevračal v morastih sanjah, samousmrčen, ali vstal v nepokvarjenost samoprerojeno, nesmrtno in istovetno, izpolnivši se dokončno v sebi in s seboj, oškropivši ves prostor z iskrecimi se zvezdami, svojimi sinovi in hčerami, vsaka zvezda bivši slika njegove lastne manifestirane neskončnosti, čud za čudjo, vsled njenega čaranja, da ga preoblikuje, ko njegova strast stali njeno kovino.

Tako mora torej delati vsak umetnik. Najprej mora najti sebe. Potem mora najti obliko, ki je sposobna izraziti njega. Nadalje, ljubiti mora to obliko kot obliko, obožujoč jo, razumevajoč jo, in jo obvladujoč, z najnatančnejšo pozornostjo, dokler se (kakor se zdi) ne prilagodi njemu z voljno elastičnostjo, in mu odgovarja točno in večše, z nezavedno samodejnostjo organa, ki ga je izpopolnila evolucija, do svojega najsubtilnejšega izraza, do svoje največje geste.

Nadalje, sebe mora popolnoma predati v vsakem dejanju ljubezni, garajoč dan in noč, da bi se izgubil v sli po njej, tako da ne pusti niti atoma nevsrkanega v ognjišče njune divjosti, kakor je to nekoč počel njegov oče, ko ga je zaplodil. Sebe mora povsem uresničiti v integraciji neskončnega panteona podob; kajti če zgreši formulirati eno faceto samega sebe, se bo vsled manka narobe spoznal.

Seveda ne obstaja nobena dokončna razlika med umetnikom, kakor smo ga tu orisali, ter tistim, ki sledi »Pot Taa,« čeprav slednji najde popolnost v svojih obstoječih odnosih z okoljem, dočim prvi ustvarja neko osebno popolnost nekega drugotnega in posebnega značaja. Enega lahko imenujemo sina, drugega pa hčer, Absoluta.

Toda umetnik – čeprav je njegovo delo, njegove podobe samega sebe v obliki, ki jo ljubi, manj popolno od Dela njegovega Očeta, saj lahko izrazi le eno posebno točko gledanja in to s sredstvi enega tipa tehnike – zato ni brezkoristen, kakor tudi en atlas ni brezkoristen, ker predstavlja s sredstvi neke grobe konvencije le en odlomek dejstev geografije.

Umetnik nas odvrča od Narave, katere neizmernost nas prestraši, ker se nam zdi nepovezana in nedojemljiva, k njegovi lastni razlagi samega sebe in njegovih odnosov do različnih pojavov narave, izraženih v jeziku, ki nam je vsem bolj ali manj skupen in običajen.

Manjši kot je umetnik, ožje je njegovo gledišče, vulgarnejše njegovo izrazoslovje, bolj poznani njegovi liki, prej ga ljudje priznajo za vodnika. Da bi bil sprejet in občudovan, mora povedati to, kar vsi vemo, a si nismo upali povedati med seboj, dokler ni to postalo dolgočasno, jasno in preprosto za povedati, malo bolj strastno in zgovorno, kakor smo navajeni slišati; in mora nam ugajati ter laskati, ko nam govori tako, da ublaži naše strahove in vzbudi naše upe ter naše samospoštovanje.

Ko nek umetnik – bodisi v astronomiji kot Kopernik, antropologiji kot Ibsen, ali anatomiji kot Darwin – izbere nek niz dejstev, ki je preobširen, preveč nejasen in skrivnosten, ali preveč »obžalovanja vreden«, da bi naletel takoj na odobravanje vseh; kadar on predstavi zaključke, ki nasprotujejo popularnemu prepričanju in veri ter predsodkom; kadar uporabi jezik, ki ga ne razume vsak; v takih primerih se mora zadovoljiti s tem, da je zainteresiral zgolj manjšino. Počakati mora, da se svet prebudi in bo zmožen ceniti njegovo delo.¹⁹

¹⁹ *Op.p.: Kako dolgo bo potrebno še čakati, da bo svet dojel Knjigo Zakona v vsej njeni sublimni preprostosti? Pa vendar je nemogoče dojeti vsega naenkrat... počasi, počasi, in brez pohlepa po rezultatu!*

Večji ko je, bolj je individualen ter manj razumljiv drugim, čeprav je v resnici univerzalnejši in preprostejši od kogarkoli drugega. On mora biti brezbrizen do vsega, razen do svoje lastne integritete in poštenosti v realizaciji in imaginaciji samega sebe.

22. I am the Snake that giveth Knowledge & Delight and bright glory, and stir the hearts of men with drunkenness. To worship me take wine and strange drugs whereof I will tell my prophet, & be drunk thereof! They shall not harm ye at all. It is a lie, this folly against self. The exposure of innocence is a lie. Be strong, o man! lust, enjoy all things of sense and rapture: fear not that any God shall deny thee for this.

*

22. Jaz sem Kača, ki daje Znanje in Užitek in bleščeč sijaj, in razburja ljudska srca s pijanostjo. Da bi me čistili, vzemite vino in čudne droge, o katerih bom še govoril svojemu preroku, in se opijte z njimi! Sploh vam ne bodo škodile. To je laž, ta neumnost zoper sebe. Izpostavljanje nedolžnosti je laž. Bodi močan, o človek! poželi si in se raduj v vseh stvareh čutnosti in zanosu: ne boj se, da bi te katerikoli Bog zavrnil zavoljo tega.

STARI KOMENTAR: 22. Hadit se zdaj poistoveti s Kundalini, osrednjo magijsko silo v človeku.

Ta privilegij uporabe vina in čudnih drog je bil potrjen; droge so vsekakor bile razodete. (P.S. In niso škodile tistim, ki so jih uporabili na pravičen način.)

Sledi kletev napram klečeplaznega altruizma krščanstva,²⁰ predajanja sebe zunanjim vtisom, tlačenja Otroka Blaženosti pod medlo staro doviljo Konvencije.

²⁰ katerega glavna preokupacija je, in je vedno bila, izpostavljanje svoje domnevne nedolžnosti, svetosti, čistosti in ekskluzivnosti; op.p.

NOVI KOMENTAR: Pijanost je prekletstvo in ovira samo za sužnje. Shelleyevi sli so bili »pijani od vetra svoje lastne hitrosti.« Vsakdo ki izvršuje svojo Resnično Voljo je opit od naslade Življenja.

Vino in čudne droge ne škodijo ljudem, ki izvršujejo svojo voljo; one zastрупijo le tiste ljudi, ki so rakavi od izvirnega greha. V latinskih deželah, kjer greha ne jemljejo resno, in je spolno izražanje preprosto, pošteno in svobodno, je pijanstvo redek slučaj. Zgolj v puritanskih deželah, kjer samo-analiza pod bičem raskavega nasilnika, kot je Billy Sunday, privede poslušalca do »zaverovanosti v greh,« tako da najprej udari po »razvadi« in potem še po »pijančevanju.« Si lahko predstavljate nekega evangelista v Taormini? Smešno.

Zaradi tega misijonarji v vseh teh deželah ne uspejo spreobrniti nikogar, razen nižjih tipov Črncev, ki nalikujejo na Anglo-saksonce po tem posedovanju »strahu-pred-Bogom« in psihopatije greha.«

Resnica je tako strašna za te odvratne približke človečnosti, da jim razmišljanje o sebi navrže uresničitev pekla. Zato bežijo k pijačam in drogam kot anestetiku v tej kirurški operaciji introspekcije.

Hlepenje po njih je posledica notranje bede, ki jo njih uporaba razkrije zaslužnjem dušam. Če si resnično svoboden, lahko vzameš kokain preprosto, kot čokoladne bombone. Ni boljšega testa za dušo, kakor je njeno obnašanje do drog. Če je človek preprost, nepreplašen, željan, je povsem v redu; on ne bo postal suženj. Če pa je prestrašen, je itak že suženj. Naj svet jemlje opij, hašiš, in ostalo; tisti, ki je nagnjen k zlorabi drog, zanj je bolje biti mrtev.

Kajti to je moč vseh tako-imenovanih intoksičnih drog, da človeka razkrijejo njemu samem. Če to razkritje proglasi zvezdo, potem ona zasije jasneje kot kadarkoli prej in za vse naprej. Če razglasi kristjana – nekoga, ki ni ne človek, ne zver, temveč zmedenost uma – on zahlepi po drogi, ne več zavoljo njenega analitičnega, temveč zavoljo poneumljajočega učinka. Lytton je napisal izvrstno povest v romanu »Zanoni.« Glyndon, neposvečeni, vzame eliksir, a ne uzre Adonaja Presijajnega, temveč Stanovalca na Pragu; nato je izvržen iz svetišča in postane vulgarni pijanec.

»Ta neumnost zoper sebe«; altruizem je neposredno potrjevanje dvojnosti, omejenosti, grešnosti, v njih najzlohotnejši obliki. Jaz ljubim

svojega bližnjega, ker s tem on postane del mene; ne zaradi sovraštva, ki bi naju ločevalo. Naš zakon je tako preprost, da se nenehno približuje truizmu.²¹

»Izpostavljanje nedolžnosti.« Izpostavljanje pomeni »ponujanje ven,« kakor v izložbo. Pretveza altruizma in tako-imenovane vrline »je laž«; to je hipokrizija čistunov²², ki zlohotno kvari tako hipokrita,²³ kot tudi njegovo žrtev.

»Poželenje« pomeni neprestano poseganje po svežih vidikih Nuite. Zmota vulgarnih je to, da pričakujejo, da bodo našli zadovoljitev v čutnih objektih. Razočaranje je neizogibno; ko to pride, vse prepogosto vodi v še usodnejšo zmoto od prejšnje, v zanikanje »materialnosti« in »animalizma.« Obstaja soodnosnost med tema dvema držama, držo »enkrat rojenih« in držo »dvakrat rojenih« pri Williamu Jamesu (*Raznolikosti Religiozne Izkustva*). Telemiti so »trikrat rojeni«; mi sprejmemo vse tako kakršno je, brez »pohlepa po rezultatu,« ne da bi vztrajali na stvareh, da bi se ujemale z vnaprejšnjimi predstavami, ali obžalovali, če se ne. Zatorej se lahko »radujemo« v vseh stvareh čutnosti in zanosa, v skladu z njihovo pravo naravo.

Na primer, navadni ljudje se zgražajo nad tuberkulozo. Krščanski Znanstveniki se izogibajo strahu z domišljanjem, da gre za nek privid v »umu smrtnika.« Toda Telemit jo sprejme kot tako, kar ona je, in se zanima zanjo zavoljo nje same. Zanj je ona nek nujen del vesolja; on ne dela »nobene razlike med njo in drugimi stvarmi.« Drža umetnika je analogna. Rubens, na primer, si privošči surov užitek v ženskem mesu, predstavljajoč ga kot resničnega vsled pomanjkanja imaginacije in analize. Idealistični slikarji, kot je Bourgeois, se prebudijo v razhajanje med naravo in njihovimi akademskimi standardi lepote, ponaredivši dejstva, da bi prevarali sami sebe. Največji, kot je Rembrandt, naslikajo damo, vlačugo in truplo z enako strastjo in zanosom; oni ljubijo resnico tako, kakršna je. Oni ne pristajajo na to, da bi nekaj bilo grdo ali zlo;

²¹ *sc. najpreprostejši samouvidevnosti; op.p.*

²² *sc. puritan; op.p.*

²³ *skrivača; op.p.,*

sam obstoj tega je zadostno opravičilo. To je zato, ker vedo, da so oni sami tudi del neke harmonične enosti; omalovaževanje kateregakoli njenega člana, bi pomenilo oskrunjanje celote. Telemit se je zmožen predajati vsakršni izkušnji; v vsaki prepoznava dokaze skrajne Resnice.

Gotovo je očitno, vsaj intelektualno, da so vsi pojavi med seboj soodvisni, in zatorej vključujejo eden drugega. Vzemimo $abc-d = a-d-b-c$ tako kakor $b-d-c-a$. Nesmiselno je izločiti eno enačbo kot »prikupno,« in drugo kot »pokvarjeno.« Osebna pristranost je dokaz nepopolnega videnja. A celo še hujše je, če zanikamo stvarnost tistih dejstev, ki ne ugajajo takim pristranostim. V čarterju spiritualne suverenosti je zapisano, da je oglar pravtako subjekt, kot vojvoda. Struktura države vključuje vse elemente; bilo bi bedasto in samomorilsko, če bi stremeli k enovitosti, ali jo zagovarjali. Spiritualno izkustvo kmalu usposobi aspiranta, da vsrka te ideje, in lahko uživa življenje v njegovi polnosti, najdevajoč svoje Resnično Sebstvo enako v kontemplaciji vsakega elementa bivanja.

23. I am alone: there is no God where I am.

*

23. Jaz sem sam: nobenega Boga ni tam, kjer sem jaz.

STARI KOMENTAR: 23. Ateizem Boga. »Allah je ateist! On nima Allaha« (*Bagh-i-Muattar*). Priznavati Boga pomeni iskati Ga, in tako ne biti Bog. Prekletstvo dvojnosti.

NOVI KOMENTAR: To se nanaša na spiritualno izkustvo identitete. Ko dojamemo svojo resnico, ni prostora za nobeno drugo predstavo.

To pomeni pravtako, da mora ideja Boga oditi k ostalim relikvijam strahu vsled nevednosti, v ropotarnico divjaštva. Govorim o ideji Boga, kakor se jo splošno razume: Bog kot »nekaj, kar *nismo mi*, kar nam zagotavlja pravičnost,« kakor je Matthew Arnold viktorijansko izfraziral svojo definicijo. Zaliskirani puritanec! Čemu to okorelo prepričanje, da je jaz nepravičen? To je dediščina biča, žig rojenega sužnja. Slučajno, mi

ne moremo odobravati ljudi, da verjamejo v tega »Boga«; oni so jamski ljudje, nevarni družbi, tako kakor vsi drugi tatovi in morilci. Kristjane levom!

Toda, za časa Dobre Kraljice Viktorije so Matthewa Arnolda smatrali za nevarnega, kot bi bil nevernik! *Tempora mutandur, p.d.q.*, ko se magus loti svojega posla.

Bistvo tega verza, kakorkoli že, je razkritje Hadita kot samozavestnega posameznika, čeravno neosebnega. On je skrajni neodvisnež, en edinstven element v naravi, nedosegljivo vzvišen. Negativni elektron se zdi njegova fizikalna analogija. Vsak tak elektron je nerazločljiv od kateregakoli drugega; a je vsak določen različno, vsled svojih odnosov z različnimi pozitivnimi komplementarnimi elektroni.

Ta verz se na tej kritični točki pojavi, da vrže luč na sledečo pasažo. Važno je, da razumemo Hadita kot »srž vsake zvezde,« ko začnemo motriti značaj teh zvezd, njegovih »prijateljev« ali simpatetičnih idej, ki so zbrane okrog njega, ki so »hermiti,« individualitete, v resnici večno osamljene, čeravno se zdi, da so izgubljeni v svojih odnosih z zunanji stvarmi.

24. Behold! these be grave mysteries; for there are also of my friends who be hermits. Now think not to find them in the forest or on the mountain; but in beds of purple, caressed by magnificent beasts of women with large limbs, and fire and light in their eyes, and masses of flaming hair about them; there shall ye find them. Ye shall see them at rule, at victorious armies, at all the joy; and there shall be in them a joy a million times greater than this. Beware lest any force another, King against King! Love one another with burning hearts; on the low men trample in the fierce lust of your pride, in the day of your wrath.

*

24. Pazite! to so globoki misteriji; obstajajo namreč neki moji prijatelji, ki so puščavniki. Toda ne mislite, da jih boste našli v gozdu ali na gori; temveč v purpurnih posteljah, v objemih sijajnih ženskih zverin ogromnih udov, ter z ognjem in svetlobo v njihovih očeh, in kupi

ognjenih las okrog njih; tam jih boste našli. Videli jih boste na oblasti, ob zmagoslavčnih armadah, pri vseh veseljih; in tam bo v njih radost milijonkrat večja od tega. Izogibajte se siljenju drugega, Kralja proti Kralju! Ljubite eden drugega z gorečimi srci; nizkotne pohodite v divji sli svojega ponosa v dnevu svoje jeze.

STARI KOMENTAR: 24. Puščavniki. Glej v. 15. Naši asketi uživajo, vladajo, zavojujejo, ljubijo in se ne pričkajo (a glej verza 59 in 60. Celó njihovi spopadi so gloriozni).

NOVI KOMENTAR. Kristjane levom!

Puščavnik je nekdo, ki domuje osamljeno v puščavi, tako kakor duša, zvezda, ali elektron v divjini prostora-časa. Tu izložena doktrina je ta, da posvečenca ne more skvariti nobena posebna okolica. On sprejema in uživa vse, kar je primerno njegovi naravi. Tako je človekov seksualni značaj ena oblika njegovega samo-izražanja; on združuje Hadita z Nuit zakramentalno, ko zadovoljuje svoj instinkt po telesni ljubezni. Seveda, to je le neka delna projekcija; za vladanje, za bojevanje, in drugo, je treba izpolniti druge obveznosti. Ne smemo si predstavljati, da je katerakoli oblika dejavnosti *ipso facto* nezmožna priskrbeti elemente neke Evharistije ; *suum cuique*. Kakorkoli že, toda, konstantni faktor v tem seštevku praktik, primernih za »puščavnike« : to je ekstatičen užitek.

Izposodimo si analogijo iz kemije. Kisik ima dve roki (tako rekoč) za ponuditi drugim elementom. A primerjajmo prisrčni objem dušika ali fosforja z slabotnim nejevoljnim pozdravom klora! Dušik in klor strastno navalita eden drugemu v objem v svoji monogamni norosti! V materiji ni ne »dobra«, ne »zla«; to je vznesena odločnost za združitev, kakor je naznačena s sprostitvijo toplote, svetlobe, elektrike, ali glasbe, ter stabilnostjo nastale spojine, ki sanktificira dejanje. Pravtako moramo upoštevati, da je skrajna zunanja radost v kateremkoli pojavu, ki jo milijonkrat prekaša notranja radost uresničitve te samo-izpolnitve v čutnem svetu, zgolj en simbol univerzalne sublimnosti formule »ljubezni pod voljo.«

Zadnji dve sentenci zahtevata skrbno pozornost. Tu obstaja navidezno nasprotje z verzoma 59 – 60. Pomiritev moramo iskati na sledeč način: ne mislimo si, da en kralj lahko umre (v. 21) ali je ranjen (v. 59); spopad dveh kraljev zatorej ne more biti nič več kot en prijateljski preizkus moči. Vsi smo nujno zavezniki, celo istovetni v svoji raznolikosti; da »ljubimo eden drugega z gorečimi srci« je ena naših bistvenih kvalitiet.

Toda kdo so potem »nizkotni ljudje«, saj »je vsak moški in vsaka ženska zvezda? *Casus belli* je ta: obstajajo ljudje, ki so zakriti pred samim seboj tako globoko, da se zgražajo nad golimi obrazi nas ostalih. Mi se borimo, da jih osvobodimo, da jih naredimo za gospodarje, kakršni smo mi sami. Upoštevajmo v. 60, »k vragu z njimi«; se pravi, naženimo jih k vragu, v »pekel« ali skrito svetišče znotraj njihove zavesti. Tam prebiva »glista, ki ne umre in ogenj, ki ne ugasne«; to je, »skrivna kača ovita za naskok« in »plamen, ki gori v srcu vsakega človeka«: Hadit. Drugače povedano, mi prijemamo za orožje nasproti lažnosti; mi ne moremo pomagati, če ta lažnost prisili kralja, ki ga je zaslužnjila, v odobravanje njenih odredb, in celo v to, da verjame, da so njegovi interesi isti kot interesi njegovih zatiralcev, ter se boji resnice, kakor se je nekoč Jehova bal kače.

25. Ye are against the people, o my chosen!

*

25. Vi ste nasproti ljudstvu, o moji izbranci!

STARI KOMENTAR: 25. Žargon demokracije je brezupen. Nesmiselno je pretvarjati se, da so ljudje enaki; dejstva govorijo nasprotno. In mi ne nameravamo ostati, topi in zadovoljni kot goveda, v trumi človeštva.

NOVI KOMENTAR: Z »ljudstvom« se misli na žlobudranje, jadikovanje, servilen zarod šibanih psov, ki zavrača odobravanje svojega bogovstva. Masa je vedno v strahu za svoj kruh in svoje maslo – če ji njeni tirani sploh privoščijo kakršnokoli maslo – in tu in tam vsebuje kruh kakšnih 60 odstotkov nadomestkov živinske krme. (Pasja hrana,

celo *New York Times* za 13. november, 1918 e.v., piše o tem, jo ima.) Torej, bivši prestrašena, se ne upa napasti. In ko se začno težave, dobimo mi, aristokrati svobode, iz gradu ali kočje, s stolpa utrdbe ali iz najemniškega stanovanja, nasproti nam suženjsko sodrgo. Časopisi nas opozarjajo, da »ljudstvo« namerava stradati, in hvala Johnu D. Rockefellerju, da jim to dovoli.

Še globlje, obstaja pomen v tem verzu, ki se nanaša na proces osebne posvetitve. Z »ljudstvom« je nemara mišljena tista mnogo-glava in spremenljiva drhal, ki se preriva za miloščino mase glasnih in močnih čustev, brez discipline in celo organizacije. Oni so podvrženi muhavosti trenutka. Manjka jim smotra, preduvida in inteligence. Njih premikajo nevedni in nerazumni instinkti, od katerih mnogi kljubujejo samemu zakonu samo-ohranitve, s samomorilsko neumnostjo. Moralna ideja, ki jo imenujemo »ljudstvo« je naravni sovražnik dobre vladavine. Kdor je od Hadita »izbran« za kraljevstvo, mora posledično biti »nasproti ljudstvu,« če hoče slediti neki dosledni politiki. Roječe muhe »ljubezni« so požrle Marka Antonija, kakor tudi Abelarda. Zaradi tega je prva naloga aspiranta to, da razoroži vse svoje misli, in sebe naredi neosvojljivo vzvišenega napram vsake od njih. To lahko izvrši z metodami, ki so podane v *Libru Alef*, *Libru Jugorum*, *Thien Tao*, in drugod. Drugič, mora jim zapovedati absolutno tišino, kar lahko stori z »joga« praktikami, ki so podane v *Knjigi 4, I. del*, *Libru XVI, etc.* Tako bo pripravljen razčlenjevati jih, organizirati, izuriti, in s tem okoristiti se z lastnostmi, ki so svojske vsaki od njih, tako da njih energije uporabi za službo svojemu kraljevskemu smotru.

26. I am the secret Serpent coiled about to spring; in my coiling there is joy. If I lift up my head, I and my Nuit are one. If I droop down mine head, and shoot forth venom, then is rapture of the earth, and I and the earth are one.

*

26. Jaz sem skrivna Kača zvita v krog, da planem; v mojem ovijanju je radost. Če dvignem svojo glavo, sva jaz in moja Nuit eno. Če pa

*sklonim dol mojo glavo in izbrizgnem strup, je to vzhičenje zemlje, in
sva jaz in zemlja eno.*

STARI KOMENTAR: 26. Spet Kundalini. Mistična združitev se mora izvajati tako z duhom kot z materijo.

NOVI KOMENTAR: Magijska moč je univerzalna. Svoboden človek jo usmerja po volji. Pustite ga na miru, ali pa bo naredil, da boste obžalovali, ker ste se poskušali vmešavati!

Tu se omenja dva glavna tipa magijskih orgij; zgoraj v starem komentarju sem to že omenil. A moramo upoštevati, da se »mistično« delo, združitev, dogodi spontano; v drugem tipu pa se izbrizga strup. To prebudi zemljo do vzhičenja; šele potem se dogodi združitev. Kajti, v delovanju na nivojih manifestacije, moramo elemente posvetiti in jih pretvoriti v »Boga« z vrlino nekega dokončnega rituala.²⁴

*27. There is great danger in me; for who doth not understand these
runes shall make a great miss. He shall fall down into the pit
called Because; and there he shall perish with the dogs of Reason.*

*

*27. V meni je velika nevarnost; kajti kdor ne razume teh run, bo storil
veliko napako. Padel bo dol v globel imenovano Zatoker; in tam
propadel s psi Razuma.*

STARI KOMENTAR: 27. Pomembnost morebitne napačne razlage teh verzov. Neduhovnost²⁵ nas privede na limanice intelekta.²⁶ Sokol se ne sme vsesti na neko zemeljsko vejo, temveč mora ostati lebdeč v etru.

NOVI KOMENTAR: Človeštvo se strahovito moti, ko zadobi »izobrazbo,« v smislu zmožnosti branja časopisov. Rezoniranje je škart;

²⁴ Glej telemitski »Ritual Safirne Zvezde«! Op.p.

²⁵ in lažna duhovnost; op.p.

²⁶ in metafizike; op.p.

rodovni instinkt je pravi vodič. Izkustvo je veliki učitelj; in vsakdo od nas poseduje milijone let izkustva, samo kvintesenco le-tega, shranjeno samodejno v našem podzavestnem umu. Intelektualci so slabši od samih buržujev; *a la lanterne!* Dajte nam može!

Razumevanje je lastnost Mojstra Templja, ki je prečkal Brezno (ali »global«), ki deli pravi jaz od njegovih zavestnih orodij. (Glej *Liber 418*, »Aha«! in *Knjigo 4, III. del.*) Meditirati moramo na pomen tega napada na idejo »Zatoker.« Navajam iz svojega dnevnika demonstracijo, da je Razum Absolut, čigar vsakovrstne resnice so le delni primeri. Teorem lahko v grobem podamo na sledeč način:

Vesolje mora biti izrazljivo kot $+/- n$, ali pa kot nula. Se pravi, da je neuravnoteženo ali pa uravnoteženo. Prva teorija (teizem) je nezamisljiva; toda nula, ko jo raziščemo, se izkaže, da vsebuje možnost, da se izrazi kot $n - n$, in to možnost lahko potem gledamo kot $+/- p$.

Ta teza je zame neka reductio ad absurdum samega temelja našega matematičnega mišljenja.

Že poprej smo spoznali, seveda, da se vsako rezoniranje nujno konča v nekem misteriju ali nekem nesmislu; zgornje je samo še ena antinomija več, nemara malo globlja od Kantove, a istega značaja. Matematiki se bi nedvomno strinjali, da so vsi znaki poljubni, pač neka izdelava abakusa, in da je vsa »resnica« zgolj naše ime za trditve, ki potešijo naš razum; tako da je nižje od razuma in znotraj njega; ne višje in izven njega, kakor trdijo transcendentalisti. Zdi se, da tega nisem nikoli poprej uvidel, čeprav »zdravorazumski ljudje« nagonsko to zatrjujejo, predpostavljam. Pragmatisti so zgolj trgovci s svojo definicijo resnice kot »koristne za mišljenje«; a čemu ne »nujne za mišljenje?« V tem stališču je neka vrsta berkeleyanske subjektivnosti; podati ga moramo tako: Vse, kar lahko vemo o resnici, je »to, kar smo obvezani misliti.« Iskanje resnice nas torej privede do analize uma; in tu se spomnimo mojega strahu pred rezultati te analize, kakor sem jo izrazil pred mesecem dni. Ta analiza je konec koncev pravilna metoda.

Torej imamo prav, ko sklepamo, kar vedno počnemo, da je naš razum bodisi točen, ali pa netočen? Namreč, če je neka predpostavka izražena kot skladna z »A je A«, je »resnična« in tako naprej? Mar se »razum« ostrige podreja istemu kanonu, kot človekov? Tako predpostavljamo. Nujnost v našem mišljenju mi naredimo za standard zakonov narave; in s tem istočasno razglašamo Razum za Absolut. To nima nič skupnega s slabostjo ali zmoto v kateremkoli umu, ali v vseh umih; vse, na kar se zanesemo, je obstoj nekega čisto mentalnega merila, s katerim bi lahko popravljali svoje mišljenje, če bi vedeli kako. Torej je to tista moč, ki kroti našo misel in kateri naš um dolguje zvestobo, kar imenujemo »resnica«; in ta »resnica« sploh ni nobena predpostavka, temveč en »zakon!« Ne moremo si ga zamišljati samega po sebi, očitno, saj je ena končna pogojenost filozofskega mišljenja, enako kakor sta prostor in čas pogoja pojavnega mišljenja.

Toda, mar obstaja še nek tretji tip misli, ki uhaja čez meje onega, kakor lahko tisto uhaja čez meje tega? »Samadična realizacija,« nas zamika uleteti in odgovoriti – medtem ko angeli cincajo. Vsa moja filozofska misel, kakor zgornje, je neposredni odsev smotra Samadičnega izkustva. So mar odsevi preprosto izkrivljeni in medli? Prikazal sem nezmožnost katerekoli resnične nule, in tako uničil vsak aksiom, razstrelivši temelje svojega uma. V neuspehu razlikovanja med nič in dva, se ne morem oprijeti niti bilke »stadijev,« saj sta prostor in čas že davno tega brezpogojno izginila; in zato je to neka pozitivna ideja, in imamo ravnotako prav v raziskovanju, kako je do tega prišlo, kakor v primeru Haeckelove monade, ali marele naše tete. Torej smo, kakorkoli že, z našimi iniciacijami le napredovali en majhen korak naprej, in smo lahko povsem prepričani, da ta »nič = dva« obstaja, saj vse možne ontološke teorije to omogočajo in naredijo razumljivo.

A vseeno, s čimerkoli poskušamo poistovetiti ta absolut, ne moremo ubežati od dejstva, da gre v resnici zgolj za formulo našega lastnega Razuma. Ideja prostora se pojavi vsled razmisleka o odnosih naših telesnih gibov napram različnih objektov naših

čutov. (Poincare – sem se spomnil potem, ko sem ga prebral čez en mesec, med popravljanjem teh opomb – to izčrpno razloži.) Tako da en »meter« ni neka stvar po sebi, temveč le en izraz v enačbi, ki izraža zakonitosti, v skladu s katerimi mi premikamo svoje mišice. Moje znanje tvori izključno mehanika mojega lastnega uma. Vse kar vem, je narava njegove norme. Sodbe razuma so poljubne in jih nikakor ne moremo verificirati. Resnica in stvarnost sta preprosto snov samega razuma. Moj prikaz, da je »nič = dve« formula vesolja, bi zatorej lahko drugače izpovedal takole: »Um Zveri 666 je tako ustrojen, da je prisiljen predstavljati si neko vesolje, čigar obrazec se glasi nič = dve.«

Opazil sem, da Laotze nikjer ne poskuša izjavljati Taa, ki bi bil v resnici osvobojen od Teh. Teh je nujna kvaliteta Taa, celo če Tao, umakniviši se od Teh v samega sebe, nemara ignorira to dejstvo. Edini premor, ki ga postorim, je ta, da je moj lastni Sveti Angel Varuh, Ajvas – čigar krona je Telema; čigar halja Agape; čigar telo pa Izgubljena Beseda, ki mi jo je razodel – spregovoril v Knjigi Sedem in Dvajset, rekši: »Obstaja Ničnost pod svojimi tremi oblikami.« Mar bi ne mogla obstajati, poleg Izpoljene Ničnosti, Teh ali Dve, in Neizpoljene Ničnosti, Tao ali Nič, tudi Absolutna Ničnost?

Toda ne obstaja nič, kar bi se ujemalo s termini tega verza. Ideja »zatoker« naredi vse odvisno od vsega drugega, nasprotno predstavi vesolja, ki jo je izoblikovala ta Knjiga. Medsebojna povezava sicer obstaja, toda veriga ne okuje naših udov. Akcije in reakcije iluzije so zgolj navidezne; nas ne prizadenejo. Noben niz podob ni važen za ogledalo. Kaj je potem ta nevarnost, da bi naredili »veliko napako?« Mi smo imuni – to je samo bistvo doktrine. Vendar obstaja zmota v smislu, da si jo lahko predstavljamo; in kadar lunatik verjame, da se je Človeštvo združilo v zaroto proti njem, ga ne moremo potolažiti, češ da drugi poznajo njegovo utvaro. Torej, moramo »razumeti te rune,« moramo se osvestiti svojega pravega sebstva. Če se odpovemo svoje avtoritete kot absolutnih posameznikov, se nagibamo podleganju zakonu, da se počutimo marionete determinizma, ter trpljenju

agonij nezmožnosti, ki so prizadele mislece, od Gautame do Jamesa Thomsona.

Torej, »v meni je velika nevarnost« – videli smo, kaj je to; toda zakaj bi tičala v Haditu? Ker proces samo-analize vključuje določena tveganja. Profani so zaščiteni pred temi subtilnimi spiritualnimi nevarnostmi, ki ležijo v grmu za duhovnika. Bušman nima nikoli živčnega zloma. (Glej Pogl. 1, v. 31.) Ko aspirant položi svojo prvo zaobljubo, se najusakdanješe malenkosti spremenijo v transcendentalne grozote, muke in skušnjave. (Knjiga 4, II-III. del, izčrpno izdela to tezo.) Mi smo tako oblepljeni z umazanijo, da nas klice bolezni ne morejo doseči. Če pa se odločimo oprati, moramo to storiti temeljito; ali pa bomo prebudili kakšne speče pse in jih naščuvali na izpostavljena področja. Inicijacija razburka blato. Ustvari majavo ravnovesje. Naše elemente izpostavi tujim okoliščinam. Francija pod Louisem XVI je morala prestatiti Teror, preden jo je Napoleon lahko poučil, kako najti samo sebe. Na enak način lahko vsaka zmota, ki doseže realizacijo Hadita, aspiranta porine v ambicijo vsake podivjane klike njegovega značaja, razpuščenih psov iz Augeanskega brloga njegovega uma.

28. *Now a curse upon Because and his kin!*
 29. *May Because be accursed for ever!*
 30. *If Will stops and cries Why, invoking Because, then Will stops & does nought.*
 31. *If Power asks why, then is Power weakness.*

*

28. *Zatorej kletev napram Zatoker in njemu enakim!*
 29. *Naj bo Zatoker preklet za vedno!*
 30. *Če se Volja ustavi in vpije Zakaj, prizvavši Zatoker, potem se Volja ustavi in ne stori ničesar.*
 31. *Če Moč sprašuje zakaj, potem je Moč slabost.*

STARI KOMENTAR: 28-31. Velika kletev, izgovorjena s strani supernalov napram nižjih, ki vstajajo proti njim.

Naše rezonirajoče sposobnosti so muke labirinta, v katerega smo vsi ujeti. Primerjaj *Liber LXV*, V, 59.

NOVI KOMENTAR: 28. To je proti tem intelektualijam, ki smo jih prej omenjali. Ne obstaja nobeno »merilo pravšnosti.« Etika je godlja.²⁷ Vsaka zvezda mora iti po svoji lastni orbiti. K vragu z »moralnimi principi«; ne obstaja nič kaj takega; to je utvara za horde, ki naredijo človeka za živino. Ne poslušajte razumarskih razlag, Kako Prav Je Vse To, v časopisih.

Kakorkoli že, lahko smatramo »Zatoker« kot vključujočega idejo vzročnosti, in zatorej dvojnosti. Če sta vzrok in učinek v resnici neločljiva, kakor morata po definiciji tudi biti, potem je zgolj nerodnost to, če ju dojemamo kot ločena; sta dva vidika ene same ideje, dojeta kot sosledna zavoljo (navidezne) prikladnosti, ali zavoljo splošnega smotra, poprej naznačenega, razumevanja in izražanja nas samih sebe v končnih terminih.

Plitek vsekakor je običajen ugovor temu odlomku, češ da je *Knjiga Zakona* polna fraz, ki vključujejo dvojnost. Nihče ne zanika, da vzročnost ni neka kategorija uma, oblika ali pogoj mišljenja, ki ni povsem teoretična nujnost, vendar neobhodna v praksi. Sama ideja o nekem odnosu med nekima dvema stvarima se zdi vzročna. Tudi če jo proglasimo za vzročno, bo naš um še naprej vztrajal, da je vzročnost sama učinek nekega vzroka. Naše vsakdanje izkustvo zabije nazaj to prepričanje; in človekova miselna izvirnost je videti merljiva domala v celoti v terminih moči in globine njegovega upoštevanja le-te, kot duše ustroja vesolja. Hrbtenica znanosti je učvrstila in povzdignila človeško vednost iznad slinaste mehkužnosti, katere princip je bil vera.

Niti za trenutek si ne smemo predstavljati, da je *Knjiga Zakona* nasproti razumu. Prav nasprotno, njeno lastno zatrjevanje avtoritarnosti počiva na razumu, in ničemer drugem. Ona prezira večšine oratorja. Razum naredi za avtokrata uma. Toda samo to dejstvo poudari, da se

²⁷ *Etika tipa »Kategorični Imperativ« ali »Zlata Sredina« ali »Deset Zapovedi« ali »Pansil«.* Op.p.

mora um brigati za svoj lasten posel. Ne sme presegati svojih meja. Mora biti popolna mašina, en aparat za predstavitev vesolja natančno in nepristransko svojemu gospodarju. Sebstvo, njegova volja in njegovo dojetanje, morajo biti povsem iznad njega. Njegove individualne posebnosti so njegove hibe. Če poistovetimo sebe z našimi mislimi ali našimi telesnimi nagoni, smo očitno zaobljubljeni udeleževati se v njihovi pristranskosti. Sebe tako naredimo za rubrike interakcij svojih lastnih utvar.

V verzih 29 – 31 najdemo praktično aplikacijo tega teorema.

29. Ne zaupajmo kakršnikoli razlagi kakršnekoli vrste. Disraeli je rekel: »Nikoli ne vabi na večerjo nekoga, ki mu je treba razlagati.« Namen vsakega razlaganja je prekrivanje laži, nepravilnosti, ali sramot, Resnica je sijajno preprosta.

30. Nobenega razloga ni, »zakaj« naj bi ena zvezda nadaljevala svojo pot po svoji orbiti. Naj zdrvi! Vsakokrat ko zavestni um deluje, se vmešava v nezavedno, ki je Hadit. To je glas človeka, ne Boga. Vsakdo, ki »posluša razum,« preneha biti revolucionar. Časopisi so Bivši Mojstri Sofistične Lože Številka 333. Vedno vam lahko dokažejo, da je nujno, in domoljubno, in vse ostalo pač, da morate trpeti nevzdržne nepravilnosti.

Kabalisti predstavljajo človeški um kot kompleks šestih elementov, dočim je volja enojna, neposreden izraz kot »beseda« sebstva. Um mora informirati razumevanje, ki nato predstavi preprosto idejo volji. Ta pa izda njegov ukaz za neizpodbitno izvršitev. Če bi se volja prizivala na um, bi se nujno zmedla vsled nepopolnih in neuskkljenih idej. Trušč le-teh okrona anarhijo, nakar akcija postane nemogoča.

31. Bebavo je spraševati psa, zakaj laja. Vsak mora izpolniti svojo lastno naravo, uresničevati mora svojo voljo. Spraševanje o tem poruši zaupanje, in tako ustvari neko prepoved, nek zadržek. Če ženska vpraša moškega, ki jo hoče poljubiti, zakaj hoče to storiti, in ji poskuša on razložiti, postane impotenten. Zanj primeren potek je ta, da jo zamoti v privolitev, kar je tako ali tako to, kar tudi ona želi.

Moč deluje: narava delovanja zavisi od informacije, sprejete od volje; a ko je enkrat odločitev podvzeta, premišljanje ni več na mestu. Moč mora vsekakor biti absolutno nezavedna. Vsak atlet se zaveda tega, da so

njegova večšina, čvrstina in vztrajnost odvisne od prepovedi umu vmešavanja v mišice.

Tu je en preprost eksperiment. Držite utež z roko poravnano vodoravno navzven. Če se trdno skoncentrirate na druge stvari, boste lahko izdržali težo mnogo dlje, kot pa v primeru če mislite na to, kaj vaše telo počne.

32. *Also reason is a lie; for there is a factor infinite & unknown; & all their words are skew-wise.*

*

32. Pravtako je razum laž; obstaja namreč faktor, ki je neskončen in neznan; in vse njihove besede so izkrivljene.

STARI KOMENTAR: 32. Nimamo dovolj podatkov, na podlagi katerih bi lahko rezonirali. Ta odlomek se nanaša le na »racionalno« kritiko stvari onstran.

NOVI KOMENTAR: »Neskončni in neznani faktor« je podzavestna volja. »Le naprej z veseljačenjem!« »Njihove besede« – sladkobesedno sleparstvo časopisov in cerkva. Pozabite na njih! *Allons! Marchons!*

V prejšnji opombi smo na dolgo in široko razložili, da »je razum laž« po svoji naravi. Tu lahko dodamo določena dokazila, ki jih sugerira »faktor.« A in a (ne-A) skupaj tvorita vesolje. Kakor je a očitno »neskončen in neznan,« je njemu enaki in nasprotni A nič manj ravno tak. In spet, iz katerekoli predpostavke S je P, razum sklepa »S je ne p«; tako je navidezna končnost in poznanost S varljiva, saj je v direktnem odnosu s p.

Ni važno, kaj je lahko n, število induktivnih števil s seštevanjem ali odštevanjem ostane isto. Obstaja ravno toliko lihih števil, kolikor je vseh števil skupaj.²⁸ Naše vedenje je omejeno na postavke o odnosih med določenimi nizi naših lastnih čutnih vtisov; in prepričani smo vsled naših omejitev, da mora biti »neskončni in neznani faktor« skrit znotraj

²⁸ sc. neskončno; op.p.

sfere, ki ji lahko vidimo le en neznaten del površine. Kar pa zadeva sam razum, kaj bi bilo lahko bolj sigurno, kot to, da so njegove zakonitosti zgolj zavesten izraz omejenosti, ki nam je vsiljena s strani naše animalne narave; in da je njim pridajanje univerzalne verodostojnosti, ali celo pomena, neka logikalna bedastoča, besnenje naše megalomanije? Eksperiment ne more dokazati ničesar; gotovo je razvidno, da smo primorani usklajevati vsa opažanja s telesno in miselno strukturo, katere resničnost poskušamo preveriti.

Vsekakor, lahko predpostavimo nek »nerazumen« aksiom, in prevedemo vse naše znanje v njegove termine, brez strahu, da bi se nemara spotaknili čez katerokoli oviro. Razum ni nič več kot en niz pravil, ki ga je razvil človeški rod; on ne upošteva ničesar onstran čutnih vtisov in njihovih odzivov na različne dele našega bitja. Ni možen noben pobeg iz začaranega kroga, da lahko zaznavamo zgolj obnašanje našega lastnega instrumenta. Zaključujemo vsled dejstva, da se sploh nekako obnaša, da mora obstajati »nek faktor, neskončen in neznan,« ki deluje nanj. V tem primeru smo lahko gotovi, da je naš aparat prirojeno nesposoben odkrivanja resnice o čemerkoli, niti deloma.

Naj pojasnim. Vidim kapljico vode. Ker ne zaupam svojim očem, jo dam pod mikroskop. Še vedno v dvomu, jo fotografiram in povečam posnetek. Nato primerjam svoje rezultate z rezultati drugih. Preverim jih s kultivacijo mikrobov v vodi, in jih vbrizgam v telesa beračev. A nisem izvedel popolnoma nič o »neskončnem in neznanem,« proizvedel sem zgolj vse vrste raznih impresij v skladu z okoliščinami, v katerih ga motrimo!

Še več, vsi uporabljeni instrumenti so bili testirani in proglašeni za »verodostojne« na podlagi evidence taistih oči, v katere dvom me je napeljal v raziskavo.

Moderna znanost je končno prerasla svojo mladostniško prepotentnost 19. stoletja. Zdaj se priznava, da so aksiomi sami odvisni od definicij, in da je intuitivna gotovost preprosto ena posebnost homo sapiensa, kakor so ušesa oslova ali je to slina polževa. To, da rezoniramo, kakor pač, pomeni da ne moremo rezonirati drugače. Mi ne moremo premakniti zgornje čeljusti; iz tega ne sledi, da je ideja gibanja nesmiselna. Omejitev nam prej pove, da nemara obstaja

neskončna raznolikost struktur, ki si jih čeljust ne more predstavljati. Metrični sistem ni nujen kod merjenja. Značka neizvežbanega uma je to, da jemlje svojo lastno proceduro kot veljavno za vse ljudi, in svoje lastne sodbe za absolutno resnico. Naš par oči vidi objekt v dveh vidikih, ter predstavi naši zavesti tretjega, ki se ne ujema s prvima dvema, in vsekakor, rečeno strogo točno, ni občuten za vid, temveč za tip! Naši čuti razglašajo nekatere stvari za mirujoče in druge za gibljive; naš razum popravi napako, najprej z zanikanjem, da bi absolutno gibanje sploh imelo kakšen smisel.

V času, ko je bila ta Knjiga napisana, je uradna znanost jezno in budno opazovala »neskončen in neznani faktor,« ter se s patetičnim zaupanjem oprijemala ideje, da je razum temeljni kamen resnice. V eni sami sentenci je Ajvas predvidel odkritja, vsled katerih so največji danes utelešeni umi naredili zadnjih deset let za vredna spomina.²⁹

33. Enough of Because! Be he damned for a dog!

*

33. Dovolj o Zatoker! Naj bo usojen psu!

STARI KOMENTAR: 33. Iz blodenja po pragozdu razuma prehajamo v – prebujenje. (Glej naslednji verz.)

NOVI KOMENTAR: To je edini način poslovanja z razumom. Razum je kakor ženska; če jo poslušáš, si izgubljen; z debelo palico imaš neke vrste športno priložnost. Razum privede filozofa do nasprotnosti, državnika do doktrinarnih bedastoč; bojevnika navede, da položi orožje, in ljubimca, da preneha zaljubljeno hrepeneti. Kaj je še tako nerazumnega kot človek? Edini »zatoker« v litaniji ljubimca je »zato ker te ljubim.« Mi nočemo nobenih skeletnih silogizmov na našem simpoziju duš.

²⁹ Gre za obdobje pred Prvo Veliko Vojno, nastop Einsteina in kompanije ter nove kozmološke teorije, ki jo poznamo kot splošno teorijo relativnosti, iz katere je kasneje nastala teorija Velikega Poka in še kasneje s pomočjo kvantne mehanike teorija Super-strun; op.p.

Filozofsko pravtako, »je zatoker nesmisel.« Ne obstaja odgovor na vprašanje, »Zakaj?« Veliki misleci so bili skeptiki ali agnostiki: *Omnia exeunt in mysterium* in *Summa scientia nihil scire* sta stari samoumevnosti. V mojih esejih »Resnica« (v *Konx Om Pax*), »Vojak in Grbavec,« »Eleusis« in drugih, sem predstavil podroben prikaz samonasprotujoče narave razuma. Srž celotnega dokaza lahko povzamemo rekši, da mora biti katerakoli možna predpostavka enako resnična kot njen nasprotek, kajti če bi ne bilo tako, potem bi veselje ne bilo več v ravnotežju. Ugovor temu ni, češ da s tem uničimo konvencionalno logiko, ravno v tem je namreč naš smoter. Na kratko naj omenim še eno smer analize.

Vprašam, »Kaj je, e.g., drevo?« Slovar definira to preprosto idejo s pomočjo mnogih kompleksnih idej; očitno z vsakim zamahom zaidemo še globlje v »skrivnost.« Isto velja za katerikoli »zakaj,« ki se ga lahko postavi. En obstoječi misterij izgine vsled nešteti naslednjih, ki so vsi enako misteriozni.

Spraševanje je zatorej še hujše kot izgubljanje časa, v kolikor iščemo nek odgovor.

Pravtako je dejstvo, da vsaka predpostavka S je P zgolj vključuje P v soznačnosti z S, in zatorej ni ravno neka trditev o odnosu med dvema stvarima, temveč en dodatek k definiciji ene od njiju. »Nekatere mačke so črne« pomeni le, da naša predstava o mački vključuje možnost njene črnosti, ter da črnost sotvori tisti niz vtisov, ki jih prepoznavamo kot značilne za mačke. Vsako raciocinacijo³⁰ lahko zvedemo na silogistični obrazec; od tu je edini učinek tega procesa ta, da vsak izraz še bolj zakompliciramo. Razum ne prispeva ničesar k naši vednosti; sistem izpolnjevanja rubrik ne poveča naše korespondence neposredno, čeravno z njeno ureditvijo zadobimo boljši vpogled v naše poslovanje. Usklajevanje naših vtisov nam mora pomagati nadzirati jih; toda dopuščanje, da nam razum vlada, je tako nizkotno in brezupno, kakor

³⁰ ta grda beseda, ki je sicer ne najdemo v slovenskem pravopisu, pa bi jo lahko..., mi je zelo všeč, ker sama na sebi izraža nehote svojo pravo naravo, sicer pomeni umovanje ipd.; op.p.

bi pričakovali od naših poslovnih knjig, da nas osvobodijo in odrešijo, po eni strani, pobude, in po drugi, dejanskih transakcij.

34. But ye, o my people, rise up & awake!

*

34. Toda vi, o moje ljudstvo, vstanite in se prebudite!

NOVI KOMENTAR: Mi ne smemo biti preračunljivi, ne smemo se pričkati in kritizirati; vse to vodi v delitev volje in stagnacijo. To so okovi našega itja. Ti pretrgajo kito našemu Pegazu. Vstati moramo, iti, ljubiti; moramo se prebuditi, in biti čuječni:

*Radostni in željni bodimo, Okrasivši si kodre,
Oblegat krenimo, To Mesto Jutranje.*

Skrivnost magike je »razvneti se v molitvi.« To je pravšen preizkus za zvezdo, da se zažene, ognjevita, skozi nebo. Ne morete je zamenjati za eno staro devico, ki se pritožuje nad vsem. To veselje je divje veseljačenje atomov, ljudi, in zvezd, vsak je ena duša svetlobe in radosti, ki jezdi večnost.

Bodite pozorni, moramo »vstati« preden se »prebudimo«! Hrepenenje po Višjem je sanjanje – Izpolnitev Želje, ki ostane fantazma, da se nam dobrika ter nas odvrne od iskanja stvarnosti – razen če ji ne sledimo z dejavnostjo. Samo tedaj postanemo povsem osveščeni sebe, in začenjamo reagirati na svet, v katerem živimo.

35. Let the rituals be rightly performed with joy & beauty.

*

35. Naj bodo rituali pravilno izvedeni z radostjo in lepoto.

STARI KOMENTAR: Bodimo praktični ljudje, ne blebetači čenč in plitkosti.

NOVI KOMENTAR: Ritual ni neka melanholična formalnost; to je zakrament, ples, obhajanje univerzuma. Univerzum je nenehen zanos, divji in neomejen, nora strast brzine. Astronomi nam govorijo o tej Veliki Republiki Zvezd; fiziki govorijo isto o Mali Republiki Molekul. Mar bi Srednja Republika Ljudi ne smela biti enaka? Uglajeni etiki oklevajo; njihov ideal je pogrebna slovesnost. Njihovo obzorje je omejeno s smrtjo; in njihova vohunska očala so zamegljena z idejo grešnosti. Novi Eon razglašča Človeka kot Nesmrtnega Boga, večno aktivnega v izvrševanju Svoje Volje. Vse je radost, vse je lepota; to Voljo mi proslavljamo.

V tem verzju vidimo, kako prebujenje vodi v urejeno in smotrno delovanje. Radost in lepota sta dokaza, da je naše funkcioniranje svobodno in ustrezno; kadar ne uživamo in ne najdemo ničesar vrednega občudovanja v svojem delu, potem počenjamo to narobe.

36. *There are rituals of the elements and feasts of the times.*
37. *A feast for the first night of the Prophet and his Bride!*
38. *A feast for the three days of the writing of the Book of the Law.*
39. *A feast for Tahuti and the child of the Prophet – secret, O Prophet!*
40. *A feast for the Supreme Ritual, and a feast for the Equinox of the Gods.*
41. *A feast for fire and a feast for water; a feast for life and a greater feast for death!*
42. *A feast every day in your hearts in the joy of my rapture!*
43. *A feast every night unto Nu, and the pleasure of uttermost delight!*

*

36. *Obstajajo rituali elementov in sezonska praznovanja.*
37. *Praznovanje prve noči Preroka in njegove Neveste!*
38. *Praznovanje treh dni pisanja Knjige Zakona.*
39. *Praznovanje za Tahutija in otroka Preroka – tajno, O Prerok!*
40. *Praznovanje Vrhovnega Rituala, in praznovanje Enakonočja Bogov.*
41. *Praznovanje ognja in praznovanje vode; praznovanje rojstva in večje praznovanje smrti!*

42. Praznovanje vsak dan v vaših srcih v radosti moje vznesenosti!

43. Praznovanje vsako noč za Nu, in užitek skrajne naslade!

STARI KOMENTAR: 36 – 43. Crescendo ekstaze zgolj v mislih na izvajanje teh ritualov; ki se pripravljajo pod imenitnim vodstvom V.V.V.V.V.-ja.

NOVI KOMENTAR: 36. Vsak element – Ogenj, Zemlja, Zrak, Voda, in Duh – ima svojo lastno naravo, smoter in magijski obrazec. Tako ima vsak izmed njih lahko svoj prikladen ritual. Mnogi taki so v surovi obliki opisani v *Zlati Veji* dr. J. G. Frazerja, Proslavljenca Sv. Trojice!³¹

Še posebej primerni so prazniki ali festivali ob vstopu sonca v kardinalno znamenje vsakega elementa ob enakonočjih in solsticijih.³²

Razlika med »rituali« in »praznovanji« je naslednja: s prvimi se neka posebna energija generira, dočim se pri drugih vobče sprošča³³ naša odvečna energija. A vključujejo festivali tudi periodično hranjenje.

³¹ sc. *Univerze v Cambridgeu; op.p.*

³² *Po keltskem ali evropoganskem, predkrščanskem koledarju so ti štirje elementarni rituali imenovani Mali Sabati; t.i. Veliki Sabati pa so t.i. Predvečeri Prvega Maja, Beltane, ki je označeval začetek Poletja, nato Prvega Avgusta, Lammass, kot Vrhunec Poletja; nato Prvega Novembra, Samhain, začetek Zime; in Prvega Februarja, Imbolck, kot vrhunec Zime; vsi ti rituali so bili predstavljeni, in so še vedno, kot različne faze svatovanja Velikega Boga Odina in Boginje Freye. Vzporednost s t.i. Elevationskimi Misteriji je očitna in govori v prid univerzalnosti poganskega spomina. To je tudi osnova poganskega (solarno-faličnega?) preporoda v današnji Evropi in Ameriki, ki ga nekateri imenujejo Witchcraft ali Wicca, beri Uiča. Primerjava z gregorijanskim ali krščanskim ali rimo-katoliškim koledarjem nam da slutiti zmedo v kateri se nahaja naša »civilizacija« danes! Prevladujoči feminizem, je edina slabost Witchcrafta, zato je Telema, v kateri sta moški in ženski element uravnovešena v Zmagovitem in Okronanem Otroku, pravi vodič. Znano je tudi dejstvo, da je bil Crowley soudeležen tudi v škotskem poganskem preporodu kot pisec in inspirator teh preprostih ritualov. Op.p.*

³³ sc. *prazni, praznuje; op.p.*

37. Poseben praznik naj se dogaja dvanajstega avgusta vsako leto, ker se je na ta dan zgodila poroka Zveri, ki je omogočila razodetje Novega Zakona. (To ni zagovarjanje poroke. Izjeme ne delajo pravila.)

38. To je 8., 9. in 10. april; praznovanje se pričinja ob poldnevu.

39. To posebno praznovanje je takega značaja, da je primerno zgolj za posvečence.

40. Vrhovni ritual je Invokacija Horusa, ki je predhajala pričetku Novega Eona. Datum je 20. marec.

Enakonočje Bogov je izraz, namenjen opisu pričetka nekega novega eona, ali nove magijske formule. Proslavlja naj se ob vsakem enakonočju, na način, ki je poznan Neofitom A.:A.:.

41. Praznika ognja in vode naznačujeta radost, ki naj se ustvari ob puberteti dečkov in deklic.

Praznik za življenje je ob rojstvu; praznik za smrt pa ob smrti človeka. Skrajno pomembno je, da pogrebe naredimo radostne³⁴, da se ljudje navadijo ter izurijo v zavzemanju pravilnega vidika na smrt. Strah pred smrtjo je eno najmočnejših orožij tiranov, kot njihov bič; ta zmede celoten človekov pogled na svet.³⁵

42. Tistemu, ki je uresničil Hadita, ob tem verzu ni potreben komentar. Čudovito je to, ta radost ob prebujenju vsako jutro v resnico naše nesmrtnosti energije in zanosa.

43. Spanje je povratek, v nekem smislu, v naročje Nuit. Vendar se mora zgoditi eno posebno dejanje čaščenja Naše Gospe, kakor vi že dobro veste.

³⁴ prešerne; op.p.

³⁵ Primerjaj Birmo ob puberteti v krščanstvu ali Obrezo v judaizmu. Psihologija tega praznika je bistvena, kakor tudi smoter in oblika rituala. Tudi Krst se s tega vidika smatra za definitivno črno-magijski ritual in bi se moral ukiniti, če bi se duhovniki zavedali psihološkega in magijskega učinka na nič hudega sluteče malo dete. Pravtako se t.i. Velika Noč, Pasha, s stališča Teleme smatra za največji črno-bratski praznik, v katerem se potrjuje Sebičnost ter Strah pred Ljubeznijo-Smrtjo, če se sploh še kdo spomni njegovega izvora; a tega oni ne bodo nikdar priznali, niti nemara razumeli. Jezusov prvotni plan je bil Odrešitev Judov izpod uroka brezverstva; kristjani so ga nato razširili na ves svet, profanirajoč Misterij Križa in stvarivši Pseudo-Krista, največji kult osebnosti v zgodovini človeštva! Op.p.

44. Aye! feast! rejoice! There is no dread hereafter. There is the dissolution, and eternal ecstasy in the kisses of Nu.

*

44. Zares! Praznujte! Radujte se! Brez strahu odslej. Obstaja stopitev, in večna ekstaza v poljubih Nu.

STARI KOMENTAR: Radujte se brez strahu; smrt je zgolj stopitev, združitev Hadita z Nu, Jaza z Vsem, Joda z Alefom. (Jod 10 + Alef 1 = 11, kar je Abrahadabra, beseda, ki združuje 5 in 6.)

(No, AYE je tudi trigrammaton in znese 16, kar pomeni ATU XVI, Prestreljeni Stolp, Božjo Hišo, Vojno ipd., torej gre za Zrušenje Trdnjave Jaza, kar je esenca družabnega praznovanja-stapljanja, radovanja, omame, ljubezni, smrti, boja, religije itn. Op.p.)

NOVI KOMENTAR: Nikar se ne bojte »iti v korak.« Bolje je izčrpati se, kot pa zarjaveti. Nepremagljivi ste, in imate neizčrpno energijo. Veliki ljudje si najdejo čas za vse, se ne izmikajo ničemur, se proslavijo v pol ducata različnih smereh, imajo dvajset ljubezenskih afer istočasno, in dočakajo visoko starost čili in zdravi. Mehkužneži in hipohondri nikoli ne pridejo nekam. Običajno umrejo zgodaj; in tudi če bi živeli večno, čemu neki?

Telo je tako neka omejitev, kot tudi nek instrument. Ko se zgodi smrt, kakor se tudi mora, se posameznik razširi in izpolni v vse smeri; gre za omniformen Samadhi. To je seveda »zunanja ekstaza« v smislu, kakor smo že razložili. Toda v časovnem svetu Karma rekoncentrira elemente, nakar pride do novega utelešenja.

45. There is death for the dogs.

*

45. Smrt je za pse.

STARI KOMENTAR: Tisti izven našega kroga ekstaze gotovo umrejo. Zemlja se povrne v zemljo, pepel v pepel, prah v prah.

NOVI KOMENTAR: Naduteži, krepostneži, kristjani, umrejo v pravem pomenu besede; kajti, četudi so »zvezde,« zanje telo ni zadostno (nekako), da bi nadaljevalo individualnost. Ni nobene baze za magijsko spominjanje, če naša inkarnacija ne vsebuje nič spomina vrednega. Štejte leta z vašimi ranami – *forsitan haec olim meminisse juvabit*. V zvezi z vprašanjem smrti, navajam iz *Libra Alef*:

De Morte
(O smrti)

Spraševal si me o Smrti, in to je moje Mnenje, za katerega ne pravim: To je Resnica. Prvič: v Templju, imenovanem Človek, je Bog, njegova Duša, ali Zvezda, individualna in večna, a je tudi vsebovana v Telesu Naše Gospe Nuit. Torej ta Duša, kakor en Oficir v Visoki Maši Kozmosa, si nadene Obleko svoje Službe, to je, se vseli v en Tabernakelj Iluzije, Telo in Um. In ta Tabernakelj je podvržen Zakonu Spremembe, ker je kompleksen in raztresen, reagirajoč na vsak Dražljaj ali Vtis. Če je tako Um neprestano privezan na Telo, Smrt nima Moči, da ga povsem razkroji, vendar razpadajoča Lupina Mrtvega Človeka, ko njegov Um za nekaj časa drži skupaj njegovo Svetlobno Telo, zalezuje Zemljo, iščoč (v svoji Zmoti, ker se boji Spremembe) nov Tabernakelj v nekem drugem Telesu. Te Lupine so se povsem odtrgale od Zvezde, ki jih je razsvetljevala, in so Vampirji, ki obsedajo tiste, ki se sami odpravljajo v Astralni Svet brez Magijske Zaščite, ali jih invocirajo, kakor to počnejo Spiritisti. Kajti s Smrtjo se Človek loči zgolj od Grobega Telesa, najprej, in je celovit sicer na Astralnem Planu, kakor je bil v svojem Življenju. A ta Celovitost utrpi Stres, in se razpustijo njegovi Oporniki, najprej šibkejši in nato še močnejši.

De Adeptis R. C. Eschatologia
(Eshatologija o Adeptih Rože in Križa)

V tej Luči zdaj razmisli, kaj bo doletelo Adepta, njega, ki je nenehno in čvrsto stremel k svoji Zvezdi, uglašujoč Um na Glasbo njene Volje. V njem, če je njegov Um sestavljen popolnoma v samem sebi ter združen z njegovo Zvezdo, je tako čvrsta Konfekcija, da se zlahka odtrga ne le od Grobega Telesa, temveč od Finega. To Fino Telo ga veže na Astral, kakor ga je Grobo na Materialni Svet; tako potem voljno dovrši Zakrament Druge Smrti, in zapusti Svetlobno Telo. Toda Um, oprijemajoč se tesno, po Pravici svoje Skladnosti in Zmožnosti svoje Ljubezni, svoje Zvezde, se upira Ministrom Razkroja, za neko Razdobje, odvisno od njegove Čvrstosti.

Torej, če je ta Zvezda ena od tistih, ki so vezane na Veliko Zaprisego, utelešajoč se brez Jenjavanja zavoljo Užitka v Kozmičnem Zakramentu, potem si poišče novi Nosilec na Predpisan Način, ter naseli Zarodek nekega Otroka in ga oživi. In če se jo v tem Času Um njenega prejšnjega Tabernaklja še vedno oprijema, obstaja kontinuiteta Karakterja, ter Spominjanje med dvema Nosilcema. To je, na kratko in brez Obdelave, Pot Asarja v Amentī, v skladu z mojo Presojjo, za katero pa ne rečem: To je Resnica.

De Nuptiis Summis
(O skrajnih porokah)

Zdaj pa k tej Doktrini, o Sin moj, dodaj še tisto, ki si jo zvedel iz Knjige Zakona, da je Smrt Stopitev v Poljubu Naše Gospe Nuit. To je pravo Sozvočje kakor Basa s Sopranom; kajti tu je Impulz, ki nas pripravi k Magiki, Bolečina Zavestnega Uma. Zadobivši potem Veščino, da najdemo Vzrok te Bolečine v Občutku Ločenosti, in njegovo Izginotje v Združenju Ljubezni, je Vrhunec Naše Svete Umetnosti to, da predamo Celotno Bitje Naše Zvezde v Svatbi naše Telesne

Smrti. Torej moramo svoj celoten Stroj narediti za resnično in pravo Pritiklino naše Sile, brez Razpoke, ali Trenja, ali kakšne druge Izgube ali Ovire njegovemu Delovanju. Dobro ti je znano, kako Konj, ali celo nek Stroj, poganjan s Človekovim Stopalom, postane nekako podaljšek Jezdeca, vsled njegove Spretnosti in Navade. Na ta način naj ima tvoja Zvezda Korist od tvojega Nosilca, usvojivši ga, in hranivši, tako da bo ozdravljen svoje Ločenosti, in to celo v Življenju, a še najposebneje v Smrti. Pravtako moraš okrepiti svoj Nosilec v Maši s pravilno Rastjo v Ravnovesju, da postaneš brbek in lep Ženin, Zmožen Mož in Bojevnik, vreden Postelje tako božanskega Stapljanja.

46. *Dost thou fail? Art thou sorry? Is fear in thine heart?*

*

46. Si se upehal? Ti je žal? Je strah v tvojem srcu?

STARI KOMENTAR: Prerok je bil spet zmeden in zaskrbljen; v njegovi duši je bilo namreč sočutje do vseh bitij. Toda, čeravno je njegov čut nemara občudovanja vreden in nujen za smrtnike, vendarle pripada planom iluzije. Bazira na enem napačnem razumevanju.

NOVI KOMENTAR: Ta verz izpolji nekaj, kar je psihološko dejstvo, nujna vez med strahom, žalostjo in zmoto. Hoteti in smeti sta tesno povezani moči Sfinge, in obe bazirata na vedenju. Če imamo pravilno razumevanje veselja, če vemo, da smo svobodna, nesmrtna, neomejena, neskončna sila in ogenj, potem lahko hočemo in smemo. Strah, žalost in zmota so zgolj prikazni.

47. *Where I am these are not.*

*

47. Kjer sem jaz, tega ni.

STARI KOMENTAR: Hadit ne ve nič o teh stvareh; on je čista ekstaza.

NOVI KOMENTAR: Hadit je povsod; strah, žalost in zmota so zgolj »sence.« Zaradi tega je sočutje nesmiselno.

Možen je ugovor, da »sence« kljub vsemu obstajajo; »rozaste podgane« alkoholika ne moremo eksorcirati z metodami Krščanske Znanosti. Prav res – one so, dejansko, nujne funkcije naše ideje veselja v njegovi dualistični »predstavi senc.« A one ne tvorijo nobenega dela Hadita, ki je izpod vseh pogojev. In one so v nekem smislu manj resnične od svojih logičnih nasprotkov, ker so očitno nezdružljive z nespremenljivim in neosebim. Svoje korenine imajo v zamislih, ki vključujejo minljivost in osebnost. Strogo rečeno, veselje ni nič manj nesmiselno od žalosti, kar zadeva Hadita; toda s stališča posameznika to ni primer. Naš strah pred smrtjo izgine vsled spoznanja, da v resnici nekaj takega sploh ne obstaja; toda naše veselje v življenju ni prizadeto.

48. Pity not the fallen! I never knew them. I am not for them. I console not: I hate the consoled & the consoler.

*

48. Ne obžaluj padlih! Nikoli jih nisem poznal. Nisem zanje. Jaz ne tolažim: jaz sovražim tako tolaženca kot tolažitelja.

STARI KOMENTAR: Hadit ni nikoli oskrunil svoje čistosti s prividom žalosti, etc. Celo ljubezen in pomilovanje do padlih je neko poistovetenje s tem prividom, in zatorej neka kontaminacija.

NOVI KOMENTAR: Kar nekajkrat je bilo prikazano v tej Knjigi, da je »padec« v resnici nemogoč. »Vse je vedno tako kot je bilo.« Simpatiziranje s prividom ni le nesmisel, temveč skuša podaljševati lažno predstavo. Napaka je, če skvarimo otroka, ali če ustrezemo neki *malade imaginaire*. Nasprotno, mi moramo pregnati sence s prižigom ognja, in ta ogenj je: Delaj po svoji volji!

49. I am unique & conqueror. I am not of the slaves that perish. Be they damned & dead. Amen. (This is of the 4: there is a fifth who is invisible, & therein am I as a babe in an egg.)

*

49. Jaz sem edinstven, in zavojevalec. Jaz ne pripadam sužnjem, ki ginevajo. Naj bodo prekleti, in mrtvi. Amen. (To je iz 4: obstaja še peti, ki je neviden, in v njem sem kakor dete v jajcu.)

STARI KOMENTAR: Nadaljuje se kletev napram suženjske duše. »Amen. To je od 4 ...« Se pravi, to bi se moralo izgovarjati s štirimi črkami (elementi), AMEN, ne AMN. Peta, ki je nevidna, je Oin, 70, Oko. Torej Alef-Mem-Tav-Šin = 741, plus 70 = 811 = IAΩ, kar je grška oblika za Jod Heh Vav Heh, sintezo štirih elementov: Alef Mem Tav Šin. (Ta Oin je nemara O v besedi N.O.X., *Liber VII.*, I. 40.)³⁶

NOVI KOMENTAR: Mi moramo premagati privid in ga izgnati. Za sužnje, ki ginevajo, bi bilo bolje, da so mrtvi. Tako se bodo prerodili v svet, kjer je svoboda zrak, ki ga bodo dihali.³⁷ Tako torej, z vso ljubeznivostjo, Kristjane levom!

»Dete v Jajcu« je Harpokrates; to je njegova običajna podoba.

Nisem preveč zadovoljen s starim komentarjem na ta verz. Zdi se prej da je ta »Amen« očitno neka sinteza štirih elementov, nevidni peti pa je Duh, Spirit. Toda Harpokrates, Dete v Jajcu, je Devica³⁸ v Zodiaku, pravgotovo, a Merkur med planeti. Merkurij ima krilato čelado in krilate opetnike, in krilato palico, okrog katere sta oviti dve kači, in On je Ta, ki Gre. In njegova črka je Bet, ki ima vrednost 2; in

³⁶ Crowley je imel v mislih verz iz *Libra VII vel Liberi*: »Ko me boš spoznal, O Prazni Bog, bo moj plamen popolnoma izgorel v Tvoji veličastni N.O.X.« Prazni Bog je Horus-Dete v Jajcu. Op.p.

³⁷ Če se niso zmožni osvoboditi v tem življenju, seveda; kar pa ni nemogoče, če le ni njihova uročenost tako usodna, kar nemara tudi ni nemogoče. Je to moj optimizem iz sočutja? Ne vem, morda. Vprašajte še strica Friedricha! Op.p.

³⁸ točneje Devičnik; op.p.

AMN je 91, plus 2 pa je 93. Amoun je seveda Jupiter v njegovi najvišji obliki. Da bi to v celoti razumeli, morate preučiti moja »Pariška Dela«; pravitako morate biti iniciat O.T.O.

50. Blue am I and gold in the light of my bride; but the red gleam is in my eyes; & my spangles are purple & green.

*

50. Plav sem in zlat v svetlobi svoje neveste; toda rdeč sij je v mojih očeh; in moje bleščice so vijoličaste ter zelene.

STARI KOMENTAR: Primerjaj z I, 60.

NOVI KOMENTAR: Tu je sugerirana Podoba »zvezde in kače.«

51. Purple beyond purple: it is the light higher than eyesight.

*

51. Vijoličasta onstran vijoličaste: to je svetloba iznad vidnega spektra.

STARI KOMENTAR: Purpurna – ultravijolična, najpozitivnejša med barvami. Dočim je zelena najnegativnejša, na polovici barvnega spektra.

Magikalna podoba Hadita je potemtakem oko sredi ovite kače, rdečega sijaja – spiritualno rdeča je barva duha narave, in črka Šin ni le ogenj – na vrhu trikotnika v polkrogu telesa Nuit, zlivajoč bleščice iz spektra osmih barv, vključno z ultravijolično, razen ultra-rdeče; preko pa visi črn pajčolan, kakor naznačuje naslednji verz.

NOVI KOMENTAR: Določen namig je v tem »purpurju,« kakor bi bil povezan z »vidom,« ki naj bi razodel neko istovetnost Hadita s škratom-dušo tistim, ki posedujejo – videnje!

52. There is a veil: that veil is black. It is the veil of the modest woman; it is the veil of sorrow, & the pall of death: this is none of me. Tear down that lying spectre of the centuries: veil not your

vices in virtuous words: these vices are my service; ye do well, & I will reward you here and hereafter.

*

52. *Obstaja pajčolan: ta pajčolan je črn. To je pajčolan čednostne ženske; to je pajčolan žalosti, ter zagrinjalo smrti: nič od tega ni od mene. Raztrgajte to lažno prikazen stoletij: ne zakrivajte svojih pregreh v krepostne besede: te pregrehe so moja služba; vi pošteno delate, in jaz vas bom nagradil tu in poslej.*

STARI KOMENTAR: Ta verz je problematičen za vsakogar, bodisi z, ali brez moralnosti. Kajti to, kar »ljudje« dandanes imenujejo »pregreha,« je v resnici vrlina – vrlina, močatost – »čednost« pa - bojazljivost, hipokrizija, navidezna krepostnost, častitost, čednostnost, in tako naprej, pa so v resnici pregrehe: vitia, hibe.³⁹

NOVI KOMENTAR: Mohammed je zasekal v korenino tega norega praznoverja tabuja s temi besedami: »Ženske so vaše polje; pojdite vanj nadnje po volji.« On je zasekal le na pol. Jaz pravim: Pojdite vanj nadnje, kakor je vaša volja in njihova volja. Dve tretjini moderne mizerije izvira iz seksualne nezadoščenosti ženske. Nezadovoljena ženska je prekletstvo tako zase kot za vsakega v njeni soseščini. Ženske se morajo naučiti, da si privoščijo radost brez strahu ali sramu, in tako moški kot ženske se morajo izuriti v tehniki spolnosti. Seksualna zavrtost vodi v nevrozo, in je vzrok socialnega nemira. Nepoznavanje seksualne tehnike vodi v nezadovoljstvo in

³⁹ *Krepost kot krepkost, kar je tudi pomen poštenosti, namreč, silina, in moralnost je v bistvu karakternost, v smislu poštene sijajnosti, kar je spet silovitost, še več, sama volja-za-moč; hipokrizija je sramežljivost ali skrivanje, zakrinkavanje; licemerje pa je vohunjenje ali merjenje lic z merilom prevladujoče-javne-masovne vrline, morale – moralna zmedenost je dandanes resnično... silna...silovito sijajna! In to samo zaradi pradednega STRAHU Jehove pred Kačo Resnice ter postmodernega strahu katolikov pred bratom Friedrichom in očetom Aleisterjem; ateisti in imoralisti in agnostiki bi morali vsaj TO VEDETI, če so že tako NE-SMELI, da HOČEJO-NOČEJO MOLČATI, da bi NE-KAM PRIŠLI. Aumgn. Op.p.*

razočaranje, celo tam, kjer je strast svobodna in nebrzdana. Seks ni vse v življenju, kakor tudi hrana ni vse; toda dokler ljudje ne zadovoljijo teh naravnih potreb, je nesmiselno pričakovati, da bodo mislili na kaj drugega. Ta resnica je bistvena za državnike, zdaj ko imajo ženske nekaj neposredne politične moči. Gotovo bodo prevrnile republiko, če ne bodo deležne polne seksualne zadoščenosti. Ženske so tu številnejše od moških, in en moški ne more zadovoljiti ženske, če ni več in prizadeven. Novi Eon bo ustvaril bazo srečnih žensk. Ženska pod vladavino tabuja je prislutna za življenje, mrzka svojim bližnjim, ter nesrečna sama v sebi.

Študent naj preuči v *Libru Alef* in *Libru 418* zvezo med »čednostjo« in držo »Črnih Bratov.«

53. *Fear not, o prophet, when these words are said, thou shalt not be sorry. Thou art emphatically my chosen; and blessed are the eyes that thou shalt look upon with gladness. But I will hide thee in a mask of sorrow; they that see thee shall fear thou art fallen: but I lift thee up.*

*

53. *Ne boj se, o prerok, zdaj ko so te besede izrečene, ne smeš obžalovati. Ti si izrazil moj izvoljenec; in blažene so oči, na katere boš zrl z zadovoljstvom. A zakril te bom v masko žalosti; tisti, ki te bodo videli, se bodo bali, da si propadel: toda jaz te povzdignem.*

STARI KOMENTAR: A prerok je spet zamrzil pisanje. Bog ga je potešil. Pravtako mu je prerokoval njegovo bližnjo prihodnost, ki se je izpolnila, in se še vedno uresničuje v času (1909, Sonce v 20° Raka) tega pisanja. In še bolj izrazito zdaj (1911, Sonce v Vagi), posebno te besede, »A jaz te povzdignem.«

NOVI KOMENTAR: Zares! Prestrašil sem se, ko mi je Bog Stvarstva, kakršno bi Moralo biti, povedal Kakšne Stvari So. Rodil

sem se germanski vladarici,⁴⁰ in nisem verjel v revolucijo, ki sem si jo želel. In glej! Prišla je nad nas, še preden se je začelo petnajsto leto Novega Eona (1918).

54. Nor shall they who cry aloud their folly that thou meanest nought avail; thou shall reveal it: thou availest: they are the slaves of because: They are not of me. The stops as thou wilt; the letters? change them not in style or value.

*

54. In naj nikar glasno ne vpijejo svojo neumnost, češ da ne kaniš nič koristiti; razkrij to: pa še kako koristiš: oni so sužnji zatokera: Oni niso od mene. Ločila, kakor boš hotel; črke? Ne spreminjaj niti njih stila niti vrednosti.

STARI KOMENTAR: Predvideno zmagoslavje nad racionalisti.

Punktuacija te knjige je bila storjena po njenem pisanju; ob času pisanja je šlo le za hitro čekanje po nareku.

NOVI KOMENTAR: Drugi del besedila je bil odgovor na neko neizrečeno vprašanje v zvezi z nenavadnim fraziranjem.

Prvi del je dovolj jasen. Premnogo je ljudi plitkega uma, ki ne verjamejo v magiko. Temu je nedvomno delno vzrok slaba predstavitev predmeta s strani prejšnjih učiteljev. Jaz sem poistovetil magiko z umetnostjo življenja. Transcendentalna superstruktura ne bo preobremenila tistih, ki so zastavili to pravilno osnovo.

V tem verzuz se nahaja en izdelan kriptografski pomen; besede »folly«, »nought«, »it,« in »me« naznačujejo smer raziskovanja.⁴¹

⁴⁰ sc. materini predniki, familija Somerset, so izšli iz stare germanske kraljevske rodbine; op.p.

⁴¹ Skrb zavoljo morebitnega zgolj-dobesednega, preplitkega in preveč črno-belega razumevanja Svetega Teksta; sicer gre za že iz prejšnjih komentarjev znane kabalistične ključne. Op.p.

55. Thou shalt obtain the order & value of the English Alphabet; thou shalt find new symbols to attribute them unto.

*

55. Priskrbi vrstni red in vrednost angleške abecede; poišči nove simbole, da jih boš pripisal črkam.

STARI KOMENTAR: Storjeno. Glej *Liber Trigrammaton*, komentar.⁴²

NOVI KOMENTAR: Atribucija v *Libru Trigrammaton* je teoretično zadovoljiva; toda iz nje se še ni rodila nobena koristna Qabala. Nagibam se temu, da bi raziskal problem sanskrtskih korenov, ter Enohianske zapise, da bi stvari dal bolj spolirano obliko.

56. Begone! ye mockers; even though ye laugh in my honour ye shall laugh not long; then when ye are sad know that I have forsaken you.

*

56. Izginite! vi zasmehovalci; četudi se smejete meni v čast, se ne boste dolgo smejali: kadar ste potrti, vedite, da sem vas zapustil.

STARI KOMENTAR: Bog se ponovno istoveti z esencialno ekstazo. On noče nobenega namigovanja, temveč identiteto.

NOVI KOMENTAR: Te pasaže je vsekakor zelo težko dojeti. Zdi se, kakor bi šlo za obet neke možnosti na obzorju prihodnosti. Na primer, ta verz bi bil lahko prikladen v primeru neke institucije lažnega kulta vsiljivcev.

⁴² Gre za pripis sedemindvajsetih taoističnih trigramov angleškim oz. latinskim črkam, čigar smoter in logika je še vedno predmet ugibanj med kabalisti. Kakor je meni znano, Crowleyev komentar tega Svetega Libra ni bil še nikjer izdan, nemara celo niti še napisan. Vsekakor gre za zelo vzvišen študij moderne Qabale. Op.p.

Doktrina je ta, da je Hadit nukleolus (če si sposodim izraz iz biologije) kateregakoli zvezdnega organizma. Zasmehovati Hadita pomeni zatorej očitno nekaj zelo sličnega, kar predstavlja tista misteriozna fraza iz »Novega Testamenta« v zvezi z neoprostljivim grehom, »blasfemija napram Svetega Duha.« Zvezda, ki jo je Hadit zapustil, bi tako bila v okoliščinah resnične smrti; to pa je stanje, značilno za »Črne Brate,« kakor so opisani v drugih delih tega dokumenta, ter drugod v Svetih Knjigah A.:A.:.

Naj ob tej priliki navedem dva poglavja iz *Libra Alef*, »De Inferno Servorum« in »De Fratribus Nigris«:

Zdaj, o moj Sine, ko si dojel Nebesa, ki so v tebi, v skladu s tvojo Voljo, poslušaj to, v zvezi s Peklom Sužnjevske Suženjskih Bogov, ki je resničen Prostor Mučenja. Oni so namreč, omejujoč sami sebe in bivši razdeljeni v Volji, gotovo Sluge Greha, in trpijo, kajti, ker niso združeni v Ljubezni z vsem Vesoljem, oni ne zaznavajo lepote, temveč Grdoto in Popačenost; in ker niso združeni v Razumevanju Sveta, zaznavajo le Temo in Zmešnjavo, v čemer vidijo Zlo. Tako na koncu pridejo, kakor so Manihejci, do tega, da najdejo, sebi v Grozo, Razdelitev celo v Enem, ne tisto Razdeljenost, ki jo mi poznamo zavoljo Veščine Ljubezni, temveč Razdeljenost Mržnje. In to, pomnoživši se po sebi, Konflikt vrh Konflikta, se konča v Godlji, ter Nezmožnosti in Zavisti Horonzona, ter v Gnusobah Brezna. In od takih Gospodarjev so Črni Bratje, ki se s svojimi Čaranji trudijo utrditi se v Razdeljenosti. Vendar celo v tem ni resničnega zla, kajti Ljubezen premaga Vse, in njihova Pokvarjenost in Razpršenost je pravitako Zmaga BABALON.

O moj Sin, vedi tudi to v zvezi s Črnimi Brati, ki vzklikajo: Jaz sem Jaz. To je Ponarejanje in Utvara, kajti Zakon ne prenese izjeme. Ti Bratje zatorej niso Ločeni, kakor si zaman mislijo, odeti v Zmoto; temveč so posebne Kombinacije Narave v njeni Raznolikosti. Veseli se zato tudi v Motrenju teh, oni so namreč dostojni Popolnosti, in Krasot Lepote, kakor bradavica na Licu Ženske. Naj rečem, ako bi to bil del tvoje lastne narave, celo tvoje,

da si ustvariš nek tako zlohoten kompleks, mar bi se ne boril z njim in ga uničil z Ljubeznijo, temveč šel po svoji Poti? Tega ne zanikam brez obotavljanja, niti potrdim; ne, mar bi izrekel le Namig na nekaj, kar bi lahko predvidel? V moji lastni Naravi je namreč to, da v tej Zadevi menim, da je najvišja Modrost Molk. Tole pa ti povem, in to Jasno, da na to grozo ne smeš gledati s Strahom, ali Mržnjo, temveč sprejmi to, kakor sprejmeš vse drugo, kot nek Pojav Spremembe, se pravi, Ljubezni. Kajti v hitrem Toku lahko zagledaš neko Vejo, ki se vsled Igre Vode začasno trdno drži pokonci, in preko tega Vzporedja lahko razumeš Naravo tega Misterija Poti do Popolnosti.

57. *He that is righteous shall be righteous still; he that is filthy shall be filthy still.*

*

57. Tisti ki je pravičen, naj bo še naprej pravičen; tisti ki je pokvarjen, naj bo še naprej pokvarjen.

STARI KOMENTAR: Citat iz Apokalipse, Ta Bog ni Odrešenik: On je pač On sam. Ne morete Ga oboževati, niti Ga iskati – On je On. In če si ti On, dobro.

NOVI KOMENTAR: Ta, in prvi del naslednjega verza prikazuje neoskrunljivost Hadita, naše Kvintesence. Vsaka zvezda ima svojo lastno naravo, ki je zanjo »prava.« Mi ne smemo biti misijonarji, z idealnim merilom oblačenja in obnašanja, ter takimi težaškimi idejami. Mi moramo početi, kar je pač naša volja, in druge pustiti, da počnejo, kar je njihova volja. Mi smo neskončno strpni, razen do nestrpnosti. Ni dobro, kakorkoli že, poskušati preprečevati kristjanom njihovo vmešavanje, razen z edinim možnim zdravljenjem: Kristjane levom.

Nemogoče je spreminjati skrajno naravo nekega bitja, kakorkoli izvrstno že lahko uspemo preoblikovati njene zunanje znake, kakor so izpoljeni v neki od njenih kombinacij. Sladkost, belina in kristalasta struktura sladkorja je tako delno odvisna od prisotnosti ogljika; kakor so tudi grenkoba, zelenost in smolast sestav pri hašišu. Toda ogljik je

neizpodbitno ogljik. In celo če spremenimo nekaj, kar so videti elementi, kakor radij v svinec, gremo le korak dlje; še vedno obstaja nespremenljiva substanca – ali esenca Energije – ki je neizpodbitno ona sama, in osnova za vso raznolikost.

To drži tudi v primeru prikaza fizičnega monizma. Prav verjetno je lahko – kakor sem verjel že v svojem štirinajstem letu starosti – da so elementi vsi izomerni, razlikujoč se zgolj po geometrijski strukturi, električnem naboju, ali drugače na natančno isti način kot se ozon razlikuje od kisika, rdeče od rumenega, ter parafin od benzena istovetne formule. Vsekakor, vsaka »zvezda« nujno izhaja iz uniformne kontinuitete Nuit, in se razkroji nazaj v Njeno Telo vsled primernih analitičnih metod, kakor nam priča mistično izkustvo. Toda vsak kompleks je kljub vsemu edinstveno on sam; kajti obrazec njegove sestave je del njegove eksistence, tako da ta poseben obrazec tvori esenco njegove individualnosti. Nemogoče je spremeniti en šiling v dva kovanca za šest penijev, čeprav sta vrednost in material lahko istovetna; kajti del esence šilinga je namera biti en sam kovanec.

Zgornji razmislek mora naš um temeljito usvojiti, če hočemo zadobiti neko trdno intelektualno dožemanje resnice, ki tiči izza paradoksa bivanja.

58. Yea! deem not of change: ye shall be as ye are, & not other. Therefore the kings of the Earth shall be Kings for ever: the slaves shall serve. There is none that shall be cast down or lifted up: all is ever as it was. Yet there are masked ones my servants: it may be that yonder beggar is a King. A King may choose his garment as he will: there is no certain test: but a beggar cannot hide his poverty.

*

58. Resnično! Ne menite se za spremembo: bodite, kakršni ste, in ne drugačni. Zatorej bodo kralji Zemlje Kralji za vedno: sužnji naj služijo. Nihče ne bo ponižan ali povišan: vse je tako kot je vedno bilo. Vendar so nekateri moji služabniki zakrinkani: morda je oni berač tamkaj Kralj. Kralj si lahko izbira oblačila, kakor želi: tu ni nobenega gotovega testa: toda berač ne more skriti svoje bede.

STARI KOMENTAR: Vendar iz tega ni za sklepati, da mora On (in Njegov) izgledati vesel. Lahko navzamejo krinko žalosti.

NOVI KOMENTAR: Spet smo poučeni o trajnosti narave neke zvezde. Ne smemo soditi po trenutnih okoliščinah, temveč moramo prodreti do prave nravi.

Neki ekonomisti so po svoji logiki ugovarjali, češ da naš Zakon, razglašujoč, da je vsak moški in vsaka ženska zvezda, zvede družbo na njene elemente, ter da naredi hierarhijo ali celo demokracijo za nemogočo. To gledišče je površno. Vsaka zvezda ima neko funkcijo v svoji galaksiji, primerno svoji lastni naravi.

Mnogo zla je bilo storjenega vsled naše nevednosti v vztrajanju, prav nasprotno, da je vsak državljan sposoben za katerokoli in vsako socialno nalogo. A naš Zakon uči, da se zvezda mnogokrat zakriva pred svojo naravo. Tako je velika večina človeštva obsedena z nekim klečeplaznim strahom pred svobodo; dosedajšnji ugovori proti mojemu Zakonu so bili v glavnem predloženi s strani ljudi, ki si sploh ne drznejajo predstavljati grozot, ki naj bi sledile, če bi bili prosti v početju svojih lastnih volja. Občutek grešnosti, sramu, nezaupanja vase, to peha ljudi, da se oklepajo Krščanstva-sužnosti. Ljudje verjamejo v neko zdravilo zgolj v toliko, v kolikor je odvratno; metafizikalna korenina te ideje je v seksualni skvarjenosti mazohističnega tipa. Nato, »Zakon je za vse«; toda taki pohabljenjci ga bodo zavrnil, ter služili nam, ki smo svobodni, z zvestobo toliko bolj pasjo, kolikor bolj preprostost naše svobode nakazuje njihovo nizkotnost.

Celo tako plitki preprodajalci žajfnice kot sta Sir Walter Besant in Mr. James Rice so imeli nekaj slutenj o tem. Naj navedem *Ready-Money Mortiboy*, cap. XXIII:

Dolgobradi mož je stal vzvišen nad otroci, s svojo desno roko mahajoč jim ven v svet – kam? Vseeno kam: nekam stran: nekam v boljše kraje sveta – ne srce dečka, vendar se je razburilo v njem: in junaška stara angleška kri se mu je vzdignila, ko je govoril, s svojim globokim basom, o vrednosti enega samega človeka v teh daljnih deželah: - en svečan govor,

namenjen, da prinese sad v bodoče, ko bodo mladeniči, ki zdaj govorijo s pridušenim dihom govora in govorca, odrasli v može.

»Nevarno, Dick,« je rekel farmar John. »Kaj pa bom jaz počel brez mojih delavcev?«

»Ne boj se,« odvrne Dick. »Manj kot deset odstotkov njih le ima dovolj poguma, da bi odšli. Njim pomagajmo, in boš ohranil ostale.«

Avtor bi lahko dodal še, da bi najemnik bolje shajal brez teh odstotkov kvasa, da bi fermentirali njegov dotok nenevarnih rastlinojedih ljudi.

Nihče se bolj od mene ne zaveda, da je treba problem delavstva urediti praktično, ne idealno, toda v tem primeru je slučaj tak, da so idealni ogledi skrajno praktični. Napaka je bila v tem, da se je poskušalo proizvesti nek standarden artikel za oskrbo trga delavcev; to je zmeta tako z vidika kapitala, kot tudi delavstva. Ljudi ne bi smeli učiti branja in pisanja, razen če pokažejo za to zmožnost in željo. Prisilna izobrazba ni koristila nikomur. Ta je naprtila zgolj nek nevzdržen pritisk ljudem, katerim je nameravala koristiti; to je bila oslovska domišljavost intelektualcev, da so smatrali, kako so površne umske spretnosti obče koristna stvar. To je ena oblika sektaškega pobožnjaštva. Priznati moramo dejstvo, da velika večina človeških bitij v življenju nima druge ambicije, kot te, da bi izpolnili svoje usode brez zapletanja. Vse možnosti moramo nuditi ambicioznim, ter zato ustanoviti en razred moralno in intelektualno superiornih moških in žensk. Ne smemo imeti slabe vesti, če uporabljamo naravne kvalitete večinske mase človeštva. Ne vztrajamo na tem, da bi izurili ovce v lovu na lisice ali v predavanju zgodovine; poskrbeti moramo za njihovo telesno blagostanje, ter se veseliti njihove volne in mesa. Tako bomo imeli zadovoljen razred sužnjev, ki bodo sprejemali pogoje bivanja, kakršni v resnici so, ter se veselili življenja s spokojno modrostjo živine. Naša dolžnost je poskrbeti, da temu razredu ljudi ne bo ničesar manjkalo.

Patriarhalni sistem je za vse sloje boljši kot katerikoli drug; ugovori proti njem izhajajo iz njegovih zlorabljanj. Toda slabi gospodarji so bili

umetno ustvarjeni vsled natančno iste zmote, ki je bila odgovorna za slabe služabnike. Bistveno je poučiti gospodarje, da mora vsakdo odkriti svojo lastno voljo, in jo izvrševati. V naravi ni nobenega razloga za tekmovanje v rezanju vratov. Vse to smo že poprej razložili v drugih povezavah; tu je nujno le poudariti poanto. Jasno moramo dojeti, da mora vsak človek najti svojo lastno srečo na čisto osebni način. Naše težave so posledica domneve, da vsi želijo iste stvari, in je zato oskrba teh stvari postala umetno omejena; celo tistim dobrinam, katerih obstaja neizčrpana zaloga, so dvignili ceno. Na primer, svež zrak in lep razgled. V svetu, kjer je vsakdo počel svojo lastno voljo, ni nikomur manjkalo tega. V naši sedanji družbi, je to postal luksuz bogatih in brezdelnih, vendar je še vedno dostopno vsakomur, ki ima dovolj čuta za svojo emancipacijo od domnevnih prednosti mestnega življenja. Premišljeno so urili ljudi v hlepenju po stvareh, ki jih v resnici nočejo.

Zelo enostavno bi bilo obdelati to temo na dolgo in široko, a raje puščam vsakemu bralcu, da to postori sam v luči svoje inteligence; toda želel bi še posebej opozoriti kapitaliste ter delavske in politične liderje na tu izložene principe.

Zaključujem z navedbo štirih poglavij iz *Libra Alef*, ki obravnavajo to temo:

De Lege Motus
(O zakonu gibanja)

Razmisli, Sin moj, o teh besedah v Klicu ali Ključu Tridesetih Aetirov: Uzri Obraz svojega Boga, Začetek Udobja, čigar oči so Sijaj Nebes, ki ti je namenil Vladanje Zemlji, in njeni Neizrekljivi Raznolikosti! In spet: Naj ne bo Stvora na njej ali v njej, ki bil bi isti. Vsi Člani naj se razlikujejo po svojih Kvalitetah, in naj noben Stvor ne bo enak drugemu. Tu je tudi glas resnične Znanosti, ki glasno vpije: Variacija je Ključ Evolucije. Umetnost prihaja tu kot tretja, zaznavajoč Lepoto in Harmonijo Raznolikega. Zapomni si torej, O moj Sin, da so vsi Zakoni, vsi Sistemi, vsi Običaji, vsi Ideali in Standardi, ki skušajo proizvesti

Uniformnost, bivši v direktnem nasprotju z Voljo Narave, da bi spreminjala in razvijala skozi Raznolikost, prekleti. Z vso svojo Močjo Možatosti se bojuj proti tem Silam, kajti one se upirajo Spremembi, ki je Življenje; tako one pripadajo Smrti.

De Legibus Contra Motum
(O zakonih proti gibanju)

Ne govori v svoji zaletavosti, da so take Stagnacije Enost, kakor je tudi poslednja Zmaga tvoje svobodne Volje Enost. Kajti tvoja Volja se giblje skozi svobodno Funkcioniranje, v skladu z njeno posebno Naravo, k Cilju Stopitve vseh Kompleksnosti, dočim so Ideali in Merila Poskusi ustavljanja tebe na tej Poti, čeravno za tvojega Bližnjega nemara ni tako. Posadi vse ljudi na konja, da bodo jezdili; ti goniš peš-vojaka po njegovi poti, gotovo; a kaj si storil za moža-Ptico? Imeti moraš preproste Zakone in Običaje, da se izrazi obča Volja, in s tem preprečiš Tiranijo ali Nasilje manjšine; vendar jih ne pomnožuj! Tako ti bom zdaj objavil Meje Civilnega Zakona na Skali Zakona Teleme.

De Necessitate Communi
(O občih potrebah)

Najprej razumi, da Rušitelji Spokojja Človeštva počnejo to vsled Vzroka svojega Nepoznavanja njihovih Resničnih Volja. Zatorej, kakor se bo ta moja Modrost razširjala med Človeštvom, tako bo lažna Volja do Zločina nujno postajala nenehno vse redkejša. Pravtako bo Izvajanje Naše Svobode povzročilo, da se bodo rojevali Ljudje z vse manj Prizadetosti od Bolesti Duha, ki vzgaja te lažne Volje. Toda v tem Razdobju čakanja na to Popolnost, moraš z Zakonom zagotoviti Vsakomur Sredstva za

Zadovoljitev njegovih telesnih in njegovih mentalnih Potreb, puščajoč ga Svobodnega, da si razvije katerokoli Superstrukturo v skladu z njegovo Voljo, ter ga zaščititi pred komerkoli, ki bi skušal odvzeti mu te vertebralne Pravice. Zatorej postavi nek Standard Zadovoljitve, čeprav mora variirati v skladu z Raso, Podnebjem in drugimi sličnimi Okoliščinami. In ta Standard naj temelji na zelo širokem Tolmačenju bioloških, fizioloških ter sličnih Dejstev.

De Fundamentis Civitatis

(O temeljih države)

Ne reci, o moj Sin, da sem s tem Argumentom postavil Meje individualni Svobodi. Kajti vsak Človek v tej Državi, ki jo predlagam, izpolnjuje svojo lastno resnično Voljo s svojim vnetim Privoljenjem v Red, ki je nujen za Blaginjo vseh, in zatorej tudi zanj samega. Vendar skrbno pazi, da boš postavil visok Standard Zadostitve, ter da bo vsakdo imel višek Prostega Časa in Energije, tako da bo, ko bo njegova Volja po Samo-ohranitvi izpolnjena z Izvajanjem njegove Funkcije v Državi, lahko posvetil Preostanek svojih Moči zadovoljitvi ostalih Delov svoje Volje. In ker so Ljudje pogostokrat neuki, ne razumevajoč Uživanje, naj se jih pouči o Umetnosti Življenja: kako pripravljati dobro in zdravo Hrano, vsak po svojem lastnem Okusu, kako si izdelovati Oblačila v skladu z njihovo Fantazijo, raznoliko vsled Individualnosti, ter prakticirati mnogovrstne Veščine Ljubezni. Ko bodo te Stvari najprej zagotovljene, potem jih lahko povedeš v Nebesa Poezije in Pripovedk, Glasbe, Slikarstva in Kiparstva, ter v znanost Uma samega, z njegovim nepotešljivim Veseljem do vsake Vednosti. Od tod naj potem vzletijo!

59. Beware therefore! Love all, lest perchance is a King concealed! Say you so? Fool! If he be a King, thou canst not hurt him.

*

59. Pazi zatorej! Ljubi vse, da ni slučajno nek Kralj prikrit! Tako praviš? Norec! Če je on res Kralj, ga ne moreš raniti.

STARI KOMENTAR: Vendar, ker so oni zares neranljivi, se nam za njih ni treba bati.

NOVI KOMENTAR: Odpraviti moramo sence z žarečo svetlobo Sonca. Pristne stvari postanejo samo še sijajnejše vsled Njegovega blišča. Ni se nam treba bati torej vreči kristjane levom. Če so med njimi zares pravi ljudje, ki si pač niso mogli pomagati vsled kvarne edukacije, se bodo reinkarnirali pravično, in ne bo storjena nobena krivica.⁴³

To pasažo si nemara lahko razlagamo rahlo drugače kot v smislu, kakor je bilo zgoraj povedano. Vsekakor moramo ljubiti vsakogar – mar

⁴³ Crowleyev germanski idealizem ter arijsko vulgariziranje teorije reinkarnacije sta tu preveč očitna! Solarni Lev, Zver 666, Mitras, Abraksas etc. vsi simboli ILLUMINIZMA, pomenijo za kristjane tako ali tako pekel; vojna pa se ne dogaja samo na zemlji, temveč tudi v Nebesih! Treba se bo zadovoljiti z eksorcizmom, sc. reprogramiranjem človeške zavesti, ki je v teku v tem še vedno zgodnjem obdobju Novega Eona; če Evropa ne bo našla sama sebe in bo še naprej puščala Ameriki, da jo »odrešuje« na vse vulgarnější način, potem se nam ne obeta svetla prihodnost, kakršno je zrl Crowley. Dejstvo pa je, da je Ameriki njeno junaško srce razžrla lažna morala in pokvarjena religija evangeličanstva. Se Evropa sploh lahko še pobere? Ima sploh še prihodnost? To so resna vprašanja, gospodje doktorji, akademiki, duhovniki, prostozidarji! Judovsko-krščanska zarota je realnost na obeh straneh Atlantika. Vprašajte muslimane ali Kitajce, ki so še edini izven tega uroka! Kaj imamo Sloveneti, če sploh smo resnična nacija, za povedat in dat Evropi? Kako najti sebe in se emancipirati od uroka starega praznoverja in orientalizma krščanstva! Samo to, in nič drugega, da veste, gospodje doktorji, nosilci bremena slovenske intelektualne na-časti, Ivan, Tine, France, Mitja, Janez! K sreči je Evropa zgolj zahodni azijski polotok, sicer bi je bilo že zdavnaj konec, kakor je bilo konec Rima, in nedavno Amerike... Op.p.

ni Zakon »Ljubezen pod Voljo«? Moramo ustvariti primeren stik z vsemi, kajti ljubezen pomeni združitev; in pravi pogoj za združitev določi volja. Razmotrimo pravilno držo, ki jo zavzamemo napram kolere. Moramo jo ljubiti, se pravi, preučiti jo skrbno in globoko; sicer ne moremo biti sigurni, da smo vzpostavili pravilen odnos do nje, ki je ta, da ji ne pustimo vmešavati se v našo voljo do življenja. (In domala vse, kar drži za kolero, drži tudi za kristjane.)⁴⁴

60. Therefore strike hard & low, and to hell with them, master!

*

60. Zatorej udari močno ter nizko, in v pekel z njimi, mojster!

STARI KOMENTAR: Udari brez zapostavljanja in razločkov, zatorej. Najsposobnejši bodo preživeli. Doktrina je torej nasprotna doktrini Galileja ali Bude.

NOVI KOMENTAR: Kristjane levom!

⁴⁴ Namesto »za Kristjane« bi bilo primerneje za krščanstvo, kar sicer praktično ne pomeni neke razlike, ker se s Kristjani misli na Sence, katerih esenca je krščanska morala in prepričanje, ker je videti, da jih je Psevdo-Jezus povsem povampiril; vendarle vztrajam na tej semantično-lingvistični točnosti. V Crowleyevem primeru moramo upoštevati njegovo lastno trpko izkušnjo v mladosti s Kristjani tipa Plymouthski Verniki, ki predstavljajo skrajno »jehovsko« sekto; sicer pa ga imajo zaradi takih izjav mnogi angleški in germanski kritiki za fašista, kar trpko doživljamo tudi njegovi duhovni dediči. »K vragu z njimi!« ta fraza izpolnjuje njihova pričakovanja Antikrista in Zveri 666, tako da njih naknadno metanje levom sploh ni potrebno, ker bodo levi sami prišli na njihovo željo, če se hočejo boriti proti Duhu Časa, sc. Novemu Eonu, in to z vseh strani sveta, saj gre za rešitev globalne, ne le krščanske, Civilizacije, za Boga! To Humano Civilizacijo, in KULTURO lahko za zdaj imenujemo LIBERALNO-DEMOKRATIČNO, utemeljeno na Čarterju Človečanskih Pravic, da se razumemo! Žal tisti, ki se skrivajo za to Paradigmo, ne razumejo niti Zakona Svobode, kaj šele da bi posedovali Ključe Illuminizma. Op.p.

Sol in Libra, 1921: Spomnil sem se na opazko Samuela Butlerja, da je apoteoza ljubezni požretje ljubljenega. Gotovo, ne moremo reči, da smo povsem dosegli ljubezen, dokler objekta te strasti ne vsrkamo. Beseda »pekel« je v tej zvezi pomenljiva. Nikoli ne smemo biti tako lahkomišelní, da bi si domišljali, da je celo »stil pisave« (in še manj neke fraze!) v tej Knjigi slučajen. Izraz »v pekel z njimi« ni le en izbruh pogovorne vneme. Beseda »pekel,« ta in nobena druga, služi nameri govorca. V vsakem primeru bi nam spontano prišlo na misel, ob pomisleku, da se naš Zakon ne predaja blebetanju impotentnega besnila, kakor duhovniški sleparji Mojzesa, Rišijev in Bude, ter stokanju in jokanju in škripanju z zobmi galilejske prodajalke rib. Naš Zakon ne pozna nobenega kaznovanja onstran takega, ki ga človeku vsili njegova nevednost in nerodnost. Besedo »pekel« si torej ne smemo razlagati v izrazih možate vulgarnosti, ali teološkega izsiljevanja.

Navajam *Liber Alef*; da pojasnim posebne vrste uporabnosti izražanja problema v besedilu.

De Nuptiis Mysticis
(O mističnih porokah)

O moj Sin, kako čudovita je Modrost tega Zakona Ljubezni! Kako neizmerni so Oceani nepopisne Radosti, ki leži pred Gredljem tvoje Barke! A vedi to, da je vsako Nasprotovanje po svoji Naravi imenovano Žalost, in Radost leži v Uničenju Dvojnosti. Zatorej moraš iskati celo tiste Stvari, ki so ti strupene, in to v največji Meri, ter si jih prisvojiti z Ljubeznijo. To kar se ti gnusi, to kar ti je odvratno, moraš usvojiti na tej Poti Celovitosti. Vendar ne počivaj v Radosti Uničenja vsakega Kompleksa v tvoji Naravi, temveč se ženi k tisti skrajni Poroki z Vesoljem, katere Konzumacija te bo povsem izničila, pustivši zgolj tisto Ničnost, ki je bila pred začetkom.

Tako torej Življenje Ne-delovanja ni zate; Umik od Delovanja ni Pot Taa; temveč je prej Zaostritev in posploševanje vsake Enote tvoje Energije na vsakem Nivoju.

De Inferno Palatio Sapientiae
(O podzemni palači modrosti)

Vidiš zdaj, da ta Pekel, ali Skrit Prostor znotraj tebe, ni nič več en Strah ali Zapreka Človeku Svobodnega Rodu, temveč Zakladnica Usvojene Modrosti Vekov, in Poznavanje Prave Poti. Zato smo Pravični in Modri, da odkrijemo to Skrivnost v nas samih, in uskladimo Um z njo. Kajti Um je sestavljen zgolj (dokler ni razsvetljen) iz Vtisov in Sodb, tako da njegovo Voljo usmerja le Vsota površnih Reakcij na najbolj omejeno Izkušnjo. Toda tvoja Resnična Volja je Modrost Vekov tvojih Pokolenj, Izraz tega, kar te je prilagodilo tvojemu Okolju. Tako je tvoj Zavestni Um mnogokrat neumen, kakor tedaj, ko občuduješ nek Ideal, in si ga želiš doseči, a te tvoja resnična Volja pusti na cedilu, tako da pride do Konflikta, ter Ponižanja tega Uma. Tu naj pokličem za Pričo običajni Dogodek »Dobrih Namenov,« ki kljubujejo Strelam Usode, bivši razpihani od Vetra nekega Neprebavljivega Ideala, gnijočega v tebi. Od tod pride Kolika, nakar se Strup nemudoma izloči, če ne, bi umrl. Toda Sklepi Resnične Volje so mogočni napram Okoliščin.

De Vitiis Voluntatis Secretae
(O hibah skrite volje)

Nauči se tudi tega v zvezi s tem Peklom, ali Skrivno Modrostjo, ki se nahaja v tebi, namreč, da se preoblikuje, malo po malo, glede na svoj Khu, skozi Iskustvo Zavestnega Uma, ki ga hrani. Ta Modrost je namreč Izraz, ali bolje Simbol in Hieroglif, pravilnega Uravnoteženja tvojega Bitja z njegovim Okoljem. In tako, ker je to Okolje s Časom erodiralo, ta Modrost ni več popolna, kajti ona ni Absolutna, temveč stoji v Odnosu do Univerzuma. Zato lahko njen Del postane neuporaben in začne hirati, kakor (dajem za Primer) Človekova Sposobnost Vohanja; in telesni Organ, ki je povezan z njim,

degenerira. Toda za to je potrebno veliko Časa, tako v svojem Peklu lahko najdeš Elemente, ki so odvečni, ali bedasti, ali nasprotni tvojemu trenutnemu Blagostanju. Vendar, o moj Sin, ta Skrita Modrost ni tvoja Resnična Volja, temveč le njeni Vzvodi (tako rekoč). Kakorkoli že, tam znotraj leži neka Zmožnost Uravnovešanja, s katero ona lahko presodi, če je nek Element po sebi trenutno koristen in dobrotvoren, ali pa nekoristen in zlotvoren. Tu torej tiči Koren Konflikta med Zavednim in Nezavednim, tu poteka diskusija v zvezi s pravičnim Redom Obnašanja, kako se Volja lahko izvrši.

61. *There is a light before thine eyes, o prophet, a light undesired, most desirable.*

*

61. Pred tvojimi očmi je svetloba, o prerok, svetloba neželena, najbolj poželenja vredna.

STARI KOMENTAR: Ob vznesenosti te misli je preroka prevzel Bog. Najprej se je prikazala neka nenavadna nova svetloba, Njegova glasnica.

NOVI KOMENTAR: To poglavje preide zdaj v povsem novo fazo. Razkritje ali »skrivanje«
Hadita se je zdaj potopilo v dušo Zveri, tako da se je On uresničil.

62. *I am uplifted in thine heart; and the kisses of the stars rain hard upon thy body.*

*

62. Povzdignjen sem v tvojem srcu; in poljubi zvezd trdo lijejo po tvojem telesu.

STARI KOMENTAR: Nato, kakor sam Hadit, je tudi on spoznal atletske vzhičenosti objema Nuit.

NOVI KOMENTAR: »Povzdignjen v tvojem srcu«: primerjaj s *Knjigo Srca Ovitega s Kačo*.

63. *Thou art exhaust in the voluptuous fullness of the inspiration; the expiration is sweeter than death, more rapid and laughterful than a caress of Hell's own worm.*

*

63. Izčrpan si v sladostrastni polnosti navdiha; izdah je slajši od smrti, bolj deroč in krohoten od objema samega Peklenskega črva.

STARI KOMENTAR: Vsak dih, ko ga je povlekel vase, je bil en orgazem; vsak dah, ko je izšel ven, je bil stopitev do mrtvega.

Zapaziti moramo, da je vseskozi to knjigo o smrti govora kot o neki dokončni izkušnji, kot nadvse srečnem dogodku v karieri človeka.

NOVI KOMENTAR: Ta verz skriva v sebi določeno magijsko formulo najzvišenejših iniciacij. Nanaša se na neko metodo uporabe daha, v povezavi s primernim nizom idej, ki se nemara ne more naučiti neposredno. A se jo lahko nauče tisti, ki so dosegli potrebno stopnjo magijske tehnike, na katero jih narava sama samodejno napelje, tako kakor tudi na novo izleženi piščanci znajo pobirati koruzo brez poduka.⁴⁵

64. *Oh! thou art overcome: we are upon thee; our delight is all over thee: hail! hail: prophet of Nu! prophet of Had! prophet of Ra-Hoor-Khu! Now rejoice! now come in our splendour & rapture! Come in our passionate peace, & write sweet words for the Kings!*

*

64. Oh, premagan si: pri tebi smo; naše navdušenje te je povsem prekrilo: pozdravljen: prerok Nu! prerok Hada! prerok Ra-Hoor-Khujaja! Veseli se

⁴⁵ Izčrpen kurikulum osnovnih tehnik Pranajame je Crowley podal v *Libru RU vel Spiritus sub figura CCVI*; op.p.

zdaj! Pridi zdaj v naš sijaj in zanos! Pridi v naš strasten mir, ter piši sladke besede za Kralje!

STARI KOMENTAR: Preroka je zdaj povsem pogoltnilo v ekstazi. Nato ga pozdravijo Bogovi, ter rotijo, da piše naprej.

NOVI KOMENTAR: »Kralji« so očitno tisti ljudje, ki so sposobni razumevanja samega sebe. To je posvečenje Zveri za nalogo uveljavljanja Zakona.

»Ti si premagan.« Zavest se je brezupno upirala, in umrla v svojem poslednjem okopu.

65. I am the Master⁴⁶: thou art the Holy Chosen One.

66. Write, & find ecstasy in writing! Work & be our bed in working! Thrill with the joy of life and death! Ah! Thy death shall be lovely: whoso seeth it shall be glad. Thy death shall be the seal of the promise of our agelong love. Come! Lift up thine heart & rejoice! We are one; we are none.

*

65. Jaz sem Mojster: ti si Sveti Izbranec.

66. Piši ter najdi ekstazo v pisanju! Delaj ter bodi nam ležišče v delanju! Trepetaj v radovanju življenja in smrti! Ah! Tvoja smrt bo čudovita: kdor ji bo priča, bo osrečen. Tvoja smrt bodi pečat zaobljube naše večne ljubezni. Pridi! Povzdigni svoje srce ter se raduj! Mi smo eno; mi smo nobeno.

STARI KOMENTAR: 65 – 66. Podelitev zavesti se je znova pojavila in potrdila, toda Bog nadaljuje, in prerokuje – nekaj, česar ne morem komentirati. Ekstaza se znova razvname.

⁴⁶ Angleški izraz »Master« je domala neprevedljiv, pomeni namreč tako Mojstra v masonskem in artizanskem smislu, kot tudi Gospodarja in Učitelja. Pravtako je zanimiva numeracija te besede, namreč 555, kar je tudi polna numeracija Hadita, izgovorjenega vsako črko posebej. Op.p.

NOVI KOMENTAR: 65. Zanimivo je, da je temu verzu namenjena številka 65, kar je sugestija na L.V.X in Adonaja, Svetega Angela Varuha. Zdi se, da je on Hadit. Nikoli nisem maral izraza »višji jaz«; Resnični Jaz bolje izraža idejo. Kajti vsaka zvezda je strok Hadita, edinstvena in zmagovita, vrhovna po Svoji lastni vrlini, neodvisna od hierarhije. Obstaja zunanja hierarhija, a gre le za stvar prikladnosti.⁴⁷

66. Prvi del besedila se zdi, da je odmik v značaj prerokbe. Beseda »Pridi!« je poziv v ponoven vstop v polni trans. Njegovo bistvo je razglašeno v zadnjih šestih besedah. Opaziti je, da je prehod iz enosti v nobenost takojšen.

67. Hold! Hold! Bear up in thy rapture; fall not in swoon of the excellent kisses!

68. Harder! Hold up thyself! Lift thine head! breathe not so deep – die!

*

67. Počakaj! Počakaj! Zadrži se v svojem zanosu; ne padaj v omedlevico izvrstnih poljubov!

68. Napni vse sile! Zadrži se! Pokonci glavo! ne dihaj tako globoko – umri!

STARI KOMENTAR: 67 – 68. Tako silovito se je trans obnovil, da je bilo prerokovo telo blizu smrti.

68. »Harden,« ne »Harder,« kakor piše v rokopisu. Spomin mi pravi, čeravno plaho, da je prvo pravilneje.

NOVI KOMENTAR: 67 – 68. Poduki v tekstu tega in naslednjega verza so dejanske naznake, kako se je treba obnašati, da bi zadobili poln učinek transa.

Gre tudi za splošno magijsko formulo, ki je primerna celo v delu na fizični podobi Božanstva.

Skrajno pomembno je, da se upremo skušnjavi predanja sebe, da nas trans odpelje. Sklicati moramo vse preostale sile napram težnje po

⁴⁷ sc. v primeru države, organizacije, družbe, kar je zgolj ena dimenzija oziroma en vidik Zvezde; op.p.

izgubi normalne zavesti. Bolj in bolj smo postopno povlečeni v bitko, in se prepustimo zgolj v zadnjem trenutku. (Potrebna je praksa in pogum, da zadobimo najboljše rezultate.) Navajam iz Svetih Knjig:

Liber VII, I, 33

Ne padi v smrt, O moja duša! Predstavljaš si smrt kot posteljo, v katero padaš!

Liber LXV, III, 38 – 48

Privedel si me do velikega užitka. Dal si mi od Tvojega mesa za jesti in od Tvoje krvi za omamno daritev.

Zaril si kremplje Večnosti v mojo dušo, in Strup Neskončnega me je povsem použil.

Postal sem kakor en osladen italijanski vrag; ena lepa močna ženska uvelih lic, izjedenih od Lakote po poljubih. Igrala je vlačugo v različnih palačah; predajala je svoje telo zverem.

Pobila je svoje sorodnike z močnim strupom krastač; preteplelo jo je mnogo palic.

Raztrgana je bila na koščke na Kolesu; roke obešalca so jo privezale nanj.

Potoke vode so spustili nanjo; borila se je s skrajno muko.

Pritiski voda so jo razpočili; potopila se je v strašno Morje. Tako je z menoj, O Adonai, moj gospod, in take so vode Tvoje nevzdržne Esence.

Tak sem jaz, O Adonai, moj ljubi, in Ti si me povsem raztreščil.

Izlit sem kakor razlita kri na planinah; Krokarij Razpršitve so me celega raznesli.

Zatorej je pečat odpečaten, ki je čuval Osmo brezno; zatorej je širno morje kakor ena koprena; zatorej se dogodi raztrganje vseh stvari.

Liber LXV, I, 64

Omamljaj najnotranjeje, O moj ljubimec, ne najzunanjejšega!

*

68. Zanimivo je, da ta zelo nenavadna izkušnja praktično ni imela nobenega učinka na normalno zavest Zveri. »Omami najnotranjeje, o moj Bog« - in Njegovo Magijsko Sebstvo, 666, je bilo to, ki je bilo s to izkušnjo posvečeno. Potrebna so bila leta, da je ta svetloba raztopila luskinde tega pripetljaja, ki so prekrivale njegovo pravo seme.

69. Ah! Ah! What do I feel? Is the word exhausted?

*

69. Ah! Ah! Kaj čutim? Se je beseda izčrpala?

STARI KOMENTAR: Prerokova lastna zavest se je znova prebudila. Ničesar več se ne zaveda – nato pride spomin na minulo inspiracijo; vpraša, če je to vse. (Očitno je to bil njegov lastni vstavek v narekovanje.)

NOVI KOMENTAR: Ta fraza – »beseda« – ima globlji pomen, kot bi sklepali na prvi pogled. Vprašanje ni le enakovredno temu: »Je narekovanje pri koncu?« Kajti beseda se smatra za element posedovanja. To je očitno vsled izbora besede »izčrpana.« Inspiracija je bila kakor eno električno izpraznjenje, Jezik po sebi ni nič; je le posrednik za prenos izkustva do zavesti. Tahuti, Thoth, Hermes, ali Merkurij simbolizirajo ta odnos; značaj tega Boga je objavljen zelo izčrpno v »Pariških Delih,« ki jih naj preuči tisti, ki je toliko srečen, da ima dostop do rokopisa.

70. There is help & hope in other spells. Wisdom says: be strong! Then canst thou bear more joy. Be not animal, refine thy rapture! If thou drink, drink by the eight and ninety rules of art: if thou love, exceed by delicacy; and if thou do aught joyous, let there be subtlety therein!

*

70. Pomoč ter upanje obstaja v drugih urokih. Modrost pravi: bodi močan! Potem boš lahko prenesel več radosti. Ne bodi žival, prečisti svoj zanos!

Če piješ, pij po osem in devetdesetih pravilih veččine: če ljubiš, prekašaj z nežnostjo; in če delaš karkoli radostnega, naj bo v tem prefinjenosti!

STARI KOMENTAR: On ima tudi človeški občutek za zmotljivost. Zdi se, da mora ojačati svojo naravo na mnoge načine, da bi lahko izdržal ekstazo, ki je za smrtnike nevzdržna. Pravtako pride do spremembe, ki zahteva drugačne pristope od telesnih.

NOVI KOMENTAR: Nesmiselno je predpostavljati, da je »predajanje strastem« nujno sprevrženje ali degeneracija. Nasprotno, ves človeški napredek sloni na takem predajanju. Namera vsake umetnosti in znanosti je zadovoljevati neko temeljno naravno potrebo. Kaj je skrajni smoter rabe telefona in vseh ostalih izumov, na katere smo tako ponosni? Zgolj da vzdržuje življenje, ali da ga zavaruje, ali pa obnavlja; ali da pripomore znanju in drugim oblikam užitka.

Po drugi strani pa moramo strasti razumeti prav, kot to, kar v resnici so, nič po sebi, temveč različne oblike izražanja, ki se ga poslužuje volja. Ohranjati moramo disciplino. Neka strast ne more biti niti dobra, niti slaba, niti preslabotna, niti premočna, etc., po nekih poljubnih merilih. Njena vrlina sestoji zgolj v njenem ujemanju s načrtom glavnega komandanta. Njen poriv in zanos sta omejena z zahtevami njegove strategije. Na primer, čednost se lahko dobro ujema z ambicijo; toda lahko jo tudi ovira. Ta verz nam svetuje urjenje naših strasti do najvišje stopnje učinkovitosti. Vsaka mora doseči svojo največjo silovitost in inteligenco; a morajo vse enako prispevati svojo kvoto k uspehu kampanje.

Nesmiselno je prinašati razsodbo »kriv« ali »nedolžen« napram zapornika brez upoštevanja zakona in običaja, pod katerim on živi. Cilj upraviči sredstva: če jezuiti tega ne priznavajo, potem priznam jaz. Očitno obstaja meja, kjer so »sredstva« v kateremkoli primeru taka, da njih raba oskrunja »cilj«; e.g., uboj nekogaršnje bogate tete potrjuje pravice njenega nečaka do ponovitve trika, in tako je to v nasprotju z njegovo voljo do življenja, ki leži globlje v njegovem bitju od volje do dedovanja. Razsodnik v obeh primerih ni idealna moralnost, temveč v njih vsebovana logika.

Torej ko smo dojeli, da ne moremo katerokoli dano strast imenovati dobro ali slabo absolutno, nič bolj kot lahko imenujemo potezo Skakača na Kraljevo peto polje dobro ali slabo na šahovnici, ne da bi preučili položaj, potem lahko jasneje uvidimo, kaj ta verz pomeni. Gre za nek obči poduk za rafiniranje uživanja, ne z izključevanjem njegovih grobih elementov, temveč ojačanjem vseh elementov v uravnotežen razvoj. Tako moramo združiti radosti Messaline z radostmi sv. Tereze in Izolde v enem samem dejanju. Naš zanos mora vključevati zanos Blakea, Petrarce, Shelleya in Katula. *Liber Alef* vsebuje podrobne instrukcije o številnih točkah, ki jih vključuje to vprašanje. (Glej tudi *Liber Astarte vel Berylli*, sub figura CLXXV.)

Zakaj »osem in devetdeset« pravil večine? Povsem nezmožen sem si zadovoljivo pojasniti smisel tega namiga, toda 90 je Tsadde, »Imperator,« in 8 je Het, »Kočijaž« ali Kupo-Nosec; fraza lahko potem razumljivo pomeni »veličastno.« Druga možnost, $98 = 2 \times 49$: dve je število volje, in sedem pasivnih čutov. 98 lahko torej pomeni polno razširitev čutov (7×7), uravnovešenih med seboj, in pod trdnim nadzorom volje.

»Prekašaj z nežnostjo«: to ne pomeni, z odrekanjem tako imenovanemu animalizmu. Vsako dejanje moramo narediti za zakrament, poln najbolj božanskega zanosa in hranjenja. Ne obstaja nobeno dejanje, ki ga resnična delikatnost ne more posvetiti. Eno je, če smo kakor ena svinja, nezavedni blata, in nezmožni razlikovanja med sladko hrano in kisló; drugo pa, če jemljemo umazanijo odločno in se prisilimo, da odkrijemo v njej čistost, posvečujoč tudi telo, da premaga svoj naravni gnus ter se soudeleži z dušo pri tej Evharistiji. Mi »verjamemo v čudež maše« ne le zato, ker se hrana in pijača dejansko »v nas pretvarja v duhovno tvar,« temveč ker lahko ustvarimo telo in kri Boga iz kateregakoli materiala z vrlino naše kraljevske in škofovske umetnosti Magike.

Ko je torej Brillat-Severin (mar je bil on?) postregel na kraljevsko mizo en par starih rokavic iz telečjega usnja, in ugodil prinčevskemu okusu, se je gotovo izkazal za mojstrskega kuharja. Mojstrskega dela ne smemo stalno ponavljati, temveč ga naj bi izvršili vsaj enkrat – da nam lahko priča o prisotnosti večine. Lahko je priporočljivo prakticirati ga

občasno, da ohranimo zaupanje, da naša »desna roka ni izgubila svoje spretnosti.« O tem poslušajte še enkrat naše Svete Knjige:

Liber LXV, I, 45-46

*Odidi v najoddaljenejše prostore in si podredi vse stvari.
Podredi si strah in svoj gnus. Potem – Dopuščaj!*

Liber LXV, II, 7-15

Potem sem ugledal tudi vizijo neke reke. Na njej je bil majhen čoln; in v njem je pod purpurnimi jadri bila neka zlata ženska, podoba Asi, izdelana iz najfinejšega zlata. Reka je bila tudi iz krvi, in čoln iz sijajnega jekla. Potem sem jo ljubil; in se, odpevši svoj pas, vrgel v tok.

Skobacal sem se v ta majhen čoln, in jo ljubil mnogo dni in noči, prižigajoč krasno kadilo prednjo.

Resnično! podaril sem ji cvet svoje mladosti.

A ona se ni zganila; s svojimi poljubi sem jo zgolj skvaril, tako da je postala vsa črna pred menoj.

Vendar sem jo oboževal, ter ji dal cvet svoje mladosti.

Sčasoma je tudi shirala, in se razkrojila pred mano. Skoraj sem se zagnal v reko.

Ob določenem koncu pa je njeno telo postalo belejše od mleka zvezd, ter njene ustnice rdeče in tople, ter njena živost nekako belo vroča, kakor vročina opoldanskega sonca.

Nato je vstala iz brezna Vekov Spanja, in njeno telo me je objelo. Povsem sem se stopil z njeno lepoto in bil osrečen.

Reka pa je postala reka Amrit, in majhen čoln je bil kočija iz mesa, in njegova jadra krvava od krvi srca, ki me je rodilo, ki me je rodilo.

*

Zato mi treniramo naše Adepte izdelovati filozofsko zlato iz govna čarovnic, in eliksir življenja iz Hippomanesa; vendar ne zagovarjamo gizdave odvisnosti od teh operacij. Dobro je vedeti, da smo dovolj možati, da smo zmožni en mesec, ali nekaj takega, prebiti na višini dvajset tisoč stopal ali več nad morsko višino; a bi bilo neoprostljivo bedasto tam živeti stalno.

To ilustrira en primer nekega splošnega principa. Mi smatramo dosežek različnih iluminacij, kakorkoli že je to gloriozno, poglavitne vrednosti zavoljo tega, ker to priča o našem posedovanju sposobnosti, ki omogoča uspeh. Sam preplezati vrh Iztaccihuatla je veličastno in izvrstno; toda bistvo naše radosti je to, da posedujemo pogum, znanje, agilnost, vztrajnost in samoobvladovanje, ki so nujni za to izvršitev.

Cilj je neizrekljivo vreden vseh naših muk, kakor smo si rekli na začetku; a malo kasneje se zavemo, da je celo ta cilj manj omamen od Poti same.

Spoznamo, da ni tako važno, kam gremo; itje samo v sebi je naša sreča. S tem v zvezi navajam *Liber LXV*, II, 17 – 25, eno od sličnih pasaj v naših Svetih Knjigah.

Pravtako je Sveti prišel nadme, in uzrl sem belega laboda, lebdječega v sinjini.

Med njegova krila sem se usedel, nakar so eoni ušli mimo proč.

Potem je labod letel in se spuščal in se dvigal v višave, vendar nisva prišla nikamor.

Majhen nori deček, ki je letel z menoj, je spregovoril labodu, rekoč:

Kdo si ti, ki pluješ in letiš in se spuščáš in dvigaš v praznini? Glej, vsi ti mnogi eoni so minili; od kod prihajaš? Kam greš?

Jaz pa sem ga smeje pokaral, rekoč: 'Ni nobenega od kod! Nobenega kam!'

Labod je molčal, on pa je odgovoril: 'Potem, če ni nobenega cilja, čemu to večno potovanje?'

In jaz sem položil svojo glavo ob Glavo Laboda, ter smejoč se rekel: 'Mar ni radost neizrekljiva v tem brezciljnem kriljenju? Mar niso zaskrbljeni in nestrpni oni, ki želijo doseči nek cilj?'

Labod pa je vseskozi molčal. Ah! A mi smo lebdeli v neskončnem Breznu. Radost! Radost!

'Beli Labod, nosi me zmeraj navzgor med svojimi krili!'

*

»Bodi močan!« Mi potrebujemo zdrava robustna telesa za mehanske instrumente naših duš. Bi se Paganini lahko izrazil z »violino za

osemnajst penijev«, ki mu jo je nekdo kupil, ko »je bil mlad in brez občutka?« Vsak od nas je Hadit, srž naše Khabs, naše zvezde, eden izmed družčine neba; toda ta Khabs potrebuje nek Khu ali magijsko podobo, da bi odigrala svojo vlogo v tej veličastni drami. Ta Khu, spet, potrebuje spodoben kostum, primerno »telo iz mesa,« in ta kostum mora biti vreden igre.

Mi zatorej uporabljamo različna magijska sredstva za povečanje čilosti svojih teles in energijo naših umov, da jih ojačamo in sublimiramo.

Rezultat je ta, da smo Telemiti zmožni mnogo več dosežkov od ostalih, celo v zemeljskih zadevah, od seksualnih orgij do kreativne umetnosti. Četudi bi imeli samo to eno zemeljsko življenje na razpolago, bi prekašali svoje bližnje, nekatere tridesetkrat, nekatere šestdesetkrat, nekatere stokrat.

Še nekaj pomembnega za zaključek. Brez dvoma moramo priznati, da vsakomur od nas manjka neka sposobnost, ali kakšna druga. Med vsemi neskončnimi možnostmi Nuit bo vedno obstajala neka, ki nima nobene soodnašajoče stične točke v kateremkoli danem Khuju. Na primer, Khu moškega telesa se ne more izpolniti v vrlini materinstva. Vsak tak manko moramo sprejeti kot nujno omejitev, brez obžalovanja ali praznega stremjenja po nemogočem. Vendar moramo paziti, da bi predsodek ali neka druga osebna pasija ne izključevala nek tip samo-realizacije, ki nam pripada. V naši iniciaciji morajo preizkusi biti temeljiti in izčrpni. Zanemarjanje razvitja celo ene same moči lahko pelje zgolj v deformacijo. Kakorkoli rahlo se lahko zdi, lahko pripelje do fatalnih posledic; starodavni Adepti so to poučevali s parabolo o Ahilovi peti. Za aspiranta je bistveno, da naredi nek sistematičen študij vsake možne strasti, ledeno vzvišeno nad vsemi podobnimi, in da postroji svoje armade pod zastavo svoje volje, potem ko je povsem ocenil zmožnost vsake enote, in se prepričal o njeni zvestobi, disciplini, pogumu in učinkovitosti. A gorje tistemu, ki pusti praznino v svojih vrsti, ali eno orožje nepripravljeno za izvršitev svoje celotne naloge v položaju, primernem njenim posebnim zmožnostim!

71. *But exceed! exceed!*

*

71. *Toda presegaj! Presegaj!*

STARI KOMENTAR: Vendar je preseganje skrivnost uspeha.

NOVI KOMENTAR: »Pot Ekscesa vodi do Palače Modrosti.«
»Nikoli ne veš, kaj je dovolj, dokler ne izveš, kaj je preveč.« Tako je zapisal William Blake.

Napredek, kakor sama etimologija razglaša, pomeni korak vnaprej. Genij, ekscentrik, človek, ki gre za korak hitreje od svojih soljudi, on je odrešenik rodu. In dočim je nespametno nemara (v nekem smislu) presegati v določenih ozirih, smo lahko povsem prepričani, da tisti, ki presega, nikakor ni povprečnež.

Ključ evolucije je pravilna variacija.

Preseganje je dokaz vsaj zmožnosti v kvaliteti učinka. Učitelj golfa neumorno godrnja: »Meri v zadnji rob luknje! Nikdar iznad, nikdar vanjo!« Uporabnost tega pravila je univerzalna. Daleč od tega, da bi zanikal, kako je eksces prepogostokrat uničujoč. Veslač, ki umre v cvetu svoje mladosti predstavlja strašljiv skelet pri vsaki večerji posadke čolna. Toda v takih primerih je eksces domala vselej posledica želje po nadkriljevanju drugih ljudi, namesto da bi v zvezi s tem poslušali edinega kompetentnega razsodnika, Resnično Voljo telesa. Jaz sam sem se običajno »na vse kriplje pretegoval« v gorah; dosegel sem več raznovrstnih svetovnih rekordov, kot jih lahko sploh preštejem – v tempu, v posebnih spretnostih, pogumu in izdržljivosti. A me ni nikdar skrbelo, če me lahko drugi prekosijo. Zavoljo tega so me moji ekscesi, namesto da bi škodili mojemu zdravju in me spravljali v življensko nevarnost, spremenili iz bolehnega fanta, ki je bil prešibak za nogomet in so mu doktorji napovedovali smrt v najstniških letih, v robustnega zdrharja, ki se je izkazoval v vseh vrstah stisk in izpostavljanja.

Nasprotno pa me je vsak oddelek življenja, v katerem, bodisi zaradi odvrtnosti ali pa lenobe, nisem »presegal,« stalno onemogočal na tak ali

drugačen način – nakar spoznavam z divjaško skrušenostjo, da je slabotnost, ki bi jo lahko tako enostavno popravil v svojih dvajsetih, danes v mojih štiridesetih ena neozdravljiva kronična tegoba.

72. Strive ever to more! and if thou art truly mine – and doubt it not, and if thou art ever joyous! – death is the crown of all.

*

72. Prizadevaj si za vedno več! In če si resnično moj – in v to ne dvomi, in če si vedno vesel! – potem je smrt krona vsega.

STARI KOMENTAR: Pot nima konca; smrt sama okrona vse.

NOVI KOMENTAR: To prizadevanje mora biti neutrudno. Svoja življenja ne smemo zastavljati za malenkostna plačila. »Izpustite me, gospodje!« »Prikazen bom naredil iz tistega, ki me ovira!« Smrt je zaključek, ki okrona delo.

Evolucija deluje skozi variacijo. Ko ena žival razvije en del sebe mimo drugih, to prestopi norme njene vrste. Sprva je ta trud storjen na račun drugih stremljenj, in zdi se, kakor bi bilo splošno ravnovesje porušeno in da je narava v nevarnosti. (Očitno se tako zdi slučajnemu opazovalcu – ki nemara pride in preganja eksperimentatorja.) Toda ko se ta variacija nameni soočiti in spopasti z neko novo, ali celo predvideno, spremembo v okolju, ter je za to poplačana z neko odvečno vlogo, ali neko vlogo, ki se izkaže za trenutno odvečno, čeravno nekoč koristno napram neke kvalitete okolja, ki nič več ne ogroža posameznika, potem je prilagoditev biološko profitabilna.

Očitno je celotna ideja urjenja, mentalnega in telesnega, v tem, da razvije dotične organe na fiziološko in psihološko primeren način.

Škodljivo je siliti katerokoli zmožnost, da se podreja nekemu tujemu zakonu. Kadar starši vztrajajo na tem, da bi sin privzel neko profesijo, ki mu je odvrtna, zato ker se pač njim zdi ugodna; ali kadar se Florence Nightingale poteguje, da bi odprli okna bolnišnice v Indiji ponoči; potem ideal pohablja in ubija.

Vsak organ se ravna po »nobenem drugem zakonu iznad Delaj Po Svoji Volji.« Njegov zakon je določen vsled zgodovine njegovega razvijanja, ter vsled njegovih sedanjih odnosov do njegovih so-državljanov. Mi ne krepimo svojih pljuč in udov po istih zakonih, niti ne stremimo po istih znakih uspešnosti v urjenju grla za tenorista in prstov za violinista. Toda vsi zakoni so slični po tem: strinjajo se, da moč in ton prideta vsled vztrajnega urjenja primernih vaj brez prenaprezanja. Kadar neka spretnost svobodno izpolnjuje svojo funkcijo, potem bo rasla in se večala; preizkus je njena voljnost, da »stremi za vedno več«; se opravičuje s tem, da je »vedno vesela.«⁴⁸ Nakar sledi, da »je smrt krona vsega.« Kajti neko življenje, ki je izpolnilo vse svoje zmožnosti, nima več smisla; smrt je njegova diploma, tako rekoč; pripravljeno je, da se preizkusi v novih okoliščinah nekega širšega življenja. Enako dijak, ki je obvladal svoje delo, »umre« za šolo in se »reinkarnira« v akademsko nošo, nato »zmaga« v zaključnem izpitu, »umre« za konservatorij ter se »prerodi« za v svet.

V Tarotu, ne smemo pozabiti, se »Smrt« nanaša na Škorpijona. Njegovo znamenje je trojno: škorpion, ki se ubije s svojim lastnim trupom, ko njegovo okolje (ognjeni obroč) postane neznosno; kača, ki se prenavlja z levitvijo svoje kože, ter je okronana in okapucasta, in se giblje valovito, kakor svetloba, ter prinaša ljudem modrost za ceno garanja, trpljenja in smrtnosti; ter orel, ki lebdi v višavah, z očmi brez vek strumno zroč v sonce. Smrt je, za iniciata, ena gostilna ob cesti; označuje neko fazo dovršitve; nudi osvežitev, počitek ter nasvet za planiranje jutrišnjega dne.

Toda v tem verzu je glavni poudarek ta, da je smrt »krona« vsega. Krona je Keter, enost; »Ljubezen pod voljo« je bila prenešena na vse Nuit-zmožnosti vseh Khu-energij katerekoli Hadit-centralne-zvezde, tako da se je ta zvezda popolnoma izčrpala, zaključila en stadij svoje poti. Zatorej jo okrona smrt; in, bivši v celoti sama svoja, znova zaživi, da privleče svoje enako in nasprotno proti-dopolnilo, s katerim je »ljubezen pod voljo« izpolnitev Zakona, v neki sublimnejši sferi.

⁴⁸ *To je esencialna razlaga Nietzschejeve ideje čez-človeka! Op.p.*

Vendar ni nobenih pravil, dokler jih ne najdemo; nekdo, ki zapusti Irsko in odide v Saharo, bo naredil prav, če se bo odrekel takih »neprecenljivih« in »nepogrešljivih« stvari, kot sta dežni plašč in trnulja, na rovaš turbana in bodala.

»Moralni« človek živi ravnaje se po ne-razumnosti zakona, in ta je bedast ter neprikladen tudi kadar so zakoni še vedno dobri; kajti on je goli mehanizem, in brez zalog, kadar se slučajno sooči z neko nevarnostjo, ki ni vnaprej predvidena v njegovem načrtu. Spoštovanje rutine je značka drugorazrednih ljudi.

»Imoralni« človek, ki oskrunja konvencijo s kričanjem v cerkvi, je vsekakor ena »prepirljiva zgaga«; toda enako je lahko preobčutljiv nekdo, ki začuti prvi tresljaj potresa.

Mi iz Teleme opogumljamo vsako možno variacijo; mi pozdravljamo vsak nov »šport«; njegova uspešnost ali napačnost je edini preizkus njegove vrednosti. Mi pustimo kokoši, da odpelje svojega čudaškega piščančka k vodi, in se smejimo njegovi paniki; ter zaščitimo »grdega račka«, zavedajoč se, da bo šele čas pokazal, če ne gre za mladega laboda.

Herbert Spencer, neizprosno obsojajoč nesposobne na večala, je zgolj odjekal visokega svečenika, ki je Pavla zavaroval pred farizeji. Zdrava biologija in zdrava teologija sta si, vsaj enkrat, edini!

Vprašanje meja individualne svobode je izčrpno obdelano v *Libru CXI (Alef)*, na katerega naj se študent obrne. Naslednja poglavja bodo podala splošno idejo o pglavitnih principih.

De Vi Per Disciplinam Colenda
(O negovanju moči skozi disciplino)

Razmisli o Podvrženosti mrzlemu Podnebjju, kako zaslužnji človeka; Zavetje in Hrano si mora priskrbeti z velikim Trudom. Toda s tem postane močan napram Elementov, in njegova moralna Moč naraste, tako da postane Gospodar tistih Ljudi, ki živijo v Deželah Sonca, kjer se telesne Potrebe zadovoljijo brez Boja.

Razmisli tudi o človeku, ki hoče prekašati v Hitrosti ali v Bojevanju, kako se, odrekajoč se Hrani, ki si jo želi, in vsem

Užitkom, ki so mu naravni, podvrže strogemu Redu Trenerja. Tako vsled teh Okov končno doseže svojo Voljo.

Tako sta oba, eden vsled naravne, drugi vsled svojevoljne Omejitve, dosegla večjo Svobodo. To je tudi splošni zakon Biologije, kajti vsak Razvoj je Strukturalizacija; se pravi, Limitacija in Specializacija neke izvorno nedoločene Protoplazme, ki jo kasneje zatorej lahko imenujemo svobodno, po definiciji nekega Dopolnila nečemu.

De Ordine Rerum
(O redu stvari)

V Telesu je vsaka Celica podrejena generalnemu fiziološkemu Nadzoru, in mi, ki ta Nadzor hočemo, ne sprašujemo, če je vsaka posamezna Enota te Strukture zavestno srečna. Toda skrbimo, da vsaka izpolnjuje svojo Funkcijo, in Napaka le neznatnega števila Celic, ali njihov Upor, lahko povzroči Smrt celotnega Organizma. Vendar celo tu je Pritoževanje nekaterih, kar imenujemo bolečina, eno Opozorilo splošne Nevarnosti. Mnoge Celice izpolnijo svojo usodo s hitro Smrtjo, in tega, bivši to njihova Funkcija, one na noben način ne jemljejo za zlo. Če bi se Hemoglobin uprl napadu Kisika, bi Telo odmrlo, in bi Hemoglobin niti samega sebe ne rešil. Torej, moj Sin, zelo globoko razmisli te stvari v svojem Urejanju Sveta pod Zakonom Teleme. Kajti vsak Posameznik v Državi mora biti popoln v svojem Funkcioniranju, Zadovoljen, spoštuje svojo lastno Nalogo kot nujno in sveto, brez zavidanja zaradi drugačne naloge nekoga drugega. Samo tako namreč lahko izgradiš Svobodno Državo, katere usmerjajoča Volja mora biti individualno vodena za Blagostanje vseh.

*

Mi iz Teleme smatramo to za vitalno pravilno, da pustimo nekomu, da uživa opij. S tem sicer lahko uniči svoj telesni nosilec, vendar lahko proizvede drugega »Kublo Khana.« To je njegova lastna odgovornost. Pravitako se dobro zavedamo, da mu, »če je on Kralj,« ta ne bo škodil – konec koncev. Mi zaupamo naravi, da varuje svoje otroke, ter Modrosti,

da jo upravičijo njeni otroci. Površno je ugovarjanje, češ da moramo človeku preprečiti njegovo samouničevanje in samomorilskost, zavoljo njega samega, ali zavoljo »tistih, ki so od njega odvisni.« Nekomu, ki je nezmožen preživeti, mora biti dopuščeno, da umre. Mi hočemo le tiste, ki so zmožni premagati samega sebe in svoje okolje. Kar se pa tiče »tistih od njega odvisnih,« pa je naš poglavitni ugovor, da je treba izbrisati samo idejo odvisnosti od drugih. Ženske z dojenčki, ter otroci, niso izjema, kakor bi se nemara zdelo. Oni vršijo svojo voljo, en razred voljo da reproducira, drugi da preživi; država mora smatrati njihov blagor za svojo prvo dolžnost; kajti če so le za trenutek oni odvisni od nje, je pravtako ona odvisna od njih. Človek si pravtako lahko iztrga srce, ker je bilo prešibko in potrebno skrbne nege. Toda bil bi nič manj neumen, če bi hotel preprečiti izrabljenim organom, da se sami izločijo iz svojega telesa. Mi spoštujemo Voljo-za-Živeti; a moramo spoštovati tudi Voljo-za-Umreti. Rod je samo-zastrupljen vsled zatiranja izločevalnega procesa Narave.

Vsak posamezen primer je treba presojeti po njegovih zaslugah. Njegovi bližnji delajo prav, ko pomagajo nekomu, ki je postal nemočen zaradi nezgode ali nekega drugačnega slučaja, če želi okrevati. Toda zločin proti državi in proti dotičnim posameznikom je, če preprečujemo hazarderju, pijancu, pohotnežu, prirojenemu invalidu, da se pehajo v smrt, razen če ne dokažejo vsled svoje lastne trdovratne odločenosti, da nameravajo premagati svoje okoliščine in da so zmožni sami povleči svoje breme v Noetovo Barko Odrešitve.

73. Ah! Ah! Death! Death! Thou shalt long for death. Death is forbidden, o man, unto thee.

74. The length of thy longing shall be the strength of its glory. He that lives long & desires death much is ever the King among the Kings.

*

73. Ah! Ah! Smrt! Smrt! Ti si kar želi smrti. Smrt je tebi prepovedana, o človek.

74. Dolgost tvojega hrepenenja bo moč njenega sijaja. Tisti, ki dolgo živi, ter si močno želi umreti, je vedno Kralj med Kralji.

STARI KOMENTAR: 73 – 74. Vendar je smrt prepovedana: delo, mislim, mora biti prej postorjeno, preden si jo zaslužimo; njen sijaj se bo jačal z leti, ko se hrepeni po njej.

NOVI KOMENTAR: 73. Obstaja povezava med smrtjo, spanjem, ter Našo Gospo Nuit. (To je razdelal, po profanih smernicah, dr. Sigmund Freud, in njegova šola, posebej Jung v svoji *Psihologiji Nezavednega*, ki naj se jo bralec posluži.) Utrujenost od dnevnega garanja ustvari strupe, katerih akumulacija je »volja-za-umret.« Vsi mistični dosežki so tega tipa, kakor so vsi magijski tipa »volje-za-živet.« Včasih si vsi želimo Nibbane, da bi se umaknili v Tišino, in tako naprej. Veščina tega je v tem, da se potopimo globoko v »smrt,« a potem takoj priplavamo na dan, kakor en osveženi velikan. Ta načrt je možen tudi na širski skali, saj je vse življenje magika, in vsa smrt mistika.

Zakaj je potem smrt »prepovedana«? Vse stvari so gotovo zakonite. Vendar moramo delovati »brez sle po rezultatu,« vzemajoč vse, kakor pride, brez želje vsekakor, toda z vsemi manirami uživanja! Naj tvoj ljubavni-madrigal smrti, tvoja mati-metresa, ščebeta in nabreka skozi vsa leta, s celotnim zvezdnim nebom za tvoj orkester; vendar si ne predstavljaš, da je edino zadoščenje v dosežku Nje. Samo hrepenenje je to, kar je krasota.

Nemara se zdi, da je v tem verzu beseda »smrt« uporabljena v nekakšnem drugačnem smislu, kot pa smo ga razložili v prejšnji opombi. Ona je prepovedana, pazite, »človeku.« Se pravi, da ta formula ni uporabna za nekoga, ki je še neizpolnjeno bitje. Našo definicijo vsekakor potrjuje ta fraza, prej kot da bi jo zanikala, ali celo potvarjala. Hrepeneti po smrti pomeni stremeti k popolni izpolnitvi vseh naših potencialov, in očitno bi bila napaka vztrajati na prehodu v naslednje življenje, ko pa še nismo odvezali vseh vrvi od sedanjega. Že sama nerazložljivost raznih krčev nas mora osupniti, razjeziti in narediti nebolgljene.

Iz tega razloga, zgolj, je nadvse in vobče pomembno dognati svojo Resnično Voljo, ter razdelati vsako podrobnost posla njene izvršitve, čimprej v življenju, kakor le moremo. Zmožni smo (v najboljšem primeru) definirati svojo voljo dogmatično, ter posvetiti svoje življenje

domala puritansko nalogi, strogo zatirajoč vse stranske proizvode, in imenovati to smer osredotočenost. To je zmota, in to pogubna. Ne moremo biti namreč prepričani, da neka sposobnost, ki se zdi (površinsko) brezkoristna, celo sovražna, našemu delu, ne bo sčasoma postala vitalno pomembna. In če je zakrnela – gorje! Njeno zatrtje je lahko, nadalje, zastripilo ves naš sistem, kakor je tudi dojka, ki je prikrajšana za svojo naravno uporabo, naklonjena raku. V najboljšem primeru je nemara prepozno, da bi popravili škodo; izgubljena priložnost je lahko doživljenjska skrušenost.

En varen način je aplikacija Zakona Teleme s skrajno rigoroznostjo. Vsak impulz, najsibo še tako šibak, je nujen za stabilnost celotne strukture; najtanjša razpoka lahko povzroči, da se top raztrešči. Vsak impulz, naj bo še tako nasproten glavnemu motivu, je del načrta; žlebitev ne ovira namena puškine cevi. Zatorej moramo priučiti vsak element naše narave, ter ga razviti, kakor zahteva njegov lasten zakon, povsem nepristransko. Ne smemo se bati, saj obstaja naravna meja rasti pri katerikoli vrsti; ali bo spoznala, da je hrana pomanjkljiva, ali da jo šokirajo njeni sosedje, ali bo prerasla samo sebe in se transformirala. Niti se ne smemo razburjati zaradi skladja in sorazmerja naših različnih sposobnosti; ustrezne bodo preživele, in popolnost celote bo dojeta, kakor hitro bodo deli našli sami sebe, in se ustalili po izbojevanju stvari v uravnovešeno stabilnost, ki predstavlja njihovo pravilno odzivanje enega napram drugega, ter napram njihove okolice.

Taktika za aspiranta za iniciacijo naj bo torej, da se analizira z neutrudljivo odločnostjo, razborito večščino in vestno subtilnostjo; potem pa naj se zadovolji z opazovanjem medigre svojih instinktov, namesto da bi jih usmerjal. Preden jih ne spozna vseh, naj ne izvaja praktik, ki naj bi ga usposobile razbrati besedo svoje volje. In ko je enkrat zadobil zavesten nadzor nad samim seboj, da bi tako lahko izvrševal svojo voljo, se mora potruditi, da uporabi vsako sposobnost na nek nezainteresiran in oddeljen način (kakor bi pregledoval svojo pištolo in izstrelil par šaržerjev zavoljo njenega preizkusa), brez pričakovanja, da bi jih moral kdajkoli uporabiti znova, vendar po splošnem principu, če bi bile kdaj zaželeni, da bi lahko zaupal vanje in v njih učinek.

Ta teorija iniciacije je tako pomembna za vsakega aspiranta, da bom to pojasnil s svojim primerom moje lastne nevednosti, ki je obrodila napako in poškodbo. Moja Resnična Volja je bila, to zdaj vem, biti Zver, 666, Magus, Beseda Eona, Thelema; da razglasim novi Zakon človeštvu.

Moja strast po osebni svobodi, moje obvladovanje seksualnih porivov, moja odločitev obvladati telesni strah in slabotnost, moje preziranje mnenj drugih ljudi, moj poetični genij; vsemu temu sem se do konca predajal. Nobena od teh stvari me ni daleč pripeljala, ne izrinila druge, niti poškodovala mojega splošnega blagostanja. Nasprotno, vsaka je samodejno dosegla svojo naraven limit, in vsaka je bila neprecenljivo koristna zame v delanju moje volje, ko sem se je ovedel, zmožen organizirati njene armade, ter jo usmerjati inteligentno napram inercije nevednosti.

Toda zatrl sem določene porive v samem sebi. Zavrgel sem svoje ambicije, da bi postal diplomat. Blokiral sem svojo vnemo za znanost. Poteptal sem svojo previdnost v finančnih zadevah. Zatrl sem svojo občutljivost v zvezi s kasto. Zakrinkal sem svojo sramežljivost v izzivalnost in hvalisavost, ter jo poskušal izničiti z gizdavo ekscentričnostjo. Ta zadnja zmota je izšla iz gole panike; a vse ostale so bile povsem prostovoljne žrtve na oltarju mojega Boga, Magike.

In vse so bile sprejete, kakor je bilo tedaj videti. Dosegel sem vse svoje ambicije; da, in še več. Toda zdaj vem, da bi ne smel posiljevati svoje rasti in razobličiti svoje usode. Pribijanje goske na desko in nabasanje z nadevom proizvede dobro pašteto, to je res; a ne izboljša goske. Lahko rečemo, da sem izboljšal svoj značaj s temi žrtvami, in da sem bil vsekakor prisiljen v to. Nori slon Hočem-bit-Magus je v potegovanju vrvi premagal ekipo volov. Lahko tako rečemo, gotovo; toda še vedno mislim, da bi bilo nemara bolje, če bi ta slon ne bil tako nor.

Danes bi namreč, če bi bil ambasador, temeljito izurjen v znanosti, finančno in socialno brezmadežen, bil sposoben izpeljati svojo voljo s pritiskanjem na vse sloje vplivnih ljudi, ter s tem komentarjem prepričati mislece, in izdati *Knjigo Zakona* v vsakem predelu sveta.

Namesto tega sem izgnan in obsojan, preziran s strani znanstvenikov, bojkotiran s strani mojega razreda, in berač. O, če bi bil znova najstnik! Ne morem si misliti drugače o teh ledeno glaziranih vrhovih, niti ne vem po katerem robu bom splezal na goro, zdaj, ko vidim, preko vsekov v spiralaste zamete puščičastega žledu, vrh, ki se dviga iznad oblaka, ne daleč, ne zelo daleč. Ne obžalujem ničesar, bodite prepričani! Lahko se tudi motim v sklepanju, da en očitien izpah narave, ter njegova posledičnost v nesreči, dokazuje nepreudarnost. Nemara me ta druga pot ne bi privedla v Kairo, do klimaksa mojega življenja, do izpolnitve moje Resnične Volje v Aivazu in izpisanja besede te Knjige. Nemara gre za obotavljajoč »pohlep po rezultatu,« ki mi prišepetava zlohodne laži, da bi me strašile, in mi prigovarja te morebitne dokaze za mojo obtožbo. Morda je pa ravno ta moja sedanja skrajnost sam pogoj, potreben za izpolnitev mojega dela. (1926. Zdaj je očitno, da je to slučaj.) Kdo bi lahko rekel, kaj je moč, kaj nemoč? Kdo bi bil tako drzen, da bi premerjal jutrišnji dan, ali izjavljal vzroke, ki naj bi skupaj privedli do učinka, ki ga nihče ne pozna?

Mar niso Lao-Tzeja izgnali iz domačega mesta? Mar ni Buda odšel beračit v capah? Mar ni Mohammed pobegnil, da bi si rešil življenje, v izgnanstvo? Mar ni bil Bakhus škandal in predmet prezira za ljudi? In Joseph Smith: je bil kdo manj učen od njega? Vendar je vsak izmed njih dosegel izvršitev svoje volje; vsak je izrekel svojo besedo, ki jo vsa zemlja še vedno odmeva! In vsak je bil sposoben to izpolniti vsled vrline same te okoliščine, ki se zdi tako kruta. Mar naj se jaz, ki sem oborožen z vsemi njihovimi orožji hkrati, pritožujem, da odhajam v boj neopremljen?

74. Ni nam potrebno stalno za kratek čas skakati noter in ven iz transa. Obe akciji moramo izvajati z vedno večjim in močnejšim zamahom. S tem naša življenjska obdobja postajajo postopoma vse daljša in živahnjša, in so naša smrtna obdobja, čeravno zelo kratka, nemara, nepojmljivo intenzivna.

Celoten problem časa smo že izčrpno obdelali. (Glej esej »Čas« v mojih *Izbranih Delih*, vol. II.) Sedanje opazke se tičejo zgolj pogojev »normalne« zavesti, v katere se pahnemo v ponavljajočih se

presledkih. Tu izložena doktrina naj se preuči v luči prejšnjih pripomb; verzi od 61 do vključno 74 tvorijo neko povezano pasažo: izstopata besedi »smrt« v verzih 63 in 66, ter »umri« v verzu 68. Tu gre očitno za namen poistovetenja klimaksa ljubezni s klimaksom življenja. Zatorej ni nenaravno vprašati: Ima lahko »smrt« nek globlji pomen, kakor pa se zdi? Škorpion, zodiakalno znamenje smrti, v resnici predstavlja seksualno oz. reproduktivno funkcijo narave. To je zemljo-presegajoči orel, samo-obnavljajoča kača, ter sebe-žrtvujoči škorpion. V alkemiji je to princip putrefakcije, »črni zmaj,« čigar stanje navideznega gnitja je le preludij v mavrično-obarvan naval človeka v pisani norčevski obleki. Nimfa pomladi, Sirinx, trepetavi votli trs, ki potrebuje le dah, da napolni svet z glasbo, privabi Pana, Kozjega Boga Ekstatične Sle, ki s svojim delovanjem ponovno vzpostavi slavo in sijaj poletja.

Očitno je, da »dolgost tvojega hrepenenja« variira s številom zmožnosti, ki jim je treba zadostiti. Z drugimi besedami, bolj je kompleksen Khu zvezde, večji je človek, in trpkješi njegov občutek za lastne nepopolnosti dometa njegovega dela, in za njegovo potrebo, da ga dovrši.

75. *Aye! Listen to the numbers & the words:*

76. 4 6 3 8 A B K 2 4 A L G M O R 3 Y X 24 89 R P S T O V A L.

What meaneth this, o prophet? Thou knowest not; nor shall thou know ever. There cometh one to follow thee: he shall expound it. But remember, o chosen one, to be me; to follow the love of Nu in the star-lit heaven; to look forth upon men, to tell them this glad word.

*

75. *Aej! Prislubni tem številkam ter besedam:*

76. 4 6 3 8 A B K 2 4 A L G M O R 3 Y X 24 89 R P S T O V A L. *Kaj to pomeni, o prerok? Ne veš; in ne boš nikoli izvedel. Eden prihaja, da te nasledi: on bo to razložil. A zapomni si, o izbranec, da bodi jaz; da slediš ljubezni Nu na zvezdno osvetljenem nebu; ter iščeš ljudi, da jim sporočiš to srečno oznanilo.*

STARI KOMENTAR: 75 – 76. Končno razodetje. Odkritelj, ki ima za priti, je nemara tisti, omenjen v I. 55 in III. 47. Verz se nadaljuje z rotnjem preroka, da se identificira s Haditom, da prakticira združitev z Nu, ter da razglaša to radostno razodetje⁴⁹ ljudem.

NOVI KOMENTAR: 75 – 76. Verz 76 izgleda, da je en kabalističen test (po običajnem vzorcu) za kogarkoli, ki bi zatrjeval, da je magijski dedič Zveri. Bodite vsi povsem prepričani, da bo rešitev, ko bo najdena, bila neizpodbitna. Zanja bo značilna najsublimnejša preprostost, in bo sprejeta s takojšnjo prepričljivostjo.

(Zgornji odstavek je bil napisan pred sporočilom Charlesa Stanfelda Jonesa, tudi v zvezi z »številkami in besedami«, v katerem on predlaga ključ do šifre te Knjige.)

Prerok je ta, »predhodni glasnik,« ki nikoli ne bo spoznal tega misterija. Vzrok tega »sprenevedanja« je očitno ta, da bi bili tistemu, ki se bo potegoval za njegovo sinovstvo, njegovi neodvisni argumenti prepričljivejši.

Ne smete pozabiti, da sem jaz dokončno odločen, da »iščem ljudi«, namesto da bi se umaknil iz sveta, kakor mnogi mistiki, in ta verz mi vliva zaupanje, da je to delo resnično del moje volje.

Pripomba: ta »eden« se ne sme mešati z »otrokom«, ki je omenjen drugje v tej Knjigi.⁵⁰ Povsem možno je, da je fra Ahad, ali O.I.V.V.I.O. (ki je privzel rang Magistra Templja z aktom volje, ne da bi prej šel skozi nižje stopnje na običajen in pravilen način) storil napako, da si ni zagotovil popolno izničenje v prečkanju Brezna; tako da so kaplje krvi, ki bi morale biti vse spravljene v kupo Babalon, »narodile škorpijone in gade in Sluzasto Mačko.« V tem primeru bi se razvil v Črnega Brata, bil raztrgan na koščke in priveden do svojih elementov proti svoji volji.⁵¹

⁴⁹ *Evangelij Zakona Teleme; op.p.*

⁵⁰ *Kar je ravno Crowley, v svoji zaslepljenosti od ljubezni do svojega »magijskega sina,« storil v primeru Fratra Ahada, Ch.St. Jonesa! Op.p.*

⁵¹ *Ravno to se je zgodilo in se vseskozi dogaja mnogim nevednim, sebičnim in nerazboritim »crowleyancem«! Op.p.*

77. *O be thou proud and mighty among men!*

78. *Lift up thyself! for there is none like unto thee among men or among Gods! Lift up thyself, o my prophet, thy stature shall surpass the stars. They shall worship thy name, foursquare, mystic, wonderful, the number of the man and the name of thy house 418.*

*

77. *O bodi ponosen in mogočen med ljudmi!*

78. *Dvigni se! Kajti nihče ti ni enak med ljudmi, niti med Bogovi! Dvigni se, o moj prerok, tvoja postava bo preseгла zvezde. Oni bodo častili tvoje ime, kvadratno, mistično, čudovito, število človeka in ime tvoje hiše 418.*

STARI KOMENTAR: 77 – 78. Čeprav se je prerok, na nek način, v tistem času, identificiral s številom 666, je smatral iz njega izpeljan magijski kvadrat za nesmiselnega in izumetničenega, če je sploh že bil izumljen, v kar pa ni prepričan.

Hiša Preroka,⁵² ki je ni on poimenoval, je bila izbrana z njegove strani še preden je pridajal kakšen pomen številu 418; niti ni smatral imena svoje Hiše za kakorkoli pomembnega. To pasažo je vzel za mistično, ali pa da se nanaša na neko bodočo hišo.

Vendar če preizkusimo, tako dobimo: Boleskine – 418.

NOVI KOMENTAR: 77 – 78. Ponos je kvaliteta Sonca. Tifaret; Moč pa Marsa, Geburah. In Lev, moje vzhajajoče znamenje, združuje te ideje, kakor tudi Ra-Hoor-Khuit. Krščanske ideje ponižnosti in slabotnosti kot »vrline« so naravne za sužnje, strahopetce in slaboumneže.

Tip brezrepe opice, ki se znajde kot zgolj ena razcepljena redkev v svetu velikanov, kričaje za predjed, mora pobegniti iz resničnosti v freudovsko fantazmo »Boga.« Preplaši se ob dotiku resnice; in trepeta ob svoji goloti v naravi.

Zatorej izumi nek kult strahu in sramu, ter naredi posedovanje poguma in samo-spoštovanja za prevzetnost in bogokletje. Zakoplje se v

⁵² sc. Boleskine House na Škotskem ob jezeru Loch Ness; op.p.

mulj »strahospoštovanja in božjega strahu« ter si naredi hišo in lastnih iztrebkov, kakor glista, kar on tudi je. Naredi se mrtvega, kakor drugi strahopetni insekti, ko se mu približa nevarnost; poskusi ubežati pozornosti z navzetjem barve in oblike svoje okolice, uporabivši »zaščitno mimikrijo« kakor neki ostali nevretenčarji.

On izloča smrad ali tinto, kakor skunk ali sipa, prvo imenujoč moralnost in drugo spodobnost. On je spolzek od hipokrizije, kakor en polž slinar; nakar, označujoč vsoto svojih defetkov za popolnost, definira Boga kot govno, tako da lahko sam sebi laska z vzdevkom božanski. Celoten manever je nato predstavljen kot religija.⁵³

78. Obstajajo določeni okultni čudeži, skriti v prvem delu tega besedila. (Glej *Liber CCCLXX*.)

Razrešitev zadnje sentence je lahko odvisna od številke verza, ki je število Mezle, Dotoka z Najvišjega, ter Tarota ali Tahutijeve Knjige.

Lahko vzamemo »tvoje ime« za »Sonce,« iz kabalističnih vzrokov; ta verz nikakor ne predvideva nekega novega kulta, z menoj kot Polbogom. (Na pomoč!) Vendar bodo častili grupo idej, povezanih s Soncem, ter magijsko formulo števila 418,⁵⁴ kakor je razloženo drugod.

79. *The end of the hiding of Hadit; and blessing & worship to the prophet of the lovely Star!*

*

79. *Konec je skrivanja Hadita; in blagoslov ter čaščenje preroku ljubke Zvezde!*

STARI KOMENTAR: Zgodi se!

NOVI KOMENTAR: Zgodi se!

⁵³ V prvi vrsti judo-krščanska; od tu razumni ateizem, agnosticizem ipd., kar sicer ni nevedno zanikavanje našega religioznega instinkta, razen nemara pri doktorju Freudu, kakor prikazuje doktor Jung! Op.p.

⁵⁴ sc. *Abrahamadabra, Telema-Agape, Magnum Opus etc; op.p.*

T R E T J I D E L

1. *Abrahamadabra; the reward of Ra Hoor Khut.*

*

1. *Abrahamadabra; Ra Hoor Khutova nagrada.*

STARI KOMENTAR: Abrahamadabra – nagrada Ra-Hoor-Khuita. Videli smo že, da je Abrahamadabra glif spojitve 5 in 6, vrtnice in križa. Tako je tudi Veliko Delo, uravnoteženje 5 in 6, izkazano v tem Bogu; peteren je Bojevnik Horus, šesteren solarni Ra. Khuit je eno ime Amouna, egipčanskega Oven-Falos-dvooperjenega boga; tako da celoten Bog predstavlja v kabalistični simboliki drugo triado («ki jo vsa ljudstva imenujejo prva»).

To je edina vidna stvar – rdeči navzdol obrnjeni trikotnik. Kajti Hadit in Nuit sta daleč iznad.¹

Ra-Hoor v hebrejščini znese 418.²

NOVI KOMENTAR: Razmotriti moramo najprej besedo »nagrada,« ki jo treba primerjati z besedama »skrivanje« in »manifestacija« iz prvega verza obeh prejšnjih poglavij. »Nagraditi« pomeni »nadgraditi« ali »znova z(a)graditi« (*re-ward*,

¹ Kot jezik božanskega plamena, ki sestopi na oltar, da konzumira daritev-molitev-aspiracijo častilca, ki pa jo predstavlja modri navzgor obrnjeni trikotnik, – magijski oz. mistični heksagram, za razliko od naravno-elementarnega, ki je obraten; *Op.p.*

² Kakor tudi Hru Ra Ha; *Op.p.*

guard again; op.p.); to besedo Abrahadabra torej moramo smatrati za neko stražo (*zagrado; op.p.*) pred utrdbo Boga.

Zakaj je njegovo ime izgovorjeno Khut? Spoznali smo že, da je *it* običajna častitljiva končnica za Boga. Ra je, kakor smo povedali v starem komentarju, Sonce, Hoor je Bojevnik Mars; in kdo je Khu? On je magijski ego neke zvezde. Brez Joda ali Iote, Khu-t, dobimo človeško zasnovu; vstavitev te črke povzroči pretvorbo v Božanstvo. Zatorej, ko je Ra Hoor Khut poplačan ali na(d)grajen z magično besedo Eona, postane Bog. Tako v naslednjem verzus stoji: »Povzdigni urok Ra-Hoor-Khuita.«

Besedilo lahko beremo tudi tako: Abrahadabra je magijska formula Eona, s katero lahko človek izvrši Veliko Delo. Ta formula je »nagrada« od Boga, velikodušnost z Njegove strani ob njegovem nastopu gospostva nad Eonom, tako kakor je bila *INRI-IAO-LUX* formula dosežka skozi križanje dana s strani Ozirisa, ko je on prišel na oblast v prejšnjem Eonu. (Glej *Knjigo 4, III. del*, in pa *Equinox*, Vol. I, Št. 3.)

Tu moram povedati, da sem se znašel v velikih težavah, vedno znova in znova, v dojemanju tega poglavja. V grobem lahko rečem, da sem ob koncu prve petletke molka (1904 – 09) dojel Prvo Poglavlje; ob koncu druge petletke (1914 – 18) sem dojel Drugo Poglavlje.³

³ Podobno se dogaja nam danes v prvem desetletju tretjega tisočletja Vulgarne Ere, potem ko smo doživeli obe veliki vojni in hladno vojno in ponovno balkansko vojno in vse ostale vojne po svetu, terorizem in antiterorizem, da bi zdaj spet pričakovali povrhu še Tretjo Svetovno Vojno – in še sedaj ne vemo zakaj se GRE!? Crowley ob pisanju teh komentarjev sploh še ni mogel slutiti Hirošime, kaj šele Razstrelitve Dvojčkov WTC v New Yorku in zadetek Pentagona, Srca Amerike – vedel je to, da se je Stari Patriarhalni Eon začel rušiti ob zavzetju Horusove oblasti nad Eonom, spomladi leta 1904 e.v., ni pa vedel, kako dolgo po trajalo »dojenje« Novega Eona, Okronanega in Zmagovitega Otroka Horusa, oz. rušenje oblasti starega in reprogramiranje zavesti Čez-Človeka – 666; če vzamemo zgodovinsko analogijo to lahko traja tudi do petsto let! Bomo preživeli? Kdo je za to kriv? Namreč, za anarhijo in vojno, tako v nebesih, kakor na zemlji! Ni krivde, niti

2. *There is division hither homeward; there is a word not known. Spelling is defunct; all is not aught. Beware! Hold! Raise the spell of Ra-Hoor-Khuit!*

*

2. *Ločitev obstaja semkaj domovgrede; obstaja neka beseda nepoznana. Govorjenje je mrtvo; vse ni karkoli. Pazi! Počakaj! Povzdigni urok Ra-Hoor-Khuita!*

STARI KOMENTAR: V umu preroka se je pojavil nek dvom v zvezi z neobičajnim izgovorom, nakar je prišel odgovor. »I« povzroči spremembo v kabalistični razlagi imena.

NOVI KOMENTAR: »Ločitev semkaj domovgrede«; najtrdovratnejša fraza za razlago! Tako nenavadna spojitev besed gotovo vsebuje nek globok pomen. »Domovgrede« mora pomeniti »proti hiši« govorca. On reče, torej, da je tu »ločitev,« ki (kakor jaz dojemam) prepreči človeku biti Bog. To je naravni in pravoverni smisel, in gre dobro vštric z »obstaja ne-znana beseda« iz prvega verza. Ta beseda je⁴ Abrahadabra, ki ni bila poznana, bivši zakrita vsled napačnega črkovanja »abrakadabra«.

»«Govoričenje je mrtvo«; to se zdi kot odmev na trditev v Drugem Poglavlju, verz 5: »Rituali starine so črni.« (Beseda »defunkt« je odločno čudna; pomeni »nič več zmožno izpolnjevati svojo funkcijo.«) »Spelling« torej pomeni »uročanje.« In značilno za Ra-Hoor-Khuita je, da On ne potrebuje besed, temveč dejanja. (Primerjaj »Pariška Dela.«) Tako naravno preidemo na verz 3. »Vse ni karkoli« je nekakšna ukinitev vseh prejšnjih zakonov, ob nastopu monarha. Preteklost izbriše kakor z gobo.⁵

milosti! Halo, Galaktična Centrala Anti-MATER-NIČ-NE Črne Luknje, kaj je zdaj...halo! Naj se pritožimo na Sončno Upravo...na Sirius...halo...brez zveze...AUMGN. Op.p.

⁴ *nemara; op.p.*

⁵ *Seveda, če besedo aught prevedemo kot nič, in celotno misel: »Vse ni za-nič«. Kar se mi ne zdi verjetno, kakor pove Crowley, v smislu izbrisanja vsega. Po moje gre za*

Ta fraza je pravtako ena nadvse brezhibna šifra ali hieroglif velikega ključa te Knjige. *All* (AL) *is not aught* (LA). Al je La: se pravi, stadija Univerzuma X in O sta identična.⁶

»Pazi!« kakor se reče vojaku, »Pozor.« »Počakaj!« se pravi, »Pripravi se!« Poslušaj razglas! »Povišaj urok Ra-Hoor-Khuita!« To je »Tukaj, jaz, Novi Bog, izgovarjam svojo besedo.«

3. *Now let it be understood that I am a God of War and of Vengeance. I shall deal hardly with them.*

*

3. *Naj se razume zdaj, da sem Bog Vojne in Maščevanja. Trdo bom ravnal z njimi.*

STARI KOMENTAR: – konec. Zdi se, da hoče cela knjiga, da jo razumemo dobesedno. Tako jo je pisar tedaj tudi dojemal. Vendar vedno zlahka najdemo mistični pomen – na primer v naslednjih verzih 4 – 9.

NOVI KOMENTAR: Težko, da bi bil potreben komentar. Velika Vojna je zgolj ilustracija tega besedila.⁷ Edine nacije, ki so trpele, so tiste z Oziridično oziroma krščansko religijo. Izjema je Turčija, ki se je neumno odrekla principom Islama, da bi se povezala z Giaourjem. Abdul Hamid se nikoli ne bi tako osmešil, kot se je pokvarjena banda »Svobode in Napredka«; naj šakali oskrunijo grmade svojih pasjih očetov!⁸

Vse v filozofskem smislu, ne pogovornem. Pravtako ALL = 61, Ain, Ničnost; tj. VSE je kot NIČ, ni pa karkoli poljubnega; po moje gre za definitivno pozitivne metafizične entitete. Op.p.

⁶ *Znova se težko strinjam s Crowleyevim komentarjem, še posebej, če AUGHT analiziramo kabalistično, z vrednostjo 93 ali pač 24, ter pentagramatično obliko, tj. kot hieroglif petih elementov. Seveda si ne mislim, da poznam angleščino bolje od Crowleya, ter priznam da mi tipična afirmativna negacija »is not« dela preglavice pri prevajanju. Op.p.*

⁷ *sc. Prva Svetovna Vojna; op.p.*

⁸ *Kaj bi Crowley potem rekel za Japonce vsled Hirošime? Op.p.*

(Bog Maščevanja se v grščini imenuje Aleister. Ne vem zakaj je postal Alastor, Demon Puščave židovskih rabinov, kasneje »Duh Samote« pri Shelleyu. Atribucija je dovolj prikladna, saj beseda izhaja iz korena *alomai*, »popotujem.« Ideja »itja« je za buržuja logično grozovita, tako da je popotnik »preklet.« Toda, *me judice*, ustaliti se v življenju pomeni odreči se herojski drži; in privoliti v stagnacija možganov. Jaz nočem, da mi je udobno, niti da bi si podaljševal življenje; raje se gibljam iz galaksije v galaksijo, iz ene inkarnacije v drugo. Taka je moja intimna individualna volja. Zdi se, kakor da je ta »Bog Vojne in Maščevanja« potem zgolj nekdo, ki hoče, da bi ljudje delovali po svojih lastnih voljah, tako da bi šli, kakor to Bogovi počno, namesto da bi poskušali zaustavljati neustavljiv tok narave.)

P.S. El Ouid, Alžirija, 1924: Strah in trepet Sirije za časa vladavine Omana je bil velik vojak in uradnik Melek-al-Astar. Nemara so judovske matere imele navado strašiti svojo jokajočo deco s tem »demonom puščave«, rabini pa so uvrstili to »Pošast« v svojo protivno hierarhijo.⁹

4. *Choose ye an island!*
5. *Fortify it!*
6. *Dung it about with enginery of war!*
7. *I will give you a war-engine.*
8. *With it ye shall smite the peoples; and none shall stand before you.*
9. *Lurk! Withdraw! Upon them! This is the Law of the Battle of Conquest: thus shall my worship be about my secret house.*

*

4. *Izberite en otok!*
5. *Utrdite ga!*
6. *Pognojite ga okrog z vojno mašinerijo!*

⁹ Crowleyev egotizem se zdi smešen napram »terorizmu« Tretjega tisočletja vulgarne ere. »Z njimi« se očitno nanaša na vse »fundamentalistične monoteiste«, ki se upirajo Duhu Časa, sc. Novega Eona in teptajo naše osnovne Človečanske Pravice. Op.p.

7. *Jaz vam bom dal vojno sredstvo.*
8. *Z njim boste potolkli ljudstva; in nihče se vam ne bo zoperstavljaj.*
9. *V prežo! Umik! Po njih! to je Zakon Bitke Zavojevanja: takšno bo moje čaščenje okrog moje tajne hiše.*

STARI KOMENTAR: 4. En otok – eno od Čaker ali živčnih centrov v hrbtenici.

5. Utrdite ga! Osredotočite svoj um nanjo.
6. Preprečite vsak vtis, da bi ga ne mogel doseči.
7. Opisal bom eno novo metodo meditacije, s katero –
8. Boste zlahka zatrli navaljujoče misli.
9. Naj na mističen način opišem to metodo (e.g. *Liber HHH*, paragraf 3). Vendar bo šele potek zgodovine določil smisel tega odlomka.

NOVI KOMENTAR: 4 – 9. To je en praktičen poduk; in se ga, kot »vojaško skrivnost,« na noben način ne da sporočiti. Povem le to, da so načrti končani, in da bo prva nacija, ki bo hotela sprejeti Zakon Teleme, po mojem navodilu, postala edina gospodarica sveta.¹⁰

6. Ta fraza nenavadno spominja na »polagalca min«, vsaj tiste, ki so ga kdaj videli v akciji.

7. To spominja na tank, izbrani otok bivši torej Anglija.¹¹ A gre verjetno za predvidevanja *resnično* Velike Vojne, v kateri bo Horus dokončno triumfiral.¹²

9. «V prežo! Umik! Po njih!» opisuje tri dele določene magijske procedure, ki naznačuje nek obrazec, ki se je dokazal zelo silovitega v praktičnem delu.¹³

¹⁰ *Narod Telemitov se mora šele na-roditi, dragi Aleister. Op.p.*

¹¹ *Crowley tedaj še ne more iz svoje britanske kože. Vero v Anglijo kot Nacijo je izgubil šele ob začetku Druge Svetovne Vojne, ko je zanjo okrivil predsem Angleške diplomate, ki so se v Munchenu dokončno izkazali za bedaste in kratkovidne ne-evropejske sebičneže, ko so pristali na razkosanje, oz. »posilstvo Češko-slovaške«! Op.p.*

¹² *Zdaj vemo, da niti Druga Velika Vojna ni prinesla dokončne zmage naprednih sil, temveč zgolj nekakšno Hladno Vojno. Šele v Tretjem Mileniumu se nam obeta neka resnično velika vojna, nemara! Op.p.*

(Op. a.: Dogodki, začeni se v letu 1921, Sol in Libra, ko pišem te besede, in ki se imajo za končat ne vem še kdaj, bodo predstavili zelo ilustrativen komentar na ta odlomek. Alternativni vidik bi bil ta, da smatramo začetek leto 1914, Sol in Libra, ter nadalje nedoločljivo širše obdobje.)¹⁴

10. Get the stele of revealing itself; set it in thy secret tempel – and that temple is already aright disposed - & it shall be your Kiblah forever. It shall not fade, but miraculous colour shall come back to it day after day. Close it in locked glass for a proof to the world.

*

10. Dobi si stelo razodetja samo; postavi jo v svoje skrivno svetišče – in to svetišče je že prav odrejeno – in bo tvoja Kiblah za vedno. Ne bo zbledela, temveč se bodo čudovite barve vračale nanjo dan za dnem. Zapri jo v zaklenjeno steklo za dokaz svetu.

STARI KOMENTAR: Stela razodetja – glej ilustracijo!

Ta tempelj; urejen je bil v obliki oktograma, in dolg za dve širini; vходи na vseh štirih straneh neba; velika ogledala so pokrivala šest od osmih sten (razen na vzhodni ali zahodni strani ali pa na zahodnih polovicah južne in severne strani.)

¹³ Gre za Znak Vstopajočega in Znak Tišine v obredni Magiki. Op.p.

¹⁴ Vidi se, da je pisar, kakor mnogi Evropejci, že v dvajsetih letih dvajsetega stoletja vulgarne ere čutil nujnost večje vojne; kakor moj ded, borec ruske in soške fronte ter vojni ujetnik na Siciliji, v in po Prvi Veliki Vojni, ki je leta 1927 emigriral v Kanado, da mu tam ne bi več bilo treba služiti vojske, ki se je je že naveličal. Pa še dva vzroka je imel za emigracijo: doma so mu grozili komunisti in soproga, in pa na Siciliji je spoznal svojo veliko ljubezen, s katero sta skupaj naredila načrt za emigracijo. Precej romantična zgodba, ki je doma odmevala dosti bolj vsakdanje in domačijsko, ter dosti bolj žalostno. Tudi moj drugi ded, po očetovi strani, je bil borec soške fronte, nato pa Meistrov borec za severno mejo: kasneje pa je postal partizanski diverzant in nato mučenik-spomeničar. Tudi druga plat te junaške zgodbe je dosti bolj domačijsko prozaična in žalostna. Iz hipokrizije in frustracij zakonske postelje do transeonske fronte je zelo kratka razdalja. Se oproščam za egotizem. Op.p.

Tu je še oltar; in dva obeliska v templju; svetilka nad oltarjem; in ostala furnitura.

Kiblah – katerakoli točka, kamor se obračamo ob svoji molitvi, kakor je Mekka Kiblah za muslimane.¹⁵

11. This shall be your only proof. I forbid argument. Conquer! That is enough. I will make easy to you the abstraction from the ill-ordered house in the Victorious City. Thou shalt thyself convey it with worship, o prophet, though thou likest it not. Thou shalt have danger & trouble. Ra-Hoor-Khu is with thee. Worship me with fire & blood; worship me with swords & with spears. Let the woman be girt with a sword before me: let blood flow to my name. Trample down the Heathen; be upon them, o warrior, I will give you of their flesh to eat!

*

11. To bodi tvoj edini dokaz. Ne dopuščam nobenega argumentiranja. Zmagaj! To je dovolj. Olajšal ti bom izmik iz slabo-urejene hiše v Zmagovitem Mestu. Pospremil jo boš s čaščenjem, o prerok, čeprav tega ne maraš. Naletel boš na nevarnost in težave. Ra-Hoor-Khu je s teboj. Obožuj me z ognjem in krvjo; obožuj me z meči in sulicami. Naj bo ženska opasana z mečem pred menoj: naj kri teče v mojem imenu. Pohodi Brezbožnike; bodi nad njimi, o bojevnik, jaz ti bom dal od njihovega mesa za jesti!

STARI KOMENTAR: »Abstrukcija.« Gre mar za kombinacijo abstrakcije in konstrukcije, se pravi, za pripravo duplikata, kar je bilo tudi storjeno?¹⁶

Original je, seveda, v »zaklenjenem steklu«¹⁷.

¹⁵ Sc. t.i. Psihični Vzhod, ne geografski; op.p.

¹⁶ Lat. abs-trudo, odpahnem, skrijem; in abs-trusus, skrit, zaprt; v tem oziru prevajam abstraction kot izmik ali odstavitev ali odkup; kar se ima za zgoditi nekoč v prihodnosti, ko bosta vrednost in smoter Stele 666 bila širše potrjena; op.p.

¹⁷ sc. zaklenjen v stekleno vitrino; op.p.

NOVI KOMENTAR: Zmagovito Mesto je seveda Kairo¹⁸

Ra-Hoor-Khu; zakaj je ime brez končnice? Nemara da naznači esenco sile.

Ritual čaščenja Ra-Hoor-Khuita je, kakor bi lahko pričakovali, ilustracija Njegove narave. Dvomljivo se zdi, da bi ta ritual sploh lahko bil tipa simboličnega proslavljanja; nemara gre prej za pohod proti barbarom in idolaterjem, i.e. kristjanom in drugim staroeonskim trogloditom. In »ženska« se mora tudi oborožiti v njegovo čast. Ta ženska je lahko Škrlatna Ženska, ali nemara ženska na sploh. Ne pozabimo, da je Škrlatni ženski »dana vsa oblast in moč«; jaz pričakujem neko novo Semiramido.¹⁹

12. Sacrifice cattle, little and big: after a child.

13. But not now.

14. Ye shall see that hour, o blessed Beast, and thou the Scarlet Concubine of his desire!

15. Ye shall be sad thereof.

*

12. Žrtvuj živino, majhno in veliko: nato otroka.

13. A ne zdaj.

14. Vidva bosta priči tej uri, o blažena Zver, in ti Škrlatna Priležnica njegovega poželenja!

15. To vaju bo potrlo.

STARI KOMENTAR: 12 – 15. To, tedaj slabo-razumljeno, je zdaj še preveč strahovito jasno. Petnajsti verz, navidez nemogoče nadaljevanje, se je izkazal za upravičenega.

¹⁸ *Al Kahira, ar. zmagovit, slabo-urejena hiša pa je Bulak muzej, danes egipčanski Nacionalni Muzej; op.p.*

¹⁹ *Gre za formulo »menstruirajoče ženske« in svečenice v teurgije Katoliške Maše, brez razumevanja katere je vsak feminizem čisto navaden in jalov šovinizem, za katerega dr. Rugelj, veliki borec za emancipacijo moških, pravilno misli, da pomeni propad naše »patriarhalne« družbe; op.p.*

STARI KOMENTAR: 12 – 15. To, čitano v povezavi z verzom 43, se je kasneje izpolnilo 1. maja, 1906. Tragedija je bila tudi del moje iniciacije, kakor je opisana v *Templju Kralja Solomona*. Še vedno je tako trpka, da si ne drznem pisati o tem.

16. *Deem not too eagerly to catch the promises; fear not to undergo the curses. Ye, even ye, know not this meaning all.*

*

16. *Ne sodita preveč pohlepno, da bi zgrabila obljube; ne bojta se trpeti prekletstev. Vidva, celo vidva, ne poznata smisel vsega tega.*

STARI KOMENTAR: Pogum in zmernost misli sta nujna za študij te knjige. Gorje! kako malo nam je znanega o njenem pomenu.

NOVI KOMENTAR: Bog se modro brzda pred jasnim izražanjem, tako da bi dogodek, ko se bo zgodil, lahko upravičil Njegovo besedo. To progresivno razsvetljevanje te besede je služilo temu, da jo ohrani živo, kar bi ne moglo storiti nobeno posamično razkritje. Vsakokrat ko sem se zmlačil napram *Libra Legis*, se je nekaj dogodilo, kar mi je znova vnelo srce zanj.

»Know *not* this meaning *all*«; druga šifra za LA-AL.²⁰

17. *Fear not at all; fear neither man, nor Fates, nor gods, nor anything. Money fear not, nor laughter of the folk folly, nor any other power in heaven or upon the earth, or under the earth. Nu is your refuge as Hadit your light; and I am the strength, force, vigour of your arms.*

*

17. *Ne boj se ničesar; ne boj se ljudi, niti Sojenic, niti bogov, niti česarkoli. Denarja se ne boj, niti smeha neumnih ljudi, niti katerekoli sile na*

²⁰ Točneje za zelo učinkovito magijsko formulo LA-ST-AL, ali *Kreacije Brez Pohlepa Po Rezultatu*; *op.p.*

nebu, ali na zemlji, ali pod zemljo. Nu je tvoje zatočišče, kakor je Hadit tvoja luč; in jaz sem čvrstina, moč in žilavost tvojih rok.

STARI KOMENTAR: Neskončna enost je naše zatočišče, in če bi naša zavest bila vseskozi v tej enosti, bi nas prav nič ne skrbelo zavoljo nesloge njenih sestavnih delov. In naša luč je najnotranjehša točka razsvetljene zavesti.

In sijajni rdeči trikotnik je kakor en ščit, in njegovi žarki so daljnosežne strelice!

NOVI KOMENTAR: Zadnji paragraf je enotna potrditev stališča, ki sem ga zavzel napram naše hierarhije: primerjaj s tem kar smo povedali o tej temi v prejšnjih poglavjih.

18. Mercy let be off: damn them who pity! Kill and torture; spare not; be upon them!

*

18. Proč z milostjo: prekolni tiste, ki obžalujejo! Ubijaj in muči! ne prizanašaj; bodi proti njim!

STARI KOMENTAR: Konec človekoljubni sladkobnosti, ki je uničila človeški rod z namensko umetno zaščito nesposobnih.

NOVI KOMENTAR: Kaj je bil čisti doprinos našega finega »krščanskega« fraziranja? V dobrih starih časih je obstajala neke vrste naravna selekcija; pamet in odpornost sta nujni za preživetje. Rod, kot tak, se je posledično izboljševal. Toda mi smo mislili, da vemo bolje, oh, mnogo bolje, in smo izvolili »Kristov zakon« in ostalo brozgo. Tako so nesposobni stisnili in okužili sposobne, dokler se zemlji sami ni zastudila ta godlja. Mi nimamo le vojne, ki pobije osem milijonov ljudi v cvetu njihove mladosti, odbranih zanjo, v štirih letih, temveč kužno bolezen, ki pobije šest milijonov ljudi v šestih mesecih.

Mar nameravamo ponoviti to blaznost? Mar ne bi raje vzgajali človeštva zavoljo kvalitete z odstranjevanjem vsake okužene živadi, kakor to storimo z ostalo živino?²¹

19. *That stele they shall call the Abomination of Desolation; count well its name, & it shall be to you as 718.*

*

19. To stelo bodo imenovali Gnusoba Puščobe; dobro preračunaj njeno ime, in ti bo kakor 718.

NOVI KOMENTAR: To spominja na stare prerokbe »Danijela« in »Janeza.«²² Prvi kabalistični namig je zaenkrat (1915) še nerazrešen.

1921: Zdi se mi primerno na tem mestu vstaviti poročilo o resničnem pomenu tega verza iz mojega dnevnika (8. junij, 1921). Okoliščine so tako osupljive, da se zdi dobro, da se bralec seznanj z naravo rezoniranja, ki priča o preterhumanem značaju avtorja te Knjige.

Ti verzi so zelo subtilno izgovorjeni. Kako naj razumem to aluzijo na Stelo; kako naj »dobro preračunam njeno ime«, če ga sploh ne poznam? Poskušal sem prešteti »Abomination of Desolation,« toda tako jo »bodo drugi imenovali,« to ni njeno ime. Zdi se, da mora to ime, ko bo odkrito,

²¹ *Ponovljeno evolucijsko, nietzschejansko stališče, preprosto in iskreno, kakor nalitje čistega vina, a kaj ko so ljudje tako navajeni na pivo – to je edini problem in dilema naše dobe. Bogovi so rekli: »Če ne boš ti sam to storil, bomo mi storili to namesto tebe.« In res, zdi se, da vojna pride sama od sebe, in pandemija tudi! »Kaj je človek, da se ga spominjaš, / ali sin človekov, da tako skrbiš zanj? / In vendar, naredil si ga le malo / nižjega od angelov, / s slavo in častjo si ga ovenčal, / dal si mu oblast nad deli svojih rok, / in vse si podvrgel njegovim nogam: / drobnico in vso goved, / in tudi poljske živali, / ptice pod nebom in ribe v morju, / vse, kar hodi po morskih stezah. / O Gospod, naš Gospod, kako / čudovito je tvoje ime po vsej / zemlji!« Ps 8. Nemara se spodobi, da se včasih spomnimo tudi na stare svete knjige, čeravno se nam zdijo kot ena sama potrata papirja. Op.p.*

²² *Dan. 9, 27: »In v svetišču Gospodovem nastane gnusoba opustošenja...« No, da ne omenjamo Zveri in Hotnice, ter njene čaše gnusob in nečistovanj ...Op.p.*

imeti vrednost 718, ali pa bo istovetno z neko drugo besedo te vrednosti. Še več, to ime, ko bo odkrito, mora nekako izražati »propad zato-ker.«

Po mnogih letih raziskovanja, mi ti verzi še vedno ne razodenejo ničesar. Končno sem poizkusil grški abstraktni samostalniik ypomone = 718, ki pomeni »vztrajnost«, kar je moj prvi magijski moto. Seveda, Stela je izdržala od časa 26. dinastije, toda to bi stežka upravičilo, da bi jo tako imenovali; pravitako ni tu ničesar o »propadu zato-ker.«

Zdaj, 1921, sem prelistal Zakon, da bi obnovil katerokoli podrobnost ali izpuščaj v predpisanem ritualu, in sem našel te verze v uvodu med instrukcijami. Fascinirali so me; ko sem končal to, sem se vrnil k njim in par ur brskal po leksikonu, začevši z besedo ARHE, vzrok, 709, da bi našel neko frazo, ki bi zanikala vzrok in štela 718. Najdem AZA, 9, kar pomeni »suša,« a še posebej umazanijo ali ilovico na nekem nerabljenem objektu. ARHE AZA je, zatorej, en dovolj precizen izraz za doktrino, ki je izložena v našem Zakonu, v zvezi z »zato-ker.«

Nekam sem le prišel; toda to nikakor ni ime Stele.

Iskal sem naprej, ter našel HOIZA, 718, »učeraj,« kar bi lahko zgrabil kot slamico, če se še tretjič utopim; a sem plaval dovolj močno. Našel sem HAIRE A.A. »Pozdravljen A.A.« Hvaležno sem zabeležil pozdrav našemu Svetemu Redu, a sem nadaljeval z raziskovanjem. Nisem našel nobene take besede, kot je AHRISTA, »nekriščeve reči«; samo slepi fanatizem bi se lahko zadovoljil s tako surovo iznajdbo.

Nato sem našel HARAGE, 713, vdolben lik, karakter. To bi lahko bilo pravo ime za Stelo; če pridanem končnico AD, bi se lahko čitalo »Značka Hadita.« A v sebi nisem čutil tisti drget ekstaze, ki se pojavi v srcu ali tisto rojstvo začudenja, ki vname um, ko se uobličji preprostost gole resnice. Obstaja prav določen psihološki pojav, ki spremlja vsako pomembno odkritje. To je kakor prva ljubezen, na prvi pogled, za enega; kakor razkritje nekega zakona narave, za drugega. Vname nas za ljubezen do vesoljstva, ter nam razloži vse njegove zagonetke, v enem preblisku; in nam ponudi neko notranje prepričanje, ki ga nič ne more omajati, živo gotovost povsem iznad naše dvomljive privolitve; v katerokoli novo zadobljeno dejstvo.

Ta izraz mi je bil všeč; vedel sem, da moram iskati naprej. Resnica, ki jo je Aivaz izrekel, je skrita s tako izvirno večino, da je iz nje vselej

preprosto izžeti nek bolj ali manj verodostojen smisel z mučenjem. Vendar vsaka taka učena in duhovita nerodnost razkriva svojo lastno nezmožnost; pravi ključ odpre sef v sekundi, tako enostavno in gladko, da je nesmiselno dvomiti v to, da je mojster izdelal ključavnico ravno za ta ključ in ne za nekega drugega.

Bralec bo gotovo zapazil, da so vse resnično pomembne korespondence v tej Knjigi tako preproste, da jih lahko otrok razume. Tu so še moji lastni škripajoči in ropotajoči učenjaški natroski, med katerimi ni nobeden resnično razsvetljuječ, niti prepričljiv. Pravo rešitev, kakorkoli že, vselej potrdijo tudi drugi deli teksta, ali pa dogodki po pisanju Knjige.

Trudil sem se naprej: vprašal sem se že tisočkrat, kaj bi lahko bilo »ime« Stele, ki bi bilo prepričljivo na literarno strikten način. Naččkal sem grško besedo ΣΤΗΛΗ in jo seštel. Rezultat je 546, če ST računam kot 500; ali pa 52, če ST vzamem kot eno črko Stigma z vrednostjo 6, kakor v besedi ΣΤΑΥΡΟΣ, razpelo, ki šteje 777.

Precej naveličano je moje utrujeno pero odštelo 52 od 718. Skočil sem pokonci kakor en čarovnik, ki, potem ko je zaman klical Satana, dokler ni lampa vere zaprasketala, in se halja upanja zgulila, tavajoč in težko se naslanjajoč na svojo palico ljubezni, mežikaje z očmi in brundajoč – nenadoma uzre Njega!

Znova sem predelal usoto, tokrat s peresom kakor panter. Predobro, da bi bilo resnično! Seštel sem svoje številke; da, 718 brez dvoma. Še enkrat sem preizkusil mojo vrednost Stele; 52, brez napake. Šele potem sem se predal gromu radosti in čudenja, ki je navalilo iz roke Njega, ki je ustoličen v breznu bivanja; in zapisal v svoj magijski dnevnik poročilo o zmagi, za katero sem se boril več kot sedemnajst let.

718

σ τη λ η 666

Ne bi mogel najti primernejšega imena, to je gotovo... In nato preblisk, ki me je še potrdil v tem, da prežene še zadnji oblak kritike; dejansko ime Stele, njeno navadno ime, edino ime, ki ga je kdajkoli imela, dokler je ni sama Knjiga Zakona poimenovala »Stela Razodetja. »Njeno ime« v katalogu muzeja pri Bulaku je bilo ravno to: »Stela 666.«

To odkritje sem opisal na dolgo in široko, ker sem hotel poudariti njegovo vrednost. Večina števil in besed, odkrito omenjenih v Knjigi Zakona, ki skrivajo tajne reči, so tedaj že posedovale nek pomen zame. Za neke nezavedne kooperacije uma lahko dopuščamo, da predstavljajo določujoči faktor v izbiri teh števil, ter da njih posledične medsebojne povezave, in slično, razloži komentatorjeva spretnost ter potrditev s strani neodvisnih dejstev po slučaju.

Na podoben način lahko skrita števila, kot so 3,141593, 395, 31, 93, pripišemo komentatorju, in jih zanikamo glede na namero teksta; vsaj s strani tistega razreda farizejev, ki jih izpahne vzgib metulja duše, medtem ko si domišljajo, da bi pogoltnili vsakega nilskega konja, ki bi bil dovolj temeljito premazan s kužnim močvirskim blatom materializma.

Toda 718 je odkrito izražena; njena narava je opisana zadostno in nedvoumno; in nikomur na svetu ni pomenila ničesar, tako poprej kot tudi sedemnajst let kasneje.

In zdaj se njen pomen prikaže tako ustrezen, tako naraven, tako samozadosten, kot tako očitno edinstvena vrednost »X« v enačbi, da je nemogoče izgovarjati se.

Zakon verjetnosti izključuje vse teorije, razen ene. Preprosta resnica je to, za kar sem se vselej zavzemal.

Obstaja bitje, imenovano Aivaz, neka neutelešena inteligenca, ki je napisala to Knjigo Zakona, uporabivši moja ušesa in mojo roko. Njegov um je vsekakor superiornejši od mojega lastnega, tako po znanju, kot po moči, kajti obvladoval me je in me učil vse od tedaj.

A ne glede na to, dokaz katerekoli neutelešene inteligence, celo najnižjega reda, ni še nikoli poprej bil predložen. In pomanjkanje dokaza je bila šibka točka vseh religij preteklosti; ne moremo biti prepričani v obstoj »Boga,« kajti čeravno poznamo mnoge moči, ki so neodvisne od mišic, ne poznamo nobene zavesti, ki bi bila neodvisna od živcev.

20. Why? Because of the fall of Because, that he is not there again.

*

20. Zakaj? Zato ker je propadel Zatoker, da se nikoli več ne pojavi tu.

STARI KOMENTAR: Odgovarjajoč na nek miselni »zakaj« preroka, daje Bog ta porogljiv odgovor. A nemara je v njem vsebovan nek ključ, ki bi me lahko nekega dne usposobil, da bi odklenil skrivnost verza 19, ki mi je sedaj, 1909, zakrita. Zdaj, 1911, pa mi je jasna.

NOVI KOMENTAR: V tem je uvid globoke zakonitosti, ki sooči nasprotujočo misel z dejanjem. Mi delujemo, kadar delujemo pravilno, vsled instruktivne modrosti, ki smo jo podedovali od davnih vekov. Naši predniki so preživeli, ker so se bili sposobni prilagoditi na svoje okolje; njihovi tekmeči se niso uspeli razmnožiti, tako da so se »dobre« kvalitete prenesle naprej, dočim so »slabe« sterilne. Tako rodovna-misel, podzavestno, pravi človeku, da mora imeti sina, za vsako ceno. Rim je bil utemeljen na posilstvu Sabink. Bi nek razumnik zagovarjal posilstvo? Je bila to »pravica« ali »milost« ali »moralnost« ali je bilo »krščanstvo?«

V Drugem Poglavju te Knjige je veliko omenjenega o etiki v tem oziru. Thomas Henry Huxley je v svojem eseju »Etika in Evolucija« izpostavil antitezo med tema dvema idejama, ter zaključil, da je evolucija zavezana temu, da prekosi etiko na dolge proge.

On je bil očitno nezmožen uvideti, ali pa nevoljan priznati, da ta argument dokazuje, da je etika (kakor so jo razumeli viktorejanci) zgrešena. Etika *Knjige Zakona* je etika evolucije same. Mi smo zgolj bedaki, če se vpletamo. Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon, tako v biološkem, kakor tudi v kakršnemkoli drugem smislu.

Vzemimo primer. Sem nasprotnik cepljenja v takem smislu, da se z menoj ne bi strinjal noben antivakcionist. Jaz priznam, da cepljenje varuje pred črnimi kozami. Toda jaz bi želel, da bi vsi imeli črne koze. Slabotni bi umrli; močni lahko imajo kozave obraze; vendar bi tako rod v dveh generacijah postal imun na to bolezen.

Po enakem sklepanju bi zagovarjal, s Samuelom Butlerjem, uničenje vseh strojev. (Priznam, da obstajajo praktični problemi v definiranju limitov legitimnih izumov. Namreč, kako naj pravzaprav razvijemo človeško spretnost? Tiskarstvo je čudovito v rokah nekega Aldusa, ali Charlesa T. Jacobija, in celo Williama Morrisa. Toda poceni mehanično tiskanje sifilitične in gnile plaže z bledikavo vrsto poceni tinte je uničilo ljudem vid, zastrupilo pamet in zavedlo strasti množic.) Stroji pomenijo izogib težkemu delu; težko delo pa pomeni rešitev človeškega rodu. V

zgodbi *Časovni Stroj* je H. G. Wells sijajno naslikal podobo razcepljenega človeštva, eno vejo shirano in plehko, drugo osurovelo in avtomatizirano. Stroji so že skoraj dokončali uničenje individualne obrti. Človek ni nič več delavec, temveč hranilec strojev. Proizvodi so standardizirani; rezultat, povprečnost. Nihče ne dobi tistega, kar bi želel; zadovoljiti se mora s tem, kar komercialna lopovščina izvrže na tržišče. Namesto, da bi imeli vsakega moškega in vsako žensko zvezdo, imamo brezoblično populacijo golazni.

21. *Set up my image in the East: thou shalt buy thee an image which I will show thee, especial, not unlike the one thou knowest. And it shall be suddenly easy for thee to do this.*

*

21. *Postavi mojo podobo na Vzhod: nabavil si boš podobo, ki ti jo bom pokazal, posebno, nič drugačno od neke, ki jo poznaš. In to ti bo nenadoma zlahka storiti.*

STARI KOMENTAR: To se je izpolnilo na edinstven način.

NOVI KOMENTAR: Verzi 21 – 30 se zdi, da se nanašajo na obrede javnega češčenja Ra-Hoor-Khuita.

Beseda »set« je nenavadna – gre nemara za namig na Boga Seta?

Z ozirom na stari komentar, sem gotovo našel eno podobo take vrste. A v tem ne vidim posebne važnosti. Nagibam se k temu, da slutim nek globlji pomen v tem odlomku. Konotacije besed »not«, »one«, »thou knowest« smo omenili že drugje. Beseda »easy« da nadalje slutiti nek misterij; uporabljena je na enako dvomljiv način kot v verzu 40.

22. *The other images group around me to support me: let all be worshipped, for they shall cluster to exalt me. I am the visible object of worship; the others are secret; for the Beast & his Bride are they: and for the winners of the Ordeal x. What is this? Thou shalt know.*

*

22. *Ostale podobe zberi okoli mene, da me podprejo: naj se vse častijo, kajti zberejo naj se skupaj, da mene povzdignejo. Jaz sem vidni objekt češčenja; drugi so tajni; za Zver ter njegovo Nevesto so oni: in za zmagovalce Preizkušnje x. Kaj je to? Boš že zvedel.*

STARI KOMENTAR: Ta prva faza je končana; a nič kaj preveč osupljivega ni izšlo iz tega. Preizkušnja »x« se komunicira privatno.

NOVI KOMENTAR: Ne obstajajo regularni templji za Nuit in Hadita, kajti onadva sta nemerljivosti in absoluta. Naša religija, zatorej, za ljudi, je kult Sonca, ki je naša posebna zvezda v Telesu Nuit, iz katere, v striktno znanstvenem smislu, prihaja ta zemlja, Njegova ohlajena iskra, in vsa naša svetloba in življenje. Njegov viceregent in predstavnik v animalnem kraljestvu je Njemu analogen simbol, falus, predstavnik ljubezni in svobode. Ra-Hoor-Khuit, kakor vsi pravi Bogovi, je zatorej solarno-falično božanstvo. A ga smatramo za takega, kakršen je v resnici, večer; za solarno-falična božanstva Starega Eona, kakršni so Oziris, »Krist,« Hiram, Adonis, Herkules, etc., se je domnevalo, vsled našega nepoznavanja kozmosa, da »umrejo« in »znova vstanejo.« Tako smo praznovali obrede »križanja« in slične, ki so zdaj postali nesmiselni. Ra-Hoor-Khuit je Kronano in Zmagovito Dete v nas samih, naš lastni osebni Bog. Če ne boste postali kakor majhni otroci, je rekel »Krist,« ne boste vstopili v Kraljestvo Boga. Kraljestvo je Malkut, Deviška Nevesta, in Otrok je Škrat-Sebstvo, falična zavest, ki je pravo življenje človeka, iznad njegovih »kopren« inkarnacije. Moramo se zahvaliti Freudu – in še posebno Jungu – za tako jasno izjavo tega dela magikalne doktrine, kakor tudi za njihovo izdelavo zveze volje »otroka« z Resničnim ali Nezavednim Sebstvom, in s tem za razjasnitev naše doktrine Tihega Sebstva ali Svetega Angela Varuha. Onadva seveda sploh ne poznata magijskih fenomenov, in bi le stežka lahko razložila celo take izraze, kot je »Augoeides«; in resno jim je za očitati to, da nista bolj odkrito potrdila, da te Resnične Volje ne smemo krotiti ali zatirati; a sta znotraj svojih meja postorila sijajno delo.

23. For perfume mix meal & honey & thick leavings of red wine: then oil of Abramelin and olive oil, and afterward soften & smooth down with rich fresh blood.

*

23. Za dišavo zmešaj moko in med in strjene ostanke rdečega vina: nato Abramelinovo olje in olivno olje, nakar to zmeščaj in zgladi z izdatno svežo krvjo.

STARI KOMENTAR: 23 – 25. To kadilo je bilo narejeno; in napovedi so se sijajno izpolnile.

NOVI KOMENTAR: Moka: običajna pšenična; ostanke: »skorja na starem vinu« portovca je dobra; Abramelinovo Olje: osem delov cimetovega olja, štirje deli mirtinega olja, dva dela galangalovega olja, sedem delov olivnega olja.

24. The best blood is of the moon, monthly: then the fresh blood of a childe, or dropping from the host of heaven: then of enemies; then of the priest or of the worshippers: last of some beast, no matter what.

*

24. Najboljša kri je od lune, mesečna: potem sveža kri otroka, ali kapljajoča s hostije neba: nato od sovražnikov; nato od svečenika ali od čistilcev: na zadnje od kakšne živali, ni važno katere.

NOVI KOMENTAR: A: menstrualna kri; B: verjetno »zmajeva kri.«

Ti dve vrsti »krvi« ne smemo zamenjevati. Študent naj bi odkril smisel tega odlomka, če se bo spomnil kabalistične postavke, da »je kri življenje,« konzultirajoč *Knjigo 4, III. del*, ter uporabivši znanje, ki počiva v svetišču Gnoze Devete Stopnje O.T.O.. »Otrok« je »Babalon in Zver združena, skrivni odrešenik,« bitje, ki ga simbolizira jajce in kača, kar je hieroglif feničanskih adeptov. Druga vrsta je tudi ena od oblik Bafometa, a se razlikuje od »otroka« v tem, da je to lev-kača v svoji izvorni obliki.

Proces mehčanja in izglajevanja je tak, v tem primeru, da se vitalizira orel. Neprimerno je ubesediti to razlago v izrazih, da bi bili preveč razumljivi za profano ljudstvo, ker neposvečeni poskusi proizvodbe tega

izrednega arkanuma magike, predstavljenega v tem odlomku, lahko privedejo le do najeksplozivnejše in nepopravljive katastrofe.

25. This burn: of this make cakes & eat unto me. This hath also another use, let it be laid before me, and keep thick with perfumes of your orison, it shall become full of beetles as it were and creeping things sacred unto me.

*

25. *To speci: iz tega naredi kekse ter jih jej v mojo čast. To ima tudi drugačno uporabo, ako jih položiš predme, in jih hraniš nabrekle od dišave tvoje molitve, bodo postali polni hroščev na nek način in plazječih bitij, ki so meni sveta.*

NOVI KOMENTAR: Ti hrošči, ki so se pojavili osupljivo iznenada v ogromnem številu na posestvu Boleskine poleti 1904 e.v., so se odlikovali po enem dolgem rogu; ta vrsta je bila povsem nekaj novega za biologe v Londonu, kamor so bili poslani v preučitev in klasifikacijo.

26. These slay, naming your enemies; & they shall fall before you.

27. Also these shall breed lust & power of lust in you at the eating thereof.

28. Also ye shall be strong in war.

29. Moreover, be they long kept, it is better; for they swell with my force. All before me.

*

26. *Te ubij, imenujoč svoje sovražnike; in oni bodo padli predte.*

27. *Pravtako bodo obudili slo ter moč poželenja v tebi, ko jih boš jedel.*

28. *Pravtako boste energični v vojni.*

29. *In še več, dlje se jih hrani, bolje je; kajti oni nabreknejo z mojo silo. Vse pred menoj.*

STARI KOMENTAR: 26 – 29. Ti eksperimenti, kakorkoli še, še niso bili izvedeni.

NOVI KOMENTAR: 26. Glej *Liber 418*, Prvo Nebo, zadnji odstavek.

27. Besedo »sla« ni potrebno obvezno jemati v smislu, ki je domač puritanec. Pomeni robustnost, »radovanje«, kakor so to dojemali včasih; Nemci so ohranili primerno silino izraza v izrazu *lustig*. A je celo angleščina ohranila izraz »lusty.«

Puritanec je nedvomno eno čudo. Uspelo mu je celo pridati neko polno soznačnost eni brezbarvni besedi, kot je »certain.«²³ »V nekem predelu mesta z določeno reputacijo, so ženske določenega sloja, ki trpijo zaradi določenih bolezni, obsodili izvajanja določenih dejanj,« je precej običajen članek v časopisih. Pripušča razbohotenje igre najbolj umazanih fantazij – kar je očitno namen društev za zatiranje pregreh, in njim podobnih.

29. Ni povsem jasno, če so v tej čudni pasaži mišljeni hrošči keksov. Za odkritje resnice je potrebno eksperimentiranje.

Jaz posedujem obilo dokazov, ki mečejo luč na ta del poglavja; a bi ne bilo nič kaj posebno koristnega, če bi jih sedaj privlekel na dan. To je slučaj, ko navidezna iskrenost pokonča svoje lastne rezultate, kakor tudi rezultate vljudnosti.

30. *My altar is of open brass work: burn thereon in silver or gold.*

*

30. *Moj oltar je iz odprte medenine; vžgi nanj v srebru ali zlatu.*

STARI KOMENTAR: Še neizdelan. (1909.)

NOVI KOMENTAR: Zdaj obstaja tak oltar, kakor je opisan; in na njem se vsakodnevno izvajajo primerni rituali. (1921.)

31. *There cometh a rich man from the West who shall pour his gold upon thee.*

*

31. *Z Zahoda prihaja en bogat človek, ki bo nate vsul svoje zlato.*

²³ sc. določen, neki; op.p.

STARI KOMENTAR: Še neizpolnjeno. (1909.)

NOVI KOMENTAR: Ne vem, če je treba to razumeti v praktičnem smislu. Običajen pomen fraze »z Zahoda« v egipčanskih dokumentih bi bil »iz Hiše Smrti.«

Druga možnost je, da gre za namig na ime dotične osebe. Prepričan sem, da se bo nekaj zgodilo, kar bo odgovorilo temu odlomku nezgrešljivo natančno. (1921.)

32. From gold forge steel.

33. Be ready to fly or to smite.

*

32. Iz zlata skuj meč.

33. Bodi pripravljen, da zbežiš, ali da udariš.

STARI KOMENTAR: 32 – 33. Gotovo, ko pride čas.

NOVI KOMENTAR: 32 – 33. Zdi se mi, da so se zgornje besede že izpolnile na nek način, ki ga moje medlo razumevanje tega poglavja zaenkrat še ne more izslediti.

34. But your holy place shall be untouched throughout the centuries: though with fire and sword it be burnt down & shattered, yet an invisible house there standeth, and shall stand until the fall of the Great Equinox; when Hrumachis shall arise and the double-wanded one assume my throne and place. Another prophet shall arise, and bring fresh fever from the skies; another woman shall awake the lust & worship of the Snake; another soul of God and beast shall mingle in the globed priest; another sacrifice shall stain The tomb; another king shall reign; and blessing no longer be poured To the Hawk-headed mystical Lord!

*

34. A tvoj sveti kraj bo ostal nedotaknjen skozi stoletja: čeprav bo z ognjem in mečem požgan in porušen, vendar tam stoji nevidna hiša, in bo stala vse do upada Velikega Enakonočja; ko bo Hrumachis ustal in bo zdvojno-palico-oboroženi zavzel moj prestol in moje mesto. Drug prerok se bo pojavil, in prinesel svežo vročico z nebes; druga ženska bo obudila

slo ter čaščenje Kače; druga duša Boga in zveri se bo pomešala v okroglem svečeniku; druga žrtev bo omadeževala Grobnico; drugi kralj bo zavladal; in blagoslov ne bo več namenjen Sokolje-glavemu mističnemu Gospodu!

STARI KOMENTAR: Ta prerokba, ki se nanaša na stoletja, ki prihajajo, trenutno ne zadeva sedanjega pisca. A jo mora vseeno raztolmačiti.

Hierarhija Egipčanov nam podaja tole genealogijo: Izis, Oziris, Horus.²⁴

Obdobje »poganstva« je obdobje Izide: pastoralno, naravno obdobje preproste magije. Naslednje, z Budo, Kristom ter drugimi, je prišlo Enakonočje Ozirisa; ko sta žalost in smrt osnovna objekta človekove misli, in njegova magijska formula je formula žrtvovanja.

Potem, z Mohammedom verjetno kot predhodnikom, nastopi Enakonočje Horusa, mladega otroka, ki zraste v močnega in zavojujočega (skupaj s svojim dvojčkom Harpokratom), da bi maščeval Ozirisa ter prinesel dobo moči in sijaja. Njegova formula še ni v celoti dojeta.²⁵

Naslednje bo Enakonočje Boginje Maat, zavetnice Pravičnosti. Lahko bo to sto let ali pa tisoč let od tega trenutka; kajti naše izračunavanje časa ni isto kot bogovsko.

NOVI KOMENTAR: Zaznati moramo tesno povezavo med Levom in Vago v Tarotu, Adutoma VIII in XI, ki sta bila zamenjana med seboj.²⁶ Med Ozirisom in Horusom ni tako nasilnega nasprotja; Moč bo

²⁴ Velika škoda je, da krščanski teologi tako trmasto ignorirajo to genealogijo, iz katere je krščanstvo tudi izšlo, ter naslednje Eonov ali Stanj Duha-Časa – matriarhat, patriarhat in pediarhat! Op.p.

²⁵ Kakor tudi nista še dojeti preroški vlogi Nietzscheja in Crowleya, predvsem s strani konservativcev, kakor tudi anarhistov, pseudomodernistov, agnostikov & co. Op.p.

²⁶ Kar je razvidno predvsem v nepravilnem sosedju pripadajočih hebrejskih črk, Lamed in Tet, ki označujeta točno določene Poti na Drevesu Življenja, ter »nervnih« povezav v Telesu Duha Časa; op.p.

pripravila vladavino Pravičnosti. Že zdaj moramo, kakor se meni zdi, smatrati Pravičnost kot ideal, čigar pot moramo pripraviti vsled vrline sile in ognja.

Če vzamemo za »sveti Kraj« Hišo Boleskine, je ta že bila podvržena neki vrsti uničenja. Jaz sem jo podaril Redu O.T.O., nakar je bila prodana, da bi se pridobil potreben fond za izdajo Revije Znanstvenega Iluminizma *Equinox*, Volumen III. Toda iztržek je v večjem delu izmaknil tedanji generalni veliki blagajnik reda, neki George MacNie Cowie, ki je postal obseden vsled najvulgarnejše oblike germanofobije, navkljub mojim opozorilom, glede verza 59 tega poglavja. Postal je blazen in se začel obnašati kot najzlohotejši izsiljevalec, čigar zlodela so bila v primerjavi s to krajo še mnogo obsežnejša. Incident je bil nujen za mojo lastno iniciacijo.²⁷

Hrumachis je Vzhajajoče Sonce; zatorej simbolizira neko novo smer dogajanja. »dvojno-palični« je Tmaist, ki združuje Tmais in Tmait, iz katerega so Grki prevzeli Themis, boginjo Pravičnosti. Študent se v zvezi s tem lahko posluži *Equinox*a, Vol. I, št. 2. Tmaist je Hegemon, ki nosi mitro-glavo palico, kakor Jošua na stopnji kraljevske arkade v prostozidarstvu. On je tretji oficir po rangu v ritualu Neofita Z.:Z.:, nasledši Horusa, kakor Horus nasledi Ozirisa. On lahko zatorej zavzame »prestol in mesto« Vladarja Templja, ko se bo »Enakonočje Horusa« končalo.

Rimanje v tem verzu je edinstveno impresivno in vrhunsko. Opazimo lahko, da so podrobnosti rituala menjave oficirjev vselej iste. Iz tega lahko sklepamo, da se opis nanaša na »Bogovsko Enakonočje« kot tako. Kako so se pogoji izpolnili? Uvod v *Knjigo 4, IV. del*, nam to pove. Na kratko lahko spomnimo bralca na pogloblitve dogodke, urejene v obliko rubrike, ter postavivši njim nasproti odgovarjajoča magijska dejanja prejšnjega Enakonočja, kakor je simboliziran v legendah Ozirisa, Dioniza, Jezusa, Attisa, Adonisa, ter ostalih.

²⁷ Kot Preroka, ki naj bi razpolagal zgolj z Besedo Resnice, brez kakršnihkoli drugih zalog moči; op.p.

Drugi prerok se bo pojavil	Zver 666	Dioniz in drugi so nazivi (verjetno) za Apolonija iz Tiane. V tedanjih okoliščinah je bilo potrebnih več Magov.
In prinesel svežo vročico z nebes	»sila in ogenj« Horusa – »nebesa« Nuite	
Druga ženska bo obudila	Glej Komentar na I. Pogl., v. 15	»Venus« iz legende o Adonisu. Nimamo indica do njenega imena.
Slo & češčenje Kače	Moč in veljavo Hadita v ljudeh; pravitako kult spermatozoona.	»Sveti Duh« ali »Satan« v ljudeh. Ključ Magike v Kači Apofis Uničevalki.
Druga duša Boga in zveri se bo pomešala v okroglem svečniku.	Združitev Aivaza in Zveri v Aleisterju Crowleyu. Identifikacija materije in duha v naši doktrini.	Pan kot Bog & kozel; Marija, etc. kot Mater Sina Božjega, oplojena od Goloba, ali Bika, Laboda etc. Doktrina regeneriranega nepokvarljivega telesa.
Druga žrtev bo omadeževala grobnico.	Ljubezen je magijska formula: Seks kot ključ do življenja. »Grobница« - tempelj ljubezni.	Križanje, etc. kot Magijska Formula; Smrt kot ključ do življenja. »Grobница« - krsta ali grob.
Drugi kralj bo zavladal	Horus (Ra-Hoor-Khuit, Kronani in Zmagoviti Otrok)	Oziris (Jezus, etc.) umirajoči Kralj; formula umirajočega Boga (Glej Frazer, Zlata Veja.)
In blagoslov ne bo več namenjen sokolje-glavemu mističnemu Gospodu.	Blagoslov - semen	Blagoslov – kri.

35. *The half of the word of Heru-ra-ha, called Hoor-pa-Kraat and Ra-Hoor-Khut.*

*

35. *Polovica besede Heru-ra-ha, imenovanega Hoor-pa-Kraat in Ra-Hoor-Khut.*

STARI KOMENTAR: Heru-ra-ha = 418.

NOVI KOMENTAR: Heru-ra-ha združuje idejo Horusa (primerjaj tudi: »veliki angel Hru«, ki nadzira Tahutijevo Knjigo ali Tarot) z idejama Raja in Duha. He je azilutična ali arhetipska izgovorjava – za Svetega Duha. Ha = 6, število Sonca. He je tudi Nuit, ker je to njena črka.

Jezik nakazuje, da je Heru-ra-ha »pravo Ime« Enosti, združenosti Dvojčkov, Harpokrata in Horusa. Znamenje Dvojčkov ali *Znamenje Otroka* – Gemini,¹ čigar črka je Zain, kar pomeni Meč.

Doktrina dvojnega (sc. pasivnega in aktivnega; op.p.) značaja Boga je zelo pomembna za Njegovo pravilno razumevanje.

»Znak Vstopajočega vselej sledi nemudoma Znak Tišine«: tako se glasi ukazujoče opozorilo Neofitu. V Knjigi 4 je neobhodnost tega v celoti razložena.²

36. *Then said the prophet unto the God:*

37. *I adore thee in the song –*

¹ tudi Brata, kakor Kajn in Abel, in v Tarotu Ljubimca; op.p.

² Znak Vstopajočega ali Teptajočega ali Navaljujočega predstavlja Ra-Hoor-Khuita, odraslega Horusa, »Boga Vojne in Maščevanja,« dočim Znak Tišine predstavlja Hoor-pa-kraata, Horusa Otroka, Boga Zaščite in Varovanja; HORUS = 341, kar je vsota treh Maternih Črk, Šin, Mem, Alef; torej ima isto številčno vrednost kot PERUN, slovanski bog Ognja. Še tri slovenske besede imajo to vrednost, Krona, Orkan in Kramp; Op.p.

*I am the Lord of Thebes, and I
The inspired forth-speaker of Mentu;
For me unveils the veiled sky,
The self-slain Ankh-af-na-Khonsu
Whose words are truth. I invoke, I greet
Thy presence, O Ra-Hoor-Khuit!*

*Unity uttermost showed!
I adore the might of Thy breath,
Supreme and terrible God,
Who makest the gods and death
To tremble before Thee: -
I, I adore Thee!*

*Appear on the throne of Ra!
Open the ways of the Khu!
Lighten the ways of the Ka!
The ways of the Khabs run through
To stir me or still me!
Aum! Let it fill me!*

38. *So that thy light is in me & its red flame is as a sword in my hand to push thy order. There is a secret door that I shall make to establish thy way in all the quarters, (these are the adorations, as thou hast written), as it is said:*

*The light is mine; its rays consume
Me: I have made a secret door
Into the House of Ra and Tum,
Of Khephra and of Athathoor.
I am thy Theban, O Mentu,
The prophet Ankh-af-na-khonsu!
By Bes-na-Maut my breast I beat;
By wise Ta-Nech I weave my spell.
Show thy star-splendour, O Nuit!
Bid me within thine House to dwell,
O winged snake of light, Hadit!
Abide with me, Ra-Hoor-Khuit!*

*

36. Nato reče prerok Bogu:

37. Častim te v pesmi -

Jaz sem Gospodar Teb,
 In navdihnjeni glasnik Mentuja;
 Meni razkrij zastrto nebo,
 Samo-pokončanemu Ankh-af-na-Khonsuju,
 Čigar besede so resnica.
 Jaz kličem in pozdravljam Tvojo
 Prisotnost, O Ra-Hoor-Khuit!

Enost najposledneje izkazana!
 Občudujem mogočnost Tvojega daha,
 Najvišji in strašni Bog,
 Ki narediš, da bogovi in smrt
 Trepetajo pred Teboj: -
 Jaz, jaz te občudujem!

Pojavi se na Rajevev prestolu!
 Odpri poti za Khu!
 Razsvetli poti za Ka!
 Poti Khabs potekajo skozme,
 Da me razvname ali pomiri!
 Aum! Naj me izpolni!

38. Tako da je tvoja svetloba v meni, in je njen rdeči plamen kakor meč v
 mojih rokah za pospešitev tvojega ukaza. Obstaja nek skrivni vhod, ki
 ga bom naredil, da uveljavim tvojo smer na vse strani, (to so čaščenja,
 kakor si jih napisal), kakor je rečeno:

Svetloba je moja; njeni žarki me požirajo:
 Naredil sem skruti vhod
 V Hišo Raja in Tuma,
 Kefre in Abathor,
 Tvoj Tebanec zvesti sem, O Mentu,
 Prerok Ankh-af-na-khonsu!

*Pri Bes-na-Mautu si bijem prsi;
 Pri modri Ta-neh pletem svoj urok.
 Pokaži mi svojo zvezdno krasoto, O Nuit!
 Dovolj mi v tvoji hiši prebivati,
 O krilata kača svetlobe, Hadit!
 Ostani z mano, Ra-Hoor-Khuit!*

STARI KOMENTAR: 36 – 38. V glavnem prevod s Stele.

NOVI KOMENTAR: 36. Ta odlomek izgleda kot ena dramatična predstavitev scene, ki je prikazana na Steli. Razlaga je ta, da je Ankhaf-na-Khonsu v moj prid zapisal podrobnosti magijske formule Ra-Hoor-Khuita. Takšna povezava stoletij ni nič nenavadnega za dovršenega magika; a z vidika prave narave duha časa, kakršno zre adept misticizma, se skrivnostnost povsem razblini.

37. Tretja kitica spominja na Blagoslov Rožnokrižarjev:

*Naj bo tvoj Um odprt k Višjemu!
 Tvoje Srce bodi Središče Svetlobe!
 Tvoje Telo bodi Tempelj Rožnega Križa!*

38. Glej prevod Stele v Uvodu v *Knjigo 4, IV. del*. Štirje kvartirji ali štiri solarne postaje, našete v tretji in četrti vrstici četrte kitice, so značilne za obredno magiko; primerjaj ritual v *Libru Samekh, Libru Reš* etc.³

39. All this and a book to say how thou didst come hither and a reproduction of this ink and paper for ever – for in it is the word secret & not only in English – and thy comment upon this Book of the Law shall be printed beautifully in red ink and black upon beautiful paper made by hand; and to each

³ Treba je omeniti, da je to angleško parafrazo francoskega prevoda Stele imel Crowley pred seboj, kot svojo poglavitno Rotitev, pred narekovanjem Knjige Zakona, kakor ga je, kot trmastega skeptika, navedla njegova Škrlatna Žena Rose Kelly v svojem enkratnem mističnem navdihu. Op.p.

man and woman that thou meetest, were it to dine or to drink at them, it is the Law to give. Then they shall chance to abide in this bliss or no; it is no odds. Do this quickly!

*

39. Vse to in še ena knjiga, da poveš, kako si prispel semkaj, ter obnavljanje te tinte in papirja za vedno – v njej se namreč nahaja skrivna beseda, in ne le v angleščini – in tvoj komentar na to Knjigo Zakona bo tiskan krasno v rdeči in črni tinti na čudovitem papirju ročno izdelanem; in usakemu moškemu in ženski, ki jih srečaš, bodisi da obeduješ ali piješ pri njih, moraš dati Zakon. Potem bodo imeli priložnost prebivati v tej blaženosti ali pa ne; to ni odveč. Stori to hitro!

STARI KOMENTAR: To sem storil; toda hitro? Ne. Mučil sem se z ugankami v tej knjigi skoraj šest let; in mi ni še vse jasno (1909). Še vedno ne (1911).⁴

NOVI KOMENTAR: To poročilo je izdano, vključno s komentarjem. Pričujoči zvezek je torej izpolnitev tega ukaza. »Pri njih« lahko pomeni »v njihovi hiši«; i.e. moramo jim dati, kadar jih prepoznamo kot potencialne kralje s sprejetjem njihovega gostoljubja. Drugi možen pomen bi bil »v njihovo čast.«

40. *But the work of the comment? That is easy; and Hadit burning in thy heart shall make swift and secure thy pen.*

*

40. A delo komentiranja? To je enostavno; in Hadit, goreč v tvojem srcu, bo naredil hitro in sigurno tvoje pero.

⁴ Najverodostojnejše pričanje o tem, kakor je Crowley »prispel semkaj«, vsekakor predstavlja, sicer mestoma preveč bombastična in nekritična, knjiga enega njegovih učencev in sotrudnikov, stotnika angleške vojske, kasneje general-majorja, J. F. C. Fullerja, Tempelj Kralja Solomona, neke vrste edicija Crowleyevih magijskih dnevnikov. V celoti je izšla v Equinoxu pred Prvo Veliko Vojno; Op.p.

STARI KOMENTAR: Ne mislim, da je to enostavno. Čeprav je bilo pero dovolj hitro in sigurno, ko sem ga enkrat vzel v roke. Morda ga je Hadit zares naredil sigurnega! (Še vedno /1911/ sem povsem nezadovoljen s komentarjem.)

NOVI KOMENTAR: Manj sem nejevoljen nad samim seboj, kot tedaj ko sem pisal »Stari Komentar,« a ne povsem zadovoljen. Kako naj nekdo napiše komentar? Za koga? Ob tem ima več težav kot leksikograf. Vsak novi prosilec predstavlja nove probleme; stopnje in vrste njihove nevednosti niso nič manj številnejše od njih. Vedno znova se znajdem, kako plavam med oblaki ves vesel v veri, da moje učenje nekemu koristi, nakar se nenadoma ovedem dejstva, da nisem utrl nikamor nobene poti, zavoljo objekta moje samosti izognivši se pouku o tem, da je Julij Cezar zavzel Galijo, ali nekaj takega, kar sem sicer smatral za nekaj obče poznanege.⁵

⁵ Vsekakor bodo šele bralci in kritiki vrednotili Crowleyeve komentarje, meni se zdijo čisto v redu; sicer pa ne pozabimo, da je Aivaz imel v mislih tak komentar, ki bo tako neizpodbiten, da se mu ne bo smelo »spremeniti niti stila črk«, in ki ga je Crowley proizvedel kasneje v stanju resničnega – Haditovega – navdiha, in ki se vedno publicira na koncu Knjige Zakona, saj predstavlja njeno zadnjo – šestinšestdeseto stran! Ta Komentar je tako zelo pomemben in neobhoden, brez primere v celotni zgodovini religije in svetopisemstva, da ne more biti odveč, če ga tu v srži navedem in malce pokomentiram:

»...Študij te Knjige (sc. Knjige Zakona; op.p.) je prepovedan. Pametno je uničiti ta izvod po prvem branju. Kdor tega ne upošteva, počne to na lastno odgovornost in tveganje. Oboje je najskrajnejšega značaja. Tistih, ki bodo razpravljali o vsebini te Knjige, naj se vsi izogibajo, kakor žarišč kuge! O vseh vprašanjih v zvezi z Zakonom, naj se odloča vsak zase s pozivanjem na moje spise!...«

Ergo: Mislim, da danes, v letu Horusovem CII, devetinpetdeset let po Crowleyevi smrti, lahko spregovorimo malo bolj sproščeno o tem, čeravno sta »nevarnost in tveganje«, kakor tudi 'razpravljanje in sežiganje' Knjige Zakona še vedno (danes? v nekem Novem Srednjem veku!) aktualna in tudi resnično »najskrajnejšega značaja«. Živi nevarno, je rekel stric Friedrich. Tudi kužna bolezen je vredna ljubezni in češčenja, pa tudi samost je velik privilegij dandanes

41. Establish at thy Kaaba a clerk-house: All must be done well and with business way.

*

41. Ustanovi v tvoji Kaabi neko duhovniško uradno hišo: Vse mora biti storjeno temeljito in na posloven način.

STARI KOMENTAR: To bo narejeno, kakor hitro bo mogoče.

NOVI KOMENTAR: Zdaj je to že narejeno.⁶

42. The ordeals thou shalt oversee thyself, save only the blind ones. Refuse none, but thou shalt know & destroy the traitors. Success is thy proof: argue not; convert not; talk not overmuch! Them that seek to entrap thee, to overthrow thee, them attack without pity or quarter; & destroy them utterly. Swift as a trodden serpent turn and strike! Be thou yet deadlier than he! Drag down their souls to awful torment: laugh at their fear: spit upon them!

*

42. Preizkušnje moraš nadzirati sam, razen tistih prenačljenih. Ne zavrni nikogar, vendar razpoznavaj ter uniči izdajalce. Uspeh je tvoj dokaz; ne prerekaj se; ne spreobračaj; ne govori preveč! Tiste, ki te hočejo ujeti v past, te strmoglaviti, njih naskoči brez usmiljenja ali prizanašanja; ter jih uniči popolnoma. Urno kakor pohojena kača, se obrni in udari!

za tiste, ki si lahko privoščijo dobro družbo. Kdor »študira« LIBER AL, je pa že tako ali tako brezupen primerek. Nasvidenje v naslednji vojni in na supernalnem banketu! AUMGN. Op.p.

⁶ Po Prostožidarski maniri-hierarhiji, Mojster-Pomočnik-Vajenec, v smislu običajne človeške in tudi nečloveške Gradnje oz. ustanavljanja nove družbe, sc. ustanavljanja Reda, Taborov, Oaz, Lož, Šol, Akademij, Samostanov, Tempļjev, Cehovskih Združb in Poslovnih asociacij, etc., v barbarskih deželah, torej v večini t.i. civiliziranega sveta, kjer še ne obstaja religiozna svoboda in se ne spoštuje zasebnosti, žal še vedno na pol tajno, kakor v stari Masoneriji, sicer pa, kjer je le mogoče, nujno na legalen in posloven način; op.p.

Bodi še smrtonosnejši od nje! Njihove duše podvrzi groznim mukam: smej se njihovemu strahu: pljuni nanje!

STARI KOMENTAR: To bo tudi izvršeno.

NOVI KOMENTAR: »Preizkušnje« se nanašajo na I. poglavje, verzi 33 – 38, glej komentar; »Izdajalci«: glej *Liber 418*, Prvo Nebo. Navajam:

Mogočen, mogočen, mogočen, mogočen; zares, trikrat štiri krat mogočen si ti. Tisti, ki vstane zoper tebe, bo uničen, čeprav ne boš proti njemu dvignil niti svojega mezinca. In tisti, ki govori zlohотно proti tebi, bo zasramovan, čeprav tvoje ustnice ne bodo spregovorile niti zloga zoper njega. In tisti, ki misli zlo v zvezi s teboj, se bo zmedel v svojih mislih, čeprav tvoj um ne bo niti enkrat pomislil zoper njega. In oni ti bodo postali podvrženi, in ti služili, čeprav tega nočeš. In to bo za njih milost in zakrament, in vsi se boste posedli skupaj na supernalnem banketu, in se boste gostili z medom bogov, in se opijali z roso nesmrtnosti – KAJTI JAZ SEM HORUS, OKRONAN IN ZMAGUJOČI OTROK, KI GA NISI POZNAL!

43. *Let the Scarlet Woman beware! If pity and compassion and tenderness visit her heart; if she leave my work to toy with old sweetnesses; then shall my vengeance be known. I will slay me her child: I will alienate her heart; I will cast her out from men: as a shrinking and despised harlot shall she crawl through dusk wet streets, and die cold and an-hungered.*
44. *But let her raise herself in pride! Let her follow me in my way! Let her work the work of wickedness! Let her kill her heart! Let her be loud and adulterous! Let her be covered with jewels, and rich garments, and let her be shameless before all men!*
45. *Then will I lift her to pinnacles of power: then will I breed from her a child mightier than all the kings of the earth. I will fill her with joy: with my force shall she see & strike at the worship of Nu: she shall achieve Hadit.*

*

43. Škrlatna Žena naj se pazi! Če kesanje in sočutje in nežnost obiščejo njeno srce; če opusti moje delo, da bi se igrčkala s starimi sladkostmi; potem bodi moje maščevanje znano. Sebi bom usmrtil njenega otroka: odtujil bom njeno srce: izobčil jo bom od ljudi: kakor ena uskočena in zaničevana vlačuga se bo opotekala po temačnih in vlažnih ulicah, ter umrla brezčutna in sestradana.
44. Toda naj se dvigne v ponosu! Naj mi sledi na moji poti! Naj počenja objestna dela! Naj ubije svoje srce! Naj bo razvpita in prešuštna! Naj bo prekrita z dragulji in dragimi oblačili, ter naj bo brez sramu pred vsemi ljudmi!
45. Potem jo bom povzdignil do vrhuncev moči: potem bom izrodil iz nje otroka, ki bo mogočnejši od vseh kraljev na zemlji. Izpolnil jo bom z radostjo: z mojo močjo bo doživljala ter udarjala ob čiščenje Nu: doseгла bo Hadita.

STARI KOMENTAR: 43 – 45. Slednja dva verza sta postala neuporabna, kar zadeva osebo, ki ji je bilo prvi določeno, da prevzame službo »Škrlatne Žene.« V njenem primeru se je prerokba iz verza 43 izpolnila na najstrašnejši način, do črke; razen zadnje sentence. Nemara se bo še pred publikacijo tega komentarja dogodila še zadnja katastrofa. (1909.)

Na obzorju je enaka, ali še grozovitejša katastrofa. (1911.)

(P.S.) Zapečatil sem tale rokopis tega komentarja in ga poslal tiskarju med potjo v Golf Klub v Hoylakeu. Ob prihodu v klub, me je pričakalo pismo, v katerem je bilo poročilo o katastrofi, ki se je zgodila. Naj se naslednja, na katero lahko pade ogrinjalo,⁷ še bolj pazi!

NOVI KOMENTAR: 43 – 45. Nemogoče je razpravljati o odlomkih, kot so tile, dokler čas ne ponudi neke perspektive.

Poročila o določenih magijskih poskusih v tej smeri se nahajajo v spisu »Urna.«

Ta »otrok« ni nujno istoveten z »njim, ki bo razkril ključ vsega tega.«

⁷ sc. Škrlatne Ženske; op.p.

46. I am the warrior Lord of the Forties: the Eighties cower before me, and are abased. I will bring you to victory and joy: I will be at your arms in battle and ye shall delight to slay. Success is your proof; courage is your armour; go on, go on, in my strength; and ye shall turn not back for any!

*

46. Jaz sem vojni Gospodar Štiridesetih: Osemdeseta trepetajo pred menoj, in so ponižana. Privedel vas bom do zmage in veselja: za oporo vam bom v bitki in boste uživali v pobijanju. Uspeh je vaš dokaz; pogum je vaš oklep; le naprej, le naprej, v moji moči; in ne boste se obračali za nikomer!

STARI KOMENTAR: Prvega paragrafa ne razumem.

NOVI KOMENTAR: Štirideset je Mem, Voda, Obešenec; in Osemdeset je Pe, Mars, Razstreljeni Stolp. Tadvá Tarot Aduta se nanašata na »Uničenje Sveta z Vodo« in »z Ognjem.« Smisel teh fraz naj se preučuje v mojih magijskih ritualih, kot so v *Knjigi 4, II. & III. del.* Njih obči smisel je ta, da je On gospodar obeh tipov sile. Nagibam se k slutnji, da se v tem besedilu skriva preprostejši in globlji pomen, ki ga za enkrat še nisem odkril.⁸

»At your arms« je nenavadno preobračanje fraze. V tem je lahko neka kriptografska povezava, ali pa tudi ne; vsaj to, da je taka raba ne-angleških izrazov jasen dokaz razlike med Aivazom in Pisarjem. V inspiriranih knjigah, kot so *Liber LXV, VII, DCCCXIII* in druge, ki jih je napisala Zver neposredno, ne po nareku, takih nerodnih izrazov ne najdemo. Stil nakazuje jasno razliko.⁹

⁸ *Kakor pravijo slovenski politiki: treba je prepustiti času čas. Op.p.*

⁹ *Moje skromno mnenje je, da si Crowley ni hotel beliti glave s prihodnostjo, ker je bil mnenja, da se je stari svet tako ali tako že porušil ob Velikem Enakonočju Bogov spomladi leta 1904 E.V.; zato je spregledal preprost pomen fraz »Štirideseta« in »Osemdeseta«, ki jasno pomenita leta, oz. markirana desetletja dvajsetega stoletja vulgarne ere. Štirideseta je Crowley doživel in v njih tudi dejavno sodeloval, na svoj magijski način, tako da je sugeriral Churchillovemu Tiskovnemu*

47. *This book shall be translated into all tongues: but always with the original in the writing of the Beast; for in the chance shape of the letters and their position to one another: in these are mysteries that no Beast shall divine. Let him not seek to try: but one cometh after him whence I say not, who shall discover the Key of it all. Then this line drawn is a Key: then this Circle squared in its failure is a key also. And Abrabadabra. It shall be his child and that strangely. Let him not seek after this; for thereby alone can he fall from it.*

*

47. *Ta knjiga bo prevedena v vse jezike: a vselej z izvirnikom v pisavi Zveri; kajti v slučajni obliki črk ter njih poziciji ene napram druge: v tem so misteriji, ki jih nobena Zver ne bo predvidela. Naj sploh ne poskuša: toda eden prihaja po njem, ne povem kdaj, ki bo razkril Ključ vsega tega. Ta povlečena črta je tudi nek Ključ: potem ta krog, prekrizhan v svoji zmoti je tudi en ključ. In Abrahadabra. To bo njegov otrok, in to na nenavaden način. Naj ne poizveduje za tem; kajti zgolj s tem lahko on izpade od tega.*

STARI KOMENTAR: Ti misteriji so mi zagonetni, kakor je v besedilu tudi izjavljeno. Kasneje (1909) sem mnenja, da so črke Knjige

Predstavniku, ki je bil njegov literarni znanec, Franku Harrisu, naj predsednik uporabi »V« znak-gesto, znak Satana in Tifona, ki edini lahko parira Solarni Svastiki. »Ameriški« falični znak Dvignjenega Palca pa je znan iz prostozidarskih običajev. Pravtako je Crowley doživel tudi Hirošimo in ga ni prav nič presenetila. Kaj pa mi: kako smo mi doživeli Osemdeseta, ko se je začel konec hladne vojne ter počasi začel rušiti Berlinski Zid, in zanetila jugoslovanska vojna; vse to je nato privedlo do konsolidacije krščanskega sveta proti Islamu in Daljnem Vzhodu. In kaj je prineslo Tretje Tisočletje? Padec Amerike in Tretjo Veliko Vojno. Evropa pa je še vedno potuhnjena. Tako je zgolj moje skromno mnenje, in če vidim narobe, me prosim popravite. N.B. Glede »uživanja v pobijanju«, nad čemer se zgražajo nekateri hipokriti, je treba povprašati zmagovalce n.pr. iz Druge svetovne vojne, ki so nemara za las preživeli, kakšno je to čustvo, seveda, če so iskreni in so ohranili samospoštovanje ter se niso okužili obžalovanja, sočutja... Op.p.

v resnici črke Enohove Knjige; in zvezde, ali totemi zvezd. (Glej *Liber 418*, 15. Nebo) Torej bo tisti, ki jih bo predvidel, Magus, $9^\circ = 2^\circ$.

NOVI KOMENTAR: Jaz sem zdaj (1918) ta Magus; in se strinjam z zgornjim komentarjem. A zadostuje, da je Magister Templi, $8^\circ = 3^\circ$, čigar beseda je razumevanje.

»Eden prihaja za njim« – »eden,« i.e., Ahad. »Ključ vsega tega« – »all, i.e. AL 31 Ključ! Glej Rokopis in namig na »povlečeno črto« in »krog kvadriran na napačen način.«

Atribucija (v starem komentarju) črk tistim v Enohovi Knjigi je neutemeljena.

48. Now this mystery of the letters is done, and I want to go on to the holier place.

*

48. Tako je zdaj misterij črk dokončan, in rad bi že odšel v svetjši kraj.

STARI KOMENTAR: 48 – 62. To izgleda kot en odkrit poduk iz teologije in etike.

49. I am in a secret fourfold word, the blasphemy against all gods of men.

*

49. V skrivni štirikratni besedi sem bogokletje napram vseh bogov človeštva.

NOVI KOMENTAR: Očitna razlaga tega je, da gre za štirikratno besedo »Do what thou wilt,« ki je skrivna, ker je njen pomen najnotranjše resnica vsakega človeka. In ona je najgloblje bogoskrunstvo napram vseh »ljudskih bogov,« ker naredi vsakega človeka za svojega lastnega Boga.

Torej lahko to razumemo, da je ta Solarno-Falični Ra-Ha vsak človek sam po sebi. Tako kakor je vsaka neodvisna celica v naših telesih nam, tako je vsak med nami do Heru-Ra-haja. Vsakogaršnji »otrok« –

zavest je ena zvezda v kozmosu sonca, kakor je sonce ena zvezda v kozmosu Nuit.¹⁰

50. *Curse them! Curse them! Curse them!*

51. *With my Hawk's head I peck at the eyes of Jesus as he hangs upon the cross.*

*

50. *Prekolni jih! Prekolni jih! Prekolni jih!*

51. *Z svojo Sokoljo glavo izključujem oči Jezusu, visečem na križu.*

NOVI KOMENTAR: Skrbno moramo razmisliti o tem napadu Heru-Ra-Haja na vsakega od teh »bogov« ali prerokov; kajti čeravno so oni Magi preteklosti, ali jih predstavljajo, jih mora kletev njihovih rangov¹¹ povsem posrkati.

Oči »Jezusa« so tiste – njegovo gledišče – kar mora biti uničeno; njegovo gledišče¹² je napačno, zaradi njegovega magijskega obrazca samo-žrtvovanja.

Niti za trenutek ne smemo misliti, da ta verz zagovarja historičnost »Jezusa.« On ni, in nikdar ni bil, človek; temveč je bil »bog,« kakor je tudi cula starih cap in petrolejska pločevinasta škatla na veji grmovja lahko »bog.« Obstaja ideja, ki si jo je izmislil človek, ustvarjena vsled nevednosti, strahu in zlobe, v večjem delu, ki jo imenujemo »Jezus,«¹³ in je bila ozaljšana od časa do časa z različnim cenanim okrasjem, od Poganstva do Judaizma.

Predmet »Jezusa« je žal preobširen za tale komentar; a je temeljito obdelan v moji *Knjigi 888*.¹⁴

¹⁰ Številčna vrednost tega štirikratnega Imena »Do what thou wilt« je $176 = 4 \times 44$. Glej *Liber 44* ali *Feniksovo Mašo!* 176 napram 671, *Tora*; 176 je tudi *Aivas* v arabščini, *Ajin+Ja+Va+Sadde*. Slovenska inačica »Delaj po svoji volji« pa ima vrednost 418!!! *Op.p.*

¹¹ sc. Rang *Magusa* $9^{\circ} = 2^{\square}$ v hierarhiji *A.:A.:*; *op.p.*

¹² sc. teorija in platonistična metafizika krščanstva; *op.p.*

¹³ sc. *Pseudo-Jezus*; *op.p.*

¹⁴ sc. *Evangelij po Sv. Bernardu Shawju*; *op.p.*

52. I flap my wings in the face of Mohammed & blind him.

*

52. S svojimi krili zaprbutam v obraz Mohammeda, ter ga oslepim.

NOVI KOMENTAR: Mohammedovo gledišče je tudi zmotno; a njemu ni potrebna tako rezka korekcija, kot »Jezusu.« Njegov obraz – njegov zunanji videz – je ta, ki ga morajo zakriti Njegova krila. Načela Islama, pravilno interpretirana, niso daleč od naše poti življenja in svetlobe in ljubezni in svobode. To se posebej nanaša na skrivna pravila. Zunanja vera je gol nesmisel, prikladen za inteligenco ljudi, med katerimi je bil proglašen; a celo tako, Islam je izvrsten v praksi. Njegov kod je kod človeka poguma in časti ter samo-spoštovanja; predstavlja sijajen kontrast klečeplazni strahopetnosti prekletstvu-se-izogibajočim kristjanom, z njihovim nemožatim in brezčastnim sprejemanjem nadomestnega žrtvovanja in spokore, ter njihovo pasjo predstavo o sebi, kot »rojenih iz greha,« »bednih grešnikov« z »ni zdravlja v nas.«

53. With my claws I tear out the flesh of the Indian and Buddhist, Mongol and Din.

*

53. S svojimi kremplji raztrgam meso Indijca, Budista, Mongola in Dina.

NOVI KOMENTAR: Religija Hindustana je metafizično in mistično dovolj vsestranska in dojemljiva, da si lahko prisvaja veliko resnice, v praksi pa je domala enako praznoverna in zmotna kot krščanstvo, vera sužnjev, lažnivcev in strahopetcev. Iste opazke veljajo v grobem tudi za budizem.

»Mongol«: domnevno gre za namig na konfucionizem, čigar metafizična in etična neoporečnost ni rešila njegovih privrženecv, da bi ne izgubili tistih robustnejših vrlin, ki so značilne za bojujočo žival, in je navrgel končno neko civilizacijo, ki je vrstnica sami zgodovini barbarskih plemen Evrope.

»Din« – »strogost« ali »Sodba« se lahko nanaša na Judovski Zakon, prej kot pa na vero (ad »din«) Islama.¹⁵ Če predpostavljamo zgoraj povedano, potem teh šest religij, katerih meso¹⁶ mora biti raztrgano, pokriva ves preostali planet zunaj Islama in Krščanstva.

Čemu napadati njihovo meso, ne pa oči, kakor v drugih dveh primerih? Zato ker je njihova metafizika, ali gledišče¹⁷ pravilna – judaizem tu jemljem za Qabalističnega – toda njih praksa je zmotna.¹⁸

54. Bahlasti! Ompehda! I spit on your crapulous creeds.

*

54. Bahlasti! Ompehda! Pljunem na vaše mačkaste veroizpovedi.

NOVI KOMENTAR: Po zvoku sodeč, Bahlasti sugerira »zalučanje«¹⁹ ali »razstrelitev«²⁰; Ompehda pa ni preveč fantastična onomatopoiija za »eksplozijo.«²¹

¹⁵ *Zakaj, saj je ravno to strogo in pravoverno – Ad-Din – enoboštvo skupno obema bratsko sprtima rodovoma, Izraelitom in Ismaelitom; op.p.*

¹⁶ *sc. kibernetška praksa; op.p.*

¹⁷ *sc. teorija kibernetike; op.p.*

¹⁸ *Torej je v primeru Islama in Krščanstva ravno obraten slučaj, zmotna teorija in pravilna praksa. Dobro, če jemljemo za pravilno katoliško prakso Gnostično-Katoliške Maše ali Ritual Evharistije ali Konzumacije Boga, pri Islamu pa mistično prakso sufizma in »tantró«. Torej bi bil naš esencialni katolicizem, ki je ustvaril našo civilizacijo, čisto v redu; in če temu prištejemo Kod Novega Globalnega Reda – Listino Človečanskih Pravic, ki je temelj Globalne Družbe, katere nosilec bi morala biti Organizacija UN; potem smo lahko naduse srečni... Toda...je Duh Časa, Heru-Ra-Ha, še vedno žejen človeške krvi? To so, po mojem skromnem prepričanju, temeljni problemi post-moderne AL-Kibernetike, sc. religije vobče, njene »magijske« teorije in prakse! Simptomatični analitični spor glede tega predstavlja ravno spor med Freudom in Jungom. AUMGN. Op.p.*

¹⁹ *hurling; op.p.*

²⁰ *blasting; op.p.*

²¹ *BAHLASTI, bah-la-st-i – balast? Je treba kaj zavreči ali pa razstaviti na elemente? Kakorkoli že, vrednost je 358, kar je Odrašenik Mesija in Stara Kača – Nehaš; Napaka Začetka, Strah Jehove pred Kačo! OMPEHDA, Om-peh-da; vse v*

55. Let Mary Inviolata be torn upon wheels: for her sake let all chaste women be utterly despised among you!

*

55. Naj bo Marija Brezmadežna raztrgana na kolesih: zavoljo nje naj bodo vse sramežljive ženske skrajno prezirane med vami!

NOVI KOMENTAR: Ime Marija je povezano z Marsom, z Mors, etc., izhajajoč iz sanskrtskega korena MR, »ubiti«; tudi z *mare*, morjem, čigar vode so v nasprotju z ognjem Horusa.

Mar akcent v »mere« zakriva izgubljeni falični dental, ki bi nam dal *meter, mater?* Domnevam, da je Jung ali Freud to podrobno razdelal.

O tem sem razglabljal že davno tega, a nisem našel zadovoljive Qabale. 240²² je podvajanje Pentagrama, seveda, ter šestkratnik od 40, števila represivnega »zapečatenega« zakona. *Mr* je nadalje soncepožirajoče morje, in če vstavimo Tau, bi nam to nakazalo neko formulo »njega, ki živi v Soncu.« A bi to le povečalo mater, kar ne bi delovalo, ker je ona grobnica, požiralec mesa²³, in iz nje ni pobega. A očitno je ona pravšna, v kolikor je odprta, da nudi nekogaršnji užitek in vrata do večnega življenja.

Ona je Šakti, in Teh, magijski prehod med Taom in izpoljenim svetom. Če so ta vrata zaprta, to predstavlja torej veliko zapreko. Zato je

skladu z naravo Heru-Ra-Haja; če je to namig na Atomsko Eksplozijo, se nam ne piše preveč dobro. To potrjuje moje prepričanje, da so vse vojne v bistvu in izvorno, nemara nezavedno, religiozne narave, kar sicer »verniki« ne priznavajo, ker so tako prepričani, da njihova vera prinaša zgolj mir, ljubezen etc. Moramo, seveda, razlikovati med »mačkastimi veroizpovedmi« in najglobljo identiteto rodu, naroda, plemena, klana, družine, verske skupnosti. Kaj pa identiteta ČLOVEKA kot takega, ki je v prvi vrsti religiozna žival, to ga namreč edino razlikuje od ostalega živalstva, in potem »malo nižje od angelov«, obdarjen z lakoto po spoznanju VSEGA, ki bo uselej stremel po VSE-mogočnosti, VSE-prisotnosti in VSE-vednosti. Hvala za razumevanje! Op.p.

²² MR; op.p.

²³ sc. sarkofag; op.p.

naša Gospa predstavljena kot kurba. (Dalet, Vrata – Venus; Golob, prosto leteči; vse to je povezano v tej simboliki.) Jasno nam je torej, končno, da je sovražnik ravno ta zaklenjenost vseh stvari. Zapiranje vrat pomeni preprečevanje operacije spreminjanja, i.e. ljubezni. Ugovor Kalipso, Kirki, Artemidi, Kundri, in ostalim, je ta, da nas lahko zaprejo v svoje vrtove. Celotna *Knjiga Mrtvih* je en izum za odpiranje zaprtih nosilcev, ter usposobitev Ozirisa za itje noter in ven, po njegovi volji in užitku. Po drugi strani pa se dogodi zaprtje za določen čas, da bi se omogočilo spremembi nadaljevati se nemoteno. Tako zemlja leži neobdelana nekaj časa; in maternica se zapre med nosečnostjo; Oziris je zaplombiran s talismani. A važno je, da smatramo to zgolj za strogo začasni izum; ter da *izločimo idejo o večnem počitku*. Ideja Nibbane je tako ideja strahopetca – »Maminega Fantka«; v Tao se moramo potopiti, da se osvežimo, in nič več. Mislim, da moramo to izpostaviti kot poglavitno idejo našega Svetega Zakona Teleme. Čeprav Nuit vpije »k meni!«, se to uravnotežuje s formulo Hadita. »Pridi k meni« je bedasto rečeno; kajti jaz sem ta, ki gre.

V *Libru 418* je rečeno:

Nadalje, obstaja Marija, bogoskrunstvo napram Babalon, kajti ona se je zaprla; in zato je ona kraljica vseh tistih zlih hudičev, ki hodijo po zemlji, tistih, ki si jih uzrl kot majhne pege, ki omadežujejo Nebo Uranije. In vsi ti so iztrebki Horonzona.

Ta »zaprtost« ali »zakrknjenost« je tisto, kar je ogabno, in podoba smrti. To je v nasprotju z itjem, ki je Bog.²⁴

Ženske pod krščanstvom se ohranjajo deviške za na tržnico kakor strasbourške goske, ki jih nabijejo na table, dokler jim ne zgnijejo jetra za dobro delikateso. Narava ženske je bila skvarjena, njeno obetanje duše prekrižano, njen primeren užitek preprečen, in njen um

²⁴ Istovetni »antikrščanski« simboli: Ankh ali Crux Ansata ali Sandalov Jermen, nato Rožni Križ, Znak Venere, Znak Zveri ali Inicijacije ali Kajново Znamenje, in tudi znak N.O.X. – vsi ti simbolizirajo esencialno bogovsko vrlino-moč Itja, Preživetja etc., skratka zmoglost, osvobojenost delanja-itja - »Do what thou wilt«. Op.p.

zastrupljen, da bi lahko odražestile izčrpan okus senilnih bankirjev in ambasadorjev.

Zakaj moški vztrajajo na »nedolžnosti« pri ženskah?

1. Da bi ugajali svoji ničevosti.
2. Da bi lahko sebi omogočili najboljšo možnost za (a) izogib spolnim boleznim, (b) propagiranje svoje plemenitosti.
3. Da bi lahko izvajali oblast nad svojimi sužnji s svojim posedovanjem znanja.
4. Da bi jih lahko zadržali udomačene kakor dolgo je le mogoče, vsled podaljševanja razuzdavanja njihove nedolžnosti. Seksualno zadovoljena ženska je najboljši prostovoljni pomočnik; nezadovoljena ali razočarana ženska pa je sam psihični ekcem.
5. V primitivnih družbah, da bi služile kot zaščita pred presenečenjem in izdajstvom.
6. Da bi lahko prikrili svoj skrivni sram v zvezi s spolnostjo.

Od tu ta pretenzija, da je ženska »čista,« skromna, nežna, estetsko lepa in etično vzvišena, eterična in nemesena, čeprav dejansko nemara vedo, da je poltena, brezsramna, robata, slabo-grajena, neobčutljiva, ogabno bestialna, tako fizično, kot mentalno. Propagiranje »oblačilnih ščitnikov,« dišav, kozmetike, pripravkov proti znojenju in dezodorantov ter »lepotnih salonov« razkrivajo naravo ženske, kakor jo vidijo jasne oči tistih, ki bi izgubili svoj denar, če bi jo napačno presodili. Njene mentalne in moralne značilnosti so iste, kot pri opici in papigi. Njena fiziologija in patologija sta ogabno odvrtni, slabost povzročajoča sluz nečistosti.

Njeno deviško življenje je življenje bolne opice, njeno spolno življenje pijane sove, njeno materinsko življenje vse nabreklih in zamegljenih oči ter povešenih dojk.

To so dejstva v zvezi z »nedolžnostjo«; do tega jo je privlekel trud moških in kristjanov, ko bi v resnici raje bile njihove tovarišice in soborke, odkrite, iskrene, zaupanja vredne in radožive, njih nežnejše sebstvo, njih neločljiva dopolnila, kakor je zemlja napram sonca.

Mi iz Teleme pravimo, »Vsak moški in vsaka ženska je zvezda.« Mi ne laskamo ženskam in se ne norčujemo iz njih; ne preziramo jih in jih ne zlorabljam. Za nas je ženska samosvoja, absolutna, izvorna, neodvisna, svobodna, samoupravičena, tako kakor je moški.

Mi je ne oviramo v itju, nje Boginje! Mi si ne prisvajamo pravice do nadziranja njene volje; mi je nočemo odvracati od njenega razvoja, niti ji nočemo odrediti njenih želja, niti določati njene usode. Ona je svoja lastna in edina razsodnica; mi jo zgolj vprašamo, ali jim je naša moč lahko na razpolago, saj bi njena naravna slabotnost sicer lahko bila žrtev pritiskanja sveta. Še več, bilo bi prenapeto, celo da bi jo čuvali na njeni poti; kajti najbolje bi bilo, da se zanese sama nase, ko si hoče izboriti svojo pot naprej!

Mi je nočemo za slugo; hočemo, da je svobodna in kraljevska, bodisi da se njena ljubezen bori za smrt v našem objemu ponoči, ali pa njena zvestoba jezdi podnevi poleg nas med nalogo boja za življenje.

»Naj bo ženska opasana z mečem pred menoj!«

»Vanjo je položena vsa moč.«

Tako pravi ta naša *Knjiga Zakona*. Mi spoštujemo žensko v njej sami zavoljo njene lastne narave; mi si ne prisvajamo pravice kritizirati jo. Mi jo pozdravljamo kot svojega zaveznika, pridi v naš tabor po svoji volji, prosto-blesteča, meč-vihtea, smo ji govorili. Dobrodošla, ti ženska, pozdravljamo te, zvezda vpije zvezdi! Dobrodošla v izgred in veseljačenje! Dobrodošla v prepir in na praznovanje! Dobrodošla na stražo in v zmago! Dobrodošla v vojno z njenimi ranami! Dobrodošla v slo in v smeh! Dobrodošla v mir z njegovimi svečanostmi! Dobrodošla k mizi in v posteljo! Dobrodošla k trobentam in triumfiranju; dobrodošla k pogrebni pesmi in smrti!

Mi smo tisti, iz Teleme, ki resnično ljubimo in spoštujemo žensko, ki jo smatramo za brezgrešno in brezsravno, kakor smo tudi mi; tisti, ki govorijo, da jo preziramo, so tisti, ki se potuhnejo pred sijem naših mečev, ko z njihovih udov razdiramo njihove sramotne okove.

Mar žensko imenujemo vlačuga? Da, zares in amen, ona je to; zrak se strese in zažari, ko zavpijemo to, vriskaje in vneto.

O da! Mar ni bilo vaše roganje in zlobno šepetanje to, kar jo je preziralo in sramotilo? Mar ni bilo »vlačuganje« njena resnica, naziv za

grozo, ki ste ji ga nadedli v svojem strahu pred njo, strahopetec tolažec strahopetca s potuhnjenim namigovanjem in gestikulacijo?

A mi se je ne bojimo; mi vpijemo, vlačuga, ko se nam približujejo njene armade. Mi tolčemo po svojih ščitih s svojimi meči. Zemlja odmeva trušč!

Obstaja kakšen dvom v zmago? Vaše horde prihuljenih sužnjev, prestrašenih od samih sebe, prestrašenih od svojih lastnih sužnjev, sovražnih, preziranih in dvomljivih, vaše edine taktike so noj, oposum in sipa, mar ne boste razpadli in pobegnili ob našem prvem naletu, ko bomo s svojimi poravnanimi sulicami sle pojezdili po ukazu, z našimi zaveznicami, vlačugami, ki jih ljubimo in odobravamo kot svobodne prijateljice ob naši strani, v bitko življenja?

Knjiga Zakona je listina ženske; beseda Telema je odklenila ključavnico njenega »deviškega pasu.« Vaša Kamnita Sfinga je oživila; vedeti, hoteti, drzniti si in molčati.

Da, jaz, Zver, z mojo Škrlatno Žensko, ki me jezdi, gola in okronana, pijana od svoje zlate kupe nečistovanja, ki se baha, da je moja priležnica, in sem nanjo naletel na tržnici, in zarjul to besedo, da je vsaka ženska zvezda. In s to besedo je proglašena svoboda ženske; norci in trapi in gizdalini so slišali moj glas. Lisica v ženski je zaslišala leva v moškem; strah, omedlevica, mlahavost, muhavost, lažnost – to ni več v modi.

Zaman bodo pretepač in surovež in bahač, duhovnik, advokat, ali socialni cenzor mrščili svoje čelo, da bi izumili zanjo nek novi ukrotitveni trik; enkrat in za vselej se je tradicija pretrgala; izginil je običaj privezovanja okoli vratu, plenjenja, kamenjanja, rezanja smrčkov, privezovanja za cizo, bičanja, postavljanja na sramotni oder, zazidavanja, ločitvenih procesov, evnuhov, harema, pranja možganov, zapiranja v hišo, hlapčevstva, z-vero-poneumljajočega, socialnega izločevanja, strašenja pred božjo jezo, in celo iznajdb za ustvarjanje in opogumljanje prostitucije, da bi se en sloj žensk zadrževal v breznu pod peto policije in drugih na njegovem robu, na milost in nemilost sprogovih škornjev ob prvem znaku neubogljivosti ali celo napake pri ugajanju.

Moška mučilna soba ima orodja, ki so neizčrpno raznolika; na enem koncu umor, neposreden in krut, do subtilnejših, premetenejših, kot je

sestradanje; na drugem moralno mučenje, od izmikanja njenih otrok od prsi, do groženj z njeno tekmico, ko njeno služenje poruši njeno lepoto.

Najgospodovalnejši moški, a najpremetenejši, mar ni bila tvoja vrhovna strategija ta, da si zbral njene lastne sestre proti njej, in da si uporabil njihovo poznavanje njene psihologije ter krutost njihovega ljubosumja, da so te maščevale nad tvojo služabnico, za kar ti sam nisi imel niti bistrumnosti, niti prave mržnje?

In ženska, telesno slabotna in umsko plitka; ženska, moralno okovana vsled svoje zaobljube, da bo odrešila rod ne glede na ceno, brez pomoči in žilava, je izdržala vse to, skozi stoletja in ere. Zanj ni bilo razvpite spektakularne žrtve, nobenega križa na gori, da bi ves svet zrl, niti strašljivih čudes, da bi nebo odmevalo njih aplaudiranje. Ona je trpela in zmagala v najsrमतnejši tišini; ni imela nobenega prijatelja, nobenega slednika, nobenega pomočnika in zagovornika. V zahvalo je dobila zgolj jokavo laskanje, in je uvidela kako kruto mrzel prezir moška srca komajda lahko skrrijejo.

Borila se je, zasmehovana in obscena; ter vso lepoto in moč deklitstva izgubila vsled trpljenja bolezni, šibkosti, smrtne nevarnosti, izbirajoč, da bo živela življenje krave – da bo tako človeštvo lahko prebrodilo morje časa.

Vedela je, da moški želi od nje zgolj to, da služi njegovim nizkim apetitom; v njegovem pravem možatem življenju ona ni imela ne deleža, ne vloge; in vsa njena nagrada je bila njegov nemaren prezir.

Tako je bila teptana skozi vsa stoletja, in jih je na ta način ukrotila. Njen molk je bil znak njenega zmagoslavja.

In moja beseda Zveri o tem je tale: ti niti nisi zgolj ženska, zaobljubljena smotru, ki ni tvoj lasten; ti si sama po sebi zvezda, in v sebi nek smoter zase. Ti nisi le mater ljudi, ali hotnica moškim; podložnica njihovi potrebi po življenju in ljubezni, ki si z njimi ne deli njihove svetlobe in svobode; ne, ti si mati in hotnica sebi v svoj lasten užitek; besedo, ki jo sporočam moškemu, jo nič manj sporočam tudi tebi: Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon!

Ej, duhovnik, ej, advokat, ej, cenzor! Se mar ne boste sešli v tajnosti znova, da bi razmotrili, če se v vaših zalogah čarovniških

trikov nahaja še kakšen neizrabljen, ali če si vaša premetenost in posvet lahko izmislita nek nov ponarejen izum za rešitev vaše potaplajoče se piratske ladje?

Do sedaj je bilo vse tako preprosto! Kakšna razdiralna magika je v tej besedi, v prvi tezi *Knjige Zakona*, namreč »vsaka ženska je zvezda.«

Gorje, jaz sem ta, Zver, ki rjove to besedo tako glasno, in prebujam lepoto.

Vaše zvijače, vaše uspavalne droge, vaše laži, vaše hipnotične finte – vam ne bodo pomagale. Odločite se že, da boste svobodni možje, neustrašni, kakor sem jaz, zmožni partnerji ženskam, nič manj svobodnim in neustrašnim! Kajti jaz, Zver, sem prišel; konec zlobnostim starine, opeharjanju in batinanju zavrženih in trpečih živali, ponižanih do tega sramotnega stanja, da bi služile sramotnemu užitku.

Bistvo moje besede je to, da proglašam žensko za samosvojo, od, za in zavoljo sebe; in dajem to eno nepremagljivo orožje, izražanje sebe in svoje volje skozi spolnost, tako njej, in na točno isti način, kakor moškemu.

Umora se ni več za bati; ekonomsko orožje je nemočno, odkar se v industriji ceni žensko delo; in socialno orožje je povsem v njenih rokah.

Najboljše ženske so bile vedno seksualno svobodne, kakor tudi najboljši moški; treba je samo ukiniti kazni vsled zalotenja. Naj Ženske sindikalne organizacije podprejo vsakega posameznika, ki je ekonomsko opeharjen na spolnostni bazi. Naj socialne organizacije javno počastijo to, kar njihovi člani prakticirajo zasebno.

Večina družinskih nesreč bo samodejno izginilo, kajti njih glavni vzrok je seksualna nepotešenost soprog, ali pa bo povzročena stiska (ali druge mentalne tegobe) sama vzela zdravilo v svoje roke.

Zločin aborcije bo izgubil svoj motiv v vseh, razen v najizjemnejših primerih. Izsiljevanje bo omejeno na komercialne in politične prestopke, in se bo zmanjšala njegova pogostost najmanj za dve tretjini, morda še več. Socialni škandali in ljubosumja bodo počasi izginili. Spolne bolezni bo lažje izslediti in jih premagati, ko njih priznanje ne bo več sramotno.

Prostitucija (z njenimi spremljajočimi zločini) bo tudi počasi izginila, ker bo nehala prinašati ogromne dobičke tistim, ki jo

izkoriščajo. Preokupacija ljudskih umov s seksualnimi problemi ne bo več porajala moralnih boleti in norosti, ko se bo seksualni apetit tretiral preprosto kot lakota po hrani. Odkritost v govorjenju in pisanju o seksualnih vprašanjih bo razpršila nevednost, ki pesti premnogo nesrečnih ljudi; primerna previdnost napram dejanskih nevarnosti bo nadomestila nepotrebne in nesmiselne previdnosti napram namišljenih ali umetnih nevarnosti; in šušmarji, ki izkoriščajo ljudski strah, bodo izgubili svoj posel.

Vse to bo nujno sledilo, kakor dan sledi noči, kakor hitro bo ženska, resnična do same sebe, spoznala, da se ne more več prenejati nobenemu moškemu. Sebe in svojo voljo mora držati za častno; in prisiliti mora svet, da se s tem uskladi.

Moderna ženska ne namerava biti podložna sužnja, in nič več žrtev; ženska, ki se svobodna predaja, svobodno in sebi v veselje, brez zahtevanja poplačila, si bo zaslužila spoštovanje svojih bratov, in bo odkrito prezirala svoje »sramežljive« ali podkupljive sestre, kakor zdaj moški prezirajo »mehkužneže«, »babe« in »tango plazilce.« Ljubezen je treba dokončno in nepovratno ločiti od socialnih in finančnih pogajanj, posebej od poroke. Ljubezen je šport, umetnost, religija, kakor želite; ol' clo' emporium.

»Marija neoskrunjena« mora biti »raztrgana na kolesih«, ker je raztrganje edini tretma zanjo; in RU, kolo, je ime ženskega principa. Njene lastne sestre jo bodo kaznovale za zločin zanikanja njene lastne narave, ne moški, ki jo mora odrešiti, saj, kakor smo omenili, je njegov lasten občutek krivde bil to, ter njegova sebičnost in njegova strahopetnost, kar je izvorno njo prisililo, da preklinja samo sebe, in jo tako ponižalo v njenih lastnih očeh, in njegovih. On naj se posveti svojemu lastnemu posebnemu poslu, da odreši samega sebe – gotovo ima polne roke dela! Ženska bo odrešila sama sebe, če ji bo to le dopuščeno. Jaz zrem, jaz, Zver, ki je videl – ki gleda – prostor obsijan z zvezdami, ki sem videl – ki vidi – Telo naše Gospe Nuit, vse-prevevajoče, in bil v njem pogoltnjen, da sem našel – da najdem – vse duše v celoti od nje. Ženska! Ti nas vlečeš navzgor in naprej večno; in vsaka ženska je izmed žensk, od ženske; ena zvezda med njenimi zvezdami.

Vidim te, ženska; stojiš sama; Visoka Svečenica si, posvečena ljubezni na oltarju življenja. In moški je žrtev na njem.

Pod teboj, radosten, on leži; on se dvigne, ko umre, goreč navzgor v dahu tvojega poljuba. Da, zvezda navali goreča na zvezdo; plamen zažari, obrizgne nebesa.

Slišim krik v nekem neznanem jeziku. Odmeva skozi tempelj veselja; v njem je ena beseda smrt in ekstaza, in tvoja častna titula, o ti, sama sebi Visoka Svečenica, Prerokinja, Carica, sebi Boginja, katere ime pomeni mater in hotnico!

56. Also for beauty's sake and love's!

*

56. Pravtako zavoljo lepote in ljubezni!

NOVI KOMENTAR: Fiziologu je jasno, da lepota (tj. ustreznost proporcev) in ljubezen (tj. naravna privlačnost med dvema bitjema, katerih združitev zadovolji oba) potrebujeta za svojo izpolnitev absolutno spontanost in osvobojenost od omejitev. Drevo se deformira, če ga stiskajo druga drevesa ali gradnje; in smodnik ne bo eksplodiral, če so njegovi delci ločeni med seboj s preveč peska.

Če hočemo imeti lepoto in ljubezen, bodiši v rojevanju otrok ali umetniških del, ali v čemerkoli, moramo imeti popolno svobodo za delovanje, brez strahu ali sramu ali kakršnekoli lažnosti. Spontanost, najpomembnejši dejavnik v ustvarjanju, ker je pokazatelj magnetične silovitosti in primernosti volje za ustvarjanjem, je domala v celoti odvisna od popolne svobode delujočega. Gulliver ne sme imeti nobenih vezi ali šiviljskih niti. Take okoliščine so bile v preteklosti tako redke, posebej kar zadeva ljubezen, da je njihov pojav običajno zaznamoval celo epoho. Praktično vsi ljudje delujejo v strahu pred rezultatom ali v sli po rezultatu, in »otrok« je zato pritlikavec ali pa mrtvorojenec.

Večina ljudi je kdaj izkusilo, da so zabave in slični radoživi dogodki, če so organizirani brez premišljanja, vselej uspešni, dočim najbolj izdelane zabave, pripravljene z vso možno skrbnostjo, dostikrat jalovo propadejo. Nemogoče je natančno predpisati pravila za proizvodbo »genija« na ukaz, en genij v tem oziru bivši nekdo, ki ima zamisel, in je

ojačan z močjo za vnemanje entuziazma množice, ter je tako spreten, da ve kako in kdaj, in ima iniciativo za, zgrabiti psihološki trenutek.

A lahko specificiramo določene pogoje, ki ustrezajo izpoljitvi te spontanosti; in prvi med njimi je očitno absolutna osvobojenost od preprek, notranjih in zunanjih, za idejo »genija.«

Dejstvo je, da ženska ne more ljubiti naravno, svobodno, celovito in zdravo, če je zavezana kontaminiranju čistosti svojega impulza z razmisleki o svojem socialnem, ekonomskem in duhovnem statusu. Kadar jo take stvari omejujejo, lahko ljubezen zmaga, kakor se pogosto tudi zgodi; toda lepota ob tem običajno okrni ali se skremži, navzemajoč tragično ali cinično masko. Zgodovina sveta je prepolna takih zgodb; to je, kakor lahko rečemo, glavni motiv romance. Omenim naj le Tristana, Paola, Romea, Othella, Parisa, Edwarda Drugega, Abelarda, in iz starih časov Tannhauserja, ter iz modernejših Mrs. Asquith, Maud Allen, Charlesa Stuarta Parnella, Sira Charlesa Dilkeja, Lorda Henryja Somerseta, in Oskarja Wildea, tja do »Debelušnega« Arbucklea!²⁵

Moški in ženske se morajo soočiti z dejanskim razsulom, kakor tudi z možnostjo škandala in prezira, ali pa se sprijazniti, da ljubijo znotraj meja, ki sploh nimajo veze z ljubeznijo. Možnost spontanosti je potemtakem neznatna; in če se že pojavi in izrabi, potem jo advokati hitro skrijejo pod zakonsko posteljo, medtem ko družinski člani, prilepljenih oči k špranji in ključavnični odprtini, nadlegujejo duet s svojimi neskladnimi kriki.

In potem, ko ljubezen zamre, kar je nujno, če imata obe strani kaj več domišljije od ene grude voska, se okovi namestijo. On ali ona mora iti skozi umazano farso ločitve, če se možnost svobodne izbire lahko povrne; in tudi tako, okovi pustijo en neozdravljiv čir. Ni dobro igrati igre spoštljivosti, ko si enkrat ločen.

Tako se je izkazalo, da so domala edine ljubezenske afere, ki ne povzročijo nobene zdrahe, in ne pustijo nobene brazgotine, tiste med ljudmi, ki so sprejeli Zakon Teleme, in so enkrat za vselej pretrgali s

²⁵ in bivšega ameriškega predsednika Billa Clintona; *op.p.*

tabujem suženjskih bogov. Pravi umetnik, ki ljubi svojo umetnost in nič drugega, ima lahko en niz spontanih ljubezenskih razmerij, vse svoje življenje, vendar nikoli ne trpi zaradi tega, niti ne povzroči drugim trpljenja.

Taka ljubezenska razmerja vedno rodijo lepoto; celovita drža jasnih in preprostih umov, osvobojenih vseh komplikacij, ki so tuje ljubezni, jo zagotavlja.

Tako kakor se žensko telo deformira in zboli zaradi steznika, ki ga zahteva Jaganathov običaj, se zgodi tudi z njeno dušo vsled pritiska konvencije, ki je običaj, tako muhast, poljuben in brezčuten, kakor običaj klobučarja, čeravno ga ljudje imenujejo Bog, in se njegova čudaška odredba smatra za večni zakon.

Angleška Biblija odobrava poligamijo in ljubimkanje Abrahama, Solomona in drugih, Lotov incest, masovno posilstvo zajetih devic, kakor tudi promiskuiteto prvih kristjanov, prostitucijo tempeljskih služabnikov, moških in žensk, odnos Janeza z njegovim učiteljem, privezovanje potujočih prerokov na steber, kakor tudi celibaterstvo takih ljudi, kot je bil Pavel. Jehovah je šel še tako daleč, da je ubil Onana, ker ta ni hotel zaploditi bratove vdove, ter dopustil prešuštvovanje, z umorom soproga, Davida, in ukazal Hosei, naj spletkari z »vlačugarsko ženo.« On je povlekel le moralno mejo v primerih samozavestnih žensk.

V preteklosti je moški naklestil ženo zavoljo povečevanja pohote njenega odvratnega tirana, in poteptal cvet njene lastne ljubezni v blato; naredivši posilstvo nje bolj zverinsko s tem, da je njeno antipatijo poimenoval čednost, ter jo imel za nečisto na podlagi njenega utrganega umazanega cveta mladosti.

Ona ni imela priložnosti za ljubezen, razen če ni prej zavrgla spoštovanja do družbe, ter nekako našla način, da odvrne svet lakote spred svojih vrat.

Njena priložnost je prišla! V kateremkoli samostanu Teleme je vsaka ženska dobrodošla; tam je svobodna, da vrši svojo voljo, in to počne s častjo. Otrok ljubezni je zvezda, kakor so vsi zvezde; a take še posebej negujemo; on je trofeja bitke, ki se je bila in dobila!

57. Despise also all cowards; professional soldiers who dare not fight, but play: all fools despise!

*

57. Prezirajte tudi vse strahopetce; poklicne vojake, ki se bojijo bojevati, a se igrajo: vse norce prezirajte!

NOVI KOMENTAR: Boriti se je pravica in dolžnost vsakega moškega, kakor je dolžnost vsake ženske to, da se raduje v njegovi moči, ter jo časti in vzdržuje s svojo ljubeznijo. Moj prvobiten ugovor Krščanstvu je »nežni Jezus, pohleven in prijazen,« mirovnik, ugovarjalec vesti, tolstojanec, pasivni upornik. Ko je Kaiser pobegnil in so Germani predali svojo floto, so zavrgli Nietzscheja na račun Jezusa. Rodjestvenski in Gervera sta umaknila svoji floti ob delnem uničenju. Irski revolucionarji ob Velikonočnem Tednu, 1916, so se borili in umrli kot možje; in so ustvarili tradicijo.

»Jezus« sam, v legendi, »se je odločno uprl in odšel v Jeruzalem,« s predznanjem o svoji usodi. Toda kristjani niso pred križarskimi vojnami pokazali takega junaštva. Osladno sentimentalen Jezus iz verouka je edini preživel; in vojna ga je pokončala, hvala Aresu!

Ko so nekonformistične krščanske cerkve, posebej v Ameriki, spoznale doktrino o večni kazni za nevzdržno, so svoji religiji izbile dno. Ni bilo ničesar, za kar bi se borile. Tako so degenerirale v pohlevne socialne centre, tako da je Teozofija, s svojimi črnimi brati, Mrs. Eddy z svojimi mentalnimi arzenikovimi eksperti, potem T. K. s svojimi hipnotisti in Jezuiti, in Billy Sunday s svojim peklenkim ognjem, naredili še enkrat ljudi za klečeplazne in prestrašene, ter si pridobili tako kredit kot tudi gotovino.

Knjiga Zakona ne šviga z nobenimi teološkimi strelami; a imamo dovolj kamnoseških dlet pri roki. Boriti se moramo za svobodo proti zatiralcem, religioznim, socialnim, ali industrijskim; in odločno nasprotujemo vsakemu kompromisu. Vsak boj mora biti boj do zadnjega daha; vsak med nami mora sam zase izvrševati svojo voljo; in vsi za vsakogar, da ustanovimo zakon svobode.

Mi ne maramo »profesionalnih vojakov,« najetih tolovajev, ki so zapriseženi, da ne bodo imeli svoje lastne duše. Oni »se ne upajo boriti«; namreč, kako naj bi se nekdo upal boriti, razen če njegov vzrok ni neka ljubezen, ki je večja od njegove ljubezni do življenja? Zato se oni »igrajo«; oni so se prodali; njihova volja ni več njihova. Življenje za njih ni več resna zadeva; zato tavajo kot postopači po klubih in budoarjih in po čakalnicah; bridge, bilijard, polo, načičkane obleke izpuhtevajo njihovo praznost; odstopili so iz velike tekme za življenje in namesto tega opazujejo derbi.

Pogumne, kakor bi lahko bili, bi jih lahko (v nekem oziru) uvrstili med podgane; vsekakor morajo biti brez možganov in naveličani, da nimajo cilja onstran groba, kamor so, v najboljšem primeru, nemarno odvrgli hitro ovenele rože lažne in nadute slave. Oni služijo, da bi branili vitalne stvari svoje dežele; oni so lobanja, ki štiti možgane pred poškodbami? Oh, neumni možgani! Bi ne bilo pametneje, če bi se branili sami, kot pa da zaupate krhki kosti, ki vam preprečuje rast?

Naj vsakdo nosi orožje, in bo ogorčen nad zatiranjem, voljan in željan izveliči meč kadarkoli ga pravičnost in svoboda v to prisilita!

»Vse norce prezirajte.« V tej zadnji frazi izraz »fools« očitno ni za vzeti v njegovem globljem mističnem smislu,²⁶ saj se v tem kontekstu očitno nanaša na vsakdanje življenje.

Toda »norec« je še vedno tak, kakor ga opisuje Tarot Adut. On je ena dvospolna kreatura, mehak in trapast, z imbecilnim smehom in ljubkim okusom za muhasta oblačila. Manjka mu možatosti, kakor volu (kar je pomen črke Alef, ki označuje Adut, čigar številka je Nič). On je zrak, brezobličien in nezmožen odpora, prenosnik zvoka, ki njemu ne pomeni ničesar, ki ga pograbi uničujoč bes brezčutnega nasilja vsled njegove lenosti, nepreračunljivo pognan vsled vsakega pritiska ali povleka. Ena petina je goriva za ogenj, rjaste trohnobe; ostalo je inertno, duša eksplozije, s sledovi zadušljivega plina, ki je sicer hrana za rastline, a je strup za živalstvo.

²⁶ sc. *Alef, Čisti Norec; op.p.*

Tu imamo podobo povprečnega človeka, bedaka, neumneža. On nima svoje lastne volje, on je vse za vsakogar, je praznina, ponavljavec besed, ki jim ne razume pomena, pohajkovelec, a brezdelen in nasilen, sestavljen deloma iz močnih strasti, ki izbruhnejo tako vanj samega kot tudi v druge, a večinoma iz inertne in nekarakterne neobstoynosti, z nekaj težnosti, medlosti ter osuplosti za svoje edine pozitivne kvalitete.

Takšni so »norci,« ki jih mi preziramo. Telemit je pokončen, organiziran, smotrni, samonadziran, možat; on uporablja zrak kot hrano za svojo kri; tako bi tudi, če bi bil oropan za norce, ne mogel živeti. Mi potrebujemo svoje ozračje, konec koncev; samo tedaj, ko norci postanejo nasilni blazneži, potrebujemo naše zagrinjalo tišine, da nas odene, in našo palico, da nas podpira, ko se vzpenjamo po grebenu gore; in le tedaj, ko se spustimo dol v temo rudnikov, da bi pobrali zase bogastva zemlje, se nam je potrebno bati zadušitve od njihovega strupenega daha.

58. But the keen and the proud, the royal and the lofty; ye are brothers!

*

58. Toda ostri in ponosni, kraljevski in vzvišeni; vi ste si bratje!

NOVI KOMENTAR: »Ostri«: to so tisti, katerih volja je kakor meč ostra in pokončna, prekaljena in izbrušena in zglajena, iz nerazpokanega jekla; z zapestjem in očesom izza.

»Ponosni«: to so ljudje, ki se zavedajo, da so zvezde, in se ne uklonijo pred nikomer. Pravi ponos preprečuje človeku, da bi storil kaj njega nevrednega.

»Kraljevski«: to so ljudje kraljevske nature, tisti, ki »zmorejo.« Oni se zavedajo, da so rojeni vladarji, najsibo njih svetišče umetnost, znanost, ali karkoli drugega.

»Vzvišeni«: to so tisti, ki, bivši sami ponosnega srca, ne prenašajo nobene nizkotnosti.

59. As brothers fight ye!

*

59. Kot bratje se bojujte!

NOVI KOMENTAR: Borite se! Borite kot gentlemani, brez zlobe, kajti boj je najboljša igra na svetu, in ljubezen druga najboljša! Ne žalite in ne obrekujte svojega sovražnika, kakor bi časopisi hoteli od vas; samo pokončajte ga, in ga nato pokopljite z vsemi častmi. Ne vpijte »Faul!« kakor petorazredni boksarji. Ne bahajte se! Ne tožarite! Če ste na tleh, vstanite in udarite znova! Boj take vrste ustvari zveste prijatelje.

Nemara se v tem verzu nahaja nek drugoten magikalni pomen, neko nanašanje na ritual, čigar namige zasledimo v legendah o Kajnu in Abelu, Ezavu in Jakobu, Setu in Ozirisu, etc. »Starejši brat« v nas samih, Tihi Jaz, mora pokončati mlajšega brata, zavestni jaz, in ta mora ponovno vstati nepokvarljiv.

60. There is no law beyond Do what thou wilt.

*

60. Nobenega zakona ni iznad Delaj po svoji volji.

NOVI KOMENTAR: Seveda obstajajo podzakoni, pravila, podrobnosti, posebni primeri Zakona. Toda celota, vsota Zakona je »Delaj po svoji volji,« in ni nobenega zakona iznad le-tega. Ta predmet je v celoti obdelan v *Libru CXI vel Alef*, kjer naj ga študent tudi preuči.

Daleč najboljše pa je, če ta Zakon sprejmemo za univerzalni ključ za vsak problem v življenju, in ga nato uporabimo v nekem posebnem primeru, enem za drugim. Ko ga bomo postopno začeli razumevati, bomo osupli vsled poenostavitve najobskurnejših problemov, ki nam jo nudi. Tako bomo vsrkali Zakon in ga naredili za normo svoje zavestne biti; to, samo po sebi, zadostuje, da nas inicira, da razreši naše komplekse, da nas razodene nam samim; in tako lahko dosežemo poznavanje in občevanje našega Svetega Angela Varuha.

Jaz sam sem stalno to praktical, da bi dokazal Zakon na mnogo različnih načinov; na mnogih in različnih področjih mišljenja, dokler ni postal absolutno utrjen v meni, tako da se pojavlja kot »istovetna

enačba,« vsekakor aksiomatična, vendar nikakor površinska, temveč sam meč resnice za razvozlanje vsakega vozla na dotik.

Kot praktično etiko Zakona, sem formuliral s samimi enozložnimi besedami svojo deklaracijo človekovih pravic.²⁷

PRAVICE ČLOVEKA
DELAJ PO SVOJI VOLJI
IN TO NAJ TI BO VES ZAKON
Ne obstaja bog, temveč Človek.

Človek ima pravico, da živi po svojem lastnem Zakonu.

Človek ima pravico, da živi tako, kakor hoče sam živeti.

Človek ima pravico, da se oblači, kakor se sam hoče oblačiti.

Človek ima pravico, da prebiva tam, kjer sam želi prebivati.

Človek ima pravico, da se giblje, kakor sam hoče po površini zemlje.

Človek ima pravico, da se hrani, s čimer hoče.

Človek ima pravico, da pije, kar sam hoče.

Človek ima pravico, da misli, kakor sam hoče misliti.

Človek ima pravico, da govori, kakor sam hoče govoriti.

Človek ima pravico, da piše, kakor hoče sam pisati.

Človek ima pravico, da upodablja, kakor sam hoče.

Človek ima pravico, da riše, kakor sam hoče.

Človek ima pravico, da kleše, kakor sam hoče.

Človek ima pravico, da dela, kakor sam hoče delati.

Človek ima pravico, da počiva, kakor hoče.

Človek ima pravico, da ljubi kakor želi, kadar, kjer in kogar želi.

Človek ima pravico, da umre kadar in kakor želi.

Človek ima pravico, da ubije tistega, ki mu želi kratiti te pravice.

Ta izjava se ne sme smatrati za podivjani individualizem. Njena usklajenost z državištvom in s političnim življenjem je prikazana v

²⁷ To je v slovenščino seveda nemogoče »enozložno« prevesti, nemara zaradi okornosti našega jezika; vsekakor gre za eno od vrlin, oz. »skrupuloznosti«, angleščine, kakor tudi pisarja; op.p.

poglavjih iz *Libra Alef*, ki smo jih že navedli – glej komentar na II. poglavje, verz 72.

Moderno mišljenje, celo mišljenje najplitkejših, je primorano, da se strinja z Aivazom in potrди Njegov Zakon, brez zavedanja, za kaj sploh gre. Na primer: »Božji veter od nikoder, ki se imenuje volja; in je človekovo edino opravičilo na tej zemlji,« je zapisal tako povprečen debeli mož kot je Gilbert Keith Chesterton v »Leteči Gostilni.«²⁸

²⁸ *Kakor sem se že premnogokrat prepričal, kadar sem ponudil nekomu to izjavo na vpogled in v podpis, običajno ljudem, ki se vsaj v grobem spoznajo na ČLOVEČANSKE PRAVICE in njih pomembnost v današnjem globalnem življenju ljudi in narodov, sem vselej naletel na odločno zavračanje, seveda, predusem zadnje sentence. Res ne vem, ali so ljudje tako brezumno plitki, ali pa tako prestrašeni, ali uročeni s pacifizmom, ali ne vem kaj, da ne priznavajo te bistvene postavke, na katerih pravzaprav Ta Znameniti Čarter sploh stoji, namreč, pravici do upora in obrambe pred tiranijo, torej na nujni grožnji in kaznovanju kršitelja nečesa, kar je v političnem življenju edino sveto. Ob tem se vsi po vrsti, ubogi sužnji in hipokriti, zgrozijo, kakor bi jim bilo ukazano ubijati vsepovprek ljudi, za katere se nemara zdi, da bi lahko kratili naše – katere? – pravice! Je mar to njihova volja? Dobro, treba razložiti, da je nemara pametno razlikovati legalni zakon od legitimnega, in da se tu misli predusem na legitimni zakon – PRAVICO ČLOVEKA – ki bi sicer bile zapisane nekeje v nebesih nemara! Torej morate vsekakor upoštevati, vi nesigurneži, če niste norci in bedaki, pod-zakon družbe in države, v kateri pač slučajno živite in od katere ste nujno odvisni, ter v kateri, žal, še vedno prevladuje stari patriarhalni zakon, po katerem si konservativna in samopašna OBLAST še vedno lasti naša telesa in duše, ter nas, kakor iz stare navade, kaznuje in skubi ter počasi, na obroke, ubija, kakor ji velewa njen oblastni zakon.*

Seveda obstaja problem smrtne kazni in t.i. svetosti življenja; a o tem kdaj drugič, ker je tu premalo prostora za to aktualno in kompleksno temo moderne pravne države. Tine Hribar in vsi njegovi pasivni podporniki, že vedo, kako je s svetostjo življenja in smrti. Toda, mar je oblast kdajkoli razmišljala o svojih legitimnih pravicah? Nikoli, še najmanj cerkvena, ki se najbolje baha s svojo moralnostjo in »dobroto« in »milino«! Same laži! Mar ne vidite? Namreč, med drugim, da je Čarter Človekovih Pravic, na katerem temelji Novi Svet, pravzaprav vojna napoved vsem tiranijam in praznoverjem? Če to smatrate za zaroto, zaroto (?) proti kom ali čem? Dobro, a kdo in čemu se je zarotil proti Človeku, ter nas

*61. There is an end to the word of the God enthroned in Ra's seat,
lightening the girders of the soul.*

*

61. Zaključuje se beseda Boga, ustoličenega na Rajevem prestolu, ki razsvetljuje opornike duše.

NOVI KOMENTAR: Treba je omeniti, da Heru-Ra-Ha ni le ena posebna oblika Raja, temveč Bog ustoličen na Rajevem sedežu. Se pravi, njegovo kraljestvo na zemlji je začasno, kakor je razloženo v verzu 34. In on je tu predstavljen kot Hierofant, ki »razsvetljuje opornike duše,« to je, privede človeka do iniciacije.

Ti »oporniki« vključujejo skeletno strukturo, ki podpirajo dušo, pogoje za njeno inkarnacijo. Človek je dedič vekov evolucijske izkušnje, po določenih smernicah, tako da je organiziran po obrazcih, ki so določili način in vrsto njegovega razvoja. Nekaterih takih obrazcev se zavedamo, a ne vseh. Tako velja za vse ljudi – izkustveno – da je ravna črta najkrajša razdalja med dvema točkama; nekateri primitivni ljudje se morda ne zavedajo tega dejstva, vendar njihovo delovanje temelji na tem znanju.

Tako ne moremo dvomiti, da se je zavest razvila tudi kje drugje, kot le v človeku; samo slepi megalomanijak ali en krščanski teolog lahko menita, da je na našem neskončno majhnem drobcu planeta edino nahajališče uma, posebej ker so

privedel na rob katastrofe? In to samo zato, ker se nekdan njihov Bog ustrašil Kače? Boste že še izvedeli, če imate še kaj upanja!

Še nekaj je treba omeniti ob tem citatu. Običajno se ta objavlja v nekoliko drugačni obliki, kot LIBER OZ sub figura LXXVII, s tem, da mu je dodan spredaj moto: »Zakon močnega je naš zakon in radost sveta«; ter zadaj obvezni zaključek: »Ljubezen je zakon, ljubezen v skladu z voljo.« Razlika je zato, ker ta dva dodatka vsebujeta besede z več kot enim zlogom. Torej gre pri tej Listini res za neko literarno pedantnost, ki pa je vendar namenjena temu, da se izrazi odrezavost in preprostost tega famoznega Čarterja! Op.p.

naši umi, v najboljšem primeru, povsem nezmožni razumeti naravo. Pravitako je neverjetno, da bi naše fizikalne zemeljske pogoje temperature, ozračja, specifične teže etc., ki jih nekateri še vedno smatrajo za bistvene za življenje, našli še kje drugje; naš planet je le eden med devetimi, in nesmiselno je trditi, da življenje ne more obstajati tudi na drugih, ali na samem soncu, samo zato, ker na njih ni takih pogojenosti, ki so neobhodne za naše lastno.

Tako življenje in tak um sta lahko zatorej povsem drugačna od tistih, ki ju poznamo; »oporniki« njihovih duš v drugih sferah so lahko drugačni od naših.

Zgornji argument je primer nekega »opornika«; mi smo mišljenjsko vezani na našo rodovno izkustvo okoliščin, v katerih uspevajo naša lastna življenja. Pionir, ki si izbira tabor, mora poiskati les, vodo, ali zavetje, in nemara živad. Na drugem planetu bi ne potreboval ničesar od tega.

»Oporniki,« ki določajo »obliko« naših duš so zatorej omejitve našega mišljenja, kakor tudi naša življenjska sredstva. Na isti način so tračnice v pomoč vlaku, da lažje teče, a ga omejujejo na prav določeno smer. »Zakoni« narave in mišljenja, matematike, logike, in tako naprej, so »oporniki« take vrste. Naše rodovno-podedovane predstave o prostoru so preprečevale človeku, do nedavna, da bi zaznal neko ne-evklidsko geometrijo, ali obstoj četrte dimenzije. Inicijat se kmalu zave neresničnosti mnogih takih omejujočih zakonov svojega uma; on mora poistovetiti bit z ne-bitjo, da bi zaznal materijo kot nepretrgano in homogeno, in tako tudi v primeru mnogih drugih resnic, ki jih dojema neposredno preko čistega zaznavanja, in ki jih posledično ne more ovreči s silogističnimi metodami. Zakoni logike so bili tako spoznani za površinske, in njih obzorje zgolj delno.

V tej povezavi je značilno, da so se tako napredni misleci, kot je Hon. Bertrand Russell, znašli obvezane, da matematične zakone nanašajo na logiko; zdi se, da so spregledali, da zakoni logike niso nič več kot le postavke limitacij njihove lastne inteligence. Navajam *Knjigo Laži*:

KITAJSKA GLASBA

Razloži ta dogodek!

Mora imeti nek 'naravni' vzrok.

Mora imeti nek 'nadnaravni' vzrok.

Dajte ta dva osla privezat na mlin za žito.

Bi, morda, gotovo, nemara, verjetno, mogoče, z gotovostjo lahko sklepamo, bi morali, težko bi dvomili, domala sigurno – uboga kljuseta! Naj se jih našene na pašo!

Dokaz je možen zgolj v matematiki, in matematika je zgolj zadeva poljubnega dogovora.

In vendar je dvom dober sluga, a slab gospodar; popolna ljubimka, a sitna soproga.

»Belo je belo« je bičanje nadglednika; »belo je črno« je parola sužnja. Gospodar se ne zmeni za nič od tega.

Kitajci si ne morejo kaj, da bi ne mislili, da ima oktava pet tonov. Bolj nujno se nekaj zdi mojemu umu, bolj gotovo je, da potrjujem le neko omejitev.

Zaspal sem z Vero in našel zjutraj truplo v svojem objemu; popival sem in plesal celo noč z Nejevero, in sem jo našel zjutraj neoskrunjeno.

Zdaj pa razmislite o človeku, čigar duh je temeljito raziskal svoj ustroj in se aktivno zaveda svojih »opornikov« aksioma. Moral jih je spoznati, da ga omejujejo, kakor zaporske rešetke, ko si je že mislil, da je zadobil svobodo iniciata.

V tem verz, je zatorej Bog, »ustoličen na Rajevem prestolu,« razglasil, da njegova beseda razsvetljuje (ali odstranjuje, ali ublažuje) pritisk teh »opornikov duše.« Študij tega poglavja je posledično torej nek dušo-pripravljalni kurz za kogarkoli, ki namerava postati iniciat.

Glej tudi šest naslednjih verzov; beseda pridobiva na veljavi, kakor bralec napreduje po svoji poti, tako kakor je Rembrandt ena »lepa slika« za kmeta, in »izvrstno umetniško delo« za izobraženca, toda za ljubitelja lepote je vrhunska mojstrovina, pač večji, kakor gledalec sam poraste v svoji lastni veličini.

62. To Me do ye reverence! to me come ye through tribulation of ordeal, which is bliss.

*

62. Mene častite! k meni pridite skozi bridkost preizkušnje, ki je blaženost.

NOVI KOMENTAR: To se zdi da naznačuje način, delotvoren v osvobajanju duše od njenih »opornikov.«

Spoznali smo že, da je Ra-Hoor-Khuit v nekem oziru Tihi Jaz v človeku, ime njegove Khabs, ne tako neoseben kot Hadit, toda prva in zadnja netočna formulacija jazstva. Ta ego v nas moramo obrniti, torej, ne zatreti in podrediti si ga. Niti se mu ne moremo izogniti, temveč moramo priti k njemu. To storimo »skozi bridkost preizkušnje.« Ta bridkost je tista, ki jo izkusimo v procesu, imenovanem, psihoanaliza, zdaj ko si je uradna znanost prisvojila – v toliko, kolikor to dopušča njena inferiorna inteligenca – metode magike. Toda »preizkušnja« je »blaženost«; razrešitev vsakega kompleksa skozi »bridkost« – opazite etimološki pomen besede! – je krč veselja, ki je fiziološki in psihološki spremljevalec vsake sprostitve od pritiska in zaprtosti.²⁹

²⁹ Etimologija besede »tribulation«, od lat. tribulo – lupljenje koruze, ličkanje, tudi mlatenje s cepcem žita, da se odstrani balast; od tu tudi trail, vlečka, in travail, garanje, porodne muke; od tu pomen, muka, stiska, zadrega, etc., kakor v procesu psihoanalize, ki jo je vsak aspirant, tj. pošten človek, ki da kaj nase, obvezan sprovesti, sam ali s pomočjo »strokovnjaka«, iniciatorja. V primeru Boga, ki je edini »strokovnjak, iniciator« človeštva, gre za povsem isto stisko in zadrego in muke, zato vsako epohalno »Enakonočje Bogov« spremljajo katastrofe, ker je nekaj v človeštvu, kar se na vse pretege upira Napredku... Kaj? STRAH? SRAM? Smo mar še vedno trogloditi, ali smo že Čez-ljudje, Otroci Večnosti Bogovskega Rodu? Pravtako je nemogoče ločiti Voljo za Smrt od Volje za Življenje, kakor tudi razmejiti dan od noči, ko vemo, da je N.O.X. iznad obeh, »modra in zlata« za tiste, ki vidijo! Je moč prisiliti nekoga, kakor smo mi od Boga prisiljeni – sprejeti Resnico in se soočiti s Sebstvom, izpod vseh krink in zavojev lažnega sebstva in lažne morale? Očitno JE. Le kdo VE, HOČE, SI DRZNE TO, in dela-gre v TIŠINI, brez lastnega interesa, zgolj kot Svetloba, ki zapolnjuje neskončen Prostor?

63. *The fool readeth this Book of the Law, and its comment; & he understandeth it not.*

*

63. Norec bere to Knjigo Zakona, in njeno razlago; ter je ne razume.

NOVI KOMENTAR: Norec je tudi veliki norec, Bakhus Difues, Harpokrat, Škrat-Sebstvo, Sveti Angel Varuh, etc. »On je ne razume«; tj. on razume, da je³⁰ Not, LA, 31.³¹

A zgornje je le drugotni ali hieroglifski, magikalni pomen. Navadna angleščina³² še vedno daje možnost razprave o tehniki iniciacije. »Norec« je tisti, ki smo ga opisali v opombi na verz 57. Muhasti, mehkužni, naduti, vihravi ne bodo napravili nič, tako iz te Knjige, kot iz mojega komentarja nanjo. A ta norec je otrok Harpokrat, »Dete v Jajcu,« nedolžen in še nerojen, v tišini čakajoč na svoj čas, da pride na dan. On je torej neinicirani človeka, in čakajo ga štiri preizkušnje do izpopolnitve. Te preizkušnje bodo zdaj opisane.

64. *Let him come through the first ordeal, & it will be to him as silver.*

65. *Through the second, gold.*

66. *Through the third, stones of precious water.*

67. *Through the fourth, ultimate sparks of the intimate fire.*

*

64. Naj se prebije skozi prvo preizkušnjo, in mu bo kakor srebro.

65. Skozi drugo, zlato.

66. Skozi tretjo, kamenje dragocenega sijaja.

67. Skozi četrto, skrajne iskre notranjega ognja.

Le kdo? LEK DO, LEKDO = 65, L.V.X. ! DO ...WHAT ... THOU ... WILT ! P.S. THOU /90/ je ime Boga-Vladarja v tebi, tvojega Resničnega Sebstva! Op.p.

³⁰ sc. ono, it; op.p.

³¹ sc. ne AL, to; op.p.

³² sc. FOOL; op.p.

STARI KOMENTAR: 64 – 67. To se bo tudi izkazalo tistemu, ki hoče in zmore.

NOVI KOMENTAR: 64. »Drevo Življenja« v Qabali predstavlja deset sfer, ki so urejene v tri stebre, od katerih osrednji vsebuje štiri in druga dva vsak po tri. Te sfere se nanašajo na določena števila, planete, metale, in mnoge druge grupe stvari; vsekakor se vse stvari lahko nanašajo na eno ali drugo sfero. (Glej *Liber 777* in *Knjigo 4, III. del.*) Štiri preizkušnje, ki jih nameravam opisati, predstavljajo dvigovanje aspiranta od desete in najnižje od teh sfer, ki se nanaša na zemljo, neobdelano, neplodno in zmedeno, kjer je aspirant rojen. On se vzdigne v prvi preizkušnji do sfere, imenovane Baza, oštevilčene z 9, in vsebuje, med drugimi idejami, ideje generativnih organov, zraka, lune, in srebra. Njena skrivna resnica je ta, da je stabilnost istovetna s spremembo; na to nas spomni dejstvo, da ima vsak mnogokratnik števila 9 za vsoto svojih števil ali digitov število 9.

Posvečenec bo tako zaznal, da je vsota vzgibov njegovega uma nič, dočim izpod njihovih lunolikih faz in njihovih zračno-likih potepanj, domuje nedotaknjena spolna zavest, pravi temelj templja njegovega telesa, korenina Drevesa Življenja, ki raste iz zemlje v nebo. Ta Knjiga mu je zdaj »kakor srebro.« On jo vidi čisto, belo in sijočo, kot zrcalo njegovega lastnega bitja, ki ga je njegova preizkušnja očistila njegovih kompleksov. Da bi dosegel to sfero, mora preiti preko poti teme, kjer se mu štirje elementi zdijo kot ves univerzum. Kako pa naj bi vedel, da so oni zgolj zadnji štirje segmenti Kače, ki ovija Drevo?

Napadajo ga surove prikazni materije, neresnične in nedoumljive, in njegova preizkušnja je izkušnja groze in mraka. Prebrodi jo lahko zgolj s pomočjo svojega lastnega tihega Boga, ki se razširja in vzdiguje v njem vsled vrline njegovega zavestnega dejanja v soočenju s preizkušnjo.

65. Naslednja sfera, ki jo doseže aspirant, se imenuje Lepota, označena s številom 6, in se nanaša na srce, na sonce, ter na zlato. Tu dobi naziv »Adept.« Skrivna resnica te sfere je, da je Bog v resnici človek, simboliziran s heksagramom (v katerem sta prepletena dva trikotnika).

V prejšnji sferi je bil poučen, da je njegovo telo tempelj Rožnega Križa, se pravi, da mu je bilo dano kot prostor, v katerem mora izvesti magijsko delo združitve nasprotij v njegovi naravi. Tu pa je poučen, da je njegovo srce središče svetlobe. Ono ni mračno, misteriozno, votlo, skrito in neznano celo njemu, temveč je namenjeno domovanju njegove duše, sevajoč svetlobo na šest sfer, ki ga obkrožajo; te predstavljajo različne moči njegovega uma. Ta Knjiga se zdaj njemu prikaže kot zlato; to je popolna kovina, simbol Sonca samega. Tu vidi Boga vsepovsod.

Do te sfere je aspirant prispel po poti, imenovani Zmernost, izstreljen kakor puščica z mavrice. Ugledal je svetlobo, a zgolj v razdelitvi. In pot si je izbral zgolj z Zmernostjo, pod katere imenom se skriva večina izlitja vsega našega življenja, do zadnjega pljuska naše krvi, a ne izgubivši nikoli poslednje kaplje.

66. Nato adept znova zahrepeni in se potruji, da pride v sfero, imenovano Krona, oštevilčeno z 1, nanašajoč se na Boga Ra-Hoor-Khuita samega v človeku, tja do začetka vrtinčastega gibanja in prvega modusa materije. (Glej *Liber 777, Equinox*, in *Knjigo 4* za te atribucije.) Njena skrivna resnica je, da je zemlja nebo, kakor je nebo zemlja, in pokaže aspiranta njemu samemu, da je zvezda. Vse kar se mu zdi stvarnost, niti ni kakor nek medel privid, temveč vse ena svetlobo vlivajoča zvezda in zvezda. Množica, vsaka od njih, so Eno; vsaka individualna, niti dve enaki, a vse istovetne; to on ve in je, kajti beseda je zdaj razsvetlila opornike njegove duše. (Logika Ruaha – normalnega razuma – je presežena v spiritualni izkušnji. Očitno je nemogoče »razložiti« kako je to možno.)

V številu 6 je uzrl Boga spojenega s človekom, dva trojstva sta ustvarila eno; tu pa ve, da nikdar ni bilo drugega kot eno.

Tako mu je zdaj ta Knjiga »kamenje dragocenega sijaja«; njena svetloba ne more biti sposojena od zlata, temveč se preliva skozi samo Knjigo, jasno iskreča se, bleščeča se iz njenih facet. Vsaka fraza je en diamant; vsak drugačen, vendar vsi istovetni. V vsaki se ena svetloba smehlja!

V to sfero je prišel po poti, imenovani Visoka Svečenica; Ona je njegov Tihi jaz, devica onstran vseh kopren, osvobodjena, da ga uči, vsled vrline te tretje preizkušnje, v kateri, prehajajoč skozi brezno, je ona

slekla z njega vsako capo lažnosti, njegove zadnje komplekse, celo njegovo fantazmo, ki jo je imenoval »jaz«. In tako zdaj končno ve, da je bila umazana vlačugina obleka le krinka; golo v mesečini zasveti deviško telo.

67. Onstran Enega, kako bo prešel naprej? Kaj je to Eno, ki je povsod središče vsega? Gotovo logike-oporniki naših duš potrebujejo razsvetlitev, če si hočemo izboriti svobodo take resnice, kot je to!

In potem v »kamenju dragocenega sijaja« svetloba poskakuje jasna vsekakor, toda oni niso samo ta svetloba. Ta sfera enosti je vsekakor Ra-Hoor-Khuit; mar ni naš kronani in zmagoviti otrok izvor svetlobe? Ne, on je končna oblika enosti, otrok dveh poročenih neskončnosti; in v tej poslednji preizkušnji mora aspirant iti onstran celo svoje zvezde, in v njej najti njeno srž, Hadita, ter tudi to izgubiti v Telesu Nuit.

Tu ni nobene poti, po kateri bi lahko šel, kajti vse je enako povsod; in ni več nobene Sfere, da bi jo dosegel, kajti tu ni več nobenega merila.

Ni nobene take besede, s katero bi naredili znano pot ali konec, tu je cilj eno s potjo; samo to je povedano, da je tistemu, ki se je prebil skozi to četrto preizkušnjo, ta Knjiga kakor »skrajne iskre.« Nič več ne odsevajo ali prenašajo svetlobo; one same so izvor, nerazčlenljiva svetloba, »intimnega ognja« Hadita! On bo uvidel Knjigo tako, kakršna je, kot en naliv semena zvezd!

68. *Yet to all it shall seem beautiful. Its enemies who say not so, are mere liars.*

*

68. *Vendar se bo vsem zdela lepa. Njeni sovražniki, ki ne pravijo tako, so zgolj lažnivci.*

STARI KOMENTAR: Golo dejstvo.

NOVI KOMENTAR: Vsem; vse pa je Pan; ali *Al*.

Nenadna degradacija stila in predmeta, objestnost točke gledanja; kaj naj bi bil smoter vsega tega?

Zveni, kakor da bi bil pisar nasilno protestiral v svojem umu proti temu poglavju, in je bil še posebej užaljen zaradi prve sentence tega

verza, ki obljublja, če jo razumemo neposredno, fenomen, ki je v literaturi domala nemogoč. Druga fraza je potem lahko ena ošabna zaušnica pisarju, ki si je nemara mislil, »No, meni, na primer, se zdi drugače!« in udarec je bil zadetek v polno; kajti jaz sem bil zgolj en lažnivec, ko sem to pomislil. Bil sem tako besen, ker sem se zapletel v eno tako avanturo, tako sem sovražil »roko in pero,« za katera sem bil prepričan, da prepisujeta meni skrajno odvratne sentimente, tak žargon nesmislov in vulgarnosti, kakor sem dojemal mnoge³³ pasuse tretjega poglavja, da bi lahko nadaljeval še in še, tik pred samovoljnim prelomom svoje nespametne zaobljube moji ženi, da bom prebrodil to, samo da bi razvrednotil Knjigo. Skazil sem svoje dnevniko z brezumnimi dodatki; izvrševal sem svoje ukaze tako, da bi zagotovil napako, in izgubil rokopis bolj ali manj namenoma. Pretil sem izdati Knjigo »da bi se je iznebil,« in ob tem verzu sem bil »zgolj lažnivec.« Kajti njena lepota je že ukrotila celo svetovljana, skoraj-razočaranega pesnika, samovšečnega ljubimca, upornega mistika. In, kakor zdaj vem, domišljanje, da sem vse to jaz, je bila laž. Toda lažnivec se je zelo trudil lagati samemu sebi! Zakaj je to počel? Vedel je, da bo nekega dne ta knjiga zasijala in ga razrešila; bal se je Knjige, in jo mrzil; in s stisnjenimi zobmi lažnivo prisegel ter zanikal lepoto, ki jo je ovenčala.

Kar pa se mojega resničnega sebstva tiče, v tišini čakajočega na svoj čas, mar ni ta Knjiga zanj samo utelešenje lepote? Kaj pa je lepota drugega, kot en popoln izraz nekogaršnje resnice? In mar ni ta Knjiga beseda Aivaza, in mar ni On moj lastni Sveti Angel Varuh, gospodar mojega tihega sebstva, njegove device, kateri je njegova ljubezen stkala misterij identitete?

69. *There is success.*

*

69. *V tem je uspeh.*

³³ sc. *nietzschejanske; op.p.*

STARI KOMENTAR: To razumem kot zagotovilo, da bo Zakon pristojno ustanovljen.

NOVI KOMENTAR: Spomin mi pravi, da beseda »there« ni bila poudarjena. Beri torej, »There is« kakor francoski izraz *Il y a*; gre za preprosto in očitno nepristransko izjavo. Izgovorjena je bila ravnodušno, nemarno, kakor bi bila neka nepomembna točka pozabljena, da bi se zdaj omenila kot dopuščanje moje šibkosti.

70. *I am the Hawk-headed Lord of Silence & of Strength; my nemyss shrouds the night-blue sky.*
71. *Hail! ye twin warriors about the pillars of the world! For your time is nigh at hand.*
72. *I am the Lord of the Double Wand of Power; the Wand of the Force of Coph Nia – but my left hand is empty, for I have crushed an Universe; & nought remains.*

*

70. *Jaz sem Sokolje-glavi Gospodar Tišine in Moči; moja oglavnica prekriva nočno modrino neba.*
71. *Pozdravljena! Bojevnika dvojčka okrog stebrov sveta! Kajti vajin čas je prišel.*
72. *Jaz sem Gospodar Dvojnega Žezla Oblasti; Palice Sile Kof – Nia – toda moja leva roka je prazna, uničil sem namreč en Svet; in nič preostaja.*

STARI KOMENTAR: 70 – 72. Končna izjava njegovih pridevkov. Ni mi znan točen pomen verza 71. (Kasneje, 1911: da, zdaj mi je znan.)

Kof Nia. Tega ne morem nikjer zaslediti; toda KOFNIA šteje 231. Nia je Ain vnazaj; Kof spominja na Quoth.³⁴ A vse to ne zadovoljuje.³⁵

³⁴ sc. navedel je; op.p.

³⁵ 231 = KRUH, HoRUK, HRU–K, Horus Vladar, Duh Časa, ki nas hrani!? In RAL, ki je delo, ki nas čaka, Vole, ki ne bomo dočakali sadov svojega dela?; op.p.

NOVI KOMENTAR: 70. Njegova enost³⁶ združuje Tao in Teh, materijo in gibanje, bit in obliko. To je naravno, kajti v njem je nujno koren diade.

»Moj nemis« (bolje izgovorjeno »nemmes«) je običajno pokrivalo³⁷ Boga. To je tesna kapa, s kriloma izza ušes, ki se končata kot škrica pred rameni, zadaj po tilniku pa v cilindrični »prašičji rep.« Po mojem mnenju oblika izraža kraljevsko kačo Ureus³⁸

Ono »prekriva nočno-modro nebo«, kajti dejanska svetloba, ki jo odseva Bog, ko se ga prikljuje, je te barve. To lahko pomeni tudi to, da prekriva Nuit.

Sokolja Glava simbolizira oster vid, hitrost delovanja, pogum in mobilnost.

71. To je jasna izjava o vojni, ki se je obetala, in je tudi prišla, leta 1914 e.v.

Zdaj (1923) se ne strinjam več z zgornjo izjavo. Mislim da »stebri sveta« pomenijo »Herkulesove Stebre« – ob gibraltarski ožini. In po mojem mnenju se bo zares velika vojna začela tam.

P.S. 8. september, 1937, e.v.: Mar »Bojevnika Dvojčka« pomenita *državljansko* vojno? Španski problemi so se začeli na jugu Španije in v Maroku.

»Kof Nia«: v izvornem rokopisu stoji zapisano: »pustil nekončano, ker nisem slišal pravilno.« Sedanje besedilo je dopolnila kasneje lastnoročno prva Škrlatna Žena³⁹.

Egipčanski Bogovi so običajno predstavljeni držeči Ankh, ali sandalov jermen, v levi roki, ter palico v desni. Ta ankh označuje moč itja, ki je bistvena značilnost božanstva.

Toda Ra-Hoor-Khuit je očitno držal en univerzum v levi roki, in ga je zdobil, tako da ni nič preostalo. Mislim, da je ta »univerzum« svet monistične metafizike; v eni roki ima »Dvojno Palico,« in v drugi »nič.«

³⁶ dvojčkov Horusa in Harpokrata, kakor smo že prej spoznali; *op.p.*

³⁷ egipčanskega; *op.p.*

³⁸ egipčansko Arart; *op.p.*

³⁹ *sc. Rose Kelly, po primerni invokaciji Aivasa; op.p.*

To se verjetno nanaša na »nič-in-dva« ontologijo, orisano v prejšnjih opombah.

73. *Paste the sheets from right to left and from top to bottom: then behold!*

*

73. *Zlepi liste od desne na levo in od vrha do dna: nato poglej!*

STARI KOMENTAR: Storjeno, Glej ilustracijo!⁴⁰

NOVI KOMENTAR: To se lahko stori na več načinov, seveda. Jaz sem izbral način, ki je videti najbolj praktičen. Za enkrat nisem zapazil nič posebnega.

74. *There is a splendour in my name hidden and glorious as the sun of midnight is ever the son.*

*

74. *Obstaja nek sijaj v mojem imenu skritem in sijajnem, kakor je polnočno sonce vedno sin.*

STARI KOMENTAR: Nemara se to nanaša na dodatek imena k 418. Toda Kefra je *Sonce* ob polnoči na severu. Na severu pa je Taurus, Bik: Apis, Odrešenik, *Sin*.

NOVI KOMENTAR: Sumim na nek globlji in vznemirljivejši arcanum od tega, ki sem ga nakazal v starem komentarju; a ga še nisem odkril. (1920.)

⁴⁰ Ureditev listov izvornega rokopisa na ta način, tako da na eno veliko stran pridejo štiri zlepljene izvorne rokopisne strani-pole, 65 / 4? Dvomim v praktično knjižno izvedljivost tega napotka: ali pač... Pred seboj imam eno tako varianto ameriške izdaje »Law is for All«, pa gledam in gledam, pa ne vidim nič...razen križev, deformiranih vsled nagnjenosti Crowleyevega rokopisa. Predlagam eno bibliofilsko izdajo *Libra 31* velikega formata, da ga bo možno gledat in čitat z večje oddaljenosti! Op.p.

*75. The ending of the words is the Word Abrahadabra.
The Book of the Law is Written
and Concealed.*

Aum. Ha.

*

*75. Končanje besed je Beseda Abrahadabra.
Knjiga Zakona je Napisana*

in Skrita.

Aum. Ha.

STARI KOMENTAR: Konec besed je konec dela – Abrahadabra. Knjiga je napisana, kakor vidimo; in skrita – našemu slabotnemu razumevanju.

Aum. Ha; AOM = 111, HA = 6; $111 \times 6 = 666$, pečat Zveri. Toda AOM s končnim Mem šteje 671, Throa, Vrata, Adonai, izgovorjen v celoti črko po črko, etc., etc. Če uporabimo Ključe Tarota za AOM HA, dobimo XII + XV + O in IV + O, vsota 31 = AL, in LA.

P.S. Če namesto Aduta IV vzamemo XVII, pa dobimo vsoto 44, kar je posebno število Horusa.

NOVI KOMENTAR: Aum je seveda sanskrtska »Beseda« poznana mnogim študentom mistike. (Glej Knjigo 4, III. del.) Ha je način izgovorjave črke He, katere vrednost je 5, tako da dopolni Šestico. Združenje 5 in 6 je spet Abrahadabra in simbol Velikega Dela.

* * *

f i n i s

*

AL

(LIBER LEGIS)

KNJIGA
ZAKONA

SUB FIGURÂ

XXXI

K A K O R J O J E
R A Z O D E L
93 - AIWASS - 418
S V E Ć E N I K U
P R I N C E V , A N K H -
F - N - K H O N S U - j u ,
K I J E 666 .

A.:A.: Publikacija v Razredu A

9201
 1/2
 1/4
 0.8
 0.7
 0.11
 0.4

Liber
 +
 L.
 1 val
 Legis.

quies from the mouth of Anaxias to the ear of

The Beast

on April 8, 9, 10, 1904.

is (what I call)
 the mouth from the
 side of the

(This came into my possession in July 1906)

[This is a highly interesting example of] mine
 automatic writing. I would have been as a rule
 a very good student of the occult, but I have
 always, from childhood, had a very strong
 feeling that this is a study which is not to be
 pursued in a serious way.

PRVO POGLAVJE

Had! The manifestation of Will
The utility of the company of beards
Every man and every woman is a star
Every number is infinite: there is no difference
Help me, O warrior Lord of Poles, in my
unwilling before the children of men
Be Thou Hadit, my secret center, my
heart & my tongue.
Behold! it is revealed by Kirass the
minister of Hadit - Grant
The Khabo is in the Khabo, and the Khabo in
the Khabo
Worship them the Khabo, and behold my
light shed over you.

Let my servants be few & secret: they shall
rule the many & be known.
These are fools that men adore; behold them
Gods & their men are fools.
Come forth, O child of men, under the stars
& take your fill of love. I am above you
and in you. My ecstasy is in yours. My
joy is to see you joy
I. I. of I shall be called the Joy.
Now yet shall know that the chosen
priest & apostle of I-prate of me is
the prince - priest - the Beast and in

3

his woman, called the Scarlet Woman, is
 all power given. They shall gather my
 children into their fold: they shall bring the
 glory of the Spirit into the hearts of men.
 For he is ever a son, and she a woman. But
 to him is the wondrous secret given, and to
 her the stopping twilight.
 But ye are not so chosen
 Hence upon their tombs, a glorious serpent!
 O eagle-cubbed woman, bend upon them!
 The key of the rituals is in the secret word
 which I have given unto him

4

With the God of the Hebrew I am nothing: they
 do not see me. They are as upon the earth
 I am Heaven, and there is no other God
 than me, and my Lord Hallel.
 Now therefore I am known to ye by my
 name Wait, and to him by a secret name
 which I will give him when at last he
 knoweth me
 Since I am Infinite Space and the Infinite
 Stars therefore do ye also thus. Build
 nothing! Let there be no difference made
 among ye between my rebellion and my

5

Other thing; for surely there could be least.
 But whose availed in this, let him be
 the chief of all!
 I am Wait and my word, to rise and lift
 divide, add, multiply and understand.
 Given with the prophet and slave of the
 heartless one. Who am I, and what shall
 be the sign. So she unweaved him, leading
 down, a lustrant flame of blue, all touching
 all points, her lovely hands upon the
 black earth she let the body unclad for love
 and her soft feet not meeting the

6

little flowers. Then harvest! And the sign
 shall be my ecstasy, the unconscious of
 the continuity of existence, ^{the unweaving} ~~the unweaving~~
~~the unweaving~~ ^{the unweaving}
~~the unweaving~~ ^{the unweaving}
~~the unweaving~~ ^{the unweaving}
 (Write this in white words) | One letter as
 above.
 (But go further on)
 Then she just unweaved and laid out
 the Queen of Space, showing her lovely hair
 and the dew of her light touching the whole
 body in a sweet-smelling perfume of Sweet
 O Wait, continuous one of Heaven, let it

1
 he ever thus that men speak not of
 thee as One but as Nine and let
 them speak not of thee at all since
 thou art continuous.

Nine, beed red the light, faint of ray, &
 the stars, and two. For I am binded
 for One's sake, for the done of unity.

This is the creation of the world that
 the pain of ^{divina} ~~divina~~ is as nothing and
 the joy of dissolution all.

For these fools of men and their

8
 eyes are not there at all! They feel
 little; what is, is belov'd by each
 joy: but ye are my chosen ones.

Ohey my prophet! follow out the
 oracles of my knowledge! seek me
 why? Then the joys of my love will
 redeem ye from all pain. This is
 so: I sweep it by the vault of my
 body; by my moral heart and tongue;
 by all I can give, by all I desire of
 ye all.

Then the priest fell into a deep trance

9
 sworn & said unto the Queen of Heaven
 Write unto us the oracles write unto
 us the rituals write unto us the Law.

But she said the oracles I write not
 the rituals shall be half sworn and
 half concealed: the Law is for all
 Thus that thou writes it is the Purple
 Book of Law

My sister Mother of us. Whom the
 faint of the princes shall not in me
 letter change this book; but lest these
 be folly, he shall comment ^{perhaps}
 by the wisdom of Re. Hor. Whom it

10
 Also the mantras and spells; the
 oracles and the waya; the work of
 the wand and the work of the
 sword: these he shall learn and teach.
 He must teach; but he may make sense
 the oracles.

The word of the Law is De Ayax.
 Who calls us Pelamites will do us
 wrong, if he look but close into the
 word. For there we present three
 Grades. the Hermit and the Lover and
 the man of Earth. O, what thou wilt

11

shall be the whole of the Law.
 The word of Sin is Restriction. O man!
 refuse not thy wife if she will. O
 lover, if thou wilt, depart. There is
 no bond that can unite the divided but
 love: all else is a curse. Accursed!
 Accursed! be it to the seas. Hell.
 Let it be that state of many hood
 bound and hoodwink. So with thy all
 thou hast no right but to the thy will
 O. But and no other shall say any
 For pure will, unassayed of purpose.

12

delivered from the best of result, is
 every way perfect
 The Perfect and the Perfect are one
 Perfect and not two; way, are more!
 Nothing is a secret key of this law
 Sixty-one the Jews call it; I call it
 Eighty, eighty, hundred & eighty
 But they doubt the holy: unite thy
 at so that all do happen.
 My pupil is a fool with his one one
 one: are not they the Ox and use
 by the Book.

13

Abrogate ^{all} all rituals, all orders, all
 words and signs. Ra-Hoor-Khivilt hath
 taken his seat in the east at the entrance
 of the Gods and let them be with him
 who also are one. But they are not of
 me let them be the servants, be the
 sufferers; Hoor in his secret name and
 splendour is the Lord withering.
 There is a word to say about the hierophantic
 fish. Behold! there are three ordeals in
 one, and it may be given in three ways.
 The gross must pass through fire. Let the

14

fire be tried in intellect, and the
 lofty above & one with the high seat. Thus
 ye have star & system system system
 let not me know well the other.
 There are four gates to one palace;
 the floor of that palace is of silver and
 gold, upon golden eagles are there, and
 all one seats of justice & war, and the
 hammers of death. Let him enter in turn
 or at once the four gates; let him stand
 on the floor of the palace. Will he
 not sink? Hoor. Ho! warrior, if thy
 servant sink? But there are means

15

and means. Be goodly therefore: does ye
all in fine apparel eat rich porcs and
drink sweet wines and wines that from
Ales, take ye fill and will of
love as ye will, when, where and will
when ye will. But always unto me.
If thus be not enough; if ye understand
the three-marks, say in: They are me
or say in: They are many; if the ritual
be not yet unto me: Then expect
the kindful judgments of R. How think
This shall regenerate the world, the little

16

would my sister, my heart being longed,
unto whom I send this two. Also, or
scribe and prophet though thou be of the
princes it shall not assuage shall ever
absolute thee. But seeing be true and
joy of worth: ever To me To me.
Change not so much as the style
of a letter; for behold thou a prophet
shalt not behold all these my stories
hidden therein.
The child of thy Rachel, he shall behold
them.
Expect them not from the East nor from

17

the West, for from us expected have
expected that child. Ah! All words are
soured and all prophets true; save only that
they understand a little; when the first
half of the question, leave the second
untalked. But thou hast all in the
clear light, and some things not all in the
dark.

I woke me under my stars. Love is the
law, love under will. No let the folk
mistake love; for there are love and love.
There is the love and there is the sleep.
Choose ye well! He, my prophet, hath

18

chosen, knowing the law of the fortress
and the great mystery of the House of God
All these old letters of my Book are
enough; but ~~it~~ is not the star. This
also is secret: my prophet shall reveal
it to the wise.

I give unimagined joy in earth: certainly,
not path, while in life, upon death; peace
unutterable rest, casting; now do I demand
ought in sacrifice.

My increase is of precious words & games
and there is no blood therein: because of
my hair the trees of Eternity.

DRUGO POGLAVJE

1. Nu! the hiding of Hadit.
2. Come! all ye, and learn the secret. That
I had not yet been revealed. I Hadit am
the complement of Nu my bride. I am not
retarded, and Kihals is the name of my horse.
3. In the sphere I am everywhere, the centre, &
the circumference, is nowhere found.
4. Yet she shall be known & proven.
5. Behold! the rituals of the old (his are black,
let the evil men be cast away), let the
good men be purged by the prophet! Then I will
show knowledge ye my lot.
6. I am the flame that burns in every heart of
man, and in the eye of every star. I am

2
Life, and the giver of life; yet therefore is
the knowledge of me the knowledge of death.
7. I am the Mystic and the Exorcist. I am the
sake of the wheel, and the axle in the axle.
"Come unto me" is a foolish word; for it is I that
ye.
8. Who worshipped Heru-pa-kraath have
worshipped me; ill, for I am Heru-sha-ath.
9. Remember all ye that existence is true joy;
that all the sorrows we but as shadows; they
pass away and die; but these to that which
remains.
10. I prophesied! Then hast all will to learn this
writing.
11. I see thee hate the hand & the pen; but I am

Stronger.

3

12 Because of me in their which thou knowest not.

13 In why? Because thou wast the knoway
and me.

14 Nor let there be a veiling of this sin: now
let this light down men and cut them
up with bladders.

15 For I am perfect, being Not; and my number
is nine by the pole; but with the foot I am
eight, and me in eight: which is vital, for
I am rose in the. The Empress and the King
are not of me: for there is a public secret.

16 I am the Empress of the Heart. Thus
cleave, as my bride is cleave.

4

17 Hear me, ye people of sighing!
The sorrows of pain and regret
Are left to the dead and the dying,
The folk that not know me as yet.

18 These are dead, these fellows; they feel not: We
are not for the poor and sad: the Lords of the
earth are our true folk.

19 Is a God to live in a dog? No! Had the
Largest me of us. They shall rejoice, we chosen:
who sorroweth is not of us.

20 Beauty and strength, keeping laughter and
delicious liquor, peace and fire, are of us.

5

21 We have nothing with the outward and the unfit:
let them die in their misery: for they feel
not. Compassion is the vice of kings: stand
down the wretched and weak: thus is the
law of the story: this is our law and the
king of the world. Think not, oh king, of a that
lie: That Thou Must Die: verily thou shalt
not die, but live! Nor let it be understood.
If the lady of the King do so, he shall remain
- the casting of his wife. What Hadit Ra-Hon-
Kant. The Sun, I thought I put, light these
me for the servants of the Star of the Snake

6

22 I am the Snake that quith knowledge and light
and light of joy, and also the hands of men
with dumbness. To worship me take wine
and strange things wherof I will tell my
prophet, - he shall know of. They shall not
know ye at all. It is a lie, this folly
against self. The sorrows of in warance
is a lie. Be strong, I man, live, enjoy
all things of sense and softness: for not
that any God shall deny thee for this.

23 I am alone: there is no God where I am.

24 Behold! these be grave mysteries; for these
are also of my friends who be hermits. Now

7
 think not to find them in the forest or on the
 mountain; but in beds of purple, crested by
 magnificent beards of women with long tresses,
 and fire and light on their eye, and masses
 of flaming hair about them; there shall ye
 find them. Ye shall see them at risk, at
 victorious armies, at all the joy; and there
 shall burn them a joy a million times
 greater than this. Beware lest any
 force another, King against King! Love one
 another with burning hearts; else lov we
 triumph in the fierce lust of your pride

8
 in the day of your wrath.

25. Ye are against the people, O my chosen!
 26. I am the secret Serpent ciled about to
 spring; in my coiling there is joy. If I
 lift up my head, I land my Nait on one.
 If I drop down mine head, and shoot
 forth venom, then to rust me of the earth,
 and I and the earth love one.
 27. There is great danger in me; for who doth
 not understand these runes, shall make
 a great mess. He shall fall down into
 the pit called Because, and there he shall

9
 join in with the dogs of Reason.

28. Now a curse upon Because and his kin!
 29. May Because be accused for ever!
 30. If Will with and ever Why, in nothing
 Because, then Will with & ever why.
 31. If Love asks why, then to Power washers.
 32. Who reason is a lie; for there is a
 factor in finite ambition; & all their
 words are skew-wise.
 33. Enough of Because! Be he damned for a day!
 34. But ye, O my people, rise up & awake!
 35. Let the rituals be rightly performed and
 joy & beauty!

- 10
 36. There are rituals of the almanac and parts
 of the runes.
 37. A feast for the first night of the Priesthood
 and his Bride!
 38. A feast for the three days of the writing of
 the Book of the Law.
 39. Or feast for Taluti and the child of the
 Prophet - seact, O Prophet!
 40. A feast for the Supreme Ritual, and a
 feast for the to-givers of the gods.
 41. A feast for fire and a feast for water; a
 feast for life and a greater feast for death.

11

42 A feast every day in your hearts in the
joy of my softness.

43 A feast every night unto What, and the
pleasure of utmost delight.

44 Aye! feast! rejoice! There is no dread
hereafter. There is the dissolution, and
eternal rest in the house of Me.

45 There is death for the dead.

46 Dost thou fail? Art thou sorry? Is pain
in thine heart?

47 Where I am there are not.

12

48 Pity not the fallen! I shall hear them.

I am not for them. I console not: I hate
the wretched & the woeless.

49 I am myre & sorrows. I am not of the
slaves that groan. Be they damned &
dead! Amen. [This is of the 4: there is
a fifth who is invisible & there am I
as a veal in an egg.]

50 Blue am I and gold in the light of my
Pride: but the red gleam is in my eyes
my struggles are purple & green.

51 Purple beyond purple: it is the light in the

13

from my insight.

52 There is a veil: that veil is black. It is
the veil of the modest woman; it is the veil
of sorrow, & the pall of death. This is none
of me. I can love that lying pleasure of
the courtesan: will not your veils in
our towns words: these veils are my service;
& I do well, & I will reward you here and
hereafter.

53 Fear not, I prophet, when these words are
said, thou shalt not be sorry. Thou art
implicitly my chosen; and blessed are

14

the eyes that thou shalt look upon with
gladness. But I will love thee in a
mish of sorrow: they that see thee shall
fear thou art false: but I lift thee up.

54 Nor shall they who cry aloud than folly
that thou weenest wrought void: thou
shalt reveal it: thou wilt: they are
the slaves of because: they are not of
me. The steps are thou wilt; the letters
change them not in style or value!

55 Thou shalt obtain the order & value of
the English Alphabet; thou shalt find

15

new symbols to attribute them unto.

56 Begone! ye wakers; when though ye laugh
in my honour ye shall laugh not long: then
when ye me sad know that I have
forsaken you.

57 He that is righteous shall be righteous still;
he that is filthy shall be filthy still.

58 Yeat! deem not of change: ye shall be as ye
are, and not other. Therefore the kings of
the earth shall be kings for ever: they shall
shall serve. There is none that shall
be cut down & lifted up: all is hid

16

as it was. Yet there we washed our my
servants: it may be that gooder began is
a King. A King may choose his garment as
he will: there is no certain best: but a
Kings can count his his poverty.

59 Beware Poesie! Love all, best pleasure is a
King created! Say ye so? Fool! If he
be a King, then canst not hunt him.

60 There's a stitch hand show, and to bell
with them, master!

61 There is a light before mine eyes, & prophesied,
a light under my feet, most desirable.

17

but am uplifted in mine tent; and the horses
of the stars run hand upon my body.

62 There art exhaust in the voluptuous fulness
of the aspiration: the aspiration is more
than death, more rapid and lengthful than
a cross of Hell's in worm.

63 O! there art overcome: we see upon thee;
our delight is all one thee: hail! hail!
prophet of Na! prophet of Heel! prophet of
Ra - How shall we! Now rejoice! now come in
our splendour & rapture! Come in our promise
peace, & write sweet words for the King!

18

64 I am the Master: from all the Holy Ghosts Be.

65 Write, & find rest in writing! Work, &
be our bed in working! I will with the
joy of life & death! Ah! my death shall
be lovely: whose seek it shall be glad. My
death shall be the seed of the promise of
an eyelid love. One! Lift up mine tent
& rejoice! We are one; we are one.

66 Hold! Hold! Be up in my rapture;
fall not in swoon of the excellent horses!

67 Hander! Hold up my self! Lift mine end!

19

well he not so deep - do!

69 Ah! Ah! What dost thou feel? / the word
exhausted?

70 There is help, & hope in their spells. Nostrum
says: be strong! Thou canst thou here more
sing. Be not animal; refuse thy soft soul!
If thou drink, drink by the right and misty
rills of art: if thou love, exceed by
delicacy; and if thou do aught joyous, let
there be subtlety therein!

71 But succeed! succeed!

72 Strive even to more! and if thou art truly

20

mine - and doubt it not, an if thou art
ever joyous! - deep the arm of all.

73 Ah! Ah! Dear! Dear! Thou shalt long for
dear. Dear is forbidden, o man, unto thee.

74 The length of thy longing shall be the strength
of its glory. He that loves long & desires
death much is ever the King among the King.

75 Ah! listen to the number & the words:

76 4638 ABKZ4 ALG4OR3Y
x 24 79 RPSTOVA L. What
meaneth this, o prophet? Thou knowest
not; wouldst thou know ever. There
cometh one to follow thee; he shall

21

inspired it. But remember, & choose
me, to be me; to follow the line of
Nin in the starlit heaven; to look for
upon men, to tell them this of old word.

77 O be thou proud and mighty among men!

78 Lift up thyself! for there is none like unto
thee among men or among Gods! Lift up
thyself, o my prophet, thy stature shall
surpass the stars they shall worship thy
name, fonsquare, mystic, wonderful, the
number of the man; and the name of

22

thy house 468.

79 The end of the history of Hadith; and
blessing cometh to the prophet of
the lovely Star.

TRETJE POGLAVJE

1

1 Ahaadabra! The reward of Ra-Hoor-Khuit.

2 There is diviner hidden here; there is a word not known. Spelling is defunct; all is not aught. Beware! Hold! Raise the spell of Ra-Hoor-Khuit.

3 Now let it be just understood that I am a god of War and of Stragglers. I shall deal harshly with them.

4 Choose ye an island!

5 Fortify it!

6 Destroy it about with engines of war!

7 I will give you a war-engine.

8 With it ye shall smite the peoples and

2

none shall stand before you.

9 Luck! Withdraw! Upon them! This is the Law of the Buttle of Fortune. Thus shall my worship be done my secret done.

10 Let the stela of revealing itself; set it in my secret temple - and that temple is already nigh destroyed - & it shall be your kitchen for war. It shall not fail, but miraculous alone shall come back to it day after day. Use it in locked glass for a proof to the world.

11 This shall be your only proof. Uphold argument. Conquer! That is enough. I will make easy

3

- to go the abstraction from the ill-looked
house in the Victorian City. Thou shalt
thyself convey it with words, & prophetic,
though thou livest it not. Thou shalt have
danger & trouble. Ra-Hoor-Khul is with
thee. Worship me with fire & blood; worship
me with swords & with spears. Let the woman
be quit with a sword before me: let blood
flow to my use. Tumble down the head her, be
for them, a warrior, I will give you of their
flesh to eat!
- 12 Sacrifice cattle, little and big: after a while.

4

- 13 But not war.
- 14 Ye shall see that hour, a blood Beest, and
thou the least bambino of his house!
- 15 Ye shall be sad thereof.
- 16 Be not too eagerly to catch the promise, for
not to undergo the curses. Ye, was ye, know not
this meaning all.
- 17 Fear not at all; fear neither men, nor Fates,
nor gods, nor anything. None fear not, nor
loyalty of the folk fully, nor any other power
is heaven or upon the earth or under the
earth. Who is your refuge as shall you

5

- light; and I am the strong presence, of me of
your arms.
- 18 None let be off: damn them who profane.
Kill and torture; spare not, be upon them.
- 19 That still they shall call the Abomination
of Revelation; count well its name, & it shall
be to you as 718.
- 20 Why? Because of the fall of Because, that
he is not here again.
- 21 Set up my image in the East; thou shalt by
three an image which I will show thee, especially
not unlike the one thou knowest. And it shall
be suddenly easy for thee to do this.

6

- 22 The other images group around me to support
me: let all be worshipped, for they shall
desire to exalt me. I am the visible object
of worship; the flesh is secret; for the Beest
thou knowest are they: and for the winners of
the Order. What to this? Thou shalt know.
- 23 For perfume wine need strong & rich berries
of red wine: then oil of Abramelin and
olive oil, and afterward soft tea & most
soon with rich pearl blood!
- 24 The best blood is of the moon, most holy: then
the pearl blood of a child, or dropping from the

7

host of heaven: then of enemies; then
 of the host of the worshippers: host of
 some host, no matter what.

25 This lun: of this make cakes & eat with
 me. This hath also another use; let it be
 laid before me, and left plain with perfumes
 of your own: it shall become full of bees
 as it were and creeping things sacred unto me.

26 These slay, naming your enemies they shall
 fall before you.

27 Also these shall breed lust & power of lust in
 you at the eating thereof.

28 Also ye shall be strong in war.

8

29 Moreover, be they long left, it is better; for
 they swell with my force. All help me.

30 My altar is of open brass work: burn incense
 in silver or gold.

31 There cometh a rich man from the West who
 shall pour two gold upon thee.

32 From gold purge steel:

33 Be ready to fly or to fight.

34 But your lovely place shall be attacked
 throughout the continents: though with fire and
 sword it be burnt down & shattered, yet
 in months course these shall rise and
 shall stand until the fall of the great

9

Equinox, when Hum-machis shall arise and
 be double-wounded we assume my throne and
 place. Another prophet shall arise, and bring
 fresh fire from the skies; another woman shall
 wake the last sorcery of the snake; another
 soul of God and host shall mingle in the
 global priest; another sacrifice shall stain
 the truth; another king shall reign; and blessing
 no longer be poured To the Hawk-headed
 mystical lord!

35 The half of the word of Hum-re-he, called
 Hum-ja-heart and Ra-Hoor-Khat.

10

36 Then said the prophet unto the God.

37 I adore thee in the way
 "I am the Lord of Roshes" &c from vellum book
 which fill me

38 So that thy light is in me & its red flame
 is as a sword in my hand to crush thy
 order. There is a secret door that I shall
 make to establish thy way in all the quarters
 (These are the adoptions, as thou hast written)
 as it is said

The light is mine &c
 from vellum book to Ra-Hoor-Khat

11

- 39 All this and a book to say how thou
didst come hither and a reproduction of
this with and paper for use - for in it is
the word secret & not only in the English-
and they comment upon this the Book of the Law
shall be printed beautifully in red with and
black upon beautiful paper made by hand;
and to each man and woman that these
meetest, were it but to die or to drink
at them, it is the Law to give. Then they
shall choose to die in this blood or no;
it is no odds. Do this quickly!
- 40 But the work of the moment? That is my; and

12

- Hardit having in thy heart shall make swift
and leave thy pen.
41. Established at thy knee ^{alone} as a clerk ~~and~~:
all must be done well and with business
way.
42. The orders thou shalt oversee thyself, are only
the blind ones. Refuse me, but thou
shalt know & destroy the traitors. I am
Re-Hot-Khant and I am powerful to protect
my servant. Success is thy proof: refuse not;
consent not: fall not backwards. Then
that each to overthrow, to read how thee, then
attach without pity or quarter & destroy them
utterly. Swift as a trodden serpent thou

13

- and strike! Be thou yet deadlier than he!
42. Drag down their souls to awful torment. Laugh
at them then: spit upon them!
- 43 Let the Scarlet Woman beware! If pity and
compassion and tenderness visit her heart
if she leave my work to toy with the old
sweetnesses then shall my vengeance be
known. I will slay me her child: I will
dimute her heart: I will cast her out
from men: as a shivering and despoiled wretch
shall she crawl through dark wet streets, and
die cold and un-hungered.

14

44. But let her raise herself up pride. Let
her follow me in my way. Let her
work the work of wickedness! Let her kill
her heart! Let her be hard and adulterous;
let her be covered with jewels, and rich
garments, and let her be shameless before
all men!
- 45 Then will I lift her to pinnacles of power:
then will I breed from her a child my father
from all the things of the earth I will fill
her with joy: with my force shall she see
& strike at the work of the. She shall
advise Hardit.

15

46. I am the various Lord of the Forties: he
 to y^ether save help me, & we shall
 shall bring you to victory & joy: I will be
 at your arms in Fables & ye shall
 delight to slay. Success to your proof;
 Courage is your armour; go on, go on, in
 my strength eye shall turn not back for
 any.

47 This book shall be translated into all
 tongues: but always will be rejected in
 the writing of the Beast; for in the

16

chance shape of the letters and their
 position to me and thee: in these circumstances
 that no Beast shall die: Let him
 not seek to try: but one cometh of the
 him, whose I say not, who shall
 discover the key of it all. Then
 this time drawn is a key: then this
 circle squared \oplus in its picture is a
 key also. And Abraham's. It shall
 be his shield & part of his. Let him not
 seek after this; for thereby alone can he
 fall from it.

17

48 Now this mystery of the letters is done, and
 I want to go on to the Book of the
 49 I am in a secret purple word, the fleshly of most
 all gods of men.

50 Curse them! Curse them! Curse them!

51 With my humble head I peck at the eyes of
 him as he hangs upon the cross

52 I flap my wings in the face of Mohammed &
 blind him

53 With my claws I tear out the flesh of the
 Indian and the Buddha, Angel and
 "Din.

54 Babel's! Souda! What a you

18

capulous creeds.

55 Let many inviolate be torn upon wheels:
 for hee sake let all chaste women be
 utterly despised among you.

56 Rise for beauty's sake and love's.

57 Despise all all towards; no spiritual Abbots
 who dare not fight, but play: all fools despise.

58 And the keen and the proud, the royal and
 the lofty: ye are brothers!

59 No brothers fight ye.

60 There is no law beyond Do what thou wilt.

61 There is an end of the word of the God

19

- influenced in Ras's seat, by lightning, The gates
of the soul.
- 62 To He do ye reverence; come come ye
through tribulation of ordeal, which is
bliss.
- 63 The fool readeth the Book of the Law, and
its content she understandeth it not.
- 64 Let him come through the first ordeal &
it will be to him as silica
- 65 Through the second ordeal
- 66 Through the third, stores of precious water
- 67 Through the fourth, ultimate sparks of the
infinite fire.

20

- 68 Yet to all it shall seem beautiful. Its
enemies who say not-so, are mere liars.
- 69 There is success
- 70 I am the Horn-headed Lord of Silence
& of Strength; my wings shroud the
light-blue sky.
- 71 I had '90 train warriors about the pillars of
the world; for your price is high at hand
- 72 I am the Lord of the Double Hand of Power
the wound of the ~~Left~~ ^{force of Cophylis} ~~Right~~ ^{Hand} but my
left hand is empty, for I have and led.

21

- an Universe of wrought remains.
- 73 Paste the sheets from right to left and
from top to bottom: Now behold!
- 74 There is a splendour in my name hidden
and glorious, as the sun of midnight it is
and the son
- 75 The ending of the words is the Word
Uchhadaha.
- The Book of the Law is written
and concealed
Aum. Ha.

KOMENTAR

Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.

Študij te Knjige je prepovedan. Pametno je uničiti tole kopijo po prvem branju.

Kdor tega ne upošteva, dela to na lastno odgovornost in tveganje. Oboje je najskrajnejšega značaja.

Tistih, ki bodo razpravljali o vsebini te Knjige, naj se vsi izogibajo, kot bi bili žarišča kužne bolezni!

O vseh vprašanjih v zvezi z Zakonom, naj se odloča vsak zase s pozivanjem na moje spise!

Ne obstaja zakon iznad Delaj po svoji volji.

Ljubezen je zakon, ljubezen pod oblastjo volje.

Svečenik princev

Ankh-f-n-khonsu

GENESIS LIBRI AL

A.:A.: Publikacija v Razredu B

**

POGLAVJE I

*

OTROŠTVO ALEISTERJA CROWLEYA

NA NASLOVU Clarendonska Četrť št. 36, Leamington, Warwickshire, Anglija, med deseto in enajsto uro ponoči, dvanajstega oktobra, tisoč-osemsto-petinsedemdesetega Leta vulgarne ere, se je rodila oseba, katere zgodovina je vredna spomina.

Njegov oče se je imenoval Edward Crowley, njegova mati pa Emily Bertha, z dekliskim priimkom Bishop. Edward Crowley je bil Odlični Plymouthski Brat, najbolj spoštovan vodja te sekte. Ta veja družine se je ustalila v Angliji v časih Tudorjev, a je keltskega izvora, saj je Crowley bil klan v Kerryju ter okoliških grofijah jugo-zahodne Irske, istega plemena kot Bretonski »de Querouaille« ali »de Kerval«, ki je dal Angliji Vojvodinjo Portsmouthsko. Smatra se, da je angleška veja – neposredni predniki Edwarda Alexandra Crowleya – prišla v Anglijo z Vojvodo Richmondskim, in pognala korenine pri Bosworthu.

Leta 1881 je odšel živet v Grange, Redhill, Surrey. Leta 1884 so dečka, ki so ga do tedaj izobraževale guvernante in vzgojitelji, poslali v šolo Sv. Leonarda, ki so jo vodili skrajni evangeličani z imenom Habershon. Leto kasneje so ga premestili v šolo v Cambridgeu, ki jo je vodil Plymouthski Brat z imenom Champney. (Točni datumi v tem oddelku so morda negotovi, ker so dokumentarni dokazi zaenkrat nedostopni. Ed.)

Dne 5. marca 1887 je umrl Edward Crowley. Dve leti kasneje so dečka umaknili iz šole. Ti dve leti sta bila leti nezaslišanega mučenja. Podrobnosti je opisal v Predgovoru k *Tragediji Sveta*. To mučenje je resno ogrozilo njegovo zdravje. Dve leti je nato popotoval, večinoma po Walesu in Škotski, z vzgojitelji. Leta 1890 je hodil kratek čas v šolo v Streathamu, ki jo je vodil mož z imenom Yarrow, ker se je njegova mati preselila tja, da bi bila blizu svojemu bratu, skrajno omejenemu evangeličanu z imenom Tom Bond Bishop. To ga je pripravilo za Malvern, kamor je vstopil poleti 1891. Tam je ostal le leto dni, ker je bilo njegovo zdravje še vedno zelo šibko. Jeseni je začel semester v Tonbridgeu, a je resno zbolel, tako da so ga morali vzeti iz šole. Leto 1893 je prebil z vzgojitelji, večinoma v Walesu, severni Škotski in Eastbourneu. Leta 1895 je zaključil svoj študij kemije v Kraljevem Collegeu v Londonu, in je oktobra istega leta vstopil v Trinity College, Cambridge.

S tem se konča prvo obdobje njegovega življenja. Treba je še na kratko povedati, da se je njegova inteligenca razvila zelo zgodaj. Štiri leta star je že bral *Biblijo* na glas, izkazujoč posebno nagnjenost do seznama dolgih imen, edinega dela *Biblije*, ki ga niso skvarili teologi. Pravtako je znal igrati šah dovolj dobro, da je premagoval povprečne amaterje, in ni, čeravno je igral neprestano, izgubil nobene partije do leta 1895, ko ga je premagal H. E. Atkins, dolgoletni britanski amaterski prvak. Šaha ga je naučil očetov krojač, ki je bil sicer član Plymoutske Bratovščine. Svojega učitelja je takoj po prvi igri stalno premagoval. Tedaj mu je moralo biti šest ali sedem let.

Poezijo je začel pisati leta 1886, ali nemara že prej. *Vide Oraklji*.

Po smrti svojega očeta, človeka močne zdrave pameti, ki ni nikdar dopuščal, da bi religija vplivala na njegovo naravno razpoloženje, je prišel v roke ljudi povsem nasprotnih nagnjenj. Njegova miselna drža se je kmalu osredotočila na mržnjo do religije, ki so jo oni poučevali, njegova volja pa na upor proti njenim pritiskom. Njegova glavna metoda sprostitev je bilo hribolazenje, ki mu je omogočalo ostajati sam z naravo, stran od zatiralcev.

Leta po marcu 1887, vse do vstopa v Trinity College v Cambridgeu, oktobra 1895, predstavljajo čas neprestanega boja za prostost. V

Cambridgeu je začutil, da je svoj lasten gospodar, zavračajoč pohajanje Kapele, Predavanj ali udeleževanja Skupnih shodov, in so ga modro pustili samega, da se je lahko odrešil spod svojega tutorja, pokojnega Dr. A.W.Verralla.

Treba je povedati, da je posedoval izredne naravne intelektualne sposobnosti. Njegov spomin, posebej verbalen, je bil nadnormalno dovršen.

Kot deček je lahko našel domala vsak verz iz *Biblije* že po nekaj minutah iskanja. Leta 1900 je bil testiran iz del Shakespeara, Shelleya, Swinburnea (prvi niz *Pesmi in Balad*), Browninga, in iz *Mesečevega Kamna*. Bil je sposoben umestiti katerokoli frazo v teh knjigah, in nato v domala vsakem primeru nadaljevati z odlomkom.

Z izredno lahkoto se je učil latinščino, grščino, francoščino, matematiko in znanost. Svojega »Malega Roscoeja« je znal domala na pamet, in to na svojo lastno pobudo. V petem razredu na Malvernu je bil šesti v šoli v letnem izpitu iz Shakespeara, čeprav se je zanj učil samo dva dneva. Ko je enkrat učitelj matematike posvetil uro guljenju naprednejših učencev, davši jim v razrešitev en niz primerov kvadratnih enačb, je po štiridesetih minutah vprašal učitelja, kaj ima še za rešiti, ter mu izročil na papirju pravilno rešenih vseh 63 enačb.

Vse izpite, tako v šoli kot na univerzi, je izdelal s pohvalami, čeprav je odločno zavračal, da bi se trudil zanje.

Po drugi strani pa se ni mogel prisiliti, da bi se ukvarjal s predmeti, ki ga niso privlačili. Močno so ga odbijale, med drugimi, zgodovina, geografija in botanika. Nikoli se ni mogel naučiti pisanja latinskih in grških verzov, verjetno zato ker so se mu zdela pravila metrike preveč poljubna in formalna.

Pravtako mu je bilo nemogoče zanimati se za nekaj od trenutka, ko je dojel principe »kako je bilo, ali je lahko, to storjeno.« Ta posebnost mu je preprečevala, da bi končal nekaj, česar se je lotil.

Na primer, odklonil je, da bi se prijavil na drugi del končnega izpita za B.A. stopnjo, preprosto zaradi tega, ker je vedel, da

temeljito obvlada predmet! (Enako je Swinburne zavrnil izpit iz klasike na Oxfordu na osnovi dejstva, da je bolj obvladal predmet od njegovih izpraševalcev.)

Ta značilnost je posegala tudi na njegove telesne užitke. Bil je obupno nesposoben lahkih vaj plezanja po balvanih, ker je vedel, da to zanj ni noben problem. Drugim se je zdelo neverjetno, da bi ta leni odpadnik lahko bil najdrznejši in najspretnejši plezalec svoje generacije, kakor se je tudi izkazal, kadarkoli se je lotil kakega nevarnega problema, ki je porazil vsakega drugega plezalca na svetu. (Pravtako je v šahu premagal mnoge Mednarodne Mojstre in se na Celini uvrstil med Mlajše Mojstre; toda ni se mogel prisiliti, da bi premagal drugorazrednega igralca v prijateljskem klubskem dvoboju.) Na enak način, ko je enkrat teoretično izdelal taktiko za naskok na goro, je skrivnost zaupal drugim, da bi lahko oni sami pobrali slavo. (Prvi vzpon na Dent du Geant iz Montanversa je tak primer.) Zelo veliko mu je pomenilo dejstvo, da je treba nekaj postoriti, a prav nič to, da bi on moral biti v tem prvi.

Ta domala nečloveška nesebičnost ni bila v sporu z nepotešljivo in nepremagljivo osebno ambicijo. Ključ te uganke je nemara v tem, da je hotel postati nekaj, kar ni bil ali bi ne mogel biti še nihče. Zanimanje za šah je izgubil takoj, ko se je (pri dvaindvajsetih letih) prepričal, da je mojster igre, potem ko je premagal vse najboljše amaterje v Angliji in celo dva profesionalna »mojstra.« Od poezije se je obrnil¹ k slikanju, bolj ali manj vsled tega, ker je bil prepričan, da je največji pesnik svoje dobe. Celó v Magiki, ko je postal Beseda Eona in se s tem pridružil ostali Sedmerici Magov v zgodovini, povsem izven dometa vsakega možnega tekmeča, je začel zanemarjati stvar. Magiki se posvetiti je bil zmožen zgolj zato, ker je iz svojega Dela odstranil vsako osebno idejo, in ker mu je ona postala tako samodejna, kakor dihanje.

Pripisati mu je treba še neke nenavadne moči na nekih drugih področjih. V spomin si je zmožen priklicati najneznatnejši detajl nekega gorskega vzpona še po dolgih letih odsotnosti. Zmožen je ponoviti vsako

¹ mnogo kasneje; op.p.

stopinjo, ki jo je kdaj storil, in to v najbolj divjem vremenu ali najtemnejši noči. Predvidi lahko en možen prehod prek najkompleksnejših in najnevarnejših mest, kjer se lomi in pada led. (E.g. Seraki Vuibez leta 1897, Mer de Glace, točno po sredini, leta 1899.)

Poseduje nek »čut za smer« povsem neodvisno od kakšne znane metode za orientiranje; in ta je učinkovit tako v tujih mestih, kakor tudi na planinah ali v puščavah. Zavoha lahko prisotnost vode, snega, in drugih substanc, za katere se smatra, da so brez vonja. Njegova izdržljivost je izredna. Znan je bil po tem, da je lahko pisal 67 ur neprekinjeno: njegov *Tannhauser* je bil tako napisan leta 1900. Prehodil je lahko 1000 milj v dveh dneh in pol, po puščavi: kakor pozimi leta 1910. Redno je izvajal ekspedicije, ki so trajale po 36 ur, v planinah, v najbolj neugodnih okoliščinah. Poseduje svetovni rekord v najdaljšem obdobju prebivanja na ledeniku – 65 dni na ledeniku Baltoro leta 1902; pravitako za največji tempo vzpona nad 16.000 stopal – 4000 stopal v eni uri in 23 minutah na Iztaccihuatl leta 1900; potem rekord za najvišjo goro – prvi vzpon nekega samostojnega plezalca – Nevado de Toluca leta 1901; in še mnoge druge.

Vendar je popolnoma brez moči za en sprehod nekaj sto jardov, če ga to na noben način ne zainteresira in ne vzburi njegove domišljije; in zgolj z najhujšim naporom se lahko prisili napisati par vrstic, če jih je, namesto da bi jih resnično hotel, pač le treba napisati.

Tole poročilo se je zdelo nujno zavoljo razlage dejstva, da je lahko en človek, ki se odlikuje po tako nezamisljivo obvladanih vrlinah, ki so ga svetovno proslavile na mnogih različnih področjih delovanja, tako groteskno nesposoben te vrline, ali celo svoje dosežke, izkoristiti v katerikoli smeri običajne ljudske aktivnosti, da bi si zagotovil svoj osebni položaj in ugled, vsaj s socialnega ali ekonomskega stališča gledano.

POGLAVJE II

*

ADOLESCENCA: MAGIKALNI ZAČETKI

Rojstvo Fratra Perduraba

Od 0° = 0° do 4° = 7°

PRIDOBIVŠI SI SVOBODO, je čutil, da ne sme več izgubljati časa, da bi si je ne privoščil. Tekom svoje rane mladosti je bil prikrajšan za vso angleško literaturo razen *Biblije*, zato je tri leta na Cambridgeu potrošil, da nadoknadi ta manko. Pravtako se je pripravljajal za diplomatsko službo, saj sta se pokojna Lord Salisbury in Lord Ritchie zelo zanimala za njegovo kariero ter mu dala priporočila in nominacije. Oktobra 1897 je nenadoma dojel zlohodnosti priznane »obstoječe religije,« ter izkusil trans, v katerem je zaznal popolno zgrešenost vseh človeških stremeljenj. Slava nekega ambasadorja redko traja več kot eno stoletje. Pesnikova je domala enako kratkotrajna. Zemlja bo nekega dne izginila. Graditi mora z nekim trajnejšim materialom. Ta predstava ga je privedla do študija Alkemije in Magike. Pisal je avtorju *Knjige o Črni Magiji in Paktih*, nekemu pompoznemu Američanu z imenom Arthur Waite, znanem po svojem zanesenjaškem in obskurnem stilu ter po priliznjeni zmedenosti svoje mistike. Ta nebulozni impresarij, ki je predstavil eno astmatično Izido v operi »Bull-Frogs,« je v svojem predgovoru omenil, da pozna določena okultna svetišča, v katerih Resnico in Modrost ljubosumno straži neko telo Posvečencev, da bi bila na razpolago interesentom, ki se izkažejo vredni soudeležbe v njihovih privilegijih. G. Waite mu je priporočil, naj si prebere knjigo z naslovom *Oblak nad Svetiščem*.

Njegova ljubezen do gornišstva je postala zelo močna strast, in je plezavši po Cumberlandu srečal Oscarja Eckensteina, nemara največjega med vsemi hribolazci njegovega časa, s katerim mu je bilo usojeno plezati vse do leta 1902.

Poleti se je izoblikovala družčina, da bi bivakirala na ledeniku Schonbuhl ob vznožju gore Dent Blanche, s pogledom na kasnejšo odpravo v Himalajo. V teh tednih na ledeniku ga je zelo slabo vreme navedlo, da je vneto preučeval tri knjige, ki jih je prevedel S. L. Mathers, in so bile del *Razodete Qabalah* Knorra von Rosenrotha. Ob enem sestopu s Zermatta je srečal uglednega kemika, Juliana Bakerja, ki je preučeval Alkemijo. Zalezovaje ta ključ skozi vso dolino, je dobil od Bakerja zagotovilo, da ga bo, ko se bosta srečala v Londonu ob koncu sezone, predstavil drugim, ki se pravitako zanimajo za Okultno znanost. To se je zgodilo septembra; preko Bakerja je spoznal še enega kemika, z imenom George Cecil Jones, ki ga je uvedel v Hermetični Red Zlate Zore. V tem Redu je naredil bliskovit napredek, nakar je spomladi 1900 postal njegov Vodja v Angliji. Podrobnosti tega obdobja se lahko preučijo v »Templju Salomona Kralja,« kjer je podano izčrpno poročilo o Redu. V Redu je spoznal tudi človeka z imenom Allan Bennett, Frater Iehi Aour. Jones in Bennett sta bila oba Adepta visokega ranga. Slednji je prišel nato živeti k njemu v njegovo stanovanje, kjer sta skupaj izvedla mnoge operacije obredne magike. Allan Bennett je neprestano bolehal, nakar je odšel ob koncu leta 1899 na Cejlon. Ob vstopu v ta Red je subjekt tele zgodovine privzel moto »Perdurabo« - »Vztrajal bom do konca.«

Julija 1900 je odšel v Meksiko in ves svoj čas posvetil stalnemu prakticanju Magike, v čemer je dosegel izredne uspehe. (Glej *Equinox* I/3 zavoljo strjenega poročila o tem. Na kratko lahko tule omenimo, da je invociral določene Bogove, Boginje, in Duhove, do vidne pojavnosti, se naučil, kako zdraviti telesne in moralne bolezni, kako se narediti nevidnega, kako zadobiti komunikacijo oziroma informacije iz spiritualnih virov, kako nadzirati druge ume, *etc.*, *etc.*) In potem...

POGLAVJE III

*

ZAČETKI MISTICIZMA

Rojstvo Fratra OYMH 7° = 4°

OSCAR ECKENSTEIN ga je ob svojem prihodu v Meksiko, kjer naj bi s subjektom tega eseja plezala po planinah, našel v precej skrušenem stanju. Dosegel je najzadovoljivejše rezultate. Bil je sposoben komunicirati z božanskimi silami in je obvladal operacije nevidnosti in evokacije. Vendar je ob vsem tem ostal nezadovoljen. Uspeh mu ni prinesel tega, česar se je nadejal. Svoj položaj je predstavil svojemu družabniku, prej da bi si razjasnil svoj lasten um, ne toliko da bi pričakoval kakršnokoli pomoč od prijatelja, za katerega je smatral, da je povsem neveden glede vse te tematike, ki jo je običajno obravnaval nejevoljno in s prezirom. Si lahko predstavljate torej njegovo presenečenje, ko je v tem kraju bogu za hrbotom pred seboj uzrl poslanca Velike Bele Bratovščine! Njegov družabnik mu je svetoval, da prekine z vso svojo magijo.

»Tvoja naloga,« je rekel Eckenstein, »vključuje nadzor uma. Ti imaš zbezan um.« Sugestija je bila ogorčeno zavrnjena.

»Testiraj ga,« je rekel Mojster.

En kratek eksperiment je bil dovolj prepričljiv. Mladenič ni bil sposoben osredotočiti svojega uma na en sam objekt niti za par sekund. Um, čeravno popolnoma stabilen v gibanju, ni bil zmožen mirovanja, tako kakor giroskop pade, ko se njegovi vztrajniki upočasnijo. Posledično je bil podvzet en povsem nov kurz eksperimentov. Pol ure vsako jutro in pol ure vsak večer je posvetil poskusom nadziranja uma, s preprostim procesom predstavljanja nekega znanega predmeta, ter naprežanjem, da se nanj skoncentrira. (Glej Prvi Del *Knjige 4 vel ABA*, zavoljo opisa in razlage težavnosti te naloge, celo v primeru nekoga, čigar moči

skoncentrirane pozornosti, v običajnem smislu fraze, so visoko razvite. Glej tudi »Liber E vel Excercitorium sub figura IX.«

Kmalu je postal zadovoljivo izurjen v tej začetni praksi in je nadaljeval z osredotočanjem na enakomerno gibljive objekte, kot je nihalo, in končno na žive objekte. Nadaljnja serija vaj zadeva preostale čute. Poskušal si je predstavljati in zadržati okus čokolade ali kinina, vonj raznih znanih dišav, zven zvonca, slapa, in tako naprej, ali občutenja, ki jih vzbujajo na primer žamet, krzno, pesek in jeklo.

Spomladi leta 1901 je zapustil Meksiko, odšel v San Francisco, Honolulu, na Japonsko, v Kitajsko in Cejlon, vselej nadaljujoč s temi eksperimenti. Njegov Učitelj mu ni povedal, kam ga oni lahko končno privedejo. Na Cejlonu je srečal Fratra I. A. (Allan Bennett), s katerim sta odšla v Kandy, kjer sta ob jezeru najela bungalow z imenom Marlborough.

I. A. je delal in se dovrševal na sličnih smernicah pod vodstvom P. Ramanathana, namestnika pravosodnega ministra na Cejlonu, ki ga okultisti poznajo pod imenom Sri Parananda. (On je avtor komentarjev na Evangelije Mateja in Janeza, ki vsebujejo mnogo jogijskih aforizmov.) I. A. mu je povedal, da mora, če se želi osredotočiti, prej poskrbeti, da se mu njegovo telo ne bo vmešavalo v misli, nakar mu je priporočil, da zavzame *asano*, umirjen telesni položaj, v katerem se ustavijo vsi možni telesni vzgibi. Nadalje je moral prakticirati *pranajamo*, ali nadzor dihanja, ki ima enak učinek zmanjšanja vpliva vseh notranjih vzgibov telesa. (Glej Prvi Del *Knjige 4* zavoljo izčrpnega opisa teh vaj, ter *Equinox I(4)* zavoljo zapisov o teh praktikah FRATRA PERDURABA.)

Tekom teh mesecev v Kandyju je prakticiral vse to in dosegel uspeh v *asani*, premagujoč hude telesne bolečine, ki so se pretvorile v neopisljiv občutek telesnega blagostanja in udobnosti.

Dočim je v *pranajami* prebrodil prvo fazo, ki jo zaznamuje znojenje zelo nenavadne vrste; nato drugo, ki jo spremlja rigidnost telesa; ter tretjo, v kateri telo nezavedno poskakuje po tleh, ne da bi to na kakršenkoli način zmotilo *asano*.

Tekom druge polovice avgusta in celega septembra so njegove praktike postale nepretrgane dan in noč, da bi ustvaril ritem v umu, podobno kakor ga *pranajama* ustvari v telesu. Privzel je *mantra*, ali sveti

rek, s katere stalnim ponavljanjem postane ona samodejna v njegovih možganih, tako da se ponavlja vseskozi tudi med spanjem, da bi ob prebujenju tudi zavestno dejansko ponavljal besede tega rekla. Tudi samo spanje je prekinjal s kratkimi razdobji rahlega spanja zelo nenavadne vrste, v katerem se zavest ne izgubi, čeravno je telo deležno popolnega počitka. Te vaje je nadaljeval še v oktober, ko je v začetku meseca dosegel stanje, ki se v Jogi imenuje *dhiana*, kar je strahovito spiritualno izkustvo, v katerem se subjekt in objekt meditacije združita v siloviti nasilni in zaslepljujoči svetlobi ter glasbi take vrste, ki ji v zemeljski harmoniji ne najdemo vzporedja. (Glej *Knjigo 4* in *Equinox* I(4).)

Kakorkoli že, rezultat tega je povzročil neko intenzivno zadovoljitev v njegovem napredovanju, nakar je opustil delo. Potem je obiskal Anuradhapuro ter druga zakopana mesta na Cejlonu. Novembra je odšel v Indijo, ter januarja obiskal I. A.- ja v Akyabu v Burmi, kjer je ta Adept živel v samostanu, z namenom, da bi se pripravil na privzetje Rumene Halje v budistični Sanghi¹. Vse poletje 1902 je prebil na odpravi na Čogo Ri (K2) v Himalaji.

Novembra 1902 se je znašel v Parizu, kjer je več ali manj prebival vse do naslednje pomladi, ko se je vrnil domov na Škotsko.

Zdaj pa se moramo vrniti nazaj v času, da bi se vrnili na sled, ki se vleče skozi vse njegovo delo, in je tako pomembna, da zahteva posebno poglavje: –

¹ skupnosti, bratovščini; op.p.

POGLAVJE IV

*

SVETA MAGIKA ABRAMELINA MAGA

Rojstvo Fratra $5^\circ = 6^\square$

(N.B. Mistično Ime Adepta te stopnje se nikdar ne odkriva javnosti brez zelo posebnega vzroka!)

JESENI 1898 je George Cecil Jones usmeril pozornost Fratra Perduraba na knjigo z naslovom *Knjiga Svete Magike Abramelina Maga*. Srž te knjige je naslednja:

Aspirant mora imeti hišo, ki je na varnem pred opazovanjem in vmešavanjem zunanjega sveta. V tej hiši mora biti oratorij, z oknom na Vzhod ter vrati na Severni strani, ki se odpirajo na teraso, na koncu katere se nahaja nekakšna loža. Imeti mora Haljo, Krono, Palico, Oltar, Dišave, Mazilno Olje ter Srebrni Naprsnik. Terasa in loža morata biti pokriti s finim peskom. Postopoma se mora umakniti od vseh stikov z ljudmi, da bi se posvetil vse bolj in bolj molitvi za obdobje štirih mesecev. Potem mora dva meseca posvetiti domala neprestani molitvi, ob kar se da minimalnih stikov z bližnjimi. Ob koncu tega razdobja nato prikliče bitje, ki je opisano kot Sveti Angel Varuh, ki se mu (ali pa otroku, ki ga lahko uporabi v ta namen) prikaže, in ki mu nato izpiše besede ali znamenja na rosno površino Naprsnika, ki se nahaja na Oltarju. Oratorij se napolni z Božansko Dišavo, ki je ne prižge aspirant.

Po razdobju komunikacije z Angelom potem skliče Štiri Velike Prince Demoničnega Sveta, ter jih prisili, da mu obljubijo poslušnost.

Naslednji dan prikliče ter si podredi Osem Pod-Princev; in naslednji dan še mnoge druge Duhove, ki služijo njim. Ti inferiorni Demoni, med katerimi štirje delujejo kot familiarni duhovi, nato delujejo preko zbirke talismanov za različne namene. Takšen je kratek opis Operacije, ki je nakazana v knjigi.

Ta Operacija je naredila na našega študenta silovit dojem. Nemudoma je začel iskati primerno hišo, ter pripravljati vse potrebno za operacijo. Na Veliko Noč leta 1900 je bilo vse nared, in povedati je treba, da so samo priprave bile tako težavne in polne peripetij, da bi se o teh osemnajstih mesecih dalo napisati zelo obširno zgodbo. Sama Operacija se pravzaprav nikdar ni začela. Tik preden je nastopil čas zanjo je namreč prejel nujni poziv od svojega Učitelja, da zaščiti njega in Red pred uničenjem. Tako se je brez obotavljanja odrekel svojim načrtom za osebno napredovanje ter pohitel v Pariz. (Glej *Equinox*, »Tempelj Kralja Salomona,« zavoljo izčrpnjega poročila o teh različnih dogajanjih. Omenjeni »Učitelj« je bil S.L.Mathers, lider Zlate Zore.)

Nato se je izkazalo, da Mojster sploh ni Mojster, in Red ne Red, temveč utelešenje Zmede, kar pa ni vplivalo na dobro *karmo*, ki si jo je zagotovil z odrekanjem delu, ki si ga je želel tako srčno uresničiti.

V Meksiku je več noči bedel v Templju Reda Lampe Invizibilne Luči, Reda, čigar Prvosvečenikova dolžnost je ohranяти gorečo Skrito in Večno Svetilko. V tem svetišču je bil deležen nekega svitanja Vizije Svetega Angela Varuha, ter vizije Štirih Velikih Princev: tam je tudi obnovil Zaobljubo te Operacije.

(Celotna njegova magikalna kariera je še najbolj povzeta kot izvedba te Operacije. Ne smemo si misliti, da je Iniciacija neka formalnost, motreč »združevanja,« kot je neko postanje Prostožidarja. Vse življenje pripada temu procesu, ki prežema celotno osebnost; uradno priznanje dosežka je zgolj dokaz in označba tega, kar se je zgodilo.)

Ob svojem povratku na Škotsko, leta 1903, je našel obilo dokazov za prisotnost sil Operacije, toda zdaj, ko je dojel to Delo na subtilnejši način in se odločil ter pripravil, da ga izvede v Templju svojega lastnega telesa, uvidevajoč Magiko, skratka, bolj ali manj na način, kakor je opisan v Drugem in Tretjem Delu *Knjige 4*, je bil sposoben shajati brez zunanjih fizičnih pritisklin za to Operacijo.

Zdaj pa moramo preskočiti nekaj let, da bi opisali dovršitev te Operacije, čeravno je v nekem smislu nebitvena za namen te knjige.

Pozimi 1905-6 je popotoval preko Kitajske. Prišel je do točke, da zavouje svoj um. Ta um se je razblinil. Uvidel je, da je človeški um po

sami svoji naravi izginjajoč in neznamen, vsled dejstva, da narava ni enost, temveč dvojnost. Resnica je relativna. Vse stvari se iztečejo v misterij. S takimi mislimi so stari filozofi formulirali to predpostavko, objavljajoč bankrot intelekta, ki ga je on, jasneje in iskreneje, opisal kot blaznost.¹

Preševši to, je postal majhno dete, in dosepeši do Enosti izza uma, uzrl smisel svojega življenja, ki ga je formuliral s temi besedami, *Zadobitev Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha*.

Nakar se je znašel, ko je uničil vso preostalo *karmo*, povsem osvobojen za izvršitev tega edinega dela. Nato je dovršil šestmesečno Invokacijo, kakor je predpisana v *Knjigi Svete Magike*, ter bil oktobra 1906 poplačan s popolnim uspehom. (Eno poročilo o tem, delno, zasledimo v *Equinoxu* I(8), in v njegovi lastni pesnitvi »Aha!«)

Potem je nadaljeval z evokacijo in zavojevanjem Štirih Velikih Princev in njihovimi Podrejenci, kar je delo, ki ga moramo preučevati v luči njegove nadaljnje kariere.

Tako smo spovedali vse nujno v zvezi s subjektom tega spisa, kajti poročilo o nekih njegovih nadaljnjih Dosežkih je v celoti podano v *Libru 418, Viziji in Glasu*, kakor tudi v *Equinoxu* I(10), v »Templju Kralja Solomona,« kjer je nepričakovan rezultat Zveze s Svetim Angelom Varuhom podan v simboliki, ki jo je zelo težko razumeti brez nanašanja na dogodke leta 1904, za katere je zdaj primerno, da se jih vključi v tale Esej.

¹ *sc. insanity; op.p.*

POGLAVJE V

*

REZULTAT RECESIJE

NAJMODREJŠI med Papeži, ko so mu pokazali neka čudesa, nikakor ni bil impresioniran, pripominjajoč, da ne verjame vanje, ker jih je videl že preveč. Rezultat praktik Meditacije in njih rezultati, ki so sledili rezultatom Magikalnih praktik, so ponudile našemu študentu eno predstavo Univerzuma, ki je povsem in čisto miselna. Vse je bilo pojav v umu. Tedaj še ni dojemal, da je ta predstava samo-destruktivna; vendar ga je naredila skeptičnega ter brezbržnega do vsega pridogajanja. Na nas ne more narediti nobenega pravega vtisa nekaj, za kar vemo, da so naše lastne misli. Vsako pridogajanje si lahko razlagamo kot neko misel, ali kot odnos med dvema mislima. V praksi to vodi do najgloblje brezbržnosti, čudesa postanejo nekaj običajnega. Toda kakšno naj bi potem bilo presenečenje za svečenika, ki se, potem ko si je na jezik položil Hostijo, znajde z ustmi polnimi krvavečega mesa! V obdobju pisanja, jasno je, čemu je bil naš študent priveden v to stanje. Ne Magiku, ne mistiku, temveč nekemu vojaškemu članu Racionalističnega Tiskovnega Združenja,¹ je moralo veliko Razodetje biti predloženo. Nujno je bilo dokazati njemu, da obstaja dejanska in dejavna resnica v Svetišču; in da popolnoma zares obstaja ena združba Adeptov. Sploh ni pomembno, če so ti Adepti utelešeni ali neutelešeni, človeški ali božanski. Edina pomembna stvar pri tem je to, da naj bi zavestna Bitja posedovala najgloblje skrivnosti Narave, in da so zavezana napredovanju in povzdignjenju človeštva; izpolnjena z Resnico, Modrostjo in Razumevanjem. Praktičnega pomena je, da se dokaže obstoj posameznikov, katerih znanje in moč, čeravno ne popolna – kajti

¹ sc. vojaškemu strategu in kapitanu Fullerju; *op.p.*

narava Znanja in Moči je taka, da nikdar ne moreta biti popolna in zaključena, ker ideji sami po sebi vsebujeta nepopolnosti – sta vendar neizmerno večja od vsega ostalega, kar pozna človeštvo.

O taki združbi je naš študent slišal iz *Oblaka nad Svetiščem*;² dostop do njenega poslopja je bilo poglobitno upanje njegovega življenja. Do tedaj še ni precenil dogodkov v svojem življenju; še ni predvidel smeri ter zastavljene namere, ki bi nakazovali njihovo očitno muhasto in vijugavo usmerjenost. Nemara se je zgolj vsled slučaja dogajalo, da je vselej, kadar se je soočil z neko težavo, srečal ravno pravšno osebo, s pomočjo katere jo je razrešil, najsibo to v dolinah Švice, planinah Meksika ali pa v pragozdovih Vzhoda.

V tem obdobju svojega življenja bi to idejo zavračal kot fantastično. Moral je šele spoznati, da je zgodba o Balaamu in njegovem preroškem oslu morda dobesedno resnična. Kajti velika Sporočila je sprejemal, ne preko ust oseb, ki naj bi posedovale neko znanje, take ali drugačne vrste, temveč preko prazno-glavih žensk iz družabnega okolja. Gola dejstva tega razodetja moramo zgoščeno podati v posebnem poglavju.

² sc. iz toimenske Von Eckarthusenove knjige; op.p.

POGLAVJE VI

*

VELIKO RAZODETJE

Vstajenje Zveri 666

9° = 2^a

PRESOJENO JE BILO, da je najbolje ponatisniti že-obstoječe poročilo o teh zadevah, ki je bilo izvorno prirejeno za *Equinox* I(7) v »Templju Kralja Salomona.«

Svečenik

Na pričetku tega najpomembnejšega oddelka kariere Fratra P., se bomo morda soočili s kritiko, češ da, ker se ta bavi prej z njegovim odnosom do drugih, kot pa z njegovim osebnim dosežkom, nemara ne spada v tale zvezek. (N.B. Ta spis si je njegov avtor, ali prej prireditelj, nekdanji kapetan, zdaj general-major, J.F.C. Fuller, zamislil kot zgolj zapis osebnega dosežka fratra P. Vsa sredstva navzkrižnega preverjanja v opombah so bila pretirana do skrajnosti. Op.Ed.)

Taka kritika je vsekakor površna. Res je, incidenti, ki jih nameravamo opisati, so se dogodili na materialnem planu, ali vsaj v do njega sosednjem; res je, tako skrivnostna je svetloba, pri kateri hodimo, da veliko tega ostaja dvomljivega; res je, ne moremo še popisati skrajnega mističnega dosežka; toda, po drugi strani je naš vidik ta, da je lahko Pečat garancije povrh Dosežka povsem zadovoljivo zapisan v zgodbi samega Dosežka, ter da ni noben korak v napredovanju tako pomemben, kot tisti, ko se aspirantu pove: »No, zdaj ko si zmožen hoditi sam, bodi tvoja prva skrb ta, da uporabiš to moč v pomoč drugim!« In tako je bil ta veliki dogodek, ki ga nameravamo opisati,

dogod, ki bo privedel, kakor bo pokazal čas, do ustanovitve nekih Novih Nebes in Nove Zemlje za vse ljudi, odet v najpreprostejšo in najskromnejšo odelo. Tako pogosto se bogovi zaodenejo kot kmetje ali kot otroci; ne, njihov glas sem slišal v kamenju in drevju.

Kakorkoli že, ne smemo pozabiti, da obstajajo osebe, ki so tako preobčutljive in tako lahkoverne, da jih je moč prepričati v karkoli, in domnevam, da je na svetu toliko postelj, kolikor je ljudi; toda za evangeličane vsaka postelja skriva enega jezuita. Tako naletimo na »Miltona, kako zlega uspavanke za otroke« in »Lockea, kako rezonira v latovščini,« in božanska razodetja, ki bi šokirala inteligenco neke ovce ali nekega Saksonca; in to najdemo odobravano in branjeno z večino in pogumom.

Zatorej je ob tem, ko bomo razglasili božansko razodetje, ki se je dogodilo Fratru P., prav nazadnje važno, da bi morali preučiti njegovo umsko stanje v času Razodetja. Če bi morda ugotovili, da gre za um nekega nevrotika, ali mistika, ali neke vnaprej določene osebe, bi s tem omalovaževali razodetje; če pa bi šlo za normalnega posvetnega človeka, bi njemu pridodali večjo pomembnost.

Če se en mrakoben Alkemik prikaže ven iz svojega laboratorija in razglasi vsem na glas in hvaleč se, da je naredil zlato, bodo ljudje dvomili; toda spreobrnitev profesorja Lambrosa v spiritualizem je naredilo silen vtis na tiste, ki niso dojeli, da njegova kriminologija ni bila nič drugega kot nakopičena utvara bolnih možganov.

Videli bomo, da so A.:A.: zelo subtilno pripravili Fratra P. z več kot dvoletnim urjenjem v racionalizmu in indiferentizmu za Njihovo sporočilo. In prepričali se bomo, da so tako dobro opravili Svoje delo, da je on še pet nadaljnjih let zavračal sporočilo, navkljub mnogim nenavadnim dokazom njegove resničnosti. Videli bomo celo, da je moral biti Fra. P. oropan vsega svojega in samega sebe, da bi lahko učinkovito predal sporočilo.

Bila se je bitka med to silno njegovo voljo in Glasom Brata, ki mu je enkrat spregovoril ter vstopil ponovno v Njegovo tišino; in ni bil Fra. P. tisti, ki je odnesel zmago.

Zapustili smo Fratra P. jeseni 1901, ko je naredil znaten napredek v Jogi. Zapisali smo, da je leta 1902 izvršil zelo malo pomembnega dela,

tako v Magiki kot tudi Mistiki. Zaposlen je bil izključno z razlaganjem okultnih fenomenov, ki jih je doživel, nakar se je njegov um vse bolj nagibal k materializmu.

Kaj so fenomeni, se je spraševal. Za noumena¹ vem, da jih je nemogoče spoznati na kakršenkoli način. Vse kar lahko vem, v kolikor sploh kaj lahko zvem, je le neka modifikacija uma, ena faza zavedanja nečesa. In misel je iztrebek mozga. Zavest je funkcija mozga.

Če tej misli postavimo nasproti očitek, »In kaj so možgani? En pojav v umu!«, ga ta pretehta. Njegovi pameti se je zdelo, bivši še neuravnotežena (kajti vsakdo je neuravnotežen, dokler ne prečka Brezna), da je pomembneje vztrajati na materiji, kot pa na umu. Idealizem je povzročil vso to mizerijo, bivši oče vseh utvar, in nikdar ni človeka vodil v kakšno raziskovanje. In vendar, nič posebnega? Vsako dejanje ali misel določa neskončno število vzrokov, bivši rezultanta neskončnega števila sil. Analiziral je Boga, ter uvidel, da si je vsakdo ustvaril Boga po svoji podobi; tako so divjaški in ljudožerski Judje predani divjaškemu in ljudožerskemu Bogu, ki je ukazal posilstvo devic in poboj majhnih otrok. Uvidel je preplašene prebivalce Indijske podceline, rodove, neprestano žrtve vsakega možnega roparskega plemena, kako so izumili poženščenega Višnuja; dočim pod istim imenom njihovi zavojevalci častijo bojevnika, zavojevalca Demona Suansa. Uzrl je zemeljsko rožo skozi vse čase, ljubeznive Grke, kako ljubeznive bogove so izumili. Videl je Rim v njegovi mogočnosti, predanega Marsu, Jupitru in Herkulu, kako se je v svojem propadanju obrnil na poženščenega Attisa, pokončanega Adonisa, umorjenega Ozirisa, križanega Krista. Celu v svojem lastnem življenju je zasledil vsako aspiracijo, vsako predanost, kot odsev njegovih telesnih in intelektualnih potreb. Pravitako je uzrl neumnost vseh teh supernaturalizmov. Slišal je Bure in Britance, kako se molijo istemu protestantskemu Bogu, in je spoznal, da je zgodnji uspeh prvih bil prej posledica večjega poguma, kot pa večje vnetosti v molitvi, ter njihov slučajni poraz splet okoliščin, v katerih so pod orožje lahko spravili le

¹ *sc. čiste ideje po sebi; op.p.*

60.000 mož, nasproti četrť milijona Britancev. Uvidel je obraz človečanstva, zamazanega z lastno krvjo, ki je kapljala s krvosov religije, ki so se zajedli v njene templje.

V vsem tem je videl človeka kot edino stvar, ki ji je vredno biti zvest; edino stvar, ki jo je treba »odrešiti,« a pravtako edino bitje, ki lahko to sploh stori.

Zatorej je zavrgel vse, kar je dosegel do tedaj. Intuicije Qabale je vrgel za seboj kot ene mladostne bedastoče; magija, če je resnična, ni pripeljala nikamor; Joga je postala v resnici psihologija. Rešitve njenih izvornih problemov vesolja je iskal v metafiziki; svoj intelekt je posvetil kultu absolutnega razuma. Še enkrat se je spoprijel s Kantom, Humeom, Spencerjem, Huxleyem, Tyndallom, Maudsleyem, Manselom, Fichtejem, Schellingom, Hegelom in vso ostalo družino; dočim se je v svojem življenju kot takem spraševal: Mar nisem možki? Imel je ženo; poznal je svojo dolžnost do svojega rodu, in do svojega lastnega cepiča na njem. Bil je popotnik in športnik; dobro, torej naj živi svoje življenje! Od novembra 1901 pa vse do spomladi 1904 je tako živel, ne da bi se trudil s kakršnimikoli praktikami magike ali mistike, celo z umetnostjo skorajda, z izjemo enega muhastega tedna spomladi 1903, ter magijsko igro postavljanja pred soprogo v Kraljevi Sobani Keopsove Piramide novembra 1903, ko mu je uspelo vsled invokacije napolniti ta prostor s skrivnostno svetlobo, kakor ob polni luni. (Ni šlo za subjektivni privid. Svetloba je bila dovolj močna, da je lahko čital ob njej svoj ritual.) A zgolj da bi zaključil: »Vidiš, draga moja! A kaj bi s tem?«

Plezal je po planinah, drsal po ledu, ribaril, lovil veliko divjad, izpolnjeval dolžnosti soproga; gojil je antipatijo do vseh oblik spiritualnega mišljenja in delovanja, bivši nad vsem tem razočaran.

Če nekdo spleza na napačno goro po pomoti, kakor se lahko zgodi, potem nobena krasota te gore ne more nadomestiti razočaranja, ko se zmota razgali. Leah je bila vsekakor čisto v redu punca, toda Jakob se nikoli ni zmenil zanjo, preden se je prebudil v grozi, ko je uzrl njen obraz na svojem vzglavniku, potem ko se je sedem let trudil, da bi pridobil tako željeno Rahelo.

Tako je Fra. P., po petih letih bevskanja na napačno drevo, izgubil zanimanje za vsa drevesa, v kolikor je šlo za njihovo preplezanje. Morda se je včasih le predal nedolžnemu človeškemu ponašanju: »Poglej, Jaka, to je ta veja, na katero sem vrezal svoje ime, ko sem bil deček«; in četudi bi uzrl v gozdu samo Drevo Življenja, z zlatimi sadeži Večnosti na njegovih vejah, bi ne storil drugega kot dvignil svojo puško in ustrelil goloba, ki bi frfotal med njegovim listjem.

Dokaz tega »umikanja od vizije« ni le v odsotnosti vseh okultnih zapisov v njegovem dosjeju ter v polni preokupaciji z zunanjim življenjem ter posvetnimi dolžnostmi in užitki, temveč je to dokončno in nepovratno očitno iz njegove pozitivne evidence njegovih spisov. Teh imamo kar nekaj primerov. Dva sta dramtizaciji grške mitologije, kar je tema, ki okultistu ponuja obilo možnosti. Vendar sta oba opazno prosta vseh takih namigov. Tu je še ena tanka brošura, *Rosa Mundi*, v kateri so radosti čisto človeške ljubezni naslikane brez najmanjše nianse mističnih čustev. Nato je tu še ena igra, *Bogojedec*, v kateri so izvori religije, kakor sta jo dojemala Spencer in Frazer, dramatično izpostavljeni; in na zadnje imamo še eno satiro, *Zakaj je Jezus jokal*, brezčutno, cinično in surovo v ocenjevanju družbe, a brezbrizno do kakršnegakoli zdravila za njene boleznosti.

Videti je, kakor bi vsa preteklost človeka, z vsemi njegovimi aspiracijami in dosežki, bila izbrisana. Na življenje je gledal (nemara prvič) z običajnimi človeškimi očmi. Cinizem je lahko sprejemal, pravitako romanco; vse onstran pa je bila tema. Sreča je bila priležnica prezira.

Proti koncu leta 1903 vidimo, da je predlagal obisk Kitajske na način športne odprave, ko ga je povsem običajno sporočilo s strani soproge navedlo, da ga preloži. »Pojdiva malo streljat v divjino za mesec ali dva,« je rekel, »potem pa, če imaš prav, se vrneva nazaj k doviljam in zdravnikom.«

Tako ga najdemo v Hambantoti, jugovzhodni provinci Cejlona, zaposlenega zgolj z bizoni, sloni, samberji in še stotimi drugimi objekti zasledovanja v pragozdu.

Celi tedni so minevali brez besed; slavni mož je igral bridge, poker ali golf!

Zapisi za 19. februar izgledajo obetavni, kakor tudi za 20. februar. Gotovo je nekaj, da je nato 14. marca najel stanovanje v Kairu – za eno sezono!

Bi se lahko pogreznil še globlje?

Zapis za 16. marec je datiran v Kairu. Dnevnik iz tega časa je skrajno fragmentaren in nepopoln, mnogi zapiski so očitno povsem irelevantni in celo »slepila.« Sledi kratek izbor z našimi opombami v oklepaju:

Dnevnik Fratra P.

To leto 1903, polno dogajanja, sem se znašel v nekem brezimnem taboru v pragozdu južne province Cejlona; od mojih misli, sicer razdeljenih med Jogo in športom, me odvrča sproga...

(Ta namig na Jogo je podzavestna Magijska Volja Zaobljubljenega Iniciata. On ni počel ničesar; a ko se je spraševal, kakor je imel navado v določenih sezonah, se je občutil obvezanega potrditi svojo Aspiracijo.)

1. jan...(mnogo izbrisanega)...zgrešil jelena in zajca. Zato bil nejevoljen. A kot znamenje, torej naj bo to leto primerno za dela Ljubezni in Združevanja; slabo za dela Sovraštva. Bodi torej to moje leto Ljubezni!

28. jan. Vkrcaje za Suez.

7. feb. Suez.

8. feb. Pristali v Port Saidu.

9. feb. Odhod v Kairo.

11. feb. Videl b.f.g. (povsem nerazumljiva kratica.)

19. feb. V Helwan kot en vzhodnjaški Despot.

20. feb. Začel igrati golf.

16. mar. Začel z Invokacijo IAΩ.

17. mar. Prikazal se je Θωουθ. (Tahuti.)

18. mar. Rečeno mi je bilo, naj invociram HORUSA kot Sonce, na čisto nov način.

19. mar. Storil to slabo opoldne 30.

20. mar. Uspelo mi je ob 10 uri zvečer – Enakonočje Bogov - ου μη zdaj C.R.C., Hoori zdaj Hpnt.

21. mar. Sonce v Ovnu ob 1. zjutraj.
 22. mar. X.P.B. Ahijha (v arabščini, verjetno ime nekoga) E.P.D. na 84 m. (Nemara slepilo)
 23. mar. Y.K. storjeno. (Nemara Yi King Divinacija.)
 24. mar. Spet srečal Ahijha.
 25. mar. 813 Tako
 461 » » = p f l y 2 b z
 218
 (izbrisano) wch težave z ds.
 (izbrisano) P.B. (gre za slepilo?)
 6. apr. Odšel ponovno k H, vzel A's p.

Preden gremo dalje v zgodovino tega obdobja, moramo narediti premiso.

Fra P. ni nikdar zapisal popolnega poročila v tem razdobju. Izgleda, da je begal med absolutnim skepticizmom, s slabim občutkom in nejevoljo do razodetja, na eni strani, ter pristno vnemo na drugi. Prva čud bi ga navedla, da bi spridil učinek druge. Zato »slepila« in neumne in nesmiselne šifre, ki kazijo dnevnik.

In, če bi že Bogovi sami hoteli zatemniti Pilon, kasneje zasledimo, ko je bil ponos Fratra P. zlomljen, in je hotel izravnati pot zgodovinarju, je bil njegov spomin (eden najsijajnejših na svetu!) povsem nezmožen biti gotov v karkoli.

Kakorkoli že, ničesar, v kar bi bil on negotov, ne bomo omenjali na tem mestu.

Imamo en čisto neiznakažen in avtoritativen dokument, »Knjigo Rezultatov,« napisano v enega od malih zvezkov iz japonskega pergamenta, ki ga je običajno nosil s seboj. Žal, zdi se, da ga je zavrgel po samo petih dneh. Kaj se je zgodilo med 23. marcem in 8. aprilom?

Knjiga Rezultatov

16. mar. Sreda. Invociram IAΩ. (Intuicija za nadaljevanje dan in noč ves teden.)

(Fra. P. pravi, da je bilo to storjeno s pomočjo rituala »Nerojenega,« ki je identičen s »Preliminarno

Invokacijo« iz *Goetie*, zgolj da bi zabaval svojo soprogo in bi ji pokazal silfe. Ona ni hotela ali ni mogla videti silfov, temveč je postala »navdihnjena,« in je stalno ponavljala »Oni te pričakujejo!«

W. pravi »oni čakajo name.«

17. *Četrtek*. Pravtako »Vse se tiče otroka.« in pa »vse Oziris.« (Zapaziti moramo cinični in skeptični prizvok v tem zapisu. Kako drugače je gledal kasneje na to v luči *Libra 418!*)

Thoth, priklican zelo uspešno, se je naselil v naju.

(Da; a kaj se je zgodilo? Fra. P. nima pojma o tem.)

18. *Petek*. Odkril, da je čakajoči bil Horus, katerega sem nemara užalil, in ga moram zato prizvati. Ritual razodet v obrisu. Obljuba uspeha v soboto ali nedeljo, in pa da bom dosegel *samadhi*.

(Je ta »čakajoči« še ena cinična opazka? Nismo gotovi.)

Razodetje rituala (s strani jasnovidke W.) je bilo v tem, da so vsi običajno prej rabljeni obrazci prepovedani, kakor bo razvidno iz besedila natisnjenga spodaj.

Verjetno je bilo tega dne, ko je P. navzkrižno zasliševal W. o Horusu. Zgolj osupljiv način njene identifikacije Boga, gotovo, bi ga spravil v dvom, ali naj jo poslušā. On se spominja, da se je strinjal, da jo uboga, zgolj zato, da bi ji dokazal, kako je nespametna, in se ji je posmehoval, češ, da »se nič ne more zgoditi, če prekršiš vsa pravila.«

Tu bomo zato vstavili kratko pripombo Fratra P.

Kako je W. poznala R.H.K. (Ra Hoor Khuita)

1. Sila in Ogenj. (Vprašal sem jo naj opiše njegove moralne kvalitete.)

2. Temno modra svetloba. (Vprašal sem jo, naj opiše okoliščine, ki jih on povzroči. Ta svetloba je povsem nezgrešljiva in edinstvena; a seveda, njene besede, čeravno

povsem lep opis tega, se lahko enako nanašajo na nekoga drugega.)

3. Horus. (Vprašal sem jo, naj izbere eno ime z liste desetih na hitro skupaj nametanih.) /Verjetnost 1 : 10/

4. Prepoznala je njegov lik, ko ji je bil pokazan. (To se nanaša na osupljiv prizor v muzeju Bulaq, o čemer bo govora kasneje.)

5. Vedela je za moje bivše odnose z Bogom. (To pomeni, menim, da je vedela, kako sem zavzel njegovo mesto v templju, etc., in da ga niti enkrat nisem priklical.)

6. Poznala je njegovega sovražnika. (Vprašal sem, »Kdo je njegov sovražnik?« Odgovorila je, »Sile voda – Nila.« W. ni imela pojma o egiptologiji – niti o čemerkoli drugem.)

7. Prepoznala je njegov obris in njegovo barvo. (Verjetnost 1 : 12 in 1 : 7. Možnost 1 : 84.)

8. Prepoznala je njegovo mesto v templju. (Možnost 1 : 4, najmanj.)

9. Prepoznala je njegovo orožje (s seznama šestih. 1 : 6.)

10. Prepoznala njegovo planetarno naravo. (s seznama sedmih planetov. 1 : 7)

11. Prepoznala njegovo število (s seznama desetih števil. 1 : 10.)

12. Izbrala ga je med (a) Petimi, (b) Tremi /poljubnimi in nevtralnimi simboli. 1 : 15/

(V mislih sem določil, da naj reče D med A,B,C,D in E simboli, ki naj ga predstavljajo, nakar je rekla D.)

Ne moremo preveč zatrdno vztrajati na teh neobičajnih identifikacijah, in vselej je šlo pri njem za čast, da bi jih izbil iz igre. Tu pa je bila ena čista novinka, ženska, ki bi je nikoli ne smeli pustiti ven iz plesne dvorane, kako govori z avtoriteto Boga, in jo dokaže z neobotavljivo točnostjo.

Samo en spodrseljaj, in bi jo Frater P. poslal k vragu. A spodrseljaja ni bilo. Izračun ostanka v verjetnostnem računu! Ne moremo najti matematičnega izraza za teste 1, 2, 3, 4, 5 in 6, toda ostalih sedem testov lahko zapišemo tako

$$1/10 \times 1/84 \times 1/4 \times 1/6 \times 1/7 \times 1/10 \times 1/15 = 1/21.168.000$$

Enaindvajset milijonov proti enemu govori proti njej za polovico preizkušnje!

Četudi bi predpostavljali, da je poznala korespondence Qabale tako dobro kot Fra. P., in bi posedovala njegovo vednost o odnosih z Nevidnim, bi morali izpahniti telepatijo, da bi razložili dvanajsti test.

(Lahko dodamo še to, da Fra. P. misli, a ni povsem prepričan, da jo je pravtako preizkusil s hebrejsko abecedo in Tarot aduti, ob čemer bi morali velik ostanek nadalje množiti s 484, kar bi nanese preko bilijonske značke!)

Toda mi vemo, da ona sploh ni poznala finih korespondenc, ki so ves ta čas obstajale zgolj v možganih Fratra P.

In četudi bi to bilo tako, kako naj bi potem lahko razložili to, kar je sledilo – odkritje Stele Razodetja?

Če uporabimo test 4, ko jo je Fra. P. odpeljal v muzej Bulaq, ki ga nista nikoli prej obiskala. Šla je mimo (kakor je Fra. P. opazil z nemim začudenjem) večjega števila podob Horusa. Nato sta odšla gor po stopnicah. Steklena omarica je stala v daljavi, predaleč, da bi se lahko razpoznalo njeno vsebino. Toda W. jo je prepoznala! »Tam,« je zavpila, »Tam je on!«

Fra. P. je pristopil k stekleni škatli. V njej se je nahajala podoba Horusa v obliki Ra Hoor Khuita, narisana na leseno stelo iz časa 26. dinastije – *in njena razstavna številka je bila 666!*

(666 je smatral Fra. P. za številko svojega lastnega Imena – Zver – že pred mnogimi leti v svojem otroštvu. Tu ne bi mogla biti možna nobena fizična povezava; in ta koincidenca, ki bi zadostovala za razlago tega osamljenega dejstva, postane nezadostna v pogledu ostale evidence.)

(In po tem dogodku je preteklo pet let, preden je bil Fra. P. prisiljen v poslušnost!)

Ta incident se je moral dogoditi pred 23. marcom, saj se zapis s tega dne nanaša na Ankh-f-n-Khonsuja.

Tu je P.-jev opis stele.

V kairskem muzeju ima št. 666 stela Svečenika Ankh-f-n-khonsuja.

Horus ima Rdeč disk in Zelen Ureus.

Njegov obraz je zelen, njegova koža indigo.

Njegova ogrlica, zapestnica in ogležnica so zlate.

Njegov nemyss temno moder, skoraj črn.

Njegova tunika iz Leopardove kože in njegov predpasnik zelen in zlat.

Zelena je Palica Dvojne Moči; njegova desna roka je prazna.

Njegov tron je indigo znotraj in rdeč kvadrat.

Svetloba je gumigut rumena.

Iznad ima Krilati Globus in usločeno figuro nebeške Izide, ki se z rokami in nogami dotika zemlje.

(Tu bomo natisnili še najnedavnejši prevod Stele, ki sta ga naredila Alan Gardiner in Battiscombe Gunn. A se malo razlikuje od onega, ki ga je uporabil Fra. P., ki ga je naredil asistent-kurator Bulaq muzeja.)

Stela Ankh-f-n-khonsuja

PREDNJA STRAN

Napis povsem na vrhu (izpod Krilatega Globusa).

Behdet, Veliki Bog, Vladar Neba.

Srednji zapis. Dve navpični vrstici levo:

Ra-Harakhti, Gospodar Bogov.

Pet navpičnih vrst desno:

Oziris, Svečenik Montuja, Gospodar Teb,
Odpiralec vrat Nut v Karnaku, Ankh-f-na-Khonsu, Opravičenec.

Pod Oltarjem:

Govedina, Gosjenina, Vino, Kruh.

Izza boga je hieroglif Amentija.

Spodnji Register:

(1)Je rekel Oziris, Svečenik Montuja, Gospodar Teb, Opiralec Vrat Nut v Karnaku, Ankh-f-na-Khonsu, (2)Upravičeni:- »Hail, Ti čigar slava je velika (visoko hvaljeni), ti močne volje, O Duša (ba) strahovita seješ strah njegov (3)med Bogovi, ki siješ v slavi na njegov veličastni prestol, ustvarjajoč poti za Dušo (ba), za Duha (jekh) in za Senco (khabt). Jaz sem nared, in izžarevam kakor nekdo, ki je pripravljen. (4)Naredil sem prehod do mesta, kjer so Ra, Toum, Khefri in Hathor.« Oziris, Svečenik Montuja, Gospod Tebanski, (5) Ankh-f-na-Khonsu, Upravičeni; sin MNBSNMT-a; rojen Amonovi nosilki Sistruma, Gospe Atne-sheer.

ZADNJA STRAN

Enajst vrst pisave.

(1)Je rekel Oziris, Svečenik Montuja, Gospod Tebanski, Ankh-f-(2)na-Khonsu, Upravičeni: - »Srce moje od moje matere, moje srce mojega bitja (3) na zemlji, ne pridi predme kot priča proti meni, ne naženi me nazaj (4) med Vrhovne Sodnike, niti mi ne nasprotuj v prisotnosti Velikega Boga, Gospodarja Zahoda. (5) Zdaj ko sem združen z Zemljo v Velikem Zahodu in ne bivam več na Zemlji. (6) Reče Oziris, ki se nahaja v Tebah, Ankh-f-na-Khonsu, Upravičeni: - »O Edini (7), sijoči kakor Mesec (ali v njem); Oziris Ankh-f-(8)na-Khonsu sem izšel v višave med te tvoje množice. (9) On, ki zbira skupaj tiste, ki

prebivajo v Svetlobi, Podzemlje (duat) je (tudi) (10) odprto njemu; Glej, Ozirisa, Ankh-f-na-Khonsuja, kako prihaja ven v (11)luči, da bi izvršil vse, kar si je želel na zemlji med živimi.

* * * * *

Obstaja še ena stvar za dovršitev te skrivnosti Modrosti – ali, je v hieroglifih.

(Ta zadnji odstavek je, kakor domnevamo, narekovala W; in se po mnenju Fratra P. nanaša na Thotha)

Zdaj se vračamo nazaj na »Knjigo Rezultatov.«

19. mar. Sobota. Ritual napisan in Invokacija opravljena – malo uspeha.

20. Nedelja. Odkrito, da je Enakonočje Bogov prišlo, Horus zavzema Prestol na Vzhodu & vsi rituali etc., so ukinjeni. Zelo uspešna polnočna invokacija. Jaz naj bi formuliral nek nov vezni člen reda s solarno silo.

(Ni jasno, kaj se je zgodilo v tej invokaciji; a je razvidno iz nekega drugega zapisa kasnejšega datuma, da »veliki uspeh« ni pomenil *samadbhija*. Toda »veliki uspeh« vsekakor pomeni nekaj zelo pomembnega. Sarkastični dvomljivec s 17. marca je moral biti v šoku, ko je zapisal te besede.)

21. Ponedeljek, Sonce vstopilo v Ovna. (Začetek pomladi.)

22. Torek. Dan počitka, na katerega ne bi nikdar smeli početi nič magikalnega. Sreda mora biti pravi dan za invokacijo.

(Ta pripomba je posledica nagovarjanja W. ali pa njegove lastne rezonirajoče domišljije.)

23. Sreda. Skrivnost Modrosti.

(Izpuščamo zapis neke dolge in brezplodne Tarot divinacije.)

Na tej točki je primerno, če vstavimo Ritual, ki je bil tako uspešen dne 20.marca.

INVOKACIJA H O R U S A

V skladu z Božansko Vizijo Vidkinje W.

Izvesti ga je treba pred oknom odprtim na Vzhod ali Sever, brez kadila. Soba mora biti polna draguljev, a na sebi nositi le diamante. Meč, neposvečen. 44-biserni rožni venec. Stoje. Svetla dnevna svetloba ob 12.30 opoldan. Zaklenjena vrata. Bele halje. Bosonog. Bodi zelo glasen. Dan: Sobota. Uporabi Znak Apofisa in Tifona.

Zgornje je odgovor na razna vprašanja, ki jih je Wardi zastavil P.

* * * * *

Predpriprave. Odganjanje. Mali Odganjajoči Ritual Pentagrama. Mali Odganjajoči Ritual Heksagrama. Ognjeni Meč. Abrahadabra. Invokacija. Kakor poprej.

(To so bile ideje Fratra P. za ritual, nakar je W. odgovorila: »Izpusti.«)

(Rokopis Rituala vsebuje mnogo vmesnih pripomb, ki so bile napisane v hitrici, brez kasnejšega revidiranja, razen morda za hip. V njem so slovnične in fonetične napake, ki so značilne za rokopise Fratra P.; raba velikih začetnic je nedosledna, in ločila se vsiljujejo sama po sebi.)

Spoved

Nepripravljen in neklicoč - Te, jaz, ου μη, Fra. R.R. et A.C., sem tu v Tvoji Prisotnosti – Ti si namreč Vsepovsod, O Gospod Horus! – se spovedujem ponižno pred Teboj, ker sem Te zanemarjal in užalil.

Kako naj se zadostno ponižam pred Teboj? Ti si mogočni in nepremagani Gospodar Vesolja: jaz pa sem ena iskra Tvojega neizrekljivega Žara.

Kako naj ti pristopim? – Ti si vendar Vsepovsod.

A Ti si milostljivo privolil poklicati me k sebi, k temu Eksorcizmu Umetnosti, da bi bil Tvoj ponižen Sluga, Tvoj Adept, O Sijajni, O Sonce Slave! Poklical si me – kako naj bi ne prihitel k Tvoji Prisotnosti?

Z neumitimi rokami zatorej prihajam k Tebi, in obžalujem svoje beganje stran od Tebe – a Ti že veš!

Da, grešil sem!

Če te je kdo preklinjal, čemu bi se te še jaz potem odrekal? Ti si vendar Maščevalec; vse je s Teboj.

Upogibam svoj vrat pred Teboj; in kakor je bil nekoč moj meč nanj položen, tako sem tudi jaz v Tvojih rokah. Udari po volji: prizanesi mi, če hočeš: toda sprejmi me takega, kakršen sem.

Povsem Ti zaupam: naj bom zmeden? Ta Ritual Umetnosti; ta Štirideset in Štiri-kratna Invokacija; to Žrtvovanje Krvi – tega ne razumem.

Zadostuje, če ubogam Tvoje Povelje; ali je Tvoj Fiat namenjen moji večni bedi; mar nisem z radostjo izvrševal Tvojo Sodbo sam od sebe?

Čemu neki? Zavoljo vsega, kar je v Tebi in od Tebe; zadostuje, da se vnamem v neznosnem sijaju Tvoje prisotnosti.

Dovolj! Obračam se k Tvoji Obljubi.

Dvomljive so Besede: Temna so Pota: toda v Tvojih Besedah in Poteh je Luč. Kakor sem vselej, tako tudi zdaj vstopam na Pot Teme, da bi morda dosegel Svetlobo.

Hail!

A I α

Udari, udari po glavni struni!
 Izvleci, izvleci Meč Ognjeni!
 Kronano Dete in Zmagoviti Gospod,
 Horus, maščevalec!

1. O Ti Sokoljeglavi! Tebe, Tebe kličem!
 (Ob vsakem »tebe kličem« skozi ves ritual, daj znak Apofisa.)
- A. Ti edinorojeno dete Ozirida Tvojega Očeta ter Izide Tvoje Matere.
 Njega, ki je bil umorjen; Nje, ki te je nosila v Svoji maternici,
 bežeča pred Grozo Vodovja.
 Tebe, Tebe kličem!
2. O Ti, čigar predpasnik je žareče bel, bolj bel od Čela Jutra!
 Tebe, Tebe kličem!
- B. O Ti, ki si izoblikoval Svojega Očeta in storil plodno Svojo Mater!
 Tebe, Tebe kličem!
3. O Ti, čigar obleka je zlatega sijaja, z azurnimi robovi neba!
 Tebe, Tebe kličem!
- C. Ti, ki si maščeval Grozo Smrti; Ti, ubijalec Tifona! Ti, ki si dvignil
 Svoje roke in so Zmaji Smrti postali kakor prah; Ti, ki si dvignil
 Svojo Glavo, in se je krokodil Nila ponižal pred Teboj!
 Tebe, Tebe kličem!
4. O Ti; čigar Nemis zakriva Svet z nočjo, neprepustna Modrina!
 Tebe, Tebe kličem!
- D. Ti, ki potuješ v Rajevi Barki, nahajajoč se na Premcu barke Aftet in
 barke Sektet!
 Tebe, Tebe kličem!
5. Ti, ki nosiš Palico Dvojne Moči!
 Tebe, Tebe kličem!
- E. Ti, okrog katerega se preliva temina Modre Svetlobe, nedoumljivega
 sija skrajnega Etra, neprepotovane, nezamisljive neizmernosti Vesolja.
 Ti, ki v sebi združuješ Trideset Obnebuj in eno motno sfero Ognja!
 Tebe, Tebe kličem!
6. O Ti, ki držiš Rožo in Križ Življenja in Svetlobe!
 Tebe, Tebe kličem!

Glas Petice.
 Glas Šestice.
 Enajst je Glasov.
 Abrahadabra!

B II β

Udari, Udari po glavni struni!
 Izvleci, izvleci Meč Ognjeni!
 Kronani Otrok in Zmagujoči Gospod,
 Horus, maščevalec!

1. Po imenu Ra Te kličem, Sončevi Sokol, bleščeci!
2. Po imenu Harmakhis, mladost Briljantnega Jutra, Te kličem!
3. Po tvojemu imenu, Mau, Te kličem, Lev Opoldanskega Sonca!
4. Po imenu Toum, Sokol Večera, vijoličasti sij Sončnega Zahoda, Te kličem!
5. Po imenu Khef-Ra Te kličem, O Hrošč skritega Gospostva Polnoči!
- A. Po imenu Heru-pa-Kraat, Gospodar Tišine, Krasni Otrok, ki stoji na zmajih Globočine, Tebe kličem!
- B. Po imenu Apollon Te kličem, O človek Moči in sijaja, O Poet, O oče!
- C. Po imenu Foibos, tistega, ki poganja voz preko Zeusovega Neba, Tebe kličem!
- D. Po imenu Odin Te kličem, O bojevnik Severa, O Sloves Sag!
- E. Po imenu Jehešuah, O otrok Ognjenega Meča, Tebe kličem!
- F. Po Tvojemu lastnem, Tvojemu skrivnem imenu Hoori, Te kličem!

Petero je Imen.
 Šestero je Imen!
 Enajst je Imen!
 Abrahadabra!

Glej! Stojim v sredini. Moj je simbol Ozirida; k Tebi se moje oči vselej obračajo. V sijaj Gvurah, v Veličastje Heseda, v misterij Daota, tja dvigujem svoje oči. To sem iskal, in iskal sem Enost: usliši me!

G III γ

1. Imam Glavo Človeka, in moj vpogled je kakor Sokolov.
S svojo Glavo Te kličem!
- A. Jaz sem edinorojeni otrok svojega Očeta in svoje Matere. Moj Oče je mrtev. Moja mater me je nosila z muko in bolečino in strahom.
S svojim telesom Te kličem!
2. Okrog mene se svetijo Diamanti čisto belega Soja.
Z njihovim bliščem Te kličem!
- B. Moj je Rdeči Obrnjeni Triangel, Znak, ki ga nihče ni mi dal, razen če ni od Tebe, O Gospod!
Z Naprsnikom Te kličem!
3. Moje je oblačilo beline, posejane z zlatom, bleščeči se abbai, ki ga nosim.
S svojo haljo Te kličem!
- C. Moj je Znak Apofisa in Tifona!
S tem znamenjem Te kličem!
4. Moj je turban beline in zlata, in moja je energija globokega pristrčnega ozračja!
S svojo krono Te kličem!
- D. Moji prsti popotujejo po Koraldi Biserov; tako tudi jaz tečem za Teboj v Tvojem vozu slave.
S svojimi prsti Te kličem!
(V Soboto se je biserna koralda strgala: zato sem spremenil invokacijo v
»Moji mistični sigili popotujejo v Barki *akaše, etc.* Z uroki Te kličem! –
P.)
5. Jaz držim Palico Dvojne Moči v Glasu Mojstra – Abrahadabra!
Z besedo Te kličem!
- E. Moji so temno-modri valovi glasbe v pesmi, ki sem jo nekoč ustvaril, da bi Te poklical –
Udari, udari po struni taglavni!
Izvleci, izvleci Meč Plamteči!
Kronani Otrok in Zmagoviti Gospod,
Horus, maščevalec!
S pesmijo Te kličem!
6. V moji roki je Meč Maščevanja; naj udari na Tvoje Povelje!
Z Mečem Te kličem!

Glas Petice.
Glas Šestice.
Enajstero Glasov je.
Abrahamadabra!

D I V 8

(Ta oddelek zgolj ponovi prvega v prvi osebi.)

Začnši tako:

1. »Moja je Glava Sokolova! Abrahamadabra!« in končavši:
6. »Nosim Rožo in Križ Življenja in Svetlobe!«, dajajoč Znak ob vsakem Abrahamadabra. Ostajajoč v Znak, se invokacija zaključi:)

Zatorej Ti pravim: Pridi in se prikaži ter se naseli vame; tako da bo vsak moj Duh, naj si bo z Neba ali iz Etra, ali z Zemlje ali Podzemlja; s suhe prsti ali iz Vode, iz Vrtinčastega Zraka ali Navaljujočega Ognja; in vsak urok ter bič Boga Neizmernega lahko bil Ti!

Abrahamadabra!

Čaščenje – impromptu.

Zapiranje z odganjanjem. (Mislim, da je to bilo izpuščeno po ukazu W. – P.)

* * * * *

Med 23. marcem in 8. aprilom, karkoli že se je lahko zgodilo, gotovo je vsaj to, da je delo potrajalo nekaj časa, in da je bil zapis na steli preveden za Fratra P., ter da je on parafraziral besedilo v angleški verz. Kajti uporabil ga je, ali je vsaj bil nared da ga uporabi, med narekovanjem *Libra Legis*.

Verjetno je tedaj, ali pač kasneje, izdelal »imenske koincidence Qabale,« katerim moramo zdaj usmeriti bralčevo pozornost.

Rokopis tvori zgolj nek fragmentaren oris.

Het = 8 /znak v katerem sem rojen je Lev, Sončevo znamenje =/HeIT = 418 = Abrahadabra = Ra-Hoor /=Boleskine/

8 je tudi veličastni simbol, ki ga obožujem.

(To je morda zaradi sličnosti z ∞ ali pa zaradi njene stare (G.D.) atribucije Daota, Fra. P. je bil tedaj namreč racionalističen mislec, ali pa zaradi česa drugega.)

Tako je tudi z 0.

0 = A v Tahutijevi Knjigi (Tarot).

A = 111 z vsemi veličastnimi pomeni. Sonce = 6.

Zdaj pa 666 = Moje ime

= številka stele

= število Zveri (glej *Apokalipso*)

= število Sonca

Zver, AHIHA = 666, črka po črko. (Običajna izgovorjava je AHIVA.)

(Alef = 111, Het = 418, Iod = 20, Ha = 6.)

HRU-RA-HA = 211+201+6 = 418.

(To ime se pojavi zgolj v *Knjigi Zakona*, torej gre za testiranje Libra Legis in ne Stele.)

ANKH-F-NA-KHONSU-T = 666. (Nemara se bo dodatek črke T nekako izkazal za upravičenega.)

Bes-nu-maut = 810, Ta-Nih = 78, skupaj 888.

Neteru = 666.

Montu = 111.

Aivas = 78, poslanec ali vpliv, ali Knjiga T.

Ta-Nih = 78. Ali pa Š namesti H, 370, Stvarjenje.

Toliko smo izvlekli iz zapisnika, ki je poln nadrobnih izračunov, med katerimi večina tudi Fratru P. ni več razumljiva.

Njegov spomin, kljub temu, zanesljivo priča, da je bilo koincidenč še mnogo več in osupljivejših od teh, ki smo jih tu navedli; vendar je njegova drža do tega, razumljivo, pač »Saj je Vse v *Libru Legis*. »Uspeh je tvoj dokaz; ne prerekaj se; ne spreobračaj; ne govori preveč!« In gotovo bomo našli v Komentarju na to Knjigo dovolj tudi za najvestnejše izpraševalce.

Toda kdo, se lahko vprašamo, je bil Aiwass? To je ime, ki ga je podala W. Fratru P., kot ime informatorja. Pravtako to ime podaja *Liber Legis*, kot ime razkritelja Zakona. Ali je Aiwass neko duhovno bitje, ali nek človek, poznan Fratru P., to je zadeva zgolj slučajnega sovpadanja. Njegovo število je 78, število Mezlah, kanala, preko katerega se Makroprosopus razkrije Mikroprosopusu, ali izlije svoj vpliv nanj. Tako govori Frater P. o njem enkrat kot o drugemu, a mnogo naprednejšemu človeku; drugič kot o svojem lastnem nadrejenem v Spiritualni Hierarhiji. In na vsako vprašanje najde nek odgovor, bodisi z izpostavljanjem »subtilne metafizične razlike med kuriozitetjo in težkim delom,« ali pa naznačujoč dejstvo med Brati, češ da »so imena samo laži,« ali pa na nek način poražajoč odkrit smoter zgodovinarja.

Ista opazka velja za vsa povpraševanja v zvezi z V.V.V.V.V., s tem dodatkom, da v tem primeru on blagovoli diskutirati in poučevati. »Če ti rečem, « je nekoč izjavil pričujočemu piscu,¹ da je V.V.V.V.V. nek g. Smith in da živi v Claphamu, boš takoj odšel naokrog govoriti vsem, da je V.V.V.V.V. nek g. Smith iz Claphama, kar pa ni res. V.V.V.V.V. je Luč Sveta sama, edini Posrednik med Bogom in Človekom; in v tvojem sedanjem ustroju uma (ustroju krmilnega droga) ti ne moreš dojeti, da sta ti dve stališči lahko istovetni za Brate A.:A.:! Mar se ni tvoj prapraded pritoževal, da iz Nazareta ne more priti nič dobrega? 'Mar to ni tesarjev sin? Mar se ni njegova mati imenovala Marija? In njegovi bratje bili Jakob in Jožef in Simon in Juda? In njegove sestre, mar niso vse z nami? Od kje temu človeku vse to? In oni niso bili jezni nanj.' «

¹ sc. J.F.C. Fullerju; op.p.

Enako glede pisanja *Knjige Zakona*, Fra. P. zgolj reče, da nikakor ne gre za »avtomatično pisanje,« in da je jasno in razločno slišal artikulirano govorico človeka. Enkrat, na strani 6, mu je rečeno, naj revidira misel; in drugič, na strani 19, mu W. priskrbi misel, ki je ni uspel slišati.

Zdaj se obračamo na to pisanje.

Moralo je biti dne 7. aprila, ko mu je W. ukazala (zdaj nekako prestrašenemu), da naj vstopi v »tempelj« natančno ob poldnevu na tri zaporedne dni, ter naj napiše, kar bo slišal, vstajajoč od mize točno ob 1. uri popoldan.

To je tudi storil. Takoj ko je zasedel svoje mesto, je Glas pričel s svojim govorom, in končal točno po izteku ene ure.

To so tri poglavja *Libra Legis*, in nimamo ničesar za dodajati.

Poln naslov knjige je, kakor je Fra. P izbral ime zanjo,

LIBER L vel LEGIS

Sub FIGURA CCXX

As delivered by LXXVIII to DCLXVI.

In to je Prva ter Najpomembnejša publikacija A.:A.: v Razredu A, za katere velja, da se jim ne sme spreminjati niti stila črk.

To je izvoren naslov, ki ga je 666 izumil za objavo leta 1909. »Ključ vsega tega« in prava izgovorjava Aiwasa tedaj še nista bila odkrita.²

² Sc. Ključ AL, 31; dočim je izgovorjava Aiwasa enaka v vseh variantah zapisa, če zanemarimo subtilno-vzhodnjaško fonetično razliko med glasovi A in Aoin, ter Sigma, Sin in Zain; verjetno se misli na grško numeracijo – 418, poleg znanih 78 in 93; op.p.

POGLAVJE VII

*

OPOMBE NA METODO SPREJETJA LIBRA LEGIS,
NA PREVLAJUJOČE OKOLIŠČINE V ČASU PISANJA,
TER NA NEKATERE TEHNIČNE TEŽAVE V ZVEZI Z
LITERARNO OBLIKO KNJIGE.

I

NEKATERA zelo resna vprašanja so se pojavila glede načina, na katerega je bila Knjiga pridobljena. Ne mislim na tiste dvome – pristne ali izmišljene – spočete vsled sovražnosti, kajti vsi taki se razblinijo od študiju besedila; nobeden ponarejevalec bi ne mogel pripraviti tako kompleksnega niza numeričnih in literarnih ugank, ki bi njega samega pustile (a) predanega njih reševanju še dolga leta poslej, (b) izigranega vsled preprostosti, katere ga, ko so enkrat odkrite, puščajo osuplega vsled njih globine; (c) prosvetljenega zgolj vsled progresivne posvetitve, ali vsled »slučajnih« dogodkov, na videz nepovezanih s Knjigo, ki se dogodijo dolgo po njeni izdaji, (d) sovražnega, besnega in brezbriznega celo v brk neodvisne priče, tako silovitosti in jasnosti Knjige, kakor tudi dejstva, da so ob njeni luči drugi ljudje dosegli najvišje vrhove posvetitve v zelo kratkem času, kar nam zgodovina in izkustvo ne moreta obetati, ter (e) jezno nejevoljnega, da bi nadaljeval s tistim delom Posla, ki mu je bil poverjen, kar je podrobno navedeno v III. poglavju, celo kadar mu tok dogodkov na planetu, vojna, revolucija ter kolaps socialnih in religioznih sistemov civilizacije, jasno dokazujejo, da je, pa naj mu je to všeč ali pa ne, Ra Hoor Khuit prav zares Gospodar Eona, Kronano in Zmagovito Dete, čigar nedolžnost ne pomeni nič več kot človeško krutost in razposajeno nesmiselno uničevanje ob njegovem maščevanju Izide, naše matere Zemlje, ter Neba zavoljo uboja in

pohabljenja Ozirisa, Človeka, njenega sina. Vojna v letih 1914-18 in njene posledice je celo najneumnejšim državnikom dokazala, iznad sposobnosti komentiranja tudi najsubtilneje sofisticiranih teologov, da smrt ni nek neskalsen blagor, niti za posameznika, niti za družbo: da sta sila in moč poskočne možatosti bolj koristni za nacijo, kot pa prihuljena spoštljivost in poženščena uslužnost; da gre genij skupaj s hrabrostjo, ter občutek sramu in grešnosti z »Zgubaštvom.«

Zavoljo tega in še zavoljo mnogih drugih vzrokov sem prepričan, jaz Zver, katere število je Šeststošestinšestdeset, da to Tretje Poglavlje *Knjige Zakona* ni nič drugega kot avtentični Govor, Govor Eona, Resnica o Naravi tega časa na planetu. Jaz sem jo zapisal, sovražil in se ji rogal, skrivoma zadovoljen, da jo lahko uporabim za revolt proti tej najstrahovitejši Nalogi, ki so jo Bogovi neusmiljeno naložili na moja ramena, njihov Križ iz žarečega železa, ki ga moram nositi celo do moje Kalvarije, mesta lobanje, da mi bo tam odvzeto breme samo zato, da bi lahko bil na njem križan. Toda, ko bom povzdignjen, bom povlekel ves svet k sebi; in ljudje me bodo častili, Zver, Šeststošestinšestdeset, obhajajoč in posvečujoč Mi Polnočno Mašo vselej, kadar bodo izvrševali svojo voljo, ter na Mojem oltarju Meni žrtvovali tisto žrtev, ki jo imam najraje, njihova Sebstva; kadar Ljubezen načrtuje in Volja izvršuje Ritual, s katerim (in ga oni poznajo ali pa ne poznajo) se njihov Bog v človeku daruje meni, Zveri, njihovemu Bogu, Ritual, čigar vrlina, ustvarjajoč njihovega Boga iz ustoličene Zveri, ne pušča ničesar, pa naj bo še tako zverinsko, nebožanskega.

Po teh smernicah se lahko zgodi moja lastna spreobrnitev v mojo lastno »religijo«, čeravno je v času pisanja tehle besed¹ med Šestnajstimi leti minilo zgolj dvanajst tednov.

II

Ta dolga digresija ima namen zgolj razložiti, kako jaz sam, ki izdajam *Knjigo Zakona*, nisem noben fanatičen partizan. Držal se bom svojih ukazov (III: 42) »ne prerekaj se, ne spreobračaj«; četudi se ob tem

¹ sc. 1920; op.p.

izognem nekim drugim. Ne nameravam se odreči skeptičnemu poizvedovanju o nastanku Knjige. »Uspeh je tvoj dokaz«. Jaz, med vsemi ljudmi na zemlji najbolj proslavljen v Magiki, bolj s strani svojih sovražnikov, kot pa svojih prijateljev, sem se trudil, da bi izgubil to Knjigo, jo pozabil, jo oskrnil, jo skritiziral, pobegnili od nje, vseh teh skoraj šestnajst let; in zadržala me je v smeri, ki mi jo je zastavila, kakor tudi Planina z magnetno silo zadrži ladjo, ali Helios z nevidnimi vezmi nadzira svoje planete, da, ali kakor BABALON med svojimi stegni drži Veliko Divjo Zver, na kateri jezdi!

Toliko za dvomljivce; vtaknite svojo glavo v gobec Leva; tako boste dosegli gotovost, četudi me pitate s slamo!

Toda, v tekstu Knjige same so trni za meso najvnetejšega oboževalca, če zakoplje svoj obraz v vrtnice; nekaj bršljana, ki ovija Dionizov Tirs, je strupenega. Pojavi se vprašanje, posebej če preučujemo Moj izvirni rokopis: »Kdo je napisal te besede?«

Seveda sem jih jaz napisal, s črnilom na papir, v materialnem oziru; a to niso Moje besede, razen če ni Aiwas nič drugega kot moj podzavestni jaz, ali en del njega: v tem primeru, moj zavestni jaz bivši neveden Resnice v Knjigi ter sovražen do večjega dela etike in filozofije Knjige, je Aiwas silno zatrt del mene. (Taka teorija bi nadalje pomenila, da sem, nezavedno, obseden z vsemi vrstami praeterhumanega znanja in moči. Zakon Ekonomičnosti Misli (Sir W. Hamilton) je dojet kot izpodbit. Aiwas sam sebe poimenuje »minister Hoor-paar-kraata,« eden od dvojčkov Heru-Ra-Haja. To je dvojna oblika Horusa, otroka Izide in Ozirida.) Če je tako, potem mora teoretik namigniti na vzrok za to eksplozivno, vendar nadzirano manifestacijo, ter oskrbeti razlago tesno skladno prepletenih Dogajanj v sledečih letih, z Njegovo besedo napisano in izdano. V vsakem primeru, karkoli že »Aiwas je,« Aiwas je ena Inteligenca, ki poseduje moč in znanje povsem iznad dosedanjega človeškega izkustva; in zato je Aiwas Bitje, ki nekaj velja; kakor nam trenutna raba besed dopušča, vreden titule Boga, resnično, prav zares in amen, Boga. Človeštvo nima zapisanega takega dejstva, z neizpodbitnim dokazom gotovosti iznad cepidlačenja kritike, kot je ta Knjiga, da bi pričalo o obstoju neke praeterhumane in artikulirane Inteligence, namenoma se vpletajoč v filozofijo, religijo, etiko in politiko Planeta.

Dokaz Njegovega Praeterhumanega Značaja – lahko ga kličete Vrag ali pa Bog ali celo Elemental, če hočete – je delno zunanji, odvisen od dogajanja ter oseb izven sfere Njegovega vpliva, delno pa notranji, odvisen od zakritja (a) določenih Resnic, nekih že znanih, nekih še neznanih, toda večinoma iznad obzorja mojega uma v času pisanja, (b) skladja črk in števil, prefinjenega, delikatnega in natančnega, ter (c) Ključev do vseh misterijev življenja, bodisi pripadajočih okultni znanosti, ali pa drugače, ter za vse Ključavnice Mišljenja; zakritje teh treh galaksij glorijske, pravim, v tako preprosto in sijajno šifro, vendar berljivo še več kot Štirinajst let, ter prevedeno, celo tedaj, ne z moje strani, temveč s strani mojega misterioznega Otroka, v skladu s preduvidom, zapisanim v sami Knjigi, v tako kompleksnih izrazih, da njegovo točno izpolnitev pogojev Njegovega rojstva, ki se je dogodilo neverjetno natančno, ki je onstran vseh možnosti, šifro, ki vključuje višjo matematiko, znanje hebrejske, grške in arabske Qabale, kakor tudi Resnično Izgubljeno Besedo Prostožidarstva, sicer zakrito znotraj slučajne svilene teksture običajne angleščine, ne, celo v navidezno slučajni okoliščini znamenj brzopletega čekanja Mojega peresa.

Mnogi taki primeri dvojnega pomena, paranomazije v enem ali drugem jeziku, včasih v dveh istočasno, številčno-črkovne uganke, in celo (v enem primeru) eno razsvetljujočo povezavo črk v različnih smereh z enim povlekom peresa v linijo, kar boste lahko našli v kabalističnem oddelku Komentarja, ki ga pripravljamo.

III

Primer prve metode, ki smo jo omenili zgoraj, imamo, Pogl. III, »Norec bere to Knjigo...& in je ne razume.« Tu se skriva obraten pomen: Norec (Parsifal = Fra. O.I.V.V.I.O.) njo ne razume (bivši Magister Templi, stopnja, ki se nanaša na Razumevanje), namreč, da je »not«.

Ta Parsifal, čigar ime šteje 418, je (v legendi o Graalu) sin Kamureta, ki šteje 666, bivši moj sin, Zveri in Škrlatne Žene Hilarion. To je ime, ki si ga je Ona izbrala v na pol pijanem stanju, kakor krajo iz teozofske legende, a vsebujoč mnoge naše številčno-črkovne Ključ

Misterijev, število cvetnih listov v najsvetejšem lotusu šteje do 1001, kar je tudi Sedem krat Enajst krat Trinajst, kar je niz faktorjev, ki lahko pomenijo Ljubezen Škratne Žene, ki z Magiko proizvede Enost, v hebrejščini Ahad. Kajti 7 je število Venere, in skrivno sedmero Ime moje priležnice BABALON se lahko zapiše s Sedmimi Sedmicami, takole:

$$77 + (7+7)/7 + 77 = 156, \text{ število BABALON.}$$

418 je število Besede Magijske Formule tega Eona. (666 sem jaz, Zver.)

Parsifal je tudi imel ime Ahad kot Neofit A.:A.:in Ahada Mi je rodila Hilarion. In Ahad pomeni Enost, Združitev, in črka Enosti je *alef*, črka »Norca« v Tarotu. In ta Norec je invociral Magijsko Formulo Eona, ko je vzel za svoje magikalno, ali Resnično, Ime, katero šteje 418.

To Ime je privzel ob Vstopu v Svetišče Gnoze, kjer se nahaja Razumevanje, in on je – te Knjige – ni razumel. Se pravi, razumel je, da je ta Knjiga bila, takorekoč, neka obleka ali zastor ideje »ne«. V hebrejščini »ne« pomeni LA, 31, in AL pomeni Bog, 31, dočim obstaja še tretja 31, še globlje skrita v dvojni črki ST,² ki je grafični simbol sonca in lune, združenih, kar izgleda kot falus od spredaj in kot sonce v objemu luninega krajca, kakor CΘ, z grškima velikima začetnicama. Sigma ima dve obliki; če je sredi besede ima obliko falusa, če je pa na koncu, pa obliko spermatozoona. Theta pa ima obliko kroga s točko v sredini, kar je falus v kteisu, kakor tudi znak za Sonce, kakor je tudi C znamenje Lune; torej moškega in ženske.

Toda *sigma* v hebrejščini je *šin*, 300, črka Ognja in »duha Bogov,« ki brodi po Brezoblični Praznini na Začetku Vsega, bivši po obliki trojni jezik plamena, in po pomenu Zob, ki je edini del skritega in trdnega skeleta Človeka, ki je normalno izpoljen. Zobje mu služijo za boj, za lomljene, za trganje, za ugriz ter prijem njegove žrtve; oni pričajo o njem, da je ostra, nevarna in mesojeda žival. Vendar oni tudi najbolje pričajo o prevladovanju Duha nad Materijo, s skrajno trdoto njihove

² *sc. stigma; op.p.*

substance, ki jo izbrusi, zgladi ter prekrije s svetlečo prevleko tekom Življenja, nič manj preprosto in krasno kot se zgodi z nekimi bolj naravnimi in plastičnimi vrstami snovi.

Zobje se izkažejo, kadar naš Skriti Jaz – naš Podzavestni Ego, čigar Magijska Podoba je naša individualnost, izražena v miselni in telesni obliki – naš Sveti Angel Varuh – pride na dan in razglasi našo Resnično Voljo našim soljudem, bodisi v renčanje, ali porog, v posmeh ali režanje.

Zobje nam služijo za izgovarjanje dentalnih glasov-črk, ki v svoji globlji naravi izražajo odločnost, silovitost, vzdržljivost, tako kakor guturali izražajo sam prosto-tekoči dah Življenja, in labiali dvojno vibracijo akcije in reakcije. Ko izgovorimo T, D, S ali N, to vidimo kot neprestano in silovito izdihavanje, in med seboj se razlikujejo zgolj po poziciji jezika, ki zadržuje zobe, kakor v primeru divje zveri, ko se postavi v položaj pripravljenosti v primeru ogroženosti. Sičnik s ali š pride do izraza v angleški besedi, in tudi hebrejski, Hush, kot močno aspiriran es, spominjajoč na sikanje kače. To sikanje je tudi običajno znamenje razpoznavanja med ljudmi, ki hočejo zbuditi pozornost, brez motenja tišine bolj kot je to potrebno. To sikanje pomeni: »Pozor! Človek!« Kajti v semitskih in nekaterih arijskih jezikih, IŠ ali slične besede pomenijo »človeka.« Recimo: razgali svoje stisnjene zobe kakor v kljubovanje ter izdihni močno kakor v razburjenosti.

Psssst! Š! pomeni: »Tiho! Obstaja nevarnost, če te kdo sliši. Pozor! Človek je nekje, nevaren kakor kača. Dihaj močno: obeta se napad.«

Ta š je torej močan, subtilen in ustvarjalen Duh Življenja, ognjen in trojen, nepretrgan, Tišina čistega Daha, ki spreminja svoj zvok zaradi dvaintridesetih ovir, kakor Nula Praznega Prostora, čeravno vsebujoč vse Življenje, navzame posebno obliko v skladu (kakor pravijo kabalisti) z različnimi dvaintridesetimi »Potmi« Števil in Črk, ki mu stojijo na poti.

Druga črka, namreč *theta* ali *teit*, pa ima vrednost Devet, ki je vrednost AUB, Skrite Magike Obeah, ter Sfere Jesod, ki je v človeku sedež spolne funkcije, s katere Magiko on premaga celo Smrt, in to na več načinov, ne le na enega, ki pa so poznani zgolj najvzvišenejšim in najpokončnejšim Inicijatom, krščenim z Baptizmom Modrosti, ter

obhajancem tiste Evharistije, v kateri Fragment Hostije v Kelihu postane celovit. (N.B. Kelih se nikoli in na noben način ne predstavlja laikom. Tisti, ki razumejo smoter te diskretnosti ter drugih detajlov Maše, se bodo čudili izvirnosti, s katero je Rimo-katoliško Obhajilo ohranilo obliko, ter izgubilo substanco, tega Vrhovnega Rituala Pristine Gnosis.)

Ta T je črka Leva, ki je nebesna hiša, posvečena Soncu. (Tako v njej najdemo tudi število 6, in izpeljanko 666). In *teit* pomeni Kačo, in je tako simbol magijskega življenja Duše, gospodarja »dvojne palice« življenja in smrti. Kača je kraljevska, kapucasta, modra, molčeca, razen ko sikne, kadar je nujno, da razkrije svojo Voljo; ona požira svoj rep – simbol Večnosti, Ničnosti in Prostora; giblje se vijugajoče, kakor ena nematerialna esenca, ki potuje skozi grapo in preko grebena, kakor človekova duša skozi življenja in smrti. Ona se postavi pokonci; ona je Palica, ki udari, Svetlobo-sevajoče Sonce ali Življenje-sevajoči Falos.

Zvok T je tenak in se ostro konča; spominja na spontano dejanje, nenadno in nepovratno, kakor ugriz kače, ali šavs leva, Sončna kap,³ in pa na *lingas*.

Na Tarot Aduetu, ki pripada črki Š se nahaja neka stara oblika Stele Razodetja, Nuit s Šujem in Seбом, pantakel ali magikalna podoba Eona, kakor na novi Nuit s Haditom in Ra Hoor Khuit. Njegova številka je XX. Imenuje se »Angel,« poslanec z Neba z Novo Besedo. Adut, ki ilustrira črko T pa se imenuje »Moč.« Prikazuje Škrlatno Ženo, BABALON, kako jezdi (ali je združena z) mene Zver; in to je moja posebna karta, kajti jaz sem Bafomet, »Lev in Kača,« ter 666, kar je popolno število Sonca.

Torej, kakor Š XX prikazuje Bogove *Knjige Zakona*, in T XI človeška bitja iz te Knjige, tako obe skupaj razjasnujeta vso Knjigo v slikovni obliki.

Potem je $XX + XI = 31$, tretja Enaintridesetica, ki jo dodamo k LA, 31 in AL, 31, tako da lahko dobimo $3 \times 31 = 93$, Besedo Zakona, ΘΕΛΗΜΑ, Volja, in ΑΓΑΠΗ, Ljubezen, ki Pod Voljo, tvori Zakon.

³ sc. vročinski šok; op.p.

To je tudi število Aivasa, Avtorja Knjige, in Izgubljena Beseda, katere formula je čisto resnično »obudila Hirama,« in še mnogo drugih tesnospletenih Besed Resnice.

Tako imamo Dve-v-eni Črki ST za tretji Ključ tega Zakona: in ob odkritju tega dejstva, po dolgih letih neprestanega iskanja, kakšna nenadejana bleščava Resnice, svete in skrivne, je zažarela ob polnoči mojega uma! Poglejte zdaj: »ta krog kvadriran v svoji napaki je tudi ključ.« Zdaj sem vedel, da se v črkah ALHIM, judovski »Bogovi«, skriva ne čisto točna vrednost Π , ki izraža razmerje med obodom in diametrom kroga, do štirih decimalk, 3.1415, ob čemer bi bilo bližje 3.1416. Če dodamo naš trojni Ključ, 31, kar je Sonce v Objemu Lune, Set ali Satan, pred stare Bogove, dobimo 3.141593, točno vrednost Π s šestimi decimalkami; 6 je moje lastno število, kakor tudi Horusa Sonca. In celotno število tega novega Imena (ST + ALHIM) je 395, ki nam po analizi postreže z presenetljivim grozdom numeričnih »misterijev.«

IV

Zdaj pa primer »paranomazije« ali besedne igre, Pogl. III: 16 – »Ye, even ye, know not this meaning all.« (Opazite, kako nenavadna slovnica namiguje na nek skrit pomen.) Ye je hebrejsko *Jod He*, moški in ženska; Zver in Babalon, ki ju Bog naslavlja v svojem verzu. Know spominja na »no«, kar je LA, 31 in še enkrat LA, 31 zaradi dejanskega pomena, ter zaradi »all«, ki se nanaša na AL, spet 31. (Pravtako ALL = 61, kar je AIN, »nič«)

V

Tako naletimo na numerične težave, kot je ta: »šest in petdeset. Deli, seštej, zmnoži, in doumi.« $6 \div 50 = 0.12$, kar je popolna simbol-teza metafizike te Knjige.

Zunanja evidenca za Knjigo se zbira vsakoletno: incidenti, povezani z odkritjem prave izgovorjave Aivasa so sami po sebi dovolj, da preženejo vse dvome v dejstvo, da sem v resnični komunikaciji z enim

Bitjem take Inteligence in moči, ki je neizmerno subtilnejša in večja od vsega, kar imenujemo človeško.

To je bilo vedno Edino Temeljno Vprašanje Religije. Mi poznamo nevidne sile, in to obilo njih! Toda je med njimi neka Inteligenca ali Individualiteta (neke obče vrste, kakor je naša) neodvisna od naše človeške možganske strukture? Prvič v zgodovini, zares, nam je Aivas dostavil dokaz: najvažnejša vrata do Znanja so se na široko odprla.

Jaz, Aleister Crowley, izjavljam pri svoji časti kot gentlemana, da smatram to razkritje za milijonkrat pomembnejše od odkritja Kolesa, ali celo Zakonov Fizike ali Matematike. Ogenj in Orodje je naredilo Človeka za gospodarja svojega planeta: Pisava je razvila njegov um; toda njegova Duša je bila le neko ugibanje, dokler *Knjiga Zakona* tega ni dokazala.

Jaz, izvedenec angleškega jezika, sem bil naveden, da v treh urah po nareku napišem, na petinšestdeset pisemskih strani (8" x 10"), besede, ne le meni tuje, temveč dostikrat meni neprijetne same po sebi; skrivajoče v šifri predpostavke, meni povsem nepoznane, veličastne in globoke; predvidevajoč dogodke, obče in osebne, iznad mojega nadzora, ali nadzora kateregakoli drugega človeka.

Ta Knjiga dokazuje: obstaja ena Oseba, ki razmišlja in deluje na preterhuman način, bodisi brez rabe mesenega telesa, ali vsled zmožnosti telepatskega komuniciranja z ljudmi ter zagonetno usmerjajoč njihova dejanja.

VI

To pišem z nekim občutkom odgovornosti, ki je tako akutna, da prvič v svojem življenju obžalujem svoj smisel za humor in praktične literarne šale, kar me je navajalo, da sem pogrešil. Zadovoljen sem, čeravno mi je bil vsled neke skrbnosti odvzet sam Manuskript, kakor tudi moji dnevniki in pisma iz tega obdobja, tako da so materialna dejstva jasna, kot bi si lahko le želeli.

Mojo iskrenost in resnost dokazuje moje lastno življenje. S to Knjigo sem se boril in zbežal od nje; oskrnil sem jo in zavoljo nje tudi trpel. Prisotna ali odsotna v mojih mislih, vselej je bila moj Nevidni Vladar.

Premagala me je; leto za letom je trajalo njeno zavojevanje mojega bitja. Sem ujetnik Kronanega in Zmagovitega Otroka.

Tako se potem pojavi vprašanje: Kako je prišlo do tega, da je *Knjiga Zakona* bila napisana? Opis v *Equinoxu* I(7) bi gotovo lahko bil podrobnejši; lahko bi tudi pojasnil problem navideznega spreminjanja govorca⁴ ter priložnostne odskoke od neposrednega zapisovanja v Rokopisu.

Zdaj lahko vidim, da bi ne mogel dati tako očitnih razlogov za obtožbo, kos to ti, ako bi pripravil Rokopis tako, da bi bil povšeči vsakemu kritičnemu očesu; niti bi ne pustil tako čudnih popačenosti gramatike in sintakse, defektov ritma ter okornosti fraziranja. Tako bi tudi ne smel natisniti odlomke, nekatere razvlečene in nejasne, neke odvratne razumu vsled njihove nesmiselnosti, druge spet vsled njihove barbarske ostrine, ki zgrozijo srce. Ne bi smel pripustiti take zmešnjave materije, tako osornih odskokov od teme na temo, nereda, ki opustoši pamet vsled nepovezane zanemarjenosti. Tako bi tudi ne smel tolerirati neskladja, škrbinastega in vreščččega, manire, kakor tedaj ko vzvišeni hvalnici Smrti sledi najprej ena šifra in nato prerokba, preden, brez časa za zajetje sape, avtor preskoči na neko izvrstno misel, tako mistično, kot praktično, v jeziku, ki je tako klen, preprost in liričen, da zbeга samo naše osuplo navdušenje. Ne bi smel črkovati »Ay« ali »Aye«, ter si dovoliti tisto grozoto »abstrukcije.«

S to Knjigo lahko primerjate moje »šale«, ko sem si domišljjal, da editiram rokopis nekoga drugega: *Alice, Amphora, Oblaki brez Vode*. V obeh primerih lahko zapazite tehnično popolnost »odkritega« ali »prevedenega« Rokopisa, gladko in večje izdelano umetnost in obrt nekega Bivšega Mojstrskega Rokodelca; zapazite skrbno detajliran ton in stil predgovorov, ter marljivo kreacijo oseb imaginarnega avtorja in imaginarnega editorja.⁵

Pravtako se vidi, s kako pohlepno ničevostjo sem zatrjeval avtorstvo celo vseh drugih A.:A.:Knjig A Razreda, čeprav sem jih napisal

⁴ sc. v tri božanske persone; op.p.

⁵ N.pr. v primeru »*Bagh-i-muattarja*.« Op.p.

navdihnjen od nečesa, kar je povsem onstran vsega, kar naj bi bil Jaz. Vendar je bil v teh knjigah Aleister Crowley, izvedenec v angleščini, tako v prozi, kot poeziji, soudeležen v toliko, v kolikor je on bil To. Primerjajte te knjige potem s *Knjigo Zakona*! Stil je preprost in vrhunski; predstave so veličastne in brezhibne; ritem je subtilen in omamen; tema je izražena v brezhibni simfoniji. Tu ni slovničnih spodrsnjajev, nobene neumestne fraze. Vsaka Knjiga je popolna na svoj način. (To se nanaša posebej na Liber LXV in Liber VII, ki nekako izstopata iz ostale zbirke Svetih Knjig Teleme. Op.p.)

Ob tem, ko si drznem jemati zasluge zanje, v surovem seznamu za *Equinox*, Prvi Zvezek, pa si nikakor ne upam trditi, da sem se dotaknil *Knjige Zakona* niti z vršičkom svojega mezinca.

Ob tem, ko se ponašam s svojimi mnogimi Knjigami, in prisegam na vsako, da je mojstrovina, napadem *Knjigo Zakona* na ducatu literarnih točkah. Celo tako, v isti sapi, izjavljam, kot Mojster angleščine, da sem popolnoma nezmožen, tudi kadar sem najbolj navdihnjen, take angleščine, kakršno najdevam v tej Knjigi vedno znova in znova.

Kleni, a vrhunski so ti verzi te Knjige; subtilni, a preprosti; neprekosljivi po ritmu, neposredni, kakor žarek svetlobe. Njene predstave so veličastne brez dekadence. Ona se ukvarja s prvobitnimi idejami. Ona oznanja revolucije v filozofiji, religiji, etiki, da, v celotni naravi Človeka. Zavoljo tega mora zgolj pognati morske valove slovesno iz sebe naprej, zgolj osem besed, kot so »Every man and every woman is a star«, ali da izbruhne v en planinski hudournik enozložnic, kot so »Do what thou wilt shall be the whole of the Law.«

Nuit vpije: »Ljubim te«, kakor ljubimec; ob tem ko je celo Janez Evangelist zmožen doseči zgolj izjavo neke neosebne trditve »Bog je ljubezen.« Ona snubi kakor priležnica; šepetaje »K meni!« v vsako uho; Jezus, z odvečnimi glagoli, jih je močno opominjal na »to garanje in to težko obremenjeno.« Vendar ni mogel obljubiti več od »Dal vam bom počitka,« v prihodnosti; dočim Nuit, v sedanjiku, reče: »Dajem vam nepredstavljive radosti na zemlji«, tako storivši življenje vredno živeti; »gotovost, ne vero, tekom življenja, ob smrti«, električno razsvetljuječe Znanje za pokopališko telo-svečno Vero, storivši življenje prosto strahu,

in samo smrt vredno izkušnje; »neizrekljiv mir, počitek, zanos«, storivši um in telo spokojna, da bi duša bila svobodna presegati ju po volji.

Jaz nikdar nisem pisal take angleščine; niti bi kdajkoli zmoget, kakor jo pač poznam zaenkrat. Shakespeare je ne bi mogel napisati; še manj Keats, Shelley, Sterne ali celo Wordsworth. Zgolj v Jobovi Knjigi in Ekleziastikih, v delih Blakea, ali po možnosti Poea, je nekakšen približek taki lakonični globini misli v tako muzikalno preprosti obliki, ki ga morda najdemo zgolj pri grških in latinskih pesnikih. Niti Poe, ne Blake, bi ne mogla vztrajati pri svojem naprežanju, kakor je to zmožla ta naša *Knjiga Zakona*; in Hebrejci so uporabljali poetične trike, mehanične opornike za svojo podporo.

Kako je potem – vrnimo se še enkrat na Pot! – prišlo do tega, da je bila napisana?

VII

Postoril bom nekaj, kar lahko imenujemo iznajdena oprema Templja, okoliščine primera. Opisal bom pogoje pojava, kakor bi šlo za kakršnokoli drugo nepojasnjeno prigodo v Naravi.

1. Č a s

Poglavje Prvo je bilo napisano med Poldnevom in Prvo uro popoldan, dne 8. aprila, 1904.

Poglavje Drugo med Poldnevom in Prvo uro Popoldan, dne 9. aprila, 1904.

Poglavje Tretje med Poldnevom in Prvo uro Popoldan, dne 10. aprila, 1904.

Pisanje se je začelo točno ob udarcu na gong ob polni uri, in se končalo točno eno uro kasneje; bilo je ubrzano vseskozi, brez kakršnegakoli odmora vmes.

2. K r a j

Mesto je bilo Kairo.

Ulice, ali prej ulic, se ne spomnim. Nekje blizu »Platza«, kjer se sekajo štiri ulice, blizu muzeja Bulaq, a kar dolga pot od Shepharda.

Četrť je modno evropejska. Hiša se nahaja na vogalu. Ne spomnim se, na katero stran gleda; a kakor je očitno iz instrukcij za invokacijo Horusa, se eno okno templja odpira na Vzhod ali Sever. Stanovanje je imelo več sob v pritličju, dobro opremljenih v anglo-saksonskem stilu. V najem ga je izdala firma z imenom Congton & Co.

Soba templja je bila salon, izpraznjen lomljivih ovir, a ne posebej pripravljena, da bi služila za tempelj. Imela je dvojna vrata, ki so se odpirala na hodnik na Sever ter na Vzhod v sosedno sobo, jedilnico, mislim. Imela je dvoje oken, ki sta se odpirala na Platz, proti jugu, ter pisalno mizo proti zidu med njima.

3. *Ljudje*

A. Jaz sam, star 28 let. Dobregra zdravja, privrženec športov v naravi, posebej planinarjenja in lova na veliko divjad. Adeptus Maior Reda A.:A.:, a utrujen od mistike ter nezadovoljen z Magiko. Racionalist, budist, agnostik, anti-klerikalen, anti-moralen, Tori in Jakobit. Šahist, prvorazredni amater, sposoben igrati tri partije simultano na slepo. Odvisnež od branja in pisanja. Izobrazba: privatne guvernante in tutorji, preliminarna Habershonova šola v St.Leonardu, Sussex, privatni tutorji, privatna šola na St.Bateman 51, Cambridge; privatni tutorji, Yarrowa šola, Streatham, blizu Londona, Malvern College, Šola Tonbridge, privatni tutorji, Eastbourne College, King's College, London, Trinity College, Cambridge.

Morala – Seksualno močan in strasten. Zelo možat napram žensk; brez kakršnegakoli enakega poriva proti svojemu lastnemu spolu. Moja strast do žensk zelo nesebična; poglobitveni moj motiv je, da jim nudim užitek. Od tu silna ambicija, da bi razumel njihova občutja, in da bi uporabil v ta namen vsa primerna sredstva. Imaginativen, subtilen, nepotešljiv; celoten posel zgolj en neroden poskus zadovoljiti žejo in hrepenenje duše. Ta žeja je vsekakor bila moj lasten večer Gospod, ki je usmerjal vsa moja dejanja, brez upoštevanja kateregakoli drugega premisleka, niti v najmanjši meri.

Strogo zmeren v odnosu do pijač, bivši nikdar niti blizu alkoholne omame. Svetla vina moja edina oblika alkohola.

Čut za pravičnost in nepristranskost tako senzibilen, dobro uravnotežen in nepremagljiv, da gre domala za neko obsesijo.

Dobrodušen in širokogruden, razen če ne sumim prevare: »penny wise and pound foolish.« Zapravljiv, brezskrben, ne hazarder, ker cenim edino zmage v igrah, ki zahtevajo spretnost, kar laska moji domišljavosti.

Prijazen, nežen, dojemljiv, sebičen, domišljav, lahkomiseln in obziren izmenoma.

Nesposoben za gojenje zamere, tudi vsled največjih žalitev in oškodovanj; vendar uživam v prizadetju bolečine zavoljo nje same. Zmožen napasti nič hudega slutečega tujca, in ga kruto trpinčiti dolga leta, brez občutka niti najmanjšega sočutja do njega. Rad imam živali in otroke, ki mi svojo ljubezen domala vselej vračajo. Abortus se mi zdi najsramotnejša oblika umora, ter se mi gnusijo socialni kodi, ki ga opogumljajo.

Mrzil in preziral svojo mamo in njeno famulijo; ljubil in spoštoval svojega očeta in njegovo famulijo.

Kritični dogodki v mojem življenju.

Prvič odpotoval izven Anglije, 1883.

Oče umrl 5. marca, 1887.

Albuminurije konec, ko sem začel hoditi v šolo, 1890 – 92.

Prvi spolni akt, verjetno leta 1887.

Toisto z žensko marca 1891 (v Torquayu – dekle iz teatra).

Prvi resen gorski vzpon, v Skyeu, 1892. (»Vrhnji greben« Sgurrnan-Gilleana.)

Prvi vzpon na Alpe, 1894.

Sprejet v Militantni Red Templja, ob polnoči, 31. december, 1896.

Sprejet v stalno službo v Templju, ob polnoči, 31. december, 1897.

Kupil Boleskine, 1899.

Prvi gorski vzpon v Mehiki, 1900.

Prvi lov na zveri, 1901.

Prvi vzpon na Himalajo, 1902. (Odprava na Čogo Ri ali »K2«.)

Poroka v Dingwallu, Škotska, 12. avgust, 1903.

Medeni mesec na Boleskineu, od tam v London, Pariz, Neapelj, Egipt, Cejlon, in nazaj v Egipt, Helwan in potem v Kairo v začetku 1904.

Moja »okultna« kariera.

Starši izključno verniki Plymouthske Bratovščine.

Oče bil pristni P.B. in zato toleranten do svojega sina.

Mati je postala P.B. zgolj, da bi njemu ugodila, nemara da bi ga ujela, in zato pedantno fanatična.

Po njegovi smrti trpel muke trdovratnosti, dokler nisem sklenil: Zlo, bodi moje dobro! Prakticiral zlobnost skrivoma kot neko magijsko formulo, celo ko je to bilo ostudno: e.g. Skrivoma bi smuknil v neko cerkev – prostor, kamor moja mati ni hotela vstopiti ob pogrebu svoje najljubše sestre.

Odkrito sem se upiral, ko sem s puberteto pridobil moralni čut.

Oprezal za novimi »Grehi« tja do oktobra 1897, ko me je eden od njih spravil v hudo stisko, ter mi pomagal izkusiti »Trans Žalosti.« (Dojetje netrajnosti celo najmočnejšega človeškega naprezanja.) Priklical pomoč, na Veliko noč, 1898.

Bil iniciran v Hermetični Red Zlate Zore, 18. novembra 1898.

Pričel z izvedbo Abramelinove Operacije, 1899.

Iniciran v Red R.R. et. A.C., januarja 1900.

Postal Prostožidar 33°, 1900.

Začel prakticirati Jogo, 1900.

Dosegel prvo *dhiano*, 1. oktobra, 1901.

Zavrgel vsako resno okultno delo kakršnekoli vrste, 3. oktobra 1901, ter nadaljeval v tej smeri delovanja vse do julija 1903, ko sem se zaman trudil, da bi postal budistični samotarski Visokogorski Zemljeposestnik.

Poroča je pomenila eno neprekinjeno seksualno uživanje, vse do pisanja *Knjige Zakona*.

B. Rose Edith Kelly.

Rojena 1874 (23. julij). Leta 1895 se poročila z nekim Majorjem Skerrettom, R.A.M.C., in z njim preživela kake dve leti v Južni Afriki. On umre 1897.

Vpletla se je v nekaj medlo-izvedenih intrig pred 12. avgustom, 1903, ko postane moja žena, postavši noseča, nakar rodi hčerko 28. julija, 1904. Zdravje nenavadno robustno v vseh pogledih; bila je aktivna in vztrajna, kakor so pokazala najina popotovanja na Cejlon in čez Kitajsko. Postava popolna, niti premajhna, niti prevelika, v obraz ljubka; za popolno Lepoto ji manjka zgolj Goethejev »dotik bizarnega.« Osebnost zelo močna in privlačna, intelekt odsoten, a um prilagodljiv vsakršnemu družabniku, tako da je lahko vedno izjavila ravno pravi nič.

Šarm, milina, vitalnost, razigranost, taktnost, manire, vse to neizrazljivo fascinantno.

Po mami je podedovala dipsomanijo, zelo hud primer prihuljenosti, zvitosti, zmotnosti, spletkarjenja in hipokrizije, česar specialist, ki sem ga konzultiral, ni še nikoli srečal. Vseeno je bilo vse to latentno med seksualno zadoščenostjo, kar ji je pomenilo najvažnejšo stvar v življenju, kakor tudi meni.

Izobrazba strogo socialna in gospodinjska; ni znala niti šolske francoščine. Prebrala ničesar, razen nekaj romanov. Bila je čudo popolnosti kot Pesniški Ideal, Ljubimka, Soproga, Mati, Gospodarica, Negovalka, Družabnik in Tovariš.

C. Naš glavni služabnik, Hassan ali Hamid, pozabil sem.

Visok, časten, krasen atlet okrog 30. let. Govoril dobro angleško in dobro vodil hišne posle; vedno pri roki, nikoli na poti.

Sploh se ne spominjam služabnikov pod njegovim nadzorstvom, niti ne vem, koliko jih je bilo.

D. Podpolkovnik, Nekdo s priimkom na B, se mi zdi, poročen, srednjih let. Njegove manire kot Pravila Zapora. Ne spomnim se, če sem ga sploh kdaj videl; vendar mi je on kot posrednik dal stanovanje v podnajem.

E. Brugsh-Bey iz Bulaq Muzeja je večerjal z nama, da smo se dogovorili vse v zvezi s Stelo, ki je bila pod njegovim varstvom ter uredili njeno »abstrukcijo.« Še njegov francoski asistent-kurator, ki je prevedel hieroglife na Steli za naju.

Neki G. Back, lastnik *Egypčanskega Vestnika*, nekega hotela, velikega dela železnice, *etc.*, *etc.* je tudi enkrat večerjal z nama.

Sicer nisva poznala nikogar drugega v Kairu, razen domačinov, slučajno pripeljanih s strani generala Dicksona, ki je sprejemal Islam, prodajalce tepihov, zvodnike, draguljarje, in tako manjšo jelenjad. Nasprotujoči si namigi v mojih dnevnikih so bili vstavljeni namenoma, da bralca spravijo na stranpot, iz nekega bedastega vzroka, ki ni imel nobene zveze z Magiko.

4. *D o g o d k i*, ki so privedli do *P i s a n j a K n j i g e*.

Povzemam jih iz *Equinox*a I(7).

16. *marec*. Rozi poskusil pokazati Silfe. Zapadla je v omotično stanje, bedasta, nemara pijana; nemara histerična zaradi nosečnosti. Ni mogla videti ničesar, a je slišala. Močno se je vznemirila vsled sporočil ter strastno zatrjevala, da jih moram vzeti resno.

Zganilo me je njeno neobičajno vedenje in njeno vsiljevanje nesmisla meni.

Nikdar se ni nahajala v takem stanju, niti približno, čeprav sem izvedel isto invokacijo (v celoti) v Kraljevi Sobi velike Piramide neko noč, ki sva jo preživela tam prejšnjo jesen.

17. *marec*. Še bolj navidezno nesmiselna sporočila od nje, tokrat spontano. Priklical Tahutija, verjetno po *Libru LXIV*, z namenom, da razčistim zmedo.

18. *marec*. Tahuti očitno izpoljen zanjo; kajti odkrila je, da me Horus nagovarja preko nje, in ga je identificirala povsem gotovo, izključujoč vsako možnost koincidence, vključno s priklicom vednosti, ki jo samo jaz posedujem; a neke med njimi slučajne, tako da je bil en informator, ali oba, sposoben brati moje misli tako dobro, kakor bi jih jaz govoril.

Potem je, izzvana naj pokaže Njegovo podobo, šla mimo mnogih sličnih v muzeju, da bi s prstom pokazala na eno izmed Stel. Navskrižno izpraševanje se je moralo dogoditi med 20. in 23. marcem.

20. *marec*. Uspešna invokacija Horusa, tako da sem »prekršil vsa pravila« po njenem ukazu. Ta uspeh me je magikalno prepričal

ter opogumil, da sem jo testiral, kakor sem omenil. Gotovo bi se sklinceval na Stelo v svojem ritualu, če bi jo videl pred tem datumom. Obisk v Bulaq muzeju pa moram fiksirati na 21. marec, ponedeljek.

Med 23. marcem in 8. aprilom so bili hieroglifi na Steli očitno prevedeni, kar je storil pomožni kurator pri Bulaqu, bodisi v francoščino, ali pa angleščino – skoraj prepričan sem, da gre za francoščino – ter verzificirani (kakor so zdaj tiskani) z moje strani.

Med tema dvema dnevu mi je morala moja soproga tudi povedati, da informator ni Horus, niti Ra Hoor Khuit, temveč nek poslanec z imenom Aiwass.

Zdelo se mi je, da je morala to ime ponarediti iz fraze, ki jo je slišala domala vsak dan, »aiwa«, arabski izraz za »Da«. Vendar bi si take vrste imena ne mogla izmisliti, konec koncev. Največ česar je bila zmožna, je bilo, da je izumila frazo »balmy puppy« za prijatelja, ali popačila ime, kot je Neuberg, v neko obsceno žalitev.

Molk mojih dnevnikov dokazuje, da mi ni tedaj ponudila nič pomembnega. Ukvarjal sem se z magikalnim problemom, ki mi je bil predstavljen vsled dogajanja 16-21. marca. Vprašanja, ki sem jih jih postavil, so bila, bodisi neodgovorjena, ali je na njih odgovorilo neko Bitje, čigar um se tako razlikuje od mojega, da se nisva uspela sporazumeti. Vse kar je moja soproga izvedela od Njega, je bilo, da mi ukazuje početi stvari, ki so bile magikalno nesmiselne. On ne more igrati moje igre: jaz moram igrati Njegovo.

7. april. Nič prej kot ta dan, mi je bilo ukazano, da vstopim v »tempelj« točno ob poldnevu na sledeče tri zaporedne dni, ter zapišem na papir vse, kar bom slišal v tej uri, ne prej, ne kasneje. Predstavljam si, da so bile postorjene določene priprave, nemara odstranitev vseh možnih motenj od zunaj, verjetno prižig kadila bikove krvi, ali kaj v zvezi z oblačilom in dieto; ne spominjam se čisto ničesar, tako ali drugače. Bikovo kri smo prižigali mnogokrat v času bivanja v Kairu, a sem pozabil s kakšnim namenom in kdaj. Zdi se mi, da sem to kadilo uporabil pri »Invokaciji Silfov.«

5. Dejansko Pisanje

Trije dnevi so bili natančno enaki, razen te razlike, da sem zadnji dan postal nervozen vsled bojazni, da bi ne mogel slišati Aiwassovega Glasu. Tako jih lahko opišem skupaj.

Odšel sem v »tempelj« eno minuto prej, da bi lahko zaprl vrata in se usedel za mizo točno ob udarcu za Poldan.

Na moji mizi je bilo moje pero – en Swan Fountain – ter zaloga papirja za tipkanje Quarto, 8" x 10".

Nikoli nisem pogledal naokrog po sobi, v nobenem trenutku.

Aiwassov Glas je očitno prihajal izza mojega levega ramena, iz najoddaljenejšega kota sobe. Zdelo se je, da odmeva v mojem telesnem srcu na zelo nenavaden način, ki ga je zelo težko opisati. Podoben pojav sem zaznal, ko sem čakal na neko sporočilo, natovorjeno z velikim upanjem in strahom. Glas je potekal strastno, kakor bi Aiwass pazil na časovno omejenost. Napisal sem 65 strani tega sedanjega eseja (kar je moja običajna kvota kompozicije) v 10 urah in pol, v primerjavi s 65 stranmi *Knjige Zakona* v treh urah. Zelo sem se mogel priganjati, da sem dohiteval korak; kar Rokopis tudi dovolj jasno izkazuje.

Glas je bil globoko odzvanjajoč, muzikalen in ekspresiven, njegovi toni slovesni, hotljivi, mehki, ostrí ali pač tako, kakor je bilo primerno za sporočilo. Ne bas – nemara poln tenor ali bariton.

Njegova angleščina je bila brez domačnega ali tujega naglasa, popolnoma očiščena od lokalnih ali kastnih manirizmov, in tako vznemirjajoča ter nesigurna na prvo uslišanje. (Kakor bi šlo za angleščino-po-sebi, brez kakega ozadja, kakršno obstaja, kadar kogarkoli zaslišimo govoriti jo, kar nam omogoči, da sklepamo mnogo tega o naravi govorca.)

Imel sem močan vtis (ta vtis je bil videti neke vrste vizualizacija v domišljiji, kar zame ni nič nenavadnega, namreč, da dobivam namige na tak način!), da se je govorec dejansko nahajal v kotu, kjer se je zdelo, da stoji, v telesu iz »fine snovi«, prozorne kakor koprena gaze, ali oblak kadilnega dima. Zdel se je kot visok, teman možki v svojih tridesetih, čvrst in krepak, aktiven in močan, z obrazom kakega plemenskega kralja, zakritih oči, da bi njegov pogled ne uničil tega, kar pogleda. Obleka ni bila arabska; spominjala je na asirsko ali perzijsko, a zelo

približno. Nisem se kaj dosti oziral nanj, kajti tedaj je Aiwass bil zame zgolj eden od »angelov«, kakršne sem videval pogosto v vizijah, bivši čisto astralen.

Zdaj se nagibam temu, da verjamem, kako Aiwass ni le Bog ali Demon ali Vrag, ki so ga nekdam visoko častili v Sumerju, ter moj lastni Angel Varuh, temveč en človek, kakršen sem jaz, v toliko, v kolikor je uporabil človeško telo za vzpostavitev Magijskega Linka, ki ga je ljubil, ter je tako Ipsissimus, Glava A.:A.:. Tudi jaz zmorem, sicer na dosti nesigurnejši način, ta Posel, biti en Bog in Zver, etc., etc., vse istočasno, ob enaki polnosti življenja. (Ne mislim nujno, da bi on bil član neke človeške organizacije, na povsem običajen način. On je, bodisi zmožen oblikovati sebi človeško telo, če okoliščine to nakažejo, iz primernih Elementalov, in ga ponovno razpršiti, ko situacija ne zahteva več nečesa takega. To pravim, ker mi je bilo dovoljeno srečevati ga zadnja leta v neki vrsti fizične pojavnosti, ki je bila tako »materialna,« kakor je to moje lastno telo.)

6. Editiranje Knjige

»Ne spreminjaj niti sloga črk« v tekstu me je odrešilo tega, da bi crowleyaniziral celotno Knjigo in vse pokvaril.

Rokopis sam priča o tem, kaj je bilo treba storiti, ter zakaj, na sledeč način:

A. Na strani 6 me Aiwass pouči, »napiši to (kar je ravnokar povedal) v preprostih besedah,« kajti moj Um se je upiral Njegovi frazi. Takoj je dodal: »A nadaljuj,« i.e. z Njegovim govorom, puščajoč popravke za kasneje.

B. Na strani 19 sem slabo slišal poved, in je (kasneje) Škrlatna Žena, prizvavši Aivasa, zapisala manjkajoče besede. (Kako je to mogoče? Nje ni bilo poleg tedaj v sobi, in ni slišala ničesar.)

C. Stran 20 pogl. III, sem dojel frazo nerazločno, in jo je ona kasneje vstavila, kot B.

D. Verzificirana parafraza hieroglifov na Steli je bila izgotovljena, zato mi je Aivas dovolil odlomek vstaviti kasneje, zavoljo varčevanja s časom.

Ves Rokopis, razen teh štirih vstavkov, je natančno isti, kakor je bil napisan v teh treh dneh. Kritična Recenzija bo prinesla pojasnitve vseh takih obskurnih točk.

VIII

PROBLEM literarne oblike te Knjige je osupljivo kompleksen; vendar je notranja razvidnost smotra običajno dovolj, da se razjasni, po preučitvi, kdo govori in komu je govor namenjen.

Kakorkoli že, nobenega drugega glasu ni bilo slišati, razen glasu Aivasa. Tudi moje lastne molčeče opazke je On ubesedil v slišanje, ko so se mi pojavile.

Poglavje I

Verz 1. Govori Nuit. Ona prikličje svojega ljubimca, nakar poimenuje svoj govor na koncu verza 1.

Z verzoma 3 in 4 prične svoj nagovor. V toliko je svoje navedbe naslovila na nekoga posebnega.

Verz 4 je razburil mojo inteligenco v upor.

V verz 5 pojasni, da govori ona, ter se poziva name osebno, da bi ji pomagal razkriti se, in bi zabeležil njeno sporočilo.

V verz 6 me razglasi za svojega izbranca, nakar se mi zdi, da sem se ustrašil možnosti, da bi se od mene pričakovalo preveč. Na ta strah ona odgovori v verz 7, tako da predstavi Aivasa kot dejanskega govorca v različni človeški govorici v njeno korist.

Z verzom 8 se govor nadaljuje, in ta je, kakor je razvidno, namenjen človeštvu na sploh. Ta nagovor traja vključno do verza 13.

Verz 14 je povzet s Stele. Zdi se, da sem ga vpisal jaz, nekako v znak strinjanja s tem, kar je ravnokar povedala.

Verz 15 poudari dejstvo, da je govor namenjen človeštvu vobče; kajti o Zveri se govori kot o tretji osebi, čeravno so bila njegova ušesa edina prisotna, da bi lahko slišala besede.

Verza 18 – 19 sta videti, kot bi bila citat iz neke himne. To ni povsem naravno in logično, da bi naslavljala sebe tako kot v verz 19.

Verz 26. Vprašanje »Kdo sem jaz in kaj bo znamenje?« je moja lastna zavestna misel. V prejšnjih verzih sem bil poklican k tej vzvišeni misli, in naravno je, da sem se počutil živčnega. Ta misel je tako prispela do Aivasove artikulacije, kakor bi šlo za neko zgodbo, ki jo pripoveduje; in to zgodbo on razvije po njenem odgovoru, da bi povrnil sled tega poglavja na numerične misterije Nuit, ki so se pojavili v verzih 24 – 25, in se nadaljevali v verzu 28.

Naslednji dvom se je pojavil v mojih mislih in je povzet v verzu 30; nakar je meni osebno nanj odgovorjeno v verzu 31.

Naslavljanje človeštva se ponovi v verzu 32, in Nuit poudari poanto verza 39, ki mi je prenehal vzbujati dvom. To ona potrdi z zaobljubo, nakar sem bil prepričan, sem si mislil, »če je tako, potem dajva zapisati napotke o tehniki,« in Aivas ponovno naredi zgodbo vsled moje zahteve v verzu 26.

V verzu 35 se zdi, da me nagovarja osebno; toda v verzu 36 govori meni kot tretji osebi.

Verz 40. Beseda »us« je zelo zagonetna. Očitno pomeni: Vsi tisti, ki so sprejeli Zakon, čigar beseda je Telema.« Med te ona vključuje tudi sebe.

Potem ni dolgo nobene težave. Gre za obči nagovor o različnih temah, do konca verza 52.

V verzih 53 – 56 gre za striktni nagovor meni osebno.

V verzu 57 Nuit povzame svoje splošno svarilo. In spet me nagovori v tretji osebi.

Verz 61. Besedica »thou« ne pomeni nobenega osebnega nagovarjanja. Pomeni vsakogar posebej, v nasprotju z družino. »Ye« v tretji povedi naznačuje primerno obnašanje za častilce kot neko skupno telo. »You«, v povedi 4, se seveda nanaša na eno samo osebo; toda množinska oblika namiguje, da gre za neko zadevo javnega čaščenja, v nasprotju z invokacijo v puščavi, ki je mišljena v prvi povedi tega verza.

V tem poglavju ne vidim več nobenih nadaljnjih problemov v razbiranju.

Verz 66 je trditev Aivasa, da besede verza 65, ki so bile izgovorjene na način od *diminuenda* do *pianissima*, naznačijo umik boginje.

P o g l a v j e I I

Hadit sam je očitno govorec že od vsega začetka. Opazke so splošne. V verzu 5 me nagovori v tretji osebi.

Po verzu 9 zapazi moje razburjeno ugovarjanje napisanim trditvam, ki jim je moj zavestni jaz trdovratno nasprotoval.

Verz 10, naslovljen name, omeni to dejstvo; v verzu 11 pa razglasi, da je on moj gospodar, ter da je vzrok tega bivši on moj skriti jaz, kakor je razloženo v verzih 12 – 13.

Vpletanje se zdi, da pridaja razburjenost v diskurz, kajti verz 14 je agresiven.

Verza 15 in 18 ponudita uganko, dočim je verz 17 neke vrste parodija poezije.

Verz 18 nadaljuje z njegovim napadom na moj zavestni um. V verzih 15 – 18 se stil zakomplicira, brutalno, porogljivo in izzivalno. Celotno pasajo čutim kot prezirljivo zatrtje upora mojega uma.

V verzu 19 se povrne k vzvišenemu slogu, s katerim je pričel, dokler je jaz nisem vpletel.

Odlomek se zdi naslovljen nekomu, ki ga poimenuje za svojega izbranca ali svoje ljudstvo, čeravno ni točno razloženo, kaj misli s temi besedami.

Ta odlomek od verza 19 do verza 52 tvori nepretrgana in neprekosljiva elokvenca.

Moral sem ugovarjati nečemu v verzu 52, kajti verz 53 je namenjen, da mene osebno opogumi v tem prenašanju tega sporočila.

Verz 54 obravnava neko drugo točko v zvezi z razumljivostjo sporočila.

Verz 55 me pouči, da naj zadobim Angleško Qabalo; to me naredi nejevernega, saj se ta naloga zdi nemogoča, in nemara je njegov dojem moje kritike navdihnil verz 56, čeravno se »ye mockers« očitno nanaša na moje sovražnike, omenjene v verzu 54.

Verz 57 nas povrne na predmet, načet v verzu 21. Gre za dobesedni citat iz *Apokalipse*, in ga je verjetno sugerirala snov verza 56.

V resnici ni nobene prave spremembe v bistvu česarkoli, kakorkoli so že njegove kombinacije raznolike.

Verzi 58 – 60 zaključujejo odlomek.

Verz 61. Naslovitev je zdaj strogo osebna. Tekom vsega tega je Hadit izničil moje upiranje s svojimi agresivno izraženimi in različnimi frazami. Kot rezultat tega, sem dosegel trans, ki je opisan v verzih 61 – 68.

Verz 69 je moj povratek k normalni zavesti. Gre za neke vrste sopihajoče vprašanje, kakor v primeru nekoga, ki je ravno prišel iz omame Etra in bi vprašal »Kje pa sem?« Mislím, da je to edini odlomek v celotni knjigi, ki ga ne govori Aivas; in moram reči, da so bili ti verzi 63 – 68 sploh napisani brez njih zavestnega uslišanja.

Verz 70, ne da bi zavračal odgovor na moja vprašanja, poudari, kako je treba urediti življenje. To traja do vključno verza 74, in se zdi, da ni naslovljeno name osebno, temveč na vsakega človeka, navkljub uporabi besede »thou.«

Verz 75 surovo spremeni temo, vstavivši uganko verza 76 z njegovo prerokbo. Ta verz je naslovljen name osebno, in to traja do konca verza 78, mešajoč lirično elokvenco z literarnimi in numeričnimi enigmami.

Verz 79 je izjava Aivasa, da se mora zgoditi konec poglavja. Temu doda svojo osebno pohvalo meni.

Poglavje III

Verz 1 je videti, da zaključuje triangel, ki je bil spočet s prvima verzoma obeh prejšnjih poglavij. Gre za preprosto trditev, ki ne vključuje določenega govorca, niti slušatelja. Izpuščaj »i« v imenu Boga me je očitno na nek način alarmiral, nakar v verzu 2 Aivaz ponudi hitro razlago na nekako razburjen način, ter priklíče Ra-Hoor-Khuita.

Verz 3 izgovori Ra-Hoor-Khuit; zaimék »them« se očitno nanaša na neke neopisane sovražnike, in »ye« na tiste, ki sprejmejo njegov obrazec. Odlomek se konča z verzom 9. Verza 10 in 11 sta naslovljena name osebno ter na Škrlatno Ženo, kar kaže nadaljevanje njegovega odlomka, ki se očitno konča z verzom 33, čeravno je mestoma nejasno, koga se svári, Zver, ali Zver in njegovo Priležnico, ali privržence Horusa vobče.

Verz 34 je neke vrste sklep govora, in je tako naslovljen posebej na vsakogar. To je objava dogodkov, ki se bodo dogodili.

Verz 35 preprosto izjavlja, da je prvi oddelek tega poglavja zaključen.

Zdi se, da sem postal zavzet, kajti tu je neke vrste medigra, ki jo Aivas sporoča z mojo pesmijo oboževanja, ki je prevedena s Stele; incident je vzporeden tistemu iz prvega poglavja, verz 26, *etc.*

Treba je omeniti, da ta prevod s Stele v verzih 37 – 38 ni nič drugega kot trenutne misli, ki jih je bilo treba vstaviti kasneje.

Verz 38 se začne z mojim nagovorom Boga v prvi povedi, dočim je druga njegov odgovor meni. Nato omeni hierogliffe s Stele ter me roti navesti moje parafraze. Ta ukaz je bil podan na način molčččega gestikuliranja, ne vidnega, niti slušnega, temveč zaznavnega na nek okulten način.

Verzi 39 – 42 so instrukcije meni osebno.

Verzi 43 – 45 naznačijo primeren način obnašanja za Škrlatno Ženo.

Verz 46 je spet bolj splošen – neke vrste nagovor vojakom pred bitko.

Verz 47 je spet v glavnem osebni poduk, pomešan s prerokbami, ki dokazujejo preterhuman izvor Knjige, ter druge reči.

Opažam, da ti poduki, vzeti skupaj z onim, da se ne spremeni »niti sloga črk,« *etc.*, vključujejo dejstvo, da je bilo moje pero pod fizičnim nadzorom Aivaza; kajti njegov narek ni vključeval napotkov v zvezi z rabo velikih začetnic, kakor tudi to, da slučajno posebno, oz. napačno, črkovanje zagotovo ni moje!

Verz 48 osorno zavrne take praktične zadeve kot nadležne.

Verzi 49 – 59 vsebujejo niz razglasov vojne; nakar ni več nobenih težav, tako glede govorca, kot slušatelja, do konca poglavja, čeravno se tema vedno znova menja na nerazumljiv način. Zgolj v verz 75 zasledimo sklepni govor k celotni knjigi, domnevno Aivasov, ki se zaključi z njegovo formulo umika.

* * *

* *

*

Zaključujem s podajanjem principov Eksegeze, na kateri sem zasnoval svoj komentar.

1. »Moj pisar Ankh-af-na-khonsu« (CCXX, I: 36) je ta, ki »naj komentira« vso »to knjigo«, »z modrostjo Ra-Hoor-Khuita«; se pravi, Aleister Crowley naj napiše Komentar s stališča izpoljenega stvarnega Gospodarja Eona, v jasnih izrazih končnega, ne izrazih neskončnega.
2. »Hadiť goreč v tvojem srcu bo naredil urno in sigurno tvoje pero« (CCXX, III: 40). Moj lasten navdih, noben tuj nasvet ali kakšni intelektualni premisleki, mora biti vodilna gonilna sila tega dela.
3. Kjer je tekst v preprosti in neposredni angleščini, tam ne smem iskati, niti dopuščati, nobenih drugačnih in drugotnih razlag.

Lahko upoštevam kakšen kabalističen ali kriptografski drugotni pomen, kadar ta potrđi, razširi, poglobi, ojača, ali razjasni očitno zdravo-razumski pomen; a zgolj, kadar je ta v skladu z obćim planom »latentne svetlobe,« ter samo-razviden vsled obilja dokazov.

Na primer: »To me!« (I: 65) moramo dojeti v prvi vrsti v očitnem pomenu kot Klic Nuite nam, Njenim zvezdam.

Prevod »TO MH« je možen v smislu »podpisa« Nuit, poistovečajoča se z govorcem; kajti tidve grški besedici pomenita (grško) »The Not,« kar je Njeno Ime.

Gematrija izraza TO MH je možna kot nadaljnja potrditev, ker je numeracija 418, ki je sicer drugje proglašena za eonsko pomembno.

Vendar TO MH ne smemo jemati kot negacijo prejšnjih verzov, in 418 ne kot formulo pristopanja k Njej, čeravno je to dejstvo, saj gre za rubriko Velikega Dela. Zavračam, da bi smatral zgolj za prikladno to nanašanje na avtoriteto, kakor tudi da bi razbiral svoje lastne teorije v Knjigi. Vztrajam, da mora vsaka razlaga biti neoporečno avtentična, nič manj in nič bolj in nič drugače, kakor je bilo zamišljeno v Aivasovem Umu.

4. Trdim, da sem edina kompetentna avtoriteta za razjasnitev diskutabilnih točk v zvezi s *Knjigo Zakona*, dojevši, da je njen Avtor, Aivas, nihče drug kot moj lasten Sveti Angel Varuh, čigar Poznavanje in Komunikacijo sem dosegel, tako da imam edini ekskluzivni dostop do Njega. Tako sem vsako težavo sporočil Njemu neposredno, ter prejel Njegov odgovor; moja dodelitev je zatorej brezprizivna.

5. Verz, III: 47, »eden pride za njim, kdaj ne povem, ki bo razkril Ključ vsega tega«, se je izpolnil, kar je storil »eden« Ahad, ki je odkril število 31 kot ključ, o katerem je govora. Vendar je bilo to Ahadovo odkritje največ, kar je on naredil; nikjer ni naznačen kot njegov naslednik, ki bi bil odgovoren za Komentar, ter olajšanje posla Zveri. Frater Ahad se je izkazal in tudi dokazal Knjigo, s tem edinim dosežkom; in to bodi dovolj.

6. Kjerkoli so

- a. Besede Teksta nejasne same na sebi; kjer je
- b. Izraz zaostren; kjer
- c. Sintaksa,
- d. Slovnica,
- e. Izgovorjava, ali
- f. Raba velikih začetnic predstavljajo posebnosti; kjer se pojavijo
- g. Ne-angleški izrazi; kjer slog sugerira
- h. Paranomazijo,
- i. Dvoumnost, ali
- j. Neodkritost; ali kjer se
- k. Nek problem izrecno pojavi; v vseh takih primerih bom skrit smisel iskal v kabalističnih korespondencah, kriptografiji ali v literarnih finesah. Ne bom dopuščal nobene rešitve, ki ni na prvi pogled preprosta, osupljiva, ter skladna z občim planom Knjige; in ne le adekvatna, temveč neobhodna.

Primeri:

- i. I: 4. Tu je očiten smisel besedila v resnici nesmisel; zato je potrebna poglobljena analiza.
- ii. II: 17, vrstica 4. Naravni redosled besed je sprevrnjen vsled postavitve »not« pred »know me«; primerno se je pri tem vprašati, kaj je doseženo s tem nenavadnim fraziranjem.

- iii. I: 13. Tekst, kakor se glasi, je nerazumljiv; pozornost preusmeri nase; treba je najti smisel, ki ne bo le upravičil navidezno zmoto, temveč bo dokazal nujnost uporabe ravno te fraze in nobene druge.
- iv. II: 76. »to be me« namesto »to be I.« Neobičajna slovnica zahteva raziskavo; ta pokaže, da je »me« zakrito ime, nemara MH, »Not,« Nuit, saj biti Nuit pomeni zadostitev formuli Govorca, Hadita.
- v. III: 1. Izpuščaj »i« v »Khuit« naznačuje, da je na tej različici zasnovana neka skrita doktrina.
- vi. II: 27. »Because« z veliko začetnico sugerira, da gre nemara za lastno ime, ter po možnosti grška ali hebrejska različica tega kabalistično pokaže istovetnost z nekim sovražnikom naše Hierarhije; velika začetnica tudi sama po sebi doda besedi nek poglobljen pomen.
- vii. III: 11. »abstruction« sugerira, da gre za neko skrito idejo, ki se je ne da drugače izraziti. Parafraza je tu nedopustna za zadovoljivo razlago; korespondenca mora biti v dejanskem ustroju besede, ki ga razjasni poznavanje etimologije.
- viii. III: 74. Besedi »sun« in »son« sta bili očitno izbrani zavoljo zvočne enakosti; okornost fraze zatorej nas navaja na neko primerno upravičenost slutnje skritega zaklada pomenov.
- ix. III: 73. Dvoumnost instrukcije nam zagotavlja domnevo, da besede na nek način vsebujejo neko kriptografsko formulo takega urejanja strani Rokopisa, da bi se lahko izpolnil nek Arcanum.
- x. I: 26. Navidezno izmikanje neposrednemu odgovoru z »Thou knowest!« sugerira, da besede skrivajo natančen odgovor, ki je prepričljivejši v

obliki šifre, kot bi sploh lahko bil odkrito izražen ekvivalent.

xi. II: 15. Besedilo izrecno zahteva kabalistično analizo.

7. Komentar mora biti dosleden napram samega sebe na vseh točkah; izpostaviti mora *Knjigo Zakona* kot absolutno avtoriteto glede vseh možnih vprašanj, ki pritičejo Človeštvu, kot ponudnika popolne razrešitve vseh filozofskih in praktičnih problemov brez izjeme.
8. Komentar mora dokazati, onstran vsake možnosti zmote, da *Knjiga Zakona*:
 - a. Sama po sebi dokazuje avtorstvo Aivasa, ene Intelligence, ki je neodvisna od utelešenja; ter
 - b. Zagotavlja verodostojnost svojega izjavljanja, ki ga dokazujejo zunanji dogodki.

Na primer, prvo postavko dokazuje kriptografija v zvezi z števili 31, 93, 418, 666, π , *etc.*; drugo pa soglasnost različnih trditev v tekstu, ki so take, da kategorije časa in kavzalnosti prepovejo vsako razlago, ki izključuje svoje lastne postulate, dočim zakon verjetnosti naredi slučajnost za nepredstavljivo, da bi pomenila izogib posledici.

9. Komentar mora biti izražen z izrazi, ki jih razume um človeka povprečne izobrazbe, ter neodvisen od nejasnih tehnikalij.
10. Komentar se mora nanašati na probleme našega časa, ter mora predstaviti principe Zakona na tak način, ki bo sprejemljiv za takojšnjo praktično aplikacijo. Zadovoljiti mora vse tipe intelligence, ne bivši odbijajoč za racionalne, znanstvene, matematične in filozofske mislece, niti neprijeten za religiozne in romantične značaje.
11. Komentar se mora na rovaš Zakona pozivati na avtoriteto Izkustva. Uspeh mora narediti za dokaz Resnice *Knjige Zakona* na vseh stičnih točkah s Realnostjo.

Aivasova Beseda mora izjavljati eno popolno predstavitev Univerzuma kot Nujnega, Dojemljivega, Samo-vzdrževanega, kot Integralnega, Absolutnega in Imanentnega. Zadovoljiti mora vse intuicije, razložiti vse enigme, ter pomiriti vse spore. Razkriti mora Realnost, pomiriti Vzročnost z Relativnostjo; ter, razrešiti ne le vse

nasprotnosti v Absolutu, temveč tudi vse antipatičnosti v upoštevanju Zmožnosti, zagotoviti sprijaznjenje vsake sposobnosti človeštva v izpopolnitvi svojega planetarnega gospostva.

Osvobodivši nas vsakega omejevanja Pravice, mora Aivasova Beseda razširiti svoje kraljestvo vsled uvajanja zvestobe vsakega možkega in vsake ženske, da njegovo resnico preizkusita.

Na podlagi teh principov, do vrhunca svoje moči bom jaz, Zver 666, ki sem prejel *Knjigo Zakona* iz Ust mojega Angela Aivasa, naredil njen komentar; bivši oborožen z besedo: »A delo na komentarju? To je preprosto; in Hadit goreč v tvojem srcu bo naredil urno in sigurno tvoje pero.«

Opomba Izdajatelja na to Poglavje

Bralec zdaj v polnosti poseduje poročilo o tem »kako si prispel semkaj.« Študent, ki hoče delovati razumno, se mora potruditi, da se izčrpno seznanj na začetku z vsemi zunanji okoliščinami, ki so povezane s Pisanjem Knjige, bivši bodisi biografske ali kake drugačne pomembnosti. Tako se bo usposobil pristopati Knjigi z svojim umom, pripravljenim za dojetje edinstvenega značaja njih vsebine glede na njeno resnično Avtorstvo, posebnosti Njenih metod komunikacije Misli, ter naravo Njenega zatrjevanja, da je Kanon Resnice, Ključ Napredka, ter Razsodnik Obnašanja. Zmožen bo izoblikovati svojo lastno sodbo Nje same le v kolikor se bo utrdil v primernem Gledišču; edino vprašanje zanj bo odločitev, ali Ona je, ali ni to, kar trdi, da je, Novi Zakon na enak način, kot so *Vede*, *Pentateuh*, *Tao Teh King* in *Koran* Zakoniki, toda z dodano Avtoriteto Verbalne, Literarne in Grafične inspiracije, ustanovljene in preverjene z notranjo evidentnostjo z brezhlebno preciznostjo matematičnega prikaza. Če je to to, potem gre za edinstven dokument, verodostojen absolutno znotraj meja svoje lastne samo-vsebovane teze, neprimerljivo vrednejše od vsakega drugega Transkripta Mišljenja, ki ga posedujemo.

Če pa ni povsem tako, potem gre za brezvredno literarno kuriozitet; še huje, to bi bil osupljiv dokaz, da nobena vrsta, niti

stopnja kakršnegakoli dokaza ne zadostuje za ustanovitev katerekoli možne predpostavke, saj bi najtesnejša povezanost okoliščin ne mogla biti več kot en odvečen slučaj, in bi najrazumnejši načrti smotrnosti bili ena neresna pantomima. Ako zavračamo to Knjigo, potem naredimo Razum za smešen ter Zakon Verjetnosti za eno kaprico. S svojim padcem ona pretrese strukturo Znanosti, ter zakoplje ves up človekovega srca v grušč, in vrže povrh svojih kopic še skeptika, oslepljenega, pohabljenega ter melanholično poblaznelega.

Bralec se mora soočiti s problemom pošteno in odkrito; polovična mera ne velja nič. Če je v tem kaj takega, kar on prepoznava kot transcendentalno Resnico, ne bo mogel dopuščati možnosti, da bi Govorec, potem ko se je tako trudil dokazati Sebe in Svojo Besedo, bil vendar utelešena Zmota v istem telesu, katero zakrije z enako izdelano mašinerijo. Če je Knjiga zgolj en spomenik blaznosti nekega smrtnika, potem se bo moral zgroziti ob dejstvu, da sta lahko taka moč in spretnost sokrivca blaznih in zločinskih arh-anarhistov.

Toda če se zaveda, da Knjigo, ako Ona upravičuje samo sebe, upravičujejo tudi Njeni otroci; potem mu v srcu zažari sreča, ko prebere besede od šestintridesetega do šestinsedemdesetega verza Njenega tretjega poglavja, ter zadobi prvi preblisk, kdo On v resnici je, in do kakšne izpolnitve Njega samega ga lahko, vsled svoje vrline, privede.

POGLAVJE VIII

*

POVZETEK PRIMERA

V TEM RAZODETJU je temelj bodočega Eona. V spominu človeka je to, da smo imeli najprej Pogansko obdobje, čaščenje Izide, Matere, v Preteklosti; in potem krščansko obdobje, čaščenje Moškega, Ozirisa, v Sedanosti. Prvo obdobje je preprosto, spokojno, lahko in ugodno. Drugo pa je obdobje trpljenja in smrti: spiritualno poskuša ignorirati materialno. Krščanstvo in vse sorodne religije častijo smrt, slavijo trpljenje, obožujejo trupla. Novi Eon je čaščenje spiritualnega, združenega z materialnim, in Horusa, Otroka, Bodočnosti.

Izis je pomenila Svoboda; Oziris pa suženjstvo; a nova Svoboda je svoboda Horusa. Oziris jo je premagal, ker ga ni razumela. Horus maščuje oba, svojega Očeta in svojo Mater. Otrok Horus je dvojček, dva v enem. Horus in Harpokrat sta eno, in onadva sta eno tudi s Setom ali Apofisom, morilcem Ozirisa. Onadva sta se rodila vsled izničenja principa smrti. Ustanovitev tega novega Eona, tega novega fundamentalnega principa, je veliko delo, ki ga je treba zdaj dovršiti v svetu.

FRATER PERDURABO, kateremu je bilo to razodetje podano s tako mnogimi znamenji in čudesi, je bil sam negotov. Boril se je proti njem leta, vse do izvršitve njegove lastne posvetitve ob koncu leta 1909, ko je v celoti dojel, da je njegova naloga izvesti to delo. (Vsekakor, ko je njegova Beseda postala soznačna z Njim samim in Njegovim Vesoljem, tako da so vse tuje ideje Zanj izgubile vsak smisel.) Znova in znova je obračal hrbet od nje, jo znova sprejel za nekaj dni ali ur, in jo potem

znova postavil vstran. Poskušal je celo izničiti njeno vrednost, z izničenjem rezultata. Vedno znova Ga je vedno budna sila Opazovalcev vračala nazaj k delu; in v samem trenutku, ko je že mislil, da je uspel ubežati, se je znašel zavezanega za vselej, brez možnosti zopetnega odvrčanja, niti za delček sekunde, od Poti.

Zgodovina tega bo morala biti nekega dne izpričana z bolj odločnim glasom. Primerno dojeta, je to zgodovina neprekinjenega čudeža. Dovolj je bilo povedanega o tem, kako v tem Zakonu leži naša celotna prihodnost: to je Zakon Svobode, in tisti, ki ga zavračajo, se proglašajo za sužnje, in kot sužnji bodo tudi okovani in našibani. To je Zakon Ljubezni, in tisti, ki ga zavračajo, proglašajo sebe za otroke sovraštva, in njihovo sovraštvo se bo povrnilo njim ter jih posrkalo z neskončnimi mukami. To je Zakon Življenja, in tisti, ki ga zavračajo, bodo podvrženi smrti, in smrt jih bo ujela, ko se tega sploh ne bodo zavedali. Celo njihovo življenje bo živa smrt. To je Zakon Svetlobe, in tisti, ki ga zavračajo, se bodo za vedno zatemnili.

Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon! Zavračanje tega pomeni padec pod prekletstvo usode. Če razdelite voljo proti sami sebi, je rezultat nemoč in upiranje, upiranje zaman. Zakon ne preklinja nikogar. Sprejmite Zakon, in bo vse zakonito. Zavrnite Zakon, in se boste postavili onstran njegove ograje. To je Zakon, ki ga je Jezus Kristus, ali prej Gnostična tradicija, katere je Kristova legenda zgolj degradacija, poskušal poučevati; vendar so domala vsako besedo, ki jo je on izrekel, napačno razlagali prav tisti, ki so se sami imenovali za njegove učence. (V eseju »Jezus«, v *Equinoxu* III(2), ki je študija Novega Testamenta, od Zveri 666, je dokazano, da je »Jezus« sestavljen lik iz večjih nezdržljivih elementov. Zatorej ni »on« v tem primeru. Evangeliji so groba kompilacija Gnosticizma, Judaizma, Esenizma, Hinduizma, Budizma, s parolami različnih sakerdotalno-političnih kultov, zmetana skupaj na slepo v eno čorbo popačenih legend oseb iz Poganskega Panteona, vseh oblepljenih z nekim približkom enovitosti v interesu prenosa pretresene fabrike lokalnih ver napram poskusov konsolidacije civilizacije, ter uporabe kooperativnega principa za poslovanja, katerih grla je porezalo rivalstvo.) V vsakem primeru Eon še ni bil nared za Zakon Svobode. Od vseh njegovih naslednikov je zgolj

Sv. Avguštín nemara vsaj približno dojel, kaj je Jezus sploh v resnici mislil.

Ponovni poskus učenja tega zakona je bil storjen preko Sir Edwarda Kellyja ob koncu šestnajstega stoletja. Okovi ortodoksije so preprečili, da bi se njegove besede slišale, ali dojele. Še na mnogo drugih načinov se je duh resnice trudil s človekom, in delne sence te resnice so bili največji zavezniki znanosti in filozofije. Uspeh je bil dosežen šele zdaj. Popoln prenosnik je bil najden, ter sporočilo spravljeno v draguljno škatlico; se pravi, v knjigo z opozorilom »Ne spreminjaj niti stila črk«. Ta knjiga je reproducirana v rokopisu, da bi ne bilo nobene možnosti za njeno skorumpiranje. Tu, zatorej, imamo eno absolutno fiksirano in dokončno stališče za ustanovitev univerzalne religije.

Imamo Ključ za razrešitev vseh človeških problemov, tako filozofskih, kot praktičnih. Ako se zdi, da smo se zelo trudili v dokazovanju, mora biti naša ljubezen naš izgovor za neodločnost; kajti dobro se zavedamo tega, kar piše v Knjigi:

»Uspeh je vaš dokaz«.

Mi potrebujemo eno samo pričo; in pozivamo Čas, naj poda Zaobljubo, ter naj priča o Resnici našega rotenja.

* * *

f i n i s

*

- א - ALP = A (1 / 111) = Vol
- ב - BITH = B (2 / 412) = Hiša
- ג - GML = G (3 / 73) = Kamela
- ד - DLTh = D (4 / 434) = Vrata
- ה - HH = H (5 / 10) = Okno
- ו - VV = V (6 / 12) = Klin
- ז - ZIN = Z (7 / 67) = Meč
- ח - cHITH = cH (8 / 418) = Ograja
- ט - TITH = T (9 / 419) = Kača
- י - IVD = I (10 / 20) = Roka
- יא - KP = K (20 / 100) = Dlan
- יב - LMD = L (30 / 74) = Bič
- יג - MIM = M (40 / 90) = Voda
- יד - NVN = N (50 / 106) = Riba
- טו - SMK = S (60 / 120) = Steber
- טז - OIN = O (70 / 130) = Oko
- יז - PH = P (80 / 85) = Usta
- יח - TsDI = Ts (90 / 104) = Trnek
- יט - QVP = Q (100 / 186) = Tilnik
- כ - RISH = R (200 / 510) = Obraz
- כא - ShIN = Sh (300 / 360) = Zob
- כב - ThV = Th (400 / 406) = Križ

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

133.1

CROWLEY, Aleister, 1875-1947

Zakon je za vse [Elektronski vir] : razširjena razlaga in nastanek Knjige zakona (Liber al vel legis) / Aleister Crowley ; uredil in prevedel Janez Trobentar. - Elektronska izd. - El. knjiga. - Maribor : Ibis, 2013

ISBN 978-961-93607-0-5 (pdf)

ISBN 978-961-93607-1-2 (ePub)

270224128

